

தமிழ் நாடு சட்டப் பேரவை

திங்கட்கிழமை, 1972 சனவரி 31.

சென்னை செயின்ட் ஜார்ஜ் கோட்டையிலுள்ள சட்டப் பேரவை மண்டபத்தில் காலை 9 மணி அளவில் மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் திரு. பெ. சீனிவாசன் அவர்கள் தலைமையில் பேரவை கூடியது.

1. நீத்தார் நினைவுக் குறிப்பு.

முன்னாள் உறுப்பினர் திருமதி ஜகதம்பாள் வேலாயுதம் அவர்கள் மறைவு குறித்து.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : ஜெயங்கொண்டான் தொகுதி யிலிருந்து தேர்தெடுக்கப்பட்டு தமிழ் நாடு சட்டப் பேரவையில் 1962-லிருந்து 1967-ம் ஆண்டு வரை உறுப்பினராக இருந்த திருமதி ஜகதம்பாள் வேலாயுதம் அவர்கள் 29-1-1972-ம் நாளன்று மறைந்ததைக் குறித்து இப்பேரவையின் சார்பில் இரங்கலையும், ஆழ்ந்த வருத்தத்தையும் அன்னாரை இழந்துவிட்ட குடும்பத்தினருக்கு நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மறைந்துவிட்ட அன்னாருக்கு மரியாதை அளிக்கும் வகையில் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அனைவரும் எழுந்து ஒரு நிமிடம் மவுனமாக நிற்கும்படி வேண்டிக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

(அவையினர் அனைவரும் எழுந்து ஒரு நிமிடம் மவுனமாக நின்றனர்.)

2. வினாக்கள்—விடைகள்.

வெள்ளிக்குறியிட்ட வினாக்கள்.

Upgrading of dispensaries into hospitals

* 171 Q.—THIRU N. DENNIS: Will the Hon. the Minister for Public Health be pleased to state whether there is any proposal to upgrade the Arumanai Dispensary in Vilavancode taluk, Kanyakumari district into a Hospital with at least 50 beds?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : இல்லை.

திரு. என். டென்னிஸ் : அருமனை ஜனத்தொகை நெருக்கம் அதிகமான இடம். வேறு வசதியான மருத்துவ மனை பக்கத்தில் இல்லை. ஆகவே, அங்கிருக்கும் மருந்தகத்தை மருத்துவ மனையாக உயர்த்துவது அவசியம் என்று அரசு கருதி அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கை எடுக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : 'டிஸ்பென்ஸரி' என்பது மருந்தகம். 'ஆஸ்பத்திரி' என்பது மருத்துவ மனை. மருத்துவ மனையாக ஆக்குவதற்கு பல்வேறு ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட வேண்டும். ஆனாலும், அந்த மருந்தகத்தி

[1972 சனவரி 31]

விடைய தேவையைக் கருதி, பதினைந்து படுக்கைகளைக் கொண்ட ஒரு 'வார்டு' அந்த மருத்தகத்தில் அமைக்கப்படுவதற்கு 74,000 ரூபாய் அளவுக்கு நிதி ஒதுக்க 30—7—1971-இல் அரசாங்கம் உத்தரவிட்டிருக்கிறது.

திரு. என். டென்னிஸ்: அது எப்பொழுது ஆரம்பிக்கப்படும் என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன்: உத்தரவிட்டதற்குப் பின்னால், அது பொதுப் பணித் துறையினரால் கட்டப்பட வேண்டும். அவர்கள் அதற்கான டெண்டர் கோரி, அதற்குப் பின்னர்தான் கட்ட வேண்டும். எனவே, அது மற்றொரு துறையின் பரிசீலனையிலும் நடைமுறையிலும் இப்பொழுது இருக்கும்.

* 172 Q.—THIRU N. DENNIS: Will the Hon. the Minister for Public Health be pleased to state—

(a) whether there are proposals under the consideration of the Government to upgrade the Tengapattanam Government Dispensary in Kanyakumari district into a Hospital; and

(b) if so, the details thereof?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன்: (அ) & (இ) இல்லை.

THIRU N. DENNIS: Sir, may I know whether Government would construct separate wings for women in view of the large Muslim population in that area?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன்: அரசாங்கம் மேற்கொள்ளுகிற எந்த ஒரு விதமான மருத்துவ வளர்ச்சிப் பணியும் சில முறைகளோடும் சில முன்னுரிமைப் பிரச்சினைகளோடும் சேர்த்து எண்ணப்பட வேண்டியதாக இருக்கிறது. ஆகவே, இப்போதுள்ள தேங்காப்பட்டணம் மருத்துவமனை அரசாங்கக் கட்டடமாக அமைந்திருக்கிறது. அதற்கு மேற்பட அதிகமாகச் செய்வதற்கு இப்பொழுது அரசாங்கத்திற்கு உத்தேசம் இல்லை.

குலூர் அரசு மருத்துவமனையில் அறுவைச் சிகிச்சைக்கூடம்.

* 173. வினா—திரு. கே. என். குமாரசாமி: மாண்புமிகு மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

பல்லடம் தொகுதி குலூரில் உள்ள அரசாங்க ஆஸ்பத்திரியில் ஆப்போஷன் பிரிவு ஒன்று ஆரம்பிக்கும் உத்தேசம் அரசின் செயற்குறிப்பில் உள்ளதா?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன்: இல்லை.

திருவாரூர் அரசு மருத்துவமனைக்குக் கட்டடம்.

* 174. வினா—திரு. என். கிட்டப்பா: மாண்புமிகு மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) திருவாரூரில் உள்ள அரசினர் மருத்துவமனைக்குப் புதிய கட்டடம் கட்டப்படுகிறதா?

(இ) ஆம் எனில், அதன் மதிப்பீட்டுச் செலவு என்ன?

1973 சனவரி 31]

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : (அ) ஆம்.

(இ) அதன் மதிப்பிட்டுச் செலவு ரூ. 10.20 லட்சங்கள் ஆகும்.

Buildings for Primary Health Centres

* 175 Q.—THIRU R. R. MUNUSWAMY : Will the Hon. the Minister for Public Health be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the Primary Health Centre of Vallam Panchayat Union, Gingee taluk is functioning in a rented building; and

(b) if so, whether there is any proposal under the consideration of the Government to provide it with a building of its own?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : (அ) ஆம்.

(இ) ஆம்.

* 176. வினா—திரு. கா. வேழவேந்தன் : மாண்புமிகு மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

கும்முடிப்பூண்டியில் பிரதம சுகாதார நிலையத்திற்குச் சொந்தக் கட்டடம் கட்ட திட்டம் ஏதேனும் அரசு பரிசீலனைப்பிடுகின்றதா?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : கும்முடிப்பூண்டியில் ஆரம்ப சுகாதார நிலையத்திற்கான கட்டிடம் முறையாகக் கட்ட அரசு ஆணை பிறப்பித்துள்ளது.

N.C.C. Training camp at Red Hills

* 177 Q.—THIRU N. DENNIS : Will the Hon. the Minister for Public Health be pleased to state—

(a) whether any Medical Unit of the N.C.C. was held in Red Hills about December 1970; and

(b) if so, the details thereof?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : (அ) ஆம்.

(இ) தேசிய மாணவர்ப்படை, மாணவ, மாணவியரின் முதுநிலைப்பிரிவின், ஒருங்கிணைந்த ஆண்டுக்குரிய பயிற்சி முகாம் ஒன்று, முகாம் தளவாய், மேஜர் பி.ஏ., குரூஸ் அவர்களால், செங்குன்றத்தில் 1970-ம் ஆண்டு டிசம்பர் 24-ஆம் நாள் முதல் 1971 சனவரி 4-ம் நாள் வரை நடத்தப்பட்டது. இதில் சென்னை, மதுரை, வேலூர் மருத்துவக் கல்லூரிகளிலுள்ள மருத்துவ மாணவர்கள் பிரிவுகளும் இதர பிரிவுகளுடன் பங்கு கொண்டன.

THIRU N. DENNIS : May I know whether Government would take steps for conducting such camps in other rural areas?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : இது ரூரல் ஏரியாவா, அர்பன் ஏரியாவா என்ற பிரச்சினையைப் பொறுத்தல். தேசிய மாணவர் படையைச் சேர்ந்தவர்கள், தங்களுடைய பயிற்சியைத் தாங்களே வளர்த்துக் கொள்ளுவதற்கு ஏற்றநிலையில் அந்தப் பயிற்சியை முகாம் மூலமாகப் பெறுகிறார்கள்.

[1972 சனவரி 31]

Survey on adoption of Family Planning Methods

* 178 Q.—THIRU N. DENNIS: Will the Hon. the Minister for Public Health be pleased to state whether the population Council of India is conducting any survey on adoption of the Family Planning methods in this State?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : ஆம்.

THIRU N. DENNIS: What are the findings?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : இதற்கான பரிசீலனையை நடத்துவதற்கு முற்பட்டிருக்கிறார்கள். இந்திய மக்களுடைய பொதுவான மக்கள் உற்பத்தித் தொகையின் அளவினையும், அதேபோல் அவர்கள் குடும்பக் கட்டுப்பாட்டை ஏற்றுக்கொள்ளுகிற அந்த முறைகளையும் ஆராய முனைந்து, தமிழ்நாட்டு மாநிலத்திலேயும் ஆராய்ந்து பார்ப்பதற்காக மத்திய அரசாங்கத்தினுடைய 'பாப்புலேஷன் கவுன்சில்' ஒரு திட்டம் இட்டிருக்கிறது. அதைப் பல்வேறு கிராமங்களில் உள்ள மக்களுடைய மனப்பான்மையைக் கண்டறிந்து, அவர்கள் கைக்கொள்ளக்கூடிய முறைகளையும், குடும்பக் கட்டுப்பாட்டில் அவர்கள் வைத்துள்ள நம்பிக்கையையும் ஆராய்ந்து பல்வேறு பரிசீலனைகளுக்குப் பிறகு ஒரு முடிவுக்கு வர இருக்கிறார்கள். அந்த ஆராய்ச்சிக்கு அவர்கள் தமிழக அரசாங்கத்தினுடைய மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை இயக்குநருடைய ஆதரவையும் ஒத்துழைப்பையும் கேட்டிருக்கிறார்கள். அவைகளை வழங்க தமிழக அரசின் அந்தத் துறை இயக்குநர் இசைந்திருக்கிறார்கள்.

* 179. வினா—திரு. இ. எஸ். தியாகராசன் : மாண்புமிகு மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

கருத்தடை ஆப்பரேஷன் செய்துக்கொள்பவருக்கு அளிக்கப்படும் மானியத்தை உயர்த்தி குறைந்த பட்சம் ரூ. 50 அளிக்க திட்டம் ஏதேனும் அரசு பரிசீலனையிலுள்ளதா?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : இல்லை.

அரசுரிமையுள்ள கோழிப்பண்ணை.

* 180. வினா—திரு. கே. என். குமாரசாமி : மாண்புமிகு மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) கோவையில் உள்ள அரசு கிராமத்தில் கோழிப்பண்ணை வளர்ப்புக் காகக் கட்டப்பட்டுள்ள கட்டடம் மூடப்பட்டுள்ளதா?

(இ) ஆம் எனில், அதன் காரணம் என்ன?

(உ) அக்கட்டடத்தைப் பிரசவ விடுதியாக மாற்றும் திட்டம் அரசிடம் உண்டா?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : அரசுரிமையுள்ள—ஆனால் இப்பொழுது இல்லாத—கோழி விஸ்தரிப்பு நிலையத்திற்கு கட்டடம் கட்டத் தொடங்கி அடித்தளம் வரை கட்டி முடித்த பிறகு, அந்நிலையம் சிக்கலான முறையில் செயல்படவில்லை என்று, மற்ற நிலையங்களோடு ஒப்பு நோக்கிய அந்தக் காரணத்தால் தெரிந்தபடியால், அது மூடப்பட்டது, அக்கட்டடத்தை கட்டி

1973 சனவரி 31]

முடிப்பதால் பயனுண்டா என்பதைக் குறித்த செயற்குறிப்பு காலநடை இயக்குநரின் ஆலோசனையில் உள்ளது. தகுதியான திட்டமிடுவதற்கு வழிமுறை இல்லாத காரணத்தால் அந்த ஆலோசனை கூட முற்றுப் பெறவில்லை.

Works of Local Library Authorities

* 161 Q.—THIRU S. SANGUMUTHU THEVAR : Will the Hon. the Minister for Education and Local Administration be pleased to state—

(a) whether there are proposals under the consideration of the Government to expand the work of the Local Library Authorities; and

(b) if so, the details thereof?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : (அ) & (ஆ) இரண்டு தாலக ஆணைக்குழுக்கள்தாம் பிரிவுபடுத்தக் கூடிய வாய்ப்பு வசதிகளைப் பெற்றிருக்கின்றன. இப்பொழுதுள்ள நிதி நிலைமையில் தாலக ஆணைக் குழுக்கள் தம்முடைய பணிகளைப் பெரிய அளவில் விரிவுபடுத்துகிற சூழ்நிலை ஏற்படவில்லை.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : ஆணைக் குழுவினுடைய வேலைகளை விரிவுபடுத்தும் நிலைமை இருந்தாலும்கூட, மதுரை போன்ற இடத்தில் உள்ள தாலகத்தில் கடந்த மூன்று ஆண்டுக் காலமாக எந்த விதமான புதுப் புத்தகங்களும் தருவிக்கப்படவில்லை. அம்மாதிரி முக்கிய தேர்திரமான இடங்களினெல்லாம் புதுப் புத்தகங்களைத் தருவிக்க அரசு ஆவன செய்யுமா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, இப்பொழுது மாவட்ட தாலக ஆணைக் குழுவினிடத்தில் இருக்கின்ற நிதி வசதி, அதனுடைய நிர்வாகச் செலவுக்குப் போதுமான அளவுக்கே இருக்கிறதனால், தால்கள், மற்றவைகள் வாங்க வேண்டிய அளவுக்கு அமையவில்லை. அண்மையில் கோடைக் காலனில் கூடிய தாலக ஆணைக் குழுத் தலைவர்களுடைய மாநாட்டில், தாலக ஸெஸ்லை மூன்று பைசாவிலிருந்து ஐந்து பைசா அளவுக்கு உயர்த்துவதால் செஸ் தொகை ஓரளவு உயர்வதோடு, அரசாங்கம் தரும் ஈட்டு மானியத் தொகையும் ஓரளவு கூடுதலாகும்; அப்படி வருகின்றபோது, அதிகமான அளவு தால்கள் வாங்க வசதிகள் ஏற்படும் என்று முடிவு எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது விரைவில் நடைமுறைப்படுத்தப்படும்போது, தால்கள் வாங்கும் சூழ்நிலையை தாலக ஆணைக் குழுக்கள் பெறும். இப்பொழுது, பல்வேறு ஆணைக் குழுக்கள் தால்கள் வாங்க முடியாத அளவுக்குத்தான் இருக்கின்றன. இந்தக் குறைபாட்டைப் போக்கத்தான் இந்தத் திட்டம் மேற்கொள்ளப்படுகிறது.

திரு. என். மருதாசலம் : தலைவரவர்களே, பெரும்பாலும் தாலகங்கள் நகரப் புறங்களில்தான் அமைந்திருக்கின்றன. எல்லோருக்கும் தால்களைப் படிப்பதற்கு வசதியாக ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்து யூனியன் பகுதிகளிலும் தாலகங்களை ஏற்படுத்த அரசாங்கம் உத்தேசிக்குமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, நாம் கொண்டிருக்கிற கொள்கைப்படி, அதன் அடிப்படையில் 5,000 மக்கள் தொகைக்கு மேற்பட்ட இடங்களில் ஒரு கிளை தாலகம் ஏற்படுத்தப்படுகிறது. 1,000 முதல் 5,000 வரை மக்கள் தொகை உள்ள இடங்களில் வழங்கு தாலகங்களை அமைக்கலாம் என்று நாம் திட்டம் தீட்டி, அதற்கேற்ற முறையில் நடவடிக்கைகளை

[1972 சனவரி 31]

மேற்கொண்டு வருகிறோம். இப்போது 13 மாவட்ட நூலகங்களும், 1,437 கிளை நூலகங்களும், 2,149 வழங்கு நூலகங்களும் செயல்பட்டு வருகின்றன. மேலும் தேவைப்பட்டு வரும் இடங்களில் நிதிநிலைக்கு ஏற்றபடி புது நூலகங்கள் நிறுவப்படும் முயற்சி மேற்கொள்ளப்படும்.

THIRU K. S. KOTHANDARAMIAH: Sir, in many local libraries in local library authority areas in Hosur and Dengani-kotah and other areas declared as local Telugu areas minimum books in Telugu and other languages are not supplied. May I know whether the Government will take steps to see that books are supplied for the use of the people there?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவரவர்களே, அந்தப் பகுதிகளில் தெலுங்கு நூல்கள் இல்லாத குறை இருக்குமானால் அங்கு போதுமான நூல்கள் வழங்கப்படுவதற்கு நூலகப் பிரிவு இயக்குநரோடு தொடர்பு கொண்டு, தக்க நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளலாம்.

திரு. ந. நாச்சியப்பன்: தலைவரவர்களே, இப்போது மாவட்ட நூலகங்களுக்கு, ஊராட்சி ஒன்றியங்களிலே செஸ் நிதி வசூலிக்கிறார்கள். அந்த செஸ் நிதி நூலகங்களுக்குச் சரியாகப் போய்ச் சேரவில்லை என்று குறை சொல்லப்படுகிறது. ஆகவே, வசூலிக்கப்படுகின்ற செஸ் நிதி மாவட்ட நூலகங்களுக்கு நேரடியாகப் போய்ச் சேருவதற்கு அரசாங்கம் வேண்டிய நடவடிக்கை எடுக்குமா என அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: செஸ் நிதியை வருவாய்த் துறை அதிகாரிகள்தான் வசூலிக்க முடியும். எனவே அவர்கள் மூலம் வசூலித்து, ஊராட்சி மன்றங்கள் நூலகங்களுக்கு வழங்குகின்றன. நேரடியாக நூலகங்களே வசூலிப்பதனால், சில குறைகள் போக்கப்படலாம். ஆனால் அவர்களால் வருவாய்த் துறை அதிகாரிகள் வசூலிக்கின்ற அளவுக்கு வசூலிக்க முடியாது. ஆகையால் வருவாய்த் துறை அதிகாரிகளே செஸ் நிதியை வசூல் செய்கின்ற நிலைமை இருக்கிறது.

திரு. வா. மை. அப்துல் ஜப்பார்: தலைவரவர்களே, மக்கள் அதிகமாக வாழக்கூடிய ஊராட்சிகளில் உள்ள நூலகங்களில், மக்கள் பயனடையும் வகையில், கலை, கலாச்சாரம், சரித்திரம் மற்றும் அறிவு வளர்ச்சிக்குச் சம்பந்தப்பட்டப் புத்தகங்கள் போதுமான அளவு இல்லாமல் இருக்கிறது. இந்தக் குறையைப் போக்க அரசு என்ன நடவடிக்கையை மேற்கொள்ளப் போகிறது என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: இப்படிப்பட்டக் குறைகளை யெல்லாம் கண்டு, அதற்குத் தக்கப் பரிசாரம் தேடுவதற்காகத்தான் பொது மக்கள் பிரதிநிதிகள், மற்றும் முக்கியஸ்தர்கள் நூலக நிர்வாகக் குழுவில் இடம் பெறுகிறார்கள். ஊராட்சி மன்றப் பிரதிநிதிகள், நகராட்சி மன்றப் பிரதிநிதிகள், பொது மக்கள் பிரதிநிதிகள், மற்றும் கல்லூரிப் பேராசிரியர்கள் போன்றவர்கள் ஆங்காங்கே இருக்கின்ற நூலக நிர்வாகக் குழுவிலே இடம் பெற்றிருக்கிறார்கள். அவர்கள் அந்தந்தப் பகுதியில் என்னென்ன தேவை என்பதை உணர்ந்து சொல்கிறார்களோ அதற்கேற்ற வகையில் நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன.

1972 சனவரி 31]

இயங்கும் நூலகங்கள்.

* 162. வினா—திரு. பி. எஸ். மணியன் : மாண்புமிகு கல்வி-உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

மாவட்டத்தோறும் நடமாடும் நூலகங்களை நிறுவுகிற செயற்குறிப்பு அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளதா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தமிழ் நாட்டில் இயங்கிவரும் நூலக ஆணைக்குழுக்கள், சில நடமாடும் நூலகங்களை நடத்தி வருகின்றன. ஆனால் மாவட்டத்தோறும் நடமாடும் நூலகங்கள் நிறுவ, செயற்குறிப்பு ஏதும் அரசின் பரிசீலனையில் இல்லை.

* 163 Q —DR. H. V. HANDE : Will the Hon. the Minister for Education and Local Administration be pleased to state—

(a) whether it is a fact that a number of Mobile Libraries in Coimbatore district have been closed; and

(b) if so, the reasons therefor?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : (அ) ஆம்.

(இ) ஏப்ரல் 1970-லிருந்து ஆகஸ்ட் 1970 வரை 11 இயங்கு நூலகங்கள் இயங்கி வந்தன. இவைகளில் 5 இயங்கு நூலகங்கள் செப்டம்பர் 1970-லிருந்து இன்றளவும் இயங்கி வருகின்றன. 6 இயங்கு வாகனங்கள் அடிக்கடி சர்க்கேடு அடைந்ததால் அவை நிறுத்தி வைக்கப்பட்டுள்ளன என்று மாவட்ட நூலக ஆணைக் குழுச் செயலர் அறிவித்துள்ளார். பழுது பார்க்கும் செலவு அதிகரித்தமையால் பற்றாக் குறையுடன் இயங்கி வரும் நூலக ஆணைக் குழுவுக்கு இதன் மேல் மேன்மேலும் செலவு செய்ய இயலவில்லை. இருந்தபோதிலும், அதிகமான இடங்களுக்குச் சென்று, இருக்கும் இயங்கு நூலகங்கள் உற்பிசினர்களின் எண்ணிக்கையை அதிகரிக்கச் செய்து, இயங்கு நூலக இயக்கத்தின் பயனை விரிவு செய்ய, நூலக ஆணைக் குழு ஆவன செய்யும்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : சார், மாவட்டத்தோறும் இருக்கிற 'மொபைல் லைப்ரரி' வான்கள் ரிப்பேர் அடைவதால் அந்தத் திட்டம் சரியாக நடைபெறவில்லை. எனவே வான்கள் ரிப்பேர் ஆகாமல் அல்லது ரிப்பேர் ஆன வான்களை உடனடியாகப் பழுதுபார்க்க அரசு தக்க நடவடிக்கை எடுக்குமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : வேறு எந்த மாவட்டத்திலும் இல்லாத அளவுக்கு கோவை மாவட்டத்தில் பதினொரு இயங்கு நிறுவனங்கள் வைத்திருக்கிறார்கள். அதில் ஐந்து இப்போது பணியாற்றி வருகின்றன, நிதிப் பற்றாக்குறை காரணமாக மீதமுள்ள ஆறு இயங்கு நிறுவனங்கள்—பழுதடைந்தவை—பழுதுபார்க்க முடியாததால் செயலற்று உள்ளன. விரைவிலே அவைகளை, நிதிவசதி ஏற்பட்டவுடன் செயல்படச் செய்தால் நிலைமை சீர்ப்பட்டு விடும். இப்போது மதுரை, சென்னை, கோவை முதலிய இடங்களில் இயங்கு நிறுவனங்கள் செயல்பட்டு வருகின்றன. மற்ற மாவட்டங்களிலும் ஒரு இயங்கு களை நூலகம் ஏற்படுத்துகின்றவகையில் நடவடிக்கை எடுக்கப்படவிருக்கிறது. அது, சம்பந்தப்பட்ட மாவட்ட நூலக ஆணைக் குழுவுடன் தொடர்பு கொண்டு முடிவு செய்யப்படும்.

[1972 சனவரி 31]

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : இந்த இயங்கும் நூலகங்களுக்கு அதிகமாக உதவி செய்து வந்தால், அவை நல்லமுறையில் இயங்கி வரும். இப்படிச் செய்வதற்கு முடங்கிக் கிடக்கும் இயங்கு நூலகங்களை அதனால் பழுது பார்க்கப்பட்டு, இப்போதுள்ள குறைகள் போக்கப்படும். அதற்கு அரசாங்கம் தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்குமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : இயங்கு நூலகங்கள் இயங்காமல் இருப்பதற்கு நிதிப் பற்றாக்குறைதான் காரணம் என்று சொல்லப்படுகிறது. பொதிய நிதி வசதி ஏற்பட்டால் இந்தக் குறைகள் போக்கப்பட்டு விடும். நிதி வசதியைப் பெருக்குவதற்காக இப்போது வருவிக் கப்பட்டு வருகின்ற மூன்று காசு செஸ் நிதியை ஐந்து காசாக உயர்த்தியுள்ளார்கள். நிதி வசதி பெருகியவுடன் குறைகள் தவிர்க்கப்பட்டுவிடும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மதிய உணவுத் திட்டம்

* 164. வினா—திரு. பி. எஸ். மணியன் : மாண்புமிகு கல்வி-உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

ஊராட்சி ஒன்றியப் பள்ளிகளில், மதிய உணவுத் திட்டம் யாருடைய மேற்பார்வையில் தற்போது நடைபெறுகிறது?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : மதிய உணவு வழங்கு திட்டத்தில் உள்ள ஒரு மைய நிலையத்தின் நிருவாகம், உள்ளூர் நன்கொடையாளர்களால் அமைக்கப்படும் 'பொதுக் குழு', 'நிருவாகக் குழு' என்ற இரு குழுக்களினால் நடத்தப்படுகிறது. அந்நிருவாகம் கல்வித் துறை அலுவலர்களின் மேற்பார்வைக்கு உட்பட்டது.

திரு. வி. கே. இராஜாப்பிள்ளை : தலைவரவர்களே, மதிய உணவுத் திட்டத்திற்காக ஊராட்சி மன்றங்கள் இரண்டு காசு வீதம் கொடுத்து வருவதாகச் சொல்லப்படுகிறது. நடைமுறையில், எந்த ஊராட்சியைச் சேர்ந்த குழந்தைகள் படிக்கிறார்களோ, அந்த ஊராட்சியே அந்த இரண்டு காசு வீதத்தை—அந்தப் பங்குத் தொகையை கொடுக்கவேண்டுமென்று அரசு உத்தரவிடுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : இத்திட்டத்திற்காக ஊராட்சி மன்றங்கள் 2 காசு, பொதுமக்கள் 2 காசு, அரசாங்கம் 6 காசு என்ற வீதத்தில் செலவு செய்யப்படுகிறது. எந்த எல்லையில் அந்தப் பள்ளி இருக்கிறதோ அந்தப் பகுதி மக்களும், ஊராட்சிகளும் செலவை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும். ஊராட்சித் தலைவர்கள் ஆங்காங்குள்ள பொதுக் குழுவில் அங்கம் வகிக்கிறார்கள். பொதுக் குழுவும், நிர்வாகக் குழுவும் கல்வித் துறை அலுவலர்களின் மேற்பார்வையில் இத்திட்டத்தை நல்லமுறையில் செயல்படுத்தி வருகின்றன.

திரு. சோ. அழகர்சாமி : இப்போது இந்த மதிய உணவுத் திட்டம் செயல்பட அரசாங்கம் 6 காசு, பொதுமக்கள் 2 காசு, ஊராட்சி மன்றங்கள் 2 காசு என்ற வீதத்தில் கொடுத்து வருவதாகச் சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் பல இடங்களில் பொதுமக்களிடம் இருந்து 2 காசு வீதம் வாங்கமுடியாத நிலை இருக்கிறது. அப்படி இருந்தாலும் ஊராட்சி மன்றங்கள் வாங்கியதாகக் கணக்கு காட்டுகிறார்கள். ஆகவே அதற்கு மாறாக அரசாங்கம் 8 காசு, ஊராட்சிகள்

1972 சனவரி 31]

2 காசு என்ற நியதியை ஏற்படுத்தினால் நல்லது. அல்லது அரசாங்கம் 6 காசு, ஊராட்சிகள் 2 காசு என்று இருந்தால் போதும். கணக்கு எழுதப்படுவதிலே ஏற்படுகின்ற தவறுகளை நீக்குவதற்கு இந்த முயற்சியில் ஈடுபடோ என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, இத்திட்டத்திற்கு அரசாங்கம் 6 காசு, பொதுமக்கள் 2 காசு, ஊராட்சிகள் 2 காசு கொடுத்து வருகிறார்கள். இதை வைத்து மட்டும் இந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்ற முடியாது. இத்திட்டத்திற்கு 'கேர்' நிறுவனம் ஓரளவு உணவுப் பொருள் கொடுத்துவருவதால், இத்திட்டத்தைச் சமாளித்து வருகிறோம். பொதுக்காரியங்களில் பொதுமக்களுடைய ஒத்துழைப்பும் இருக்கவேண்டும் என்பதற்காகவே, அவர்களிடம் இருந்து 2 காசு வசூலிக்கப்படுகிறது. மக்களுக்கும் அது தெரியவேண்டும் என்பதற்காகவே இந்த முறையை ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம். கணக்கு எழுதுவதில் தவறுகள் ஏற்பட்டால் அதை அனுமதிக்க முடியாது. அது தடுக்கப்பட வேண்டியதுதான். மீண்டும் இத்திட்டத்தைப் பரிசீலனை செய்யும்போது, ஊராட்சிகளோடு கலந்து, இதற்கு ஒரு முடிவு எடுக்கலாம்.

திரு. நா. வெ. குருசாமி : ஊராட்சி ஒன்றியங்களால் நடத்தப்படுகிற பள்ளிகளில் மதிய உணவு திட்டம் நல்லமுறையில் நடத்தப்படவில்லை என்கிற புகார் அரசுக்கு வந்திருக்கிறதா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : இன்றைய தினம் 30,668 பள்ளிகளில் மதிய உணவுத் திட்டம் மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. பெரும்பாலான இடங்களில் இந்தத் திட்டம் சீராகவும், சிறப்பாகவும்தான் நடைபெறுகின்றன. இதில் அக்கறையோடு பணியாற்றுகிறவர்கள் இந்தத் திட்டத்திற்காக நிலங்கள் கூட நன்கொடை அளித்து—உணவுக்கு நிரந்தர வசதிகளையே அளித்திருக்கிறார்கள். பலயிடங்களில் ஆசிரியர்களும் மிகுந்த ஆர்வம் காட்டிவருகிறார்கள். இவ்வளவு பெரிய திட்டத்தில் அங்கங்கே ஒன்றிரண்டு இடங்களில் குறைபாடுகள் இருக்கவும் கூடும். அவற்றை அங்கங்கே உள்ள கல்வி அதிகாரிகளின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவந்தால் அவற்றை நீக்குவதற்கான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளலாம்.

* 165. வினா—திரு. கே. ஏ. வகாப் : மாண்புமிகு கல்வி-உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) மதிய உணவுத் திட்டத்திற்கு 'கேர்' ஸ்தாபனம் மூலம் கிடைக்கும் உதவிகள் என்ன?

(இ) பொது சமையல் கூடங்கள் (central kitchens) தமிழ்நாட்டில் தற்போது எத்தனை அமைக்கப்பட்டுள்ளன?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : (அ) மதிய உணவுத் திட்டத்திற்கு பல்கார் கோதுமை, சி.எஸ்.எம். சத்துணவு, சாலெட் எண்ணை முதலிய உணவுப் பொருட்கள் 'கேர்' நிறுவனத்தாரால் வழங்கப்படுகின்றன.

சுகாதார முறைப்படி உணவு தயாரிக்க ஊராட்சி ஒன்றியத்தில் ஒரு மத்திய சமையற்கூடம் கட்ட 'கேர்' நிறுவனம் முன் வந்துள்ளது. சமைக்கப்பட்ட உணவு ஒவ்வொரு பள்ளிகளுக்கும் எடுத்துச் செல்ல ஊர்திகளையும் நன்கொடையாக அளித்துள்ளது.

[1972 சனவரி 31]

அந்த நிறுவனம் வழங்கும் உணவுப் பொருட்களைப் பாதுகாப்பாக வைத்துக் கொள்ள, பிராந்தியத் திடங்குகள் 'கேர்' உதவியுடன் கட்டப்பட்டு வருகின்றன.

இவை தவிர 'கேர்' ஊர்திகளைச் செப்பனிடும் தொழிற்சாலை 'கேர்' உதவியுடன் அமைக்க, அரசு அண்மையில் ஒப்புதல் அளித்துள்ளது.

(இ) இதுவுரை 31 மத்திய சமையற்கூடங்கள் கட்டப்பட்டுள்ளன. இன்னும் சுமார் 60 அமைக்க உத்தேசமுள்ளது.

திரு. நா. வீராசாமி: தலைவர் அவர்களே, இந்திய அமெரிக்க உறவு முறைகளில் சில மாறுதல்கள் ஏற்பட்டிருக்கிற காரணத்தினால் 'கேர்' நிறுவனத்தின் உதவி தொடர்ந்து நமக்குக் கிடைக்காமல் போகலாம் என்கிற கருத்து நிலவுகிறதே, அது உண்மைதானா? மத்திய சமையற்கூடங்களில் கிச்சன் கட்டாத காரணத்தினால் பல சமையற்கூடங்கள் இயங்க முடியாமல் இருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறதே அதற்கு என்ன காரணம் என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: இந்திய அமெரிக்க அரசாங்கங்களிடையே ஏற்பட்டிருக்கிற மாச்சரியங்கள் அரசியல் தொடர்புடையவை. ஆனால் 'கேர்' நிறுவனம் என்பது ஒரு அறநிலைய அமைப்புபோல இயங்கி வருகின்ற ஒன்றே தவிர அமெரிக்க அரசாங்கத்தோடு தொடர்புடையது அல்ல. அதன் உதவி தொடர்ந்து இருந்துவரும் என்றே தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆயினும் அந்த அறநிலைய—'கேர்' ஸ்தாபனத்தின் உதவி ஆண்டாண்டாக நமக்குத் தொடர்ந்து கிடைத்துக்கொண்டேவரும் என்கிற எண்ணத்தில் நாம் இருந்துவிடவும் கூடாது. அவர்கள் எப்போதுவிட்டாலும் கூட விட்ட இடத்தில் இருந்து நாம் அந்தப் பணியைத் தொடர்ந்து செய்வதற்கு முன்வர வேண்டும் என்கிற எண்ணத்துடன்தான் பணியாற்ற வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம்.

திரு. சு. துரைசாமி: அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்லும்போது இன்னும் 60 இடங்களில் மத்திய சமையற்கூடங்கள் கட்ட இருப்பதாகச் சொன்னார்கள். அதில் கோவை மாவட்டத்தில் கட்டப்படக்கூடிய ஏதேனும் உண்டா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: மொத்தம் 374 ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் இருக்கின்றன. அவற்றில் 31 இடங்களில் கட்டப்பட்டு விட்டன. சென்ற ஆண்டு 60 இடங்களில் கட்டப்பட்டு வருகின்றன. இதை ஒவ்வொரு மாவட்டமாக—கட்டிட தளவாடங்களை எல்லாம் சுலபத்தில் மாற்றிக்கொள்வதற்கு வசதியாக—எடுத்துக்கொண்டு செங்கல்பட்டு, தென்னாற்காடு, வடாற்காடு என்பதாக முறையே கட்டிவருகிறார்கள். சேலம் முடிந்த பின் கோவை வரும். எப்படியும் இந்தத் திட்டத்தின்படி இரண்டு மூன்று ஆண்டுகளில் இந்த 374 ஊராட்சி ஒன்றியங்களிலும் மத்திய சமையற்கூடம் கட்டி முடிக்கப்படும்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்: மத்திய சமையற்கூடங்கள் கட்டும்போது முன்சிபல் நகரங்களுக்கு முதலிடம் கொடுத்து அங்கே கட்டுவதற்கு ஏற்பாடு செய்வார்களா? அங்கே கட்டினால் சுற்றுப்புறங்களில் தேவையான எல்லா வசதியும் கிடைக்க வழியேற்படும்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: முன்சிபல் நகரங்களில் உள்ள பள்ளிகளுக்கு மதிய உணவுத் திட்டத்தை நிறைவேற்றும் பொறுப்பு முன்சிபல் நகர மன்றங்களைச் சார்ந்ததாகும். நாம் ஊராட்சி ஒன்றியப்பகுதிகளில் உள்ள

1972 சனவரி 31]

பள்ளிக் கூடங்களுக்குத்தான் இந்தத் திட்டத்தைச் செயல்படுத்துகிறோம். ஆகவேதான் ஊராட்சி ஒன்றியம் இருக்கிற ஊரைக்கூட எடுத்துக்கொள்ளாது, அந்த ஊராட்சி ஒன்றியத்தில் உள்ள எல்லாப் பள்ளிக்கூடங்களுக்கும் மையமான ஒரு இடத்தை எடுத்து அங்கே கட்டி வருகிறார்கள். அதன்காரணமாகத்தான் 2 வான்கள் மூலம் 2 மணி நேரத்தில் எல்லாப் பள்ளிகளுக்கும் உணவுப் பொருளை அன்றாடம் அனுப்பிவைக்க வசதியேற்படும். இந்த சமையற் கூடங்களை நகராட்சி மன்ற எல்லைக்குள் வைப்பது சாத்தியமாகாது.

திரு. கா. வேழவேந்தன் : இந்த மத்திய சமையற்கூடங்களில் இருந்து 2 மணி நேரத்தில் 2 வான்கள் மூலமாக எல்லாப் பள்ளிகளுக்கும் உணவுப் பாத்திரத்தை அனுப்பிவைக்க முடியும் என்றார்கள். செங்கல்பட்டு மாவட்டத்தில் மத்திய சமையற்கூடங்கள் கட்டி முடிக்கப்பட்டு வருவதற்கு நன்றி தெரிவிக்கிறேன். ஆயினும் கிராமங்களுக்குப்போகும் ரோடுகள் இல்லை என்பதாக இரண்டு, மூன்று மைல் தள்ளி பாத்திரத்தை வைத்துவிட்டுப்போவதும், அந்தப் பள்ளி மாணவர்களே வந்து எடுத்துக்கொண்டுபோவதுமாகச் சில இடங்களில் இருக்கிறதே, அதை உடனடியாக நீக்க முன்வருவார்களா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : குறிப்பாக ஸ்ரீபெரும்புதூர் எரியாவில் இதுபோல் சில இடங்கள் இருக்கின்றன. ஆறுகள், ஓடைகள் குறுக்கிடுவதால் பள்ளிக்கூடத்திற்கே வான்கள் போக முடியாமல் இருக்கின்றன. இந்தக் குறைபாட்டை நீக்கவேண்டுமென்றால் உடனடியாக அங்கங்கே கிராம இணைப்புச் சாலைகள் போடவேண்டியதாக இருக்கிறது. அதற்காக இந்தத் திட்டத்தை நிறுத்த முடியாது.

திரு. கா. காளிமுத்து : தமிழகம் முழுவதற்கும் மத்திய சமையற்கூடம் கட்டும் விரிவான திட்டம் எந்தக் காலவரைக்குள் நிறைவேற்றப்படும் என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தமிழகத்தில் உள்ள 374 ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு மத்திய சமையற்கூடம் கட்டும் திட்டம் மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. 31 இடங்களில் கட்டி முடிக்கப்பட்டு விட்டன. சென்ற ஆண்டு 60 அமைக்க திட்டமிடப்பட்டது. இந்த ஆண்டு ஒரு 70, 80 இடங்களில் கட்ட முடியும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. இந்த அளவுக்குப் போனால் போகப்போக விரைவுபடுத்துவதன் மூலம் இரண்டு, மூன்று ஆண்டுகளில் இந்தத் திட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டுவிடலாம் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

Opening of new colleges

* 166 Q.—THIRU S. SANGUMUTHU THEVAR : Will the Hon. the Minister for Education and Local Administration be pleased to state—

(a) whether a number of Colleges are to be opened in the year 1971-72 in Madras City; and

(b) if so, the details thereof?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : (அ) 1971-72-ல் இரண்டு கல்லூரிகள் சென்னையில் துவக்கப்பட்டன.

(இ) குருநாணக் கல்லூரி (ஆண்கள்) சென்னை—25.

[1972 சனவரி 31]

பச்சையப்பன் கல்லூரி (பெண்கள்), சென்னை—32.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : தலைவர் அவர்களே, கல்லூரிகளை புதிதாக ஆரம்பிக்கின்றபொழுது, அவற்றின் பெயர்கள் ஜாதிமதங்களின் பெயர்களைக் கொண்டவைகளாக இல்லாத அளவிற்கு ஆரம்பிக்க ஏற்பாடு செய்வார்களா? ஏற்கெனவே இருக்கின்ற ஜாதிமதங்களின் பெயர்களை மாற்றியமைக்கின்ற குறிப்பு அரசிடம் ஏதாவது உண்டா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, பொதுவாகவே அரசியல் நிர்ணயச் சட்டத்தையொட்டியும், வளர்ந்துவருகிற ஜனநாயக உணர்வுகளையொட்டியும் ஜாதிமத உணர்வுகளுக்கு இடம் கொடுக்கக் கூடாது என்றுதான் செயல்படுகிறோம். ஆனால் மக்களில் சிலர் இன்னும் ஜாதிமத உணர்வுகளிலே கவனம் செலுத்துகிறவர்களாகவே இருக்கிறார்கள். ஜாதிமத உணர்வுகளின் அடிப்படையில்தான் சிலர் கல்லூரிகளை அமைப்பதற்கு உதவி செய்ய முன்வருகிறார்கள். நாம் கல்லூரிகளின் பெயர்களைப் பற்றிக் கவனிக்காமல், அந்தக் கல்லூரிகளின் நிர்வாகம், அந்தக் கல்லூரிகளில் மாணவர்களைச் சேர்க்கும் முறை போன்றவற்றில் ஜாதிமத உணர்வுகளுக்கு இடம் கொடுக்காமல் இருக்க முயற்சி எடுத்துக்கொள்கிறோம். சிலபல இடங்களில் அப்படி தனியார் கல்லூரிகளை அமைக்கின்றபொழுது ஜாதிமத உணர்வுகளின் அடிப்படையில் பல லட்சக்கணக்கான ரூபாய்களை நிதி உதவி திரட்டவும் முற்படுகிறார்கள். அப்படி அமைக்கப்படுகின்ற கல்லூரிகளை குறிப்பிட்ட ஜாதிக்கு மட்டுமோ, குறிப்பிட்ட மதத்திற்கு மட்டுமோ பயன்படுத்தினாலும், மற்ற ஜாதியினருக்கு அங்கே இடம் மறுக்கப்பட்டாலும் அரசாங்கம் தக்க நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ளும். ஆனால் பொதுவாக உள்ள பெயர்களுையே வைக்க வேண்டுமென்று நாம் சொல்லி வருகிறோம். பலருக்கு இதுகுறித்து நல்ல ஆலோசனைகளையும் சொல்லி வருகிறோம். சில பல இடங்களில் தவிர்க்க முடியாத சூழ்நிலை ஏற்பட்டுவிடுகிறது.

திரு. க. நாகராஜன் : தலைவர் அவர்களே, நெரிசல் மிகுந்த சென்னை நகரம் போன்ற இடங்களில் கல்லூரிகளை அமைப்பதால் மாணவர்களுக்கு மிகுந்த செலவாகிறது. ஆகவே, நெரிசல் குறைந்த பகுதிகளில் கல்லூரிகளைத் திறக்க அரசாங்கம் முன்வருமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, பாவலாகத் தான் கல்லூரிகளை ஆங்காங்கே ஆரம்பிக்கிறோம். சென்னையிலே 25 லட்சத்திற்கும் மேலான மக்கள் வாழ்கின்ற நிலையில் பல கல்லூரிகள் அமைந்திருக்கின்றன. அண்மைக்காலத்திலே பார்த்தால் மாவட்டத்திற்கு மாவட்டம் சுற்றுப்புறங்களில் கல்லூரிகள் அமைக்கின்ற சூழ்நிலை ஏற்பட்டு வருகிறது. அந்தந்தப் பகுதிகளின் தேவைகளை நிறைவேற்றுகின்ற வகையில் அந்தக் கருத்தை உட்கிடக்கையாகக் கொண்டு, கல்லூரிகளைத் திறப்பதில் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகிறது.

திரு. தி. சி. ஆ. சிவப்பிரகாசம் : தலைவர் அவர்களே, ஜாதிமதங்களின் பெயரால் இருக்கும் கல்லூரிகளின் ஜாதிமதப் பெயர்களை நீக்குவதற்காக அரசாங்கம் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்குமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, அவ்வாறான பெயர்களை நீக்க வேண்டுமென்றுதான் நாம் சொல்லி வருகிறோம். அரசியல் நிர்ணய சட்டத்தில் சிறுபான்மையினர்களுக்குப் பாதுகாப்பு என்று

1972 சனவரி 31]

இடம் அளித்திருக்கிறோம். கூடுமானவரையில் அவர்களை நாம் பெருந்தன்மையோடு, ஜனநாயக உணர்வோடு அப்படிப்பட்ட பெயர்களை எடுத்துவிடலாம் என்று கேட்டுக்கொள்ளலாம். நாம் ஆங்காங்கு அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு அறிவுரையும் கூறி வருகிறோம். சில பல இடங்களில் தவிர்க்க முடியாத சூழ்நிலை ஏற்பட்டுவிடுகிறது.

திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம்: தலைவர் அவர்களே, தனியார் கல்லூரிகளிலே பல்வேறு விதமான புகார்கள் வருகின்றனவே, அதனால் இனி திறக்க இருக்கின்ற கல்லூரிகளாவது அரசினர் கல்லூரிகளாக திறக்க அரசு முடிவு செய்யுமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவர் அவர்களே, இப்போதுள்ள 163 கல்லூரிகளில் 123 தனியார் கல்லூரிகளாகவும், 40 கல்லூரிகள் அரசினர் கல்லூரிகளாகவும் இருக்கின்றன. எல்லா கல்லூரிகளையும் அரசினரே திறக்க வேண்டுமென்றால் அரசாங்கத்திற்கு நிறைய செலவாகும். தனியார் துறையில் கல்லூரிகள் நிறுவப்படும்போது அரசாங்கம் அவர்களுக்கு கட்டிடத் திறக்க 75 ஆயிரம் ரூபாய்தான் தருகிறார்கள். மற்றச் செலவுகளுக்கு அவர்கள் நிதி திரட்டிக்கொள்கிறார்கள். தனியார் கல்லூரிகளுக்கு அரசு சுமார் 75 அல்லது 80 சதவீதம் டீச்சிங் கிரான்ட் கொடுக்கிறது. மற்றதை அவர்கள் திரட்டிக்கொள்கிறார்கள். இவற்றை அரசாங்கமே ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்றால், ஒரு கல்லூரிக்கு மொத்தம் 30 லட்சம் ரூபாய் தேவைப்படுகிறது. சென்ற ஆண்டில் திறக்கப்பட்டவைகளில் 3 அரசினர் கல்லூரிகளாகவும், 6 கல்லூரிகள் தனியார் துறையிலும் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. தனியார் துறைக் கல்லூரிகள் சிறப்பாக நல்ல முறையில் நடைபெற்று வருகின்றன. சில இடங்களில் குறைபாடுகள் இருக்கலாம். அந்தக் குறைபாடுகளைப் போக்க அரசாங்கமும், பல்வேறு கழகமும் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளும். மிகுந்த குறைபாடுகள் இருந்து, அவற்றைப்போக்க வழியில்லாத நிலையில், அப்படிப்பட்ட கல்லூரிகளை அரசாங்கமே ஏற்று நடத்தலாமா என்பதுபற்றி ஆராயும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் நீண்ட விளக்கம் கொடுத்துவிட்டார்கள். இன்னும் துணைக் கேள்விகள் அவசியம் இல்லை என்று கருதுகிறேன்.

திரு. நா. விராசாய்: தலைவர் அவர்களே, சென்னை நகரத்தில் பெரும்பாலான கல்லூரிகள் தென்சென்னையில்தான் இருக்கின்றன. வட சென்னையில் ஒரே ஒரு கல்லூரி—அதாவது தியாகராயர் கல்லூரி ஆண்களுக்காக—மட்டும் இருக்கிறது. எதிர்காலத்தில் கல்லூரிகள் திறக்கப்படும்போழுது வட சென்னையில் அமைக்க அரசாங்கம் வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ளுமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவர் அவர்களே, தென் சென்னையில்தான் கல்லூரிகள் அமைப்பதற்கான, கல்லூரிக் கட்டிடங்கள் கட்டுவதற்கான இடவசதி இருக்கின்றது. வட சென்னையில் ஒரு துவக்கப்பள்ளி அமைப்பதற்குக்கூட இடம் கிடைக்காத நிலைமை இருக்கிறது. ஒரு துவக்கப்பள்ளிக்கு இரண்டு கிரவுண்ட் நிலமாவது தேவை. வடசென்னையில் கல்லூரி வைப்பதற்கு இடம் கிடைக்காமல் தற்போது வியாசர்பாடிக்கு அப்பால்தான் அமைக்கக்கூடிய சூழ்நிலை இருக்கிறது. வடசென்னை பகுதியில் கல்லூரி அமைப்பதற்கான இடம் அகப்படுவதாக இல்லை. எந்த பெருநகரங்களை எடுத்துக்கொண்டாலும், தொழிற்சாலை போன்றவைகள் அமைவது ஒரு பகுதியாகவும், அலுவலகங்கள், கல்லூரிகள் அமைவது வேறொரு பகுதியாக அமைந்து

[1972 சனவரி 31]

விடுகின்ற பாங்கினை உலகெங்கணும் காணலாம். அப்படித்தான் தொழிற்சாலைகள், மற்றவைகள் வடசென்னைப் பகுதியிலும், அலுவலங்கள், கல்லூரிகள் போன்றவை தென்சென்னைப் பகுதியிலும் அமைந்திருக்கின்றன. தென்சென்னைப் பகுதியில் மக்கள் வாழுகின்ற இடமாகவும், மேலும் மேலும் புதிய புதிய விடுகள் எழுகின்ற பகுதியாகவும் அமைந்துள்ளது. வடசென்னையில் தொழிற்சாலைகள் நிரம்ப அமைந்துள்ளன. வடசென்னையிலே புதிய கல்லூரி வருவதற்கான முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளப்படுகிறது.

(ஓர் உறுப்பினர் எழுந்தார்).

MR. DEPUTY SPEAKER: The Hon. Ministers reply is exhaustive.

அரசுக் கல்லூரிகளில் பி.காம். பட்டப் படிப்பு.

* 167 வினா—திரு. பி. எஸ். மணியன் : மாண்புமிகு கல்வி-உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) அரசு கல்லூரிகளில் பி.காம். பட்டப்படிப்பும் பயிற்றுவிக்கப்படுகிறதா?

(இ) ஆம் எனில், எந்தெந்தக் கல்லூரிகளில்?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : (அ) ஆம்.

(இ) 1. சரபோஜி அரசர் அரசினர் கல்லூரி, தஞ்சை.

2. அரசர், கல்லூரி, புதுக்கோட்டை.

3. பெரியார் சு. வே. ரா. கல்லூரி, திருச்சிராப்பள்ளி.

3. அரசினர் கல்லூரி, கோயம்புத்தூர்.

5. அறிஞர் அண்ணா அரசினர் (ஆண்கள்) கலைக்கல்லூரி, செய்யார்.

6. திரு. கொளஞ்சியப்பர் அரசினர் கல்லூரி, விருத்தாசலம்.

7. அறிஞர் அண்ணா அரசினர் (ஆண்கள்) கலைக்கல்லூரி, நாமக்கல்.

8. சிக்கண்ணா அரசினர் (ஆண்கள்) கலைக்கல்லூரி, திருப்பூர்.

9. அரசினர் கலைக்கல்லூரி, மேலூர்.

திரு. கு. அ. பொம்மன் : தலைவர் அவர்களே, நீலகிரி மாவட்டத்தில் உள்ள கலைக்கல்லூரியில் பி.காம். படிப்பை இந்த ஆண்டாவது நடத்த அரசாங்கம் முன் வருமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, 1972-73-ம் ஆண்டு பி.காம். ஆரம்பிப்பதற்கு அனுமதி வழங்க வேண்டுமென்று பல்கலைக் கழகத்திடம் கோரிக்கை அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. எஸ். வடிவேலு : தலைவர் அவர்களே, தமிழகத்தில் எத்தனை கல்லூரிகளில் பி.காம். படிப்பு வசதி செய்யப்பட்டிருக்கிறது? அவைகளில் தனியார் துறைக் கல்லூரிகள் எத்தனை? அரசாங்கக் கல்லூரிகள் எத்தனை?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, அதுபற்றி முழு விவரக் குறிப்பு இல்லை. பி.காம். படிப்பு வசதி செய்ய பெரும் செலவு ஏற்படுகிறது. அரசினர் கல்லூரிகளில் பி.காம். இல்லாத குறையைப்போக்க சென்ற ஆண்டில் 9 கல்லூரிகளில் இப்படிப்பு படிக்க வசதி செய்துகொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த ஆண்டு 12 கல்லூரிகளில் பி.காம். படிப்பு வசதி செய்வதற்கான செயற்குறிப்பு ஆலோசனையில் இருக்கிறது.

1972 சனவரி 31]

திரு. க. துரைசாமி: தலைவர் அவர்களே, திருப்பூரில் உள்ள சிக்கண்ணு அரசினர் கலைக்கல்லூரியில் பி.காம். வகுப்பு தொடங்கப்பட்டிருக்கிறது. பி.காம். படிக்க நிறைய மாணவர்கள் வருகிறார்கள். ஆகவே, அங்கே மாணவர்களின் எண்ணிக்கையை அதிகரிக்க முயற்சி எடுக்கப்படுமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவர் அவர்களே, அதற்கான அடிப்படையான வசதியைப் பொறுத்து பல்கலைக் கழகம்தான் அனுமதி வழங்க வேண்டும். அவ்விதம் மாணவர்களின் எண்ணிக்கை அதிகமாக இருக்கிறது, எண்ணிக்கையை அதிகரிக்க வேண்டும் என்று பல்கலைக் கழகத்திற்குச் சுட்டிக்காட்டினால் தக்க அனுமதி கிடைக்கும்.

நடுநிலைப் பள்ளிகளின் தலைமையாசிரியர்கள்

* 168 வினா.—திரு. பெ. செளந்தரபாண்டியன்: மாண்புமிகு கல்வி-உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா:

பஞ்சாயத்து யூனியன்களில் உள்ள நடுநிலைப்பள்ளிகளில் தலைமை ஆசிரியர்களாகப் பணியாற்ற பி.டி. படித்தவர்களை நியமிக்கும் உத்தேசம் அரசுக்கு உண்டா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: இப்பொருள் ஆய்வினுள்ளது.

திரு. நா. வெ. குருசாமி: தலைவர் அவர்களே, உயர்துவக்கப்பள்ளி, செகண்டரி கிரேடு ஆசிரியர்கள் தலைமை ஆசிரியர்களாக இருக்கிறார்கள். நடுநிலைப்பள்ளிகளில் எல்லாம் பி.டி. படித்தவர்களை தலைமை ஆசிரியர்களாக நியமிக்கும் செயற்குறிப்பு ஏதாவது அரசின் பரிசீலனையில் இருக்கிறதா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவர் அவர்களே, உயர்துவக்கப்பள்ளி, நடுநிலைப்பள்ளி போன்றவற்றில் பி.டி. படித்தவர்களை தலைமை ஆசிரியர்களாகப் போடுவது பொருத்தமானது என்ற கருத்து ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு ஆய்வில் உள்ளது. பி.டி. படித்தவர்களைத்தான் எல்லாப் பள்ளிகளுக்கும் தலைமை ஆசிரியர்களாகப் போட வேண்டுமென்று ஆணையிடுகின்ற நிலைமை இல்லை. பி.டி. படித்தவர்களாக தலைமை ஆசிரியர்கள் இருந்தால் பள்ளியின் நிர்வாகமும், மாணவர்களின் தரமும் உயரும், நல்ல குழந்தை ஏற்படும் என்பதால் அந்தக் கருத்து ஆராயப்பட்டு வருகிறது.

Polytechnics for women

* 169 Q.—THIRU N. DENNIS: Will the Hon. the Minister for Education and Local Administration be pleased to state—

(a) whether any Central grant has been received by the Women's Polytechnics in this State; and

(b) if so, the details thereof?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: (அ) ஆம்.

[1972 சனவரி 31]

(இ) இம்மாநிலத்தில் உள்ள எல்லா மகளிர் பல தொழில் கல்வி நிலையங்களுக்கும் மத்திய அரசு உதவி தொடரா செலவினத்தில் 75 சதவிகிதமும் தொடரும் செலவினத்தில் 50 சதவிகிதமும் செலவினத்தில் முதல் ஐந்து வருடங்களுக்கு கிடைக்கின்றது.

THIRU N. DENNIS: May I know whether such polytechnics would be opened in other places in this State?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: மேலும் பல தொழில் பயிற்சிப் பள்ளிகள் திறக்கப்படுவதைப்பற்றிக் குறிப்பிடுகிறார்கள். இப்பொழுது கூட கிட்டத்தட்ட 33, 34 பாஸ்டெக்னிக்கள் இருக்கின்றன. அவற்றிலே போதுமான அளவுக்கு மாணவர்கள் வராத அளவுக்கு இருக்கிறது. அந்த கோர்ஸ்களையும் மாற்றியமைப்பதற்கான செயற்குறிப்பு களும் இருக்கின்றன. இப்பொழுது 3 இடங்களில் பெண்களுக்கான தொழிற் பயிற்சிப் பள்ளிகள் உள்ளன. மேலும் தேவைப்படுமானால் அதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்வது குறித்து ஆராய பரிசீலனை செய்யலாம்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்: தலைவர் அவர்களே, இப்பொழுதே பல பாஸ்டெக்னிக் குகளில் படித்த மாணவர்களில் பலர் வேலையில்லாமல் இருக்கிறார்களே, அவர்களுக்கு எல்லாம் வேலைகொடுக்கக்கூடிய திட்டத்தை வகுக்க அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலேதான் பாஸ்டெக்னிக் குகளில் படித்த மாணவர்களுக்கு ஓரளவுக்கு வேலையில்லாத நிலைமை இருந்தது. அதற்குக் காரணம் நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் தொடங்கப்படுவது குறிப்பிட்ட காலத்திலே தொடங்கப் படாததுதான். அதன் காரணமாக வேலைவாய்ப்புகள் நின்றிருந்தன. இப்பொழுது தொடங்கப்பட்டிருக்கின்றது. எனவே அதற்கான வேலைவாய்ப்புகள் ஏற்படக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இப்பொழுது எஞ்சினியரிங், பாஸ்டெக்னிக் படித்த மாணவர்களுக்குப் பெரும்பாலும் வேலை கிடைத்திருக்கிறது. அவர்களுக்கு என்று அப்ரான்டிஸ்ஸிப் கொடுக்கப்பட்ட போதுகூட— நான் குத்து மதிப்பாகச் சொல்கிறேன்—900 பேர்களுக்கு கொடுத்தும், 200, 300 இடங்களுக்குத்தான் மாணவர்கள் வந்தார்கள். மற்றவர்கள் வரவில்லை. பல் வேறு பொறுப்புக்களை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று தெரிகிறது. இரண்டு மூன்று ஆண்டுகளுக்கு முன்புதான் வேலை வாய்ப்பு கொஞ்சம் குறைந்த நிலை இருந்தது. இப்பொழுது வேலைவாய்ப்பு ஏற்பட்டிருக்கிற குழ்நிலை இருக்கிறது.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்: படிப்பு முறையையும் பாடத் திட்டத் தையும் மாற்றியமைக்க உத்தேசம் இருப்பதாக அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். என்ன என்ன முறையில் மாற்றப்போகிறார்கள்? இப்பொழுது இருக்கிற முறையிலே உள்ள சங்கடங்கள் என்ன என்பதை தெரிவிப்பார்களா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: சினில் எஞ்சினியரிங், மெக்கானிக்கல் எஞ்சினியரிங், எலக்ட்ரிகல் எஞ்சினியரிங் என்று பல முறைகள் நாம் வைத்திருந்தாலும், இப்பொழுது அதிகமாக எலக்ட்ரானிக்ஸ் என்ற

1972 சனவரி 31]

சப்ஜெக்ட்டுக்கு அதிகமான வாய்ப்பு இருக்கிறது. அண்மைக்காலத்தில் ரேடியோ, டெலிவிஷன் இவைகள் எல்லாம் பெருகி வருகின்ற நிலைமையிலே அவற்றிற்கு ஏற்றவகையிலே மாறுதல் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. மேலும் கெமிக்கல்ஸ்க்கும் அதிகமான வாய்ப்பு இருக்கிறது. எனவே இப்பொழுது வாய்ப்பு எது எதற்கு இருக்கிறதோ அவற்றிற்கேற்ற முறையிலே திருத்தியமைப்பதற்கான முயற்சிகளில் தொழில் துட்பக் கல்லூரி இயக்குநர் அவர்கள் ஈடுபட்டு வருகிறார்கள்.

பள்ளிகளின் ஆய்வு முறை

* 170 வினா.—திரு. பெ. செளந்தரபாண்டியன் : மாண்புமிகு கல்வி-உள்ளாட்சித்துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா :—

மாவட்ட கல்வி அதிகாரிகள், துணை ஆய்வாளர்கள், பள்ளிகளைப் பார்வையிடும் முறையைத் தீவிரப்படுத்தும் செயற்குறிப்பு அரசிடம் உண்டா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : ஆம்.

THIRU K. S. KOTHANDARAMIAH : Sir, at present there is only one District Educational Officer for each district to inspect the schools. He is not able to do justice to all subjects. If District Educational Officers qualified in science subjects and arts subjects are appointed, they will be doing sufficient work. May I know whether the Government will take this point into consideration and appoint subjectwar District Educational Officers?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் கூறுவதைப் போன்று, பொருளைப் பொறுத்து, அதாவது சப்ஜெக்ட்டைப் பொறுத்து டி.இ.ஓ. அமைப்பது என்பது இப்பொழுது நடைபெறக்கூடியதாக இருக்காது. இப்பொழுதே அதிகமான அளவுக்கு மேற்பார்வையிலுள்ள அளவுக்கு மாவட்டக் கல்வி அதிகாரிகள் நியமிக்கப்பட வேண்டுமென்ற எண்ணம் இருந்து வருகிறது. அந்த வகையிலேதான் தர்புரி மாவட்டத்திற்கு ஒரு டி.இ.ஓ. அதிகமாக நியமிக்க செயற்குறிப்பு இருக்கிறது. அவர்களுடைய எண்ணிக்கை பெருகிய அளவில் அதிகமான அளவுக்கு மாவட்டக் கல்வி அதிகாரிகளை நியமிக்கின்ற நிலைமை வருகிறபோது பணிகளைப் பிரித்துத் தரலாம். இப்பொழுது ஒரு கல்வி மாவட்டத்திற்கு ஒரு டி.இ.ஓ. என்ற முறையிலேதான் நியமிக்கப்பட்டு வருகிறது.

திரு. எ. சுவாமிதாஸ் : கல்வி மாவட்டத்திற்கு ஒரு டி.இ.ஓ. நியமிக்கப் படுவதாகச் சொன்னார்கள். அவர்கள் அபிஷியல் ஓர்க்கர்ஸ்சைக் கவனித்துவர வேண்டியிருக்கிறது. பார்வையிடுவதற்கு அவர்களால் முடியாது, எனவே பார்வையிடுவதற்காக தனியாக ஒரு டி.இ.ஓ. நியமிப்பதற்கு அரசு முன்வருமா?

[1972 சனவரி 31]

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : அப்படி அமைப்பதிலே ஒன்றும் கேடில்லை. நிதிப் பற்றாக்குறை தான் காரணமாக இருக்கிறது. அதிகமான அளவுக்கு டி.இ.ஓ.-க்கள் அமைக்கப்படவேண்டுமென்ற எண்ணத்திலேதான் 3, 4 மாவட்டங்களுக்கு ஒரு கல்வி தலைமை அதிகாரி என்று இருந்த நிலைமையை மாற்றி இப்பொழுது ஒவ்வொரு மாவட்டத்திற்கும் ஒரு டி.இ.ஓ. நியமிக்கப்பட்டு இருக்கிறார். மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் கூறுவதுபோன்ற எண்ணமும் இருக்கிறது. நிர்வாக காரியங்களைக் கவனிக்க வேண்டியிருப்பதால் அதிகமாகப் பார்வையிட முடியாத நிலைமை இருக்கிறது. நிதி நிலைமை சரியாகுமானால் அதைப்பற்றி கவனிக்கலாம்.

திரு. கோ. இளங்கோவன் : தலைவர் அவர்களே, ஆய்வுமுறையைத் தீவிர மாக்கவேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள். ஆய்வுமுறையிலே தீவிரம் காட்டுவதற்கான முறையைத் தெரிவிப்பார்களா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : அடிக்கடி பள்ளிக்கூடங்களைப் பார்வையிட முடியாத காரணத்தினால் பார்வையிடுவது என்பது ஆண்டுக்கு ஒருமுறை என்ற அளவிலேதான் ஆகிவிடுகிறது. அடிக்கடி பார்வையிடுகின்ற காரணத்தினால் குறைபாடுகள் ஏற்படாமல் பார்க்கவும் குறைபாடுகள் ஏற்பட்டாலும் உடனடியாகக் கவனிக்கவும், அதனால் மாணவர்களுக்கோ மற்றவர்களுக்கோ சங்கடங்கள் ஏற்படாமல் பார்த்துக்கொள்ளவும், பள்ளி நிர்வாகம் ஒழுங்காகவும் சீராகவும் நடைபெறவும், சில பல தகராறுகள் வந்தால் அவை முற்றி அந்தப் பள்ளிக்கே குந்தகம் ஏற்பட்டுவிடுகிறது, அப்படிப்பட்ட நிலைமைகளைத் தடுக்கக்கூடிய வகையிலும், எந்த வகையிலே சீர்திருத்தி அமைக்கலாம் என்பதை ஆய்கின்ற முயற்சியை பள்ளி இயக்குநர் அவர்கள் மேற்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

திரு. எம். சுரேந்திரன் : கல்வி அதிகாரிகள் பள்ளிகளைப் பார்வையிடுவது வசதியான இடங்களுக்கு மட்டும் அதிகமான சந்தர்ப்பங்களிலே சென்று பார்வையிடுகிறார்கள், போக்குவரத்து வசதிகள் இல்லாத பாலமலை போன்ற இடங்களிலே உள்ள பள்ளிகளைப் பார்வையிடுவதில்லை என்ற புகார் வருகிறது. கல்வி அதிகாரி எவ்வளவு நாட்களுக்கு ஒரு முறை பள்ளிகளைப் பார்வையிட வேண்டுமென்ற நிபந்தனை, விதி ஏதாவது இருக்கிறதா? அந்த விதி கடைப்பிடிக்கப்படுகிறதா? கடைப்பிடிக்கப்படுகிறதா என்பதை அரசு ஆராய்ந்து இருக்கிறதா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : உயர்நிலைப்பள்ளிகளைப் பொறுத்தவரையில் ஆண்டுக்கொருமுறை பார்வையிடவேண்டுமென்று இருக்கிறது. துவக்கப்பள்ளிகளைப் பொறுத்தவரையில் அதிகமான அளவுக்குப் பார்வையிட வேண்டுமென்று அங்காங்குள்ள இன்ஸ்பெக்டர்கள், டி.இ.ஓ.-க்கள் இவர்களுக்கு ஆணையிடப்பட்டிருக்கிறது. இதற்கான விதிமுறைகளும் இருக்கின்றன. அவர்கள் எந்த வகையிலே பார்வையிட வேண்டும், வசதியில்லாத இடங்களுக்குக் குறைவான அளவுக்குத்தான் பார்வையிடுகிறார்கள், அப்படித்தான் இருக்கிறது. வசதியான இடங்களுக்கு அதிகமாகச் சென்று பார்வையிடுகிறார்கள், இயற்கையாகவே அப்படி அமைந்துவிடுகிறது. குறைபாடுகள் ஏற்படாமல் கவனிக்கப்பட வேண்டும் என்றும் குறைபாடுகளை நீக்கத்

1972 சனவரி 31]

தக்க நடவடிக்கைகளை எல்லாம் எடுக்க வேண்டும் என்றும், பார்வையிட்ட தற்குப் பின் எப்படிப்பட்ட முறையிலே அறிக்கை சமர்ப்பிக்கப்பட வேண்டுமென்று எல்லாம் திட்டவாட்டமான விதிமுறைகள் இருந்துவருகின்றன.

திரு. கா. காளிமுத்து : நம்முடைய கல்வியமைச்சர் அவர்கள் எதிர்பாராத வகையில் திடீரென்று பார்வையிடுவார்களா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : கல்வியமைச்சர் போகிற சூழ்நிலையைப் பொறுத்திருக்கிறது. வருகிறேன் என்று சொன்னால் எல்லாம் சரியாகத்தான் இருக்கும்.

Demands of Tamil Nadu Plantation workers

* 181 Q.—THIRU K. T. K. THANGAMANI: Will the Hon. the Minister for Labour be pleased to state—

(a) whether the Plantation workers of Tamil Nadu including Anamalai and Nilgiris have given 22 demands through their unions; and

(b) if so, the steps taken by the Government to meet their demands?

மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன் : (அ) ஆம்.

(இ) தொழிற்சங்கங்களின் கோரிக்கைகளின் பேரில் சென்னையில் தொழிலாளர் நல ஆணையரும், கோவையில் தொழிலாளர் நல துணை ஆணையரும் பேச்சுவார்த்தை நடத்தியதன் பலனாக, 11—2—1971-ம் தேதி ஒரு ஒப்பந்தம் ஏற்பட்டது. அதன்படி ஊதிய உயர்வு, மகப்பேறு நலன், பணிக்கொடை, வாராந்திர விடுமுறைக்கு ஊதியம், குறைந்த விலைக்கு அரிசி வழங்குதல் ஆகிய கோரிக்கைகள் தீர்த்து வைக்கப்பட்டன.

தொடர்ந்து பேச்சு வார்த்தை நடத்தின் மூலம் 13—9—1971-ம் தேதி கோவை துணை ஆணையர் முன் தொழிலாளரின் குடும்பத்தினருக்கு வேலை வாய்ப்பு, சம்பளத்தில் சந்தா மிடிப்பது ஆகிய கோரிக்கைகளைப் பற்றி உடன்பாடு ஏற்பட்டது.

மேற்கொண்டு நடந்த பேச்சு வார்த்தைகள் மூலம் 27—10—1971 அன்று வேலை மாற்றம், தோட்ட சுத்தி, தொழிலாளருக்குச் சிருடை, ஊக்குவிக்கும் ஊதியம், மேற்பார்வையாளரின் குறைகள், பதவி உயர்வு, சம்பளப் பட்டுவாடா, வீட்டு வசதி, இரவுப்படி, தொழிற்சாலையில் வேலை செய்பவர்களுக்குச் சிருடை, மகப்பேறு நலனுக்கு உதவி ஆகிய பிரச்சினைகளைப் பற்றி தற்காலிக ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன.

இருந்த போதிலும் அவர்கள் எழுப்பிய பிரச்சினைகளைப்பற்றி கோவை துணை ஆணையரிடமிருந்து அறிக்கை கேட்கப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : ஒரு ஆண்டுக்காலமாக ஆனைமலை தோட்டத் தொழிலாளர் ஊதிய உயர்வுபற்றி கோரிக்கை வைத்து, பிறகு ஸ்ட்ரைக் நோட்டீஸ் கொடுத்து பிறகு அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னது மாதிரியாக 3 முறைகள் பேச்சுவார்த்தைகள் நடந்திருக்கின்றன. இப்பொழுது அதே

[1972 சனவரி 31]

மாதிரி கோரிக்கைகள் அவர்கள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். கமிஷனர் அவர்களை அங்கே அனுப்பி இதற்கு விரைவிலே ஒரு முடிவு ஏற்படுத்துவதற்கு அரசு ஆவன செய்யுமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன்: தலைவரவர்களே, 13 (3) அடிப்படையில் ஏற்படுத்தும் ஒப்பந்தம் எல்லாச் சங்கங்களையும் கட்டுப்படுத்தும். அப்படியிருந்தாலும் கூட மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தெரிவித்த கருத்துப்படி ஆணையாளரை அனுப்பி அதற்கான முடிவு விரைவில் எடுக்கப்படும்.

திரு. சோ. கருணாநாதன்: தலைவரவர்களே, தொழிலாளர்களின் சில கோரிக்கைகளைச் சட்டப்படி ஏற்றுக்கொண்டுவிட்டபிறகு, அதைச் செயல்படுத்துவதற்கு தோட்ட முதலாளிகள் மறுக்கிறார்கள். இதற்கு உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க அரசு முன் வருமா?

மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன்: தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் விவரங்களைத் தெரிவித்தால் அது பரிசீலிக்கப்படும்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்: தலைவரவர்களே, இந்தத் தோட்டங்களில் வேலை செய்யும் தொழிலாளர்கள் எத்தனை பேர்? அங்கு செயல்படும் தொழிற்சங்கங்களின் எண்ணிக்கை எத்தனை? இந்தத் தொழிற்சங்கங்களில் எத்தனை தொழிற்சங்கங்கள் இந்த உடன்பாட்டை ஒத்துக்கொண்டு கையெழுத்திட்டார்கள் என்பதை அறிவிப்பார்களா? அதோடு ஒத்துக்கொள்ளாத சங்கங்கள் எந்தெந்தக் காரணங்களுக்காக ஒத்துக்கொள்ளவில்லை என்று கூறுவார்களா?

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: ஒரு மணி நேரப் பேச்சுக்கான பெரிய கேள்விகளைப் போடுகிறீர்களே? இவ்வளவுக்கும் பதில் சொல்ல முடியுமா?

மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன்: தலைவரவர்களே, குன்னூர் தோட்டத் தொழிலாளர் அசோசியேஷனும், வால்பாறை தோட்டத் தொழிலாளர் சங்கமும், ஆனைமலை கிராபி மற்றும் தேயிலைத் தோட்டத் தொழிற்சாலைகளில் பணிபுரிவோர் சங்கமும் இந்த உடன்பாட்டில் கையெழுத்திடவில்லை என்று தெரிகிறது. எத்தனை பேர் வேலை செய்கிறார்கள் என்ற விவரம் இல்லை. தனிக்கேள்வி போடவும்.

திரு. எம். தேவராசன்: தலைவரவர்களே, இந்தத் தோட்ட அதிபர்கள் தொழிலாளர்களின் வீடுகளுக்கு மின் விளக்குகள் அமைத்துத் தர வேண்டும். ஆனால் இதுவரையில் நிலகிரி கிளெண்டல் எஸ்டேட் தனிர வேறு எந்த எஸ்டேட்டுகளுக்கும் மின் விளக்குகள் அமைத்துத் தரப்படவில்லை. அதற்காக அரசு எடுத்துக்கொண்ட நடவடிக்கை என்ன என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன்: அந்த எஸ்டேட்டுகளில் சில பகுதிகளில் மின்னிறை இலாகாவிலிருந்து அவர்கள் கேட்டிருந்த ஒத்துழைப்பு தரப்படவில்லை என்பதால் தாமதப்படுவதாகத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். மின்னிறையோடு தொடர்பு கொண்டு பரிசீலிக்கப்படும்.

[1972 சனவரி 31]

கட்டுறவு துற்பாலைகளின் தொழிற்சங்கங்கள்

* 182 வினா—திரு. க. சுப்பு : மாண்புமிகு தொழிலாளர் நல அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

கட்டுறவு துற்பு ஆலைகளின் தொழிற்சங்கங்களுக்கு அங்கீகாரம் வழங்குவதில் ரகசிய வாக்கெடுப்பு முறையைப் பின்பற்றும் செயற்குறிப்பு அரசின் பரிசீலனையிலுள்ளதா?

மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன் : இல்லை.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : சார், சங்க அங்கீகாரம் சம்பந்தமாக ஏதாவது மசோதா அரசு கொண்டு வருவதற்கு ஆலோசனை உண்டா?

மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன் : தலைவரவர்களே, கட்டுறவுத் துற்பு ஆலைகளின் தொழிலாளர் சங்கங்களுக்கு ஏற்பளிப்பு வழங்குவதில் இரகசிய வாக்கெடுப்பு முறையைப் பின்பற்றும் செயற்குறிப்பு எதுவும் அரசின் பரிசீலனையில் இல்லை. எனினும், 15-4-1971-இல் முதல் அமைச்சர் மூன்று நடந்த பேச்சுவார்த்தையை அடுத்து, தொழிற்சங்கங்களுக்கு ஏற்பளிப்பு வழங்கும் காரியத்திற்காக உறுப்பினர்களின் எண்ணிக்கையைச் சரிபார்க்கும் நடைமுறை தொடர்பான பொருள்குறித்து அமைச்சரவை ஆய்வு செய்தது. ஒழுங்குமுறை விதிக் கோவையின்கீழ் விதிக்கப்பட்டுள்ள நடைமுறைக் கிணங்க, தொழிற் சங்கப் பதிவேடுகளைச் சரிபார்ப்பதன்மூலம் நிச்சயித்தறிந்துள்ளபடி, உயர்ந்த அளவு உறுப்பினர்களை உடைய தொழிற் சங்கத்துக்கு தொடர்ந்து ஏற்பளிப்பு வழங்கப்பட வேண்டுமென்று அரசு ஆணையிட்டுள்ளது.

திரு. என். மருதாசலம் : தலைவரவர்களே, கோவையிலே அனைத்துத் தொழிற்சங்கங்களும் சேர்ந்து 10 அம்ச திட்டம் ஒன்றை அரசுக்குச் சமர்ப்பித்திருக்கிறார்களா? அதை அரசு பரிசீலனை செய்து நடவடிக்கை எடுக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன் : தலைவரவர்களே, அதைப்பற்றி விவரம் ஒன்றுமில்லை.

திரு. எம். கரேந்திரன் : சார், ஒரு சங்கம் அரசாங்கத்திலே விதிகளின் படி பதிவு செய்யப்பட்டபிறகு அதை அந்தந்தத் தொழிற்சாலையிலே இருக்கும் மேனேஜ்மெண்ட்கள் அங்கீகரிக்காமல் இருப்பது என்பது பல நாட்களாகப் பலவிடங்களில் நடைபெறுகிறது. பதிவு செய்யப்பட்ட சங்கமாக இருந்து, அதிலே அங்கத்தினர்கள் இருக்கிறார்கள் என்றால், அதை அங்கீகரிக்கும்படி மேனேஜ்மெண்ட்களைக் கட்டாயப்படுத்தும் முறையில் நடவடிக்கை எடுக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன் : தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் திட்டவட்டமாக இந்தந்த இடங்களில் இப்படிச் செய்யப் படுகிறது என்று தெரிவிப்பார்களானால், அரசு அதைப் பரிசீலனை செய்யும்.

[1972 சனவரி 31]

‘வேதாரண்யம்’ பெயர் மாற்றம்

* 183 வினா—திரு. ந. சோமசுந்தரம் : மாண்புமிகு உணவு-வருவாய்த் துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

தஞ்சை மாவட்டம் (வேதாரண்யம் வட்டம்) ‘வேதாரண்யம்’ என்ற பெயரை திருமறைக்காடு என்று மாற்ற செயற்குறிப்பு ஏதேனும் அரசு பரிசீலனையிலுள்ளதா?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : ஆம்.

துணை வட்டங்களை வட்டமாக உயர்த்தல்

* 184 வினா—திரு. எம். முத்தையா : உணவு-வருவாய்த் துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) துணை வட்டங்களை தாம் உயர்த்தி தனி வட்டம் ஆக்குவதற்கு என்னென்ன தகுதிகள் இருக்க வேண்டும்?

(இ) ஒட்டப்பிடாரம் துணைவட்டத்தை தாம் உயர்த்தும் உத்தேசம் ஏதேனும் உள்ளதா?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : (அ) ஒரு துணை வட்டத்தை தனி வட்டமாக தாம் உயர்த்தும்போது, பொதுவாக அத்துணை வட்டத்தின் பரப்பளவு, மக்கள் தொகை, இட அமைப்பு பணம் செலுத்தவும் இதா நிருவாக சம்பந்தப்பட்ட காரியங்களுக்கும் பொதுமக்கள் வட்டத் தலை நகருக்குச் செல்ல வேண்டிய தூரமும் அதனால் மக்களுக்கு ஏற்படும் சிரமங்கள் ஆகியவற்றைப் பொதுவாகக் கருத்திற்கொண்டு ஒரு முடிவெடுக்கப்படுகிறது.

(இ) இல்லை.

* 185 வினா—திரு. கா. வேழவேந்தன் : மாண்புமிகு உணவு-வருவாய்த் துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

சும்மியிப்பூண்டி துணை வட்டத்தை தனி வட்டமாக மாற்றியமைக்கும் செயற்குறிப்பு அரசு பரிசீலனையில் உள்ளதா?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : இல்லை.

Salt areas in Tuticorin

" 186 Q.—THIRU N. DENNIS : Will the Hon. the Minister for Public Works, be pleased to state.—

(a) whether the Central Government has undertaken to hand over the salt areas in Tuticorin to the State Government; and

(b) if so, details thereof?

THE HON. THIRU S. MADHAVAN : Yes. Precise details regarding the extent of land, the compensation amount to be paid to the Government of India for the above lands, etc., are yet to be received from the Government of India.

1972 சனவரி 31]

திரு. என். பென்னிஸ் : சார், உப்பு உற்பத்தியை மாநில அரசாங்கம் ஏற்று நடத்தும் உத்தேசம் எதுவும் உண்டா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : மத்திய அரசாங்கத்திற்குச் சொந்தமான நிலங்களிலே சிலபேர் அந்த உப்பு உற்பத்தியைச் செய்து வருகிறார்கள். அதைப்போல தனியார் செய்து வரும் இடங்களுையெல்லாம் அரசு தொழில் வளர்ச்சிக்காகவும், துறைமுக வளர்ச்சிக்காகவும் எடுத்து இருக்கிறது. மத்திய அரசாங்கத்திற்குச் சொந்தமான நிலங்களையும் நம்மிடத்திலே ஒப்படைக்க வேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறோம். அப்படி ஒப்படைக்கப்பட்ட பிறகு அந்த நிலங்களை எப்படிப் பயன்படுத்துவது என்பதைப் பற்றி முடிவு செய்யலாம்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : தலைவரவர்களே, தூத்துக்குடியில் அந்த உப்பளங்கள் இருக்கும் பகுதிகளின் அருகாமையில் உள்ள பலரும் அவர்களுடைய குடிகளை அமர்த்தியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் பாதிக்கப்பட்டு இருக்கிறார்கள். பலமுறை அவர்கள் அரசாங்கத்திற்கு மனுக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு மாற்று இடம் கொடுக்க அரசாங்கம் வழிவகை செய்யுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : இதுவரையில் அரசாங்கத்திற்கு வந்திருக்கிற கோரிக்கை உப்பளங்களை அகற்றுவதில் பார்க்க இந்த நில ஆர்ஜிதம் கைவிடப்பட வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இது முன்னாலே பல ஆண்டுகளுக்கு முன் எடுக்கப்பட்ட ஒரு முயற்சி. நாம் கொடுத்திருக்கும் உறுதிமொழி, அரசாங்கம் நில ஆர்ஜிதம் எடுத்துக்கொண்டாலும், இந்த நிலங்கள் உடனடியாக வேறு தொழிற்சாலை அல்லது அதற்குரிய வளர்ச்சிக்குத் தேவைப்பட்டாலொழிய அவர்களை வெளியேற்றுவதிலிருந்து நாம் கண்காணிப்போடு நடத்திக் கொள்வோம். அவர்களுக்கு அந்த உறுதியைத் தந்திருக்கிறோம்.

திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம் : தலைவரவர்களே, மத்திய அரசாங்கம் இந்த நிலங்களை மாநில அரசுக்குக் கொடுப்பதற்கு என்ன நிபந்தனைகளை விதித்திருக்கிறார்கள் என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : இது 1935-ஆம் ஆண்டு கவர்ன்மண்ட் ஆஃப் இண்டியா ஆக்ட்டிபி எப்படியோ போய்ச் சேர்ந்திருக்கிறது. நாம் திருப்பி ஒப்படைக்க வேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறோம். அவர்கள் சொல்லி வருப்பது, நஷ்ட ஈடு கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். 'ஆனடிரின்சிபிள்' நாம் ஒத்திருக்கிறோம். நஷ்ட ஈட்டை நாம் ஆராயும்பொழுது, நம் மாநிலத்திற்குச் சொந்தமான அந்த நிலம் எப்படி முதன்முதலாக மத்திய சர்க்காரிடம் சென்றது என்று ஆராய்ந்து நஷ்ட ஈட்டைத் தீர்மானித்துக் கொள்வதிலே நாம் கவனமாக இருப்போம்.

திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம் : தலைவரவர்களே, அவர்கள் இப்பொழுது காம்ப்ன்சேஷன் கேட்டிருக்கிறார்களா? அப்படியென்றால், எவ்வளவு அமெளண்ட்?

[1972 சனவரி 31]

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: நஷ்ட ஈடு தர வேண்டுமென்று சொல்லி யிருக்கிறார்கள். அதைத்தான் நாங்கள் கொள்கையளவில் ஏற்று இருக்கிறோம். அப்படி அந்த நஷ்ட ஈட்டைத் தருவது என்பதைப்பற்றி பின்னால் தீர்மானித்துக்கொள்ளலாம், நிலத்தைக் கைப்பற்றியபிறகு என்றிருக்கிறோம்.

கைவினைப்பொருள் தொழிலாளர்கள்

* 167 வினா—திரு. கே. எ. வகாப்: மாண்புமிகு தொழில் துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) கிராமப்புறங்களில் கைவினைப் பொருள் தயாரிப்பதில் ஈடுபட்டுள்ளவர்கள் மேன்மையடையும் விதத்தில் தீவிர திட்டமேதும் அரசின் செயற்குறிப்பில் உள்ளதா?

(இ) ஆம் எனில், அதன் விவரம் என்ன?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: (அ) இல்லை.

(இ) கேள்விக்கு இடமில்லை.

திரு. கே. எ. வகாப்: தலைவரவர்களே, புகழ்பெற்ற நம் தமிழகத்தின் கைவினைப் பொருள்களைச் செய்யும் தன்மை மக்களிடத்திலே பாதுகாக்கப்படாமல் குறைந்துகொண்டே வருகிறது. எனவே, அதற்காக ஒரு தீவிரத் திட்டத்தை தயாரித்தால் ஒழிய, அதாவது அந்தக் கைவினைப் பொருள்கள் தயாரிப்பது வளர்ச்சியடையாது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: கேள்வி கேளுங்கள். 'அதாவது' 'அதாவது' என்று சொல்கிறீர்களே!

திரு. கே. எ. வகாப்: அப்படிப்பட்ட தீவிரத்திட்டத்தை அரசு செயல்படுத்துமா?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: பெரும்பாலும் இந்த ஹேண்டிகிராப்ட்ஸ் ஆர்டிசன்ஸ் பொறுத்தவரையில் கிராமங்களில் பரவலாக இது உற்பத்தி செய்யப்படுகிறது. அவர்களுக்குப் போதிய அளவு கடன் வசதி செய்து கொடுக்கின்ற திட்டங்களை நாம் உருவாக்கிட வேண்டும். அதற்கடுத்த படியாக, உற்பத்தி செய்யப்படுபவைகளுக்கு, விற்பனை செய்வதற்கு சந்தை இல்லாமல் அல்லல் படுகிறார்கள். இந்த இரண்டையும் கவனித்து முடிவு செய்து இப்பொழுது பல மாவட்டங்களில் 9 டிபார்ட்மெண்ட்ஸ் எம்ப்ளாய்மென்ட் வைத்துக்கொடுக்க முடிவு செய்து வைத்திருக்கிறோம். இதைக் கொஞ்சம் மாற்றி ஒவ்வொரு மாவட்டத்தின் தலைநகரத்திலும் ஒரு எம்ப்ளாய்மென்ட் அமைத்து அதன்மூலம், மாவட்டத்தில் உள்ள உற்பத்தி செய்பவர்களோடு தொடர்புகொண்டு கடன் வசதிகள் செய்து கொடுத்து, உற்பத்தி செய்து பொருள்களின் விற்பனைக்கும் வகை செய்யும் முறையில் தகுந்த திட்டமாக்குகின்ற செயற்குறிப்பு அரசாங்கத்தின் பரிசீலனையில் இருக்கிறது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: மூலக்கேள்விக்கு இல்லை என்று பதில் சொல்லியாகிவிட்டது. இல்லாததற்கு இவ்வளவு கேள்விகளா?

1972 சனவரி 31]

திரு. சே. அழகர்சாமி : தலைவரவர்களே, எம்போரிபங்கள் மூலம் இந்த கைவினைப் பொருள்களுக்கு உதவி செய்வதுபற்றி அமைச்சரவர்கள் கூறினார்கள். இப்பொழுது கிராமத்திலேயிருக்கும் இம்மாதிரி தொழில் செய்பவர்கள் ஆங்காங்குள்ள கூட்டுறவுச்சங்கங்களில் கடன்பெற முடியவில்லை. அதற்குக் காரணம் அது விவசாயிகளுக்கு மட்டும் கொடுக்கிறது. இவர்களுக்கு இந்தக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களின்மூலம் கடன் அளித்தால் அவர்கள் செய்யும் பொருள்களைச் செய்து பிழைப்புக்கு வழி ஏற்படும். அதற்கு ஆவன அமைச்சரவர்கள் செய்வார்களா?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் யாரோ சொன்ன தகவலைத் தந்திருக்கிறார்கள். அதிலும் குறிப்பாக நெல்லை மாவட்டத்தில்தான் இப்படிப்பட்ட கைவினை இயக்குமர் கூட்டுறவுச் சங்கங்களை வைத்து நடத்துகிறார்கள். இதற்காகப் பணம் கொடுக்க, நம்முடைய ஸ்டேட் கோவாப்பரேடிவ் வங்கியின்மூலம் கடன் கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்ற புதிய ஆணை ரிசர்வ் வங்கியின் ஆலோசனையின் பேரில் பிறப்பித்திருக்கிறோம். அதற்கு முன் இண்டஸ்ட்ரியல் கோவாப்பரேடிவ் பேங்குகள் நம் தமிழகத்தில் செயல்பட்டு ஏற்கனவே இருந்து வருகின்றன.

வண்ணப்புடவைகள்

* 188 வினா—**திரு. மணலி சி. கந்தசாமி :** மாண்புமிகு தொழில் துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) கலர் சேலைகளை கைத்தறிக்கே ஒதுக்கும் உத்தேசம் அரசிடம் உள்ளதா?

(இ) ஆமெனில், அது எப்பொழுது அமலுக்கு வரும்?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : (அ) & (இ) கலர் ஸூலை உபயோகப்படுத்தி கோடு அல்லது கட்டம் போட்ட ரகமும் அல்லது 2½ அங்குலத் துக்கும் அதிகமான அகலக் கரை கொண்ட கலர் சேலைகளும் கைத்தறிக்கு ஒதுக்கி பம்பாய் துணிநூல் ஆணையர் அவர்களால் பஞ்சு துணி கட்டுப்பாடு சட்டம், 1948-ன் கீழ் உத்தரவிடப்பட்டுள்ளது.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : கலர்ப் புடவைகளை இம்மாதிரி கைத்தறிக்கு ஒதுக்க வேண்டுமென்று சொன்னதற்குப் பின்னாலும் விசைத் தறியிலும், இங்கே மில்களிலும் கூட அம்மாதிரி உற்பத்தி செய்யப்படுவதைத் தடுக்க மாநில அரசு என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறது?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : மத்திய அரசாங்கத்தின் ஆணையின்படி பொதுவாக கலர்ச் சேலைகளைத் தடுப்பது என்று இல்லாமல் அதற்கு ஒரு விதி போட்டு 2½ அங்குல பார்டர் என்று போட்டிருக்கிறார்கள், கோடு அல்லது கட்டம் போட்ட ரகம் என்ற வார்த்தைகளைப் புகுத்தியிருக்கிறார்கள். பவர்லாம்பைப் பொறுத்தவரை ஐந்து விசைத்தறிகளை வைத்திருப்பவர்களுக்குச் சலுகை என்று சொல்லி இருக்கிறார்கள். ஆணையைப் போட்டு விட்டு விதிவிலக்குகளும் ஏராளமாக இருக்கிற காரணத்தால் இது சரிவர இந்திய நாட்டிலே எங்கும் அமல் நடத்தப்படவில்லை. தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்தவரை இந்த ஆணை மீறப்படவில்லை என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். நம்முடைய மாநிலத்தை மட்டும் கருத்தில் கொண்டு நடவடிக்கை எடுக்காமல்

[1972 சனவரி 31]

எல்லா மாநிலங்களையும் சேர்த்து பொதுவான கொள்கையை மத்திய அரசாங்கம் கடைப்பிடிப்பதன் மூலம் இந்த ஆணையைத் தீவிரமாக அமல் படுத்த முடியும்.

சென்னையில் இயங்கும் நீதிமன்றங்கள்

* 189 வினா—திரு. என். கிட்டப்பா : மாண்புமிகு தொழில் துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

சென்னை மாநகரில் நடமாடும் நீதிமன்றங்கள் தற்போது எத்தனை இயங்குகின்றன ?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : சென்னையில் நான்கு நடமாடும் நீதிமன்றங்கள் இயங்குகின்றன.

திரு. ரா. ரா. முனுசாமி : சென்னையிலே நடமாடும் நீதிமன்றங்கள் இருந்து, குற்றவாளிகளை உடனடியாக விசாரித்து தண்டனை கொடுக்கிறார்கள். அதுபோல் வட்டங்களில் குற்றம் செய்பவர்களை உடனுக்குடன் தண்டிக்க வாய்ப்பு ஏற்படும் வகையில் நடமாடும் நீதிமன்றங்கள் அமைக்கப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : உடனுக்குடன் தண்டனை கொடுத்தால் நல்லது அல்ல. விசாரித்துத்தான் தண்டனை கொடுக்க வேண்டும். அதிகமான வழக்குகள் பெரிய நகரங்களில் வருவதால் அந்த நகரங்களுக்கு மட்டும் இந்தத் திட்டம் அமலாக்கப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம் : இந்த நடமாடும் நீதிமன்றங்கள் சென்னையைத் தவிர வேறு எந்த நகரங்களில் இருக்கின்றன ? அப்படி வேறு நகரங்களில் இல்லையென்றால் மதுரை, கோவை, திருச்சி, சேலம் போன்ற அதிக ஜனத் தொகையுடைய நகரங்களில் நடமாடும் நீதிமன்றங்களை ஏற்படுத்த அரசு ஆவன செய்யுமா?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : ஏற்கனவே சில நகரங்களுக்கு இந்தத் திட்டம் பரிசீலிக்கப்பட்டு வந்தது. அந்த விவரம் இல்லை. எந்தெந்தப் பெரிய நகரங்களில் இதுபோன்ற வழக்குகள் அதிகமாக வருகின்றனவோ அங்கெல்லாம் இந்த முறை பின்பற்றப்படும்.

Water in Buckingham Canal.

* 190 Q.—THIRU N. DENNIS : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether it is a fact that waters flowing in the Buckingham Canal in Madras City is becoming red; and

(b) if so, whether any experiments have been conducted thereon?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : (அ) ஆம். சில சமயங்களில் பக்கிங்ஹாம் கால்வாயில் மாநகராட்சி குழாய்கள்மூலம் கழிவு நீரை விடுவதாலும், அக்கழிவு நீரிலும் மற்ற கழிவுப்பொருள்களிலும் மருந்து மற்றும் பல

1972 சனவரி 31]

ரசாயனப் பொருள்கள் கலந்திருப்பதாலும் கால்வாயில் செல்லும் நீர் செவ்வு நிறமாக மாறுகின்றது.

(இ) கால்வாய் தண்ணீர் சிகப்பாக மாறுவது தற்காலிகமே தவிர நிரந்தரமான தன்மையிலல்லாமையால், பரிசோதனைகள் ஏதும் செய்யப் படவில்லை.

சாத்தனூர் அணை

* 191. வினா—திரு. கே. ஏ. வகாப் : மாண்புமிகு பொதுப்பணித் துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) சாத்தனூர் அணைக்கட்டை மேலும் அழகுபடுத்தும் செயற் குறிப்பு அரசிடம் உள்ளதா?

(இ) ஆம் எனில், விவரம் என்ன?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : (அ) ஆம்.

(இ) சாத்தனூரில் உள்ள பூங்காக்களை மேலும் அழகுபடுத்த ரூபாய் 1.80 இலட்சத்திற்கு ஒரு மதிப்பீடு தன அதிகாரிகளின் பரிசீலனையில் உள்ளது.

நீர்த்தேக்கத்தின் நடுவே உள்ள தீவில் புதிய பூங்காக்கள் உண்டாக்க ரூ. 1.50 இலட்சத்திற்கு ஒரு மதிப்பீடு அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளது.

Over bridge near Adamankottai

* 192 Q.—DR. H. V. HANDE : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether the Government have any proposal to construct over bridges across Railway crossings at Dharmapuri-Adamankottai and McDonald Choultry on Sankari road;

(b) if so, the details thereof and the estimated cost of construction;

(c) the respective share of the Central Government and the State Government; and

(d) when the work is likely to be started and completed?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : (அ) ஆம்.

(இ) அதிகுமான் கோட்டைக்கு அருகிலும் மகுடஞ்சாவடியிலும் உள்ள பாலங்களின் மதிப்பீடுகள் முறையே ரூ. 3,53,638, ரூ. 5,17,313-ம் ஆகும்.

(உ) முழுச் செலவும் இரயில்வேயினால் ஏற்றுக்கொள்ளப்படும்.

(எ) திருத்திய மதிப்பீட்டுக்கு மைய அரசின் ஒப்புதல் பெற்றுக் கொடுக்கும்படி 29—11—1971 அன்று இரயில்வேயினர் மாநில நெடுஞ்சாலை தலைமைப் பொறியாளரைக் கேட்டுக்கொண்டுள்ளனர். இது செயல்பட விருக்கிறது. மகுடஞ்சாவடியின் அருகில் மேம்பாலம் கட்டி முடிக்கப்பட்டு போக்குவரத்துக்கு திறந்துவிடப்பட்டிருக்கிறது.

1972 சனவரி 31]

பேருந்து சாலைகள்

* 193 வினா—திரு. பி. எஸ். மணியன் : மாண்புமிகு பொதுப்பணித்துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

பேருந்துகள் செல்லும் சாலைகளையெல்லாம் நெடுஞ்சாலைத்துறையின் பராமரிப்பில் எடுத்துக்கொள்ளும் செயற்குறிப்பு அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளதா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : ஆம்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : இம்மாதிரி பஸ் போக்குவரத்து உள்ள ரோடுகளை எல்லாம் நெடுஞ்சாலைத் துறையினர் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று முடிவு செய்த பின்னாலும் சில சாலைகள் எடுத்துக் கொள்ளப்படாமல் இருக்கின்றனவே. துரிதமாக அவற்றையும் எடுத்துக் கொள்ள அரசு நடவடிக்கை எடுக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : பஸ் போக்குவரத்துச் சாலைகளை நெடுஞ்சாலைத் துறை எடுத்துக்கொள்ளத் திட்டம் இருக்கிறது. அந்தத் திட்டத்தின் அடிப்படையில் ஆண்டுக்குச் சில மைல் நீளச் சாலைகள் எடுத்துக்கொண்டுவரப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த ஆண்டு 1972-73-ம் ஆண்டில் ஆயிரம் மைல்களை மேற்கொள்ளலாம் என்று முடிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இது ஒரு நீண்டகாலத் திட்டமாகும். மூவாயிரம் மைல்கள் பஸ் போக்குவரத்துச் சாலைகள் இருக்கின்றன. நிதி நிலைமையை அனுசரித்து மற்ற விஷயங்களையும் பரிசீலித்து நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வருகிறது.

திரு. சு. துரைசாமி : இந்த பஸ் போக்குவரத்தில் இருக்கும் பாதைகளை குறைந்தது ஓராண்டு அல்லது இரண்டு ஆண்டுகளுக்குள் எடுத்துக்கொள்ள சிறப்புத் திட்டம் மேற்கொள்ளப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : ஒரு சிறப்புத் திட்டத்தை அரசு பரிசீலித்து வருகிறது.

திரு. கு. அ. பொம்மன் : கிராமப்புறங்களில் இருக்கும் சாலைகள் பஞ்சாயத்து யூனியன்களிடம் இருப்பதால் அந்த ரோடுகளையும் மராமத்துத் துறை எடுத்துக்கொள்ளுமா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : பஞ்சாயத்துச் சாலைகளைப் பற்றித்தான் சொல்லுகிறேன். பஞ்சாயத்துச் சாலைகளில் பஸ் போக்குவரத்துச் சாலைகளை அரசு எடுத்துக் கொள்ளும் திட்டம் இருக்கிறது.

திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம் : சிறப்புத் திட்டம் இருப்பதாக அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். சிறப்புத் திட்டத்தின் விவரங்களைச் சொல்ல முடியுமா? காலவரையறையைச் சொல்ல முடியுமா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : இப்போது சொல்லுவது இயலாது.

1973 சனவரி 31]

திரு. நா. வெ. குருசாமி. பெரியாறு தேக்கடி, வைகை அணை போன்ற முக்கியமான இடங்களுக்குச் செல்லுகின்ற மதுரை—குமிழி சாலை சரிவர இல்லை. வைகை அணைக்குச் செல்லவேண்டுமென்றாலே 40 மைல் ரெல்ல வேண்டும். அந்தச் சாலை அகலப்படுத்தப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : மூலக் கேள்வி யூனியன் சாலைகளை அரசாங்கம் மேற்கொள்வது பற்றி. மாண்புமிகு உறுப்பினர் கேட்பது ஏற்கனவே இருக்கும் நெடுஞ்சாலையை அகலப்படுத்துவது பற்றி. தனியாகக் கேள்வி கேட்டால் விவரங்கள் தரப்படும்.

பெரியாறு அபிவிருத்தித் திட்டம்

* 194 வினா—திரு. பி. எஸ். மணியன் : மாண்புமிகு பொதுப்பணித்துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) பெரியாறு அபிவிருத்தித் திட்டம் எத்தனை கோடி ரூபாயில் போடப்பட்டுள்ளது?

(இ) எப்பொழுது அதன் வேலை துவங்கும்?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : (அ) பெரியாறு அபிவிருத்தித் திட்டம் 1966-67-ஆம் ஆண்டில் ரூபாய் 4.25 கோடிக்கு மதிப்பிடப்பட்டது.

(இ) மத்திய நீர் மின் விசைக்குழுவின் ஒப்புதல் கிடைத்தபின் இத் திட்டம் மேற்கொள்ளப்படும்.

பச்சையாறு அணைத் திட்டம்

* 195 வினா—திரு. டி. கணபதி : மாண்புமிகு பொதுப்பணித்துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

நாங்குநேரி சட்டமன்ற தொகுதிக்குட்பட்ட பச்சையாறு அணைத் திட்டம் எந்த நிலையிலுள்ளது?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : மதிப்பீடு பாசனத் தலைமைப் பொறியாளரின் பரிசீலனையிலுள்ளது. இத்திட்டம் மத்திய அரசின் ஒப்புதல் பெற்றபின் செயல்படுத்தப்படும்.

திரு. எஸ். முகமது கோதர் முகைதீன் : நெல்லை மாவட்டத்திலே மிக வறண்ட பகுதி இந்த நாங்குநேரி பகுதி. எந்தவிதமான நீர்ப்பாசன வசதியும் இல்லை. ஆகவே, உடனடியாக விவசாயத்திற்குப் பயன் அளிக்கக்கூடிய இந்த நீர்ப்பாசனத் திட்டத்தை அமல்படுத்த அரசாங்கம் ஆவன செய்யுமா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : அரசு ஆவன செய்து கொண்டிருக்கின்ற காரணத்தால்தான் இப்போது தலைமைப் பொறியாளர் பரிசீலனையில் இருக்கிறது என்று சொன்னேன். இந்தத் திட்டத்திற்கு மத்திய அரசாங்கத்தின் அனுமதி தேவையாக இருக்கிறது. தலைமைப் பொறியாளர் அறிக்கை அரசாங்கத்திற்குக் கிடைத்த பிறகு மத்திய அரசாங்கத்திற்கு அனுப்பி எவ்வளவு சிக்கிரமாக நிறைவேற்ற முடியுமோ அவ்வளவு சிக்கிரமாக நிறைவேற்றப்படும்.

[1972 சனவரி 31]

அறிஞர் அண்ணா சதுக்கத்தை அழகுபடுத்தல்

* 196 வினா—திரு. பெ. மலைச்சாமி: மாண்புமிகு பொதுப் பணித்துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) பேரறிஞர் அண்ணா சமாதிக்கு அருகில் அழகிய நீர் ஊற்ற அமைப்பதற்கு ஜெர்மன் அரசு உதவியுள்ளதா?

(இ) ஆம் எனில், அதன் விவரம் என்ன?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா: (அ) & (இ) ஜெர்மானிய ஜனநாயகக் குடியரசில் உள்ள நகரத்தின் மேயர், சென்னை மாநகராட்சிக்குப் பரிசாக அளித்த நீர் ஊற்றுப்பொறி ஒன்றினை இவ்வரசு மாநகராட்சியிடமிருந்து பெற்றுள்ளது. இதை அமைப்பதற்கான தக்க இடம் ஒன்று அரசின் ஆய்விடம் உள்ளது.

Building Materials Display Centre

* 197 Q.—THIRU S. SANGUMUTHU THEVAR: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state the grounds on which items are selected for display at the Building Materials Display Centre, Chepauk, Madras?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா: ஒரு கட்டிட அமைப்பின் பாகமாக உள்ள பொருள்கள் அல்லது அதன் கட்டுமானப்பணிக்குப் பயன்படுகிற பொருள்கள் அல்லது கட்டிடங்களின் தோற்றத்திற்கு அழகூட்டப் பயன்படுத்தப்படுகிற பொருள்கள் குறிப்பிட்ட வாடகையைச் செலுத்துவதன் மேல் கட்டிடப் பொருள்கள் காட்சிக்கூடத்தில் காட்சிப் பொருட்களாக ஏற்கப்படுகின்றன.

* 198 Q.—THIRU P. R. MUNUSWAMY: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) the staff employed to the Building Materials Display Centre; and

(b) the cost of maintenance of this Centre?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா: (அ) ஒரு வழிகாட்டியும், ஒரு உதவியாளரும் கட்டிடக் காட்சிப் பொருள்கள் கலைக்கூடத்தில் வேலைக்கு அமர்த்தப்பட்டுள்ளனர்.

(இ) ஆண்டொன்றுக்கு ரூபாய் 10,000.

திரு. ரா. ரா. முனுசாமி: பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, அந்த கட்டிட காட்சிப் பொருள்கள் கலைக்கூடத்தில் வேலைக்கு அமர்த்தப்பட்டுள்ள ஆட்கள் போதவில்லை, அதனால் பல பேர் ஒரு நாள் பூராவும் காத்திருக்க வேண்டிய துர்ப்பாக்கிய நிலை ஏற்படுகிறது. ஆகவே, ஆட்களை அதிகரிக்க அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா: போதுமான வசதி இருந்து வருகிறது. நமக்கு கிடைத்து இருக்கும் கணக்குப்படி வருமானம் ஆண்டு ஒன்றுக்கு ரூ. 8,000 தான். ஆனால் செலவு ரூ. 10,000 ஆகிறது. ஏற்கெனவே அரசுக்கு ரூ. 2,000 இழப்பு ஏற்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே, அங்கே யிருக்கிற பணியாளர்களே போதும் என்று அரசாங்கம் கருதுகிறது.

1972 சனவரி 31]

Irrigation Research Station at Poondi

* 199 Q.—THIRU N. DENNIS: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether any financial assistance is being given to the Irrigation Research Station, Poondi, by the Indian Council of Agricultural Research, New Delhi; and

(b) if so, the details thereof?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா: (அ) ஆம்.

(இ) பூண்டி நீரியல் ஆய்வு நிலையத்தில் குழாய் கிணறுகள்/சாதாரண கிணறுகள் பற்றிய பொறியியல் துறைக்கங்கள் சம்பந்தமான ஆராய்ச்சி நடத்துவதற்கு இந்திய விவசாய ஆய்வுக்குழுவால் ரூ. 3.25 லட்சம் வழங்கப் பட்டுள்ளது. இத்திட்டத்திற்கான முழுச் செலவையும் இந்திய விவசாய ஆய்வுக்குழுவே ஏற்றுக்கொள்கிறது. 15-11-70 முதல் துவங்கப்பட்டுள்ள இத்திட்டம் 31-12-1974-ல் முடிவடையும்.

Farm Record Book

* 200 Q.—THIRU S. SANGUMUTHU THEVAR: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether any system of Farm Record Book has been introduced in the State by the Agriculture Department; and

(b) if so, the details thereof?

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்: (அ) தஞ்சாவூரில் பண்ணைப் பதிவுக் குறிப்பு முறையை அமுலில் கொண்டுவருவது பற்றிய ஒரு செயற் குறிப்பு அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளது.

(இ) கேள்விக்கு இடமில்லை.

பேரிச்சை மாங்கள் பயிரிடுதல்

* 201 வினா—திரு. கே. என். குமாரசாமி: மாண்புமிகு வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

தமிழ் நாட்டில் மணற்பாங்கான மண்டபம், இராமேஸ்வரம் போன்ற பகுதிகளில் பேரிச்சை மாங்களை பயிரிடும் திட்டம் ஏதேனும் அரசு பரிசீலனையிலுள்ளதா?

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்: இல்லை.

வாழை ஆராய்ச்சிப் பண்ணைகள்

* 202 வினா—திரு. மா. பா. சாரதி: மாண்புமிகு வேளாண்மைத்துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா:

(அ) தற்போது இம்மாநிலத்தில் வாழை பரிசோதனைப் பண்ணைகள் எத்தனை இருக்கின்றன?

(இ) இப்பண்ணையில் வடார்க்காடு மாவட்டத்தில் பயிரிடுவதற்கென தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டுள்ள ரகங்கள் எவை, எவை?

[1972 சனவரி 31]

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : (அ) தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் ஆடுதுறையிலும், மதுரை மாவட்டத்தில் மங்களம்கொம்பு என்ற இடத்திலும், திருச்சி மாவட்டத்தில் உய்யக்கொண்டான், திருமலைக்கிராமத்திலும், வடஆற்காடு மாவட்டத்தில் வடவிரிஞ்சிபுரத்திலும் ஆராய்ச்சிக்காக நான்கு பரிசோதனை நிலையங்கள் உள்ளன.

(இ) குட்டைப்பச்சை வாழை, பெரிய பஞ்சை வாழை, ரொப்பஸ்டா, லேகாடன் முதலிய வாழை சகத்தில், வடஆற்காடு வாழை ஆராய்ச்சிப் பண்ணையில் ஆராய்ச்சிக்காக பயிர் செய்யப்படும். மேலும், மற்ற நவீன புகழ்பெற்ற, வணிக வாழைகளான வாலரி, போயோ, 81-86 ஆகிய சகங்களை வெளிநாட்டிலிருந்து பெற்று இத்திலையத்தில் ஆராய்ச்சிக்காக பயிர் செய்யப்படும்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : தலைவரவர்களே, வத்தலகுண்டில் இருக்கும் ஆராய்ச்சி நிலையத்தில் எத்தனை பேர் பணிபுரிகிறார்கள்? அதற்கு பயன்படும் நிலப்பரப்பு எவ்வளவு? அதை விஸ்தரிக்கும் நோக்கம் உண்டா?

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : துணைத் தலைவரவர்களே, மங்களம்கொம்பு என்னும் ஊரில் 30 ஏக்கர் பரப்பில் இவ்வளவு ஆராய்ச்சி நிலையம் இருக்கிறது. வத்தலகுண்டில் அல்ல. பழனி அடிவாரத்தில் இருக்கும் மங்களம்கொம்பு என்று சொன்னேன். இவ்வாராய்ச்சி நிலையத்தில் வாழையின் வகைகள், அவற்றின் குணங்கள், சத்துமிக்க மலைவாழை வகைகள் ஆகியவை பற்றி ஆராயப்பட்டுள்ளது. இத்துடன் வாழையின் பொருளாதார முக்கியத்துவம், மண்வளத்தைப் பெருக்க புகுந்தான் உரங்களை வாழையின் ஊடுபயிராக பயிரிடுதல், மண்ணின் சரத்தன்மையைப் பராமரித்தல், மலை வாழைக்கு ஏற்ற கட்டுக் கோப்பு சாகுபடி முறைகள், வாழையில் தோன்றும் முக்கிய பூச்சி நோய்கள் பற்றியும் ஆராயப்படும்.

எத்தனை பேர் பணிபுரிகிறார்கள் என்பதற்கு குறிப்பு இல்லை. தனியாகக் கேள்வி போட்டால் சொல்கிறேன்.

கல்பாக்கம் அனுமின் நிலையம்

* 203 வினா—திரு. சு. துரைசாமி : மாண்புமிகு மின்சாரத்துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) கல்பாக்கத்தில் உற்பத்தியாகும் அனுமின் நிலைய மின்சாரம் முழுவதும் தமிழ்நாட்டிற்கு பயன்படுத்தப்படுகிறதா?

(இ) இல்லை எனில், என்ன காரணம்?

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன் : துணைத் தலைவரவர்களே, அதற்கான கடிதப்போக்குவரத்து மத்திய அரசுடன் நடந்து வருகிறது.

திரு. சு. துரைசாமி : துணைத் தலைவரவர்களே, தமிழ்நாட்டிற்குத் தேவையான மின்சாரம் இப்போது இல்லாமல், அண்டை மாநிலமான மைசூரிலிருந்து நாம் பெற்று வருகிறோம். மைசூரில் இருக்கும் மின்சாரத்தை மகாராஷ்டிரத்திற்கு கொடுக்கப்போவதாகப் பார்த்தேன். ஆகவே, கல்பாக்கத்தில் உற்பத்தியாகும் அனுமின்சாரம் முழுவதையுமே தமிழ்நாட்டிற்குக் கொடுப்பதற்கு மத்திய அரசாங்கத்தை மாநில அரசு வற்புறுத்துமா?

1972 சனவரி 31]

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன் : அதற்காக முடிவு எடுப்பதற்காகத் தான் மத்திய அரசுடன் கடிதப்போக்குவரத்து நடத்திக் கொண்டிருக்கிறோம்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : கல்பாக்கத்தில் மின்சார உற்பத்தி எப்போது துவங்கும் என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன் : 1975-ல் முதல் கட்ட வேலை முடியும். சேகண்ட் யூனிட் 76-ல் முடியும் என்று குறிப்பு இருக்கிறது.

திரு. கா. வேழவேந்தன் : தலைவரவர்களே, இந்தக் கல்பாக்கம் அணு மின்சக்தி தொழிற்சாலை தன்னுடைய பணியைத் துவக்குவதன் மூலமாக நில் பேர்களுக்கு, சுமார் 100 பேர்களுக்கு, வேலை வாய்ப்பு கிடைக்கும். ஆகவே, ஏற்கெனவே காலதாமதமாகி இருக்கிற காரணத்தால், அதை விரைவாக துவக்க—இந்த வேலைவாய்ப்பு நிலைமையை எண்ணிப் பார்த்தாவது—அரசாங்கம் முன் வருமா? அதிலே தலைமை அணு மின் சக்தி நிலையம் என்ன ஏற்பாடு இருக்கிறது என்று சொல்லியிருக்கிறது என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் அறிவிப்பாரா? ஏனென்றால் பாம்பே நிறுவனத்தினர் இதற்கான காரணம் தங்களால் இல்லை என்று சொல்லியிருக்கிறபோது, இது தாமதப் படுவதற்கான காரணம் என்ன என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் அறிவிப்பாரா?

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன் : தாமதம் என்பது அல்ல. அது முடிய திட்டமிட்டதற்கு மேல் ஒரு ஆண்டு ஆகும் என்று சொல்கிறார்கள். இப்போது வேலை நடந்து வருகிறது.

விவசாய பாசனத்திற்கு மின் விசை

* 204 வினா—திரு. எம். முத்தையா : மாண்புமிகு மின்சாரத்துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா :

(அ) நெல்லை ஜில்லாவில் விவசாய பாசனத்திற்கு மின்விசை கொடுப்ப தற்கு காலதாமதம் ஏற்படுவது உண்மையா?

(இ) காலதாமதமின்றி மின்விசை கொடுக்க அரசு எடுத்துள்ள நடவடிக்கை என்ன?

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன் : (அ) குறிப்பான நேர்வு எதுவும் அரசின் நாட்டத்திற்குக் கொண்டுவரப்படவில்லை.

(இ) இவ்வினாவிற்கு இடமில்லை.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : தலைவரவர்களே, திருச்செந்தூர் பகுதியில் இப்போது மின் இணைப்பு கொடுப்பது கொஞ்சமாக இருப்பதால், அதை அதிகரிக்க உடனடியாக அரசு நடவடிக்கை எடுத்து, உத்தரவு பிறப்பிக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன் : தலைவரவர்களே, ஆண்டு ஒன்றுக்கு 60,000 கிணறுகளுக்கு மின்இணைப்பு கொடுப்பது என்று முடிவு செய்யப் பட்டிருக்கிறது. அதிலே அந்த வட்டத்திற்கு எவ்வளவு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறதோ அவ்வளவுதான் கொடுக்க முடியும்.

[1972 சனவரி 31]

திரு. ஏ. ஆர். சுப்பையா : டிஸ்ட்ரிக்ட் டெவலப்மெண்ட் கவுன்சில் ஸீட்டிங் கில் கூடஇது பற்றி பேசப்பட்டு, மாவட்ட ஆட்சித் தலைவருக்கு தகவல் கொடுத்ததன் பேரில் அதற்கு ஆவன செய்வதாக சொல்லப்பட்டதாகத் தெரிகிறது. அரசு அதற்கு துரிதமாக நடவடிக்கை எடுக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன் : தலைவரவர்களே, அது பற்றிய குறிப்பு எனவும் இல்லை. மொத்தமாக 14,000 விண்ணப்பங்கள் திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் இருக்கின்றன. இப்போது இருக்கும் நிதி நிலை பொறுத்தவரை 60,000 பம்பு செட்டுகளுக்குத்தான் இணைப்பு கொடுக்க முடியும். யாருமே கொடுக்க முடியாத அளவுக்கு நாம் இப்போது மின் இணைப்பு கொடுத்து வருகிறோம். இப்போது ரூ. 14 கோடி பம்பு செட்டுக்களுக்காக செலவழித்து வருகிறோம்.

திரு. சோ. அழகர்சாமி : நெல்லை மாவட்டத்தில் பல இடங்களில் விவசாயிகள் மின் இணைப்பு பெறுவதற்கு மனு போட்டதற்குப் பின்னால் நில விவசாய வங்கிகள் மூலம் பம்பு செட் வாங்க கடன் பெற்று, 3, 4 ஆண்டுகள் சென்ற பிறகு கூட அவர்களுக்கு மின் இணைப்பு கிடைக்காமல் அல்லப்படுகிறார்கள். ஆகவே, இனிமேலாகிலும் மின்சார இணைப்பு துரிதமாக வழங்க அரசு முன் வருமா? மனு போட்ட 6 மாதத்திற்குள்ளாகவே மின் இணைப்பு வழங்க முன் வருமா?

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன் : தலைவரவர்களே, கடனை வாங்கிக் கொண்டு, அதே சமயம் மின் இணைப்பு வேண்டிமென்று சொல்கிறார்கள். இரண்டிற்கும் 'கோ-ஆர்டினைஷன்' இருக்கவேண்டும். 5 லட்சம் விண்ணப்பங்கள் இருக்கின்றன. 5 லட்சத்திற்கும் உடனடியாக மின் இணைப்பு ஒரு ஆண்டில் கொடுத்து விட முடியாது. எவ்வளவு விரைவாக திட்டம் செய்தாலும் முடியாது. ரிட்டான் 10 சதவிகிதம் தரவேண்டும். 60,000-க்கு மேல் யாருமே கொடுக்க முடியாது. மேற்கொண்டு இதை அதிகரிக்கலாமா என்றும் யோசித்துக்கொண்டிருக்கிறோம்.

திரு. எஸ். ஆறுமுகம் : மின்சாரம் தருவதற்கு தடையில்லாச்சான்று வாங்கவேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். இந்தத் தடையில்லாச் சான்று பெறுவதற்கு விவசாயிகள் மிகவும் சிரமப்படுகிறார்கள். இந்தத் தடையில்லாச் சான்று வேண்டாம் என்று அரசு உத்தரவு பிறப்பிக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன் : அப்படி உத்தேசம் இல்லை. லாரி, பஸ் போக்குவரத்து

* 56 வினா—திரு. கே. எ. வகாப் : மாண்புமிகு போக்குவரத்துத் துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா :

(அ) இரவு 2 மணி முதல் காலை 4 மணி வரை லாரி, பஸ்கள் சாலைகளில் செல்லுவதை தடுக்கும் செயற்குறிப்பு அரசிடம் ஏதேனும் உள்ளதா?

(இ) ஆம் எனில், காரர்களுக்கும் இத்தடை பொருந்துமா?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : (அ) தற்போது இல்லை.

(இ) வினாவிற்கிடமில்லை.

1972 சனவரி 31]

திரு. கே. எ. வகாப் : தற்போது இல்லிபென்றால் எதிர்காலத்தில் வரும் என்ற பாணியில் அமைச்சரவர்கள் சொன்னார்கள். நிச்சயமாக அந்த முறை வரவேண்டும். ஏனென்று கேட்டால் அந்த நேரத்தில் தான் டிரைவர்கள் தாங்குகிற நேரமாக இருக்கிறது. ஆகவே, அதை ஆலோசனை செய்து விரைவில் இதற்கான உத்தரவு போட அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : அந்த குறிப்பிட்ட நேரத்தைப் பொறுத்தவரையில் எந்த வகையான லிபத்துகள் நடைபெறுகின்றன என்பதை அரசு ஆராய்ந்தது மட்டுமல்லாமல், 1 மணியிலிருந்து 4 மணி வரை நாம் சோதனை நடத்தினால் போதும், அந்தச் சோதனைகள் நடத்துவது நடைமுறையில் சாத்தியமா என்பதைப் பற்றி அரசு இப்போது ஆராய்ந்து வருகிறது.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : தலைவரவர்களே, இரவு இரண்டு மணி முதல் 4 மணி வரையில் லாரி ஓட்டக்கூடாது என்று விதி போடாமல் இரண்டு டிரைவர்கள் போட்டு ஓட்டவேண்டும் என்று உத்தரவு போடமுடியுமா?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : இரண்டு டிரைவர்கள் லாரிகளிலே போவது அனுமதிக்கப்பட வேண்டுமென்ற கருத்தும் அரசின் பரிசீலனையில் இருந்துவந்தது. ஆனால் அதிலே உள்ள சிரமங்கள் என்னவென்றால் சில பெரிய லாரி நிறுவனங்கள் ஆட்களை ஷிப்ட் முறையில் மாற்றுகிறார்கள். டி.வி.எஸ். எபி.டி. போன்ற நிறுவனங்கள் இப்படி செய்கின்றன. இந்த இரண்டு டிரைவர்கள் வைத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று சொன்னால், ஒரு டிரைவர் படுத்து தாங்குவதற்கு வசதி செய்து தரவேண்டும். அந்த வசதிகள் செய்து தருவதில் கஷ்டம் இருக்கிற காரணத்தால், அந்த உத்தரவு போடுவது நிறுத்திவைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. எம். தேவராசன் : தலைவரவர்களே, இரவில் செல்லும் ஆம்னிபஸ்கள் அநி வேகமாக செல்கின்றன என்பதை அரசு அறியுமா? அதைத் தடுக்க அரசு நடவடிக்கை எடுக்குமா என்று அறியவிரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : தலைவரவர்களே, ஆம்னிபஸ்களைப் பொறுத்த வரையில் கிட்டத்தட்ட இப்போது 40 பஸ்களில் அரசாங்கம் சோதனை செய்து, சோதனைகள் மூலம் கைப்பற்றி இருக்கிறது என்பதை இந்த மன்றத்திலே அனைவரும் அறிவர். ஆம்னிபஸ்கள் இப்போது இதே நேருக்கடி நிலையை ஏற்படுத்தி இருக்கின்றன. இதிலே டிரைவர்களை மாற்றுவதற்கு வசதி இல்லாமல், அவர்கள் ஒரே நேரத்தில் 2 டிரைவர்களை வைத்து ஓட்ட முடியவில்லை.

தொலைதூர அரசுப் பேருந்துகளில் குளிர்சாதன வசதி

* 205 வினா—**திரு. பி. எஸ். மணியன் :** மாண்புமிகு போக்குவரத்துத் துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா :

நீண்டதூரம் செல்லும் அரசுப் பேருந்துகளில் 'குளிர் சாதன வசதி' செய்வது குறித்த செயற்குறிப்பு அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளதா?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : இல்லை.

[1972 சனவரி 31]

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்: தலைவரவர்களே, இந்த நீண்ட தூரம் ஓடுகின்ற பஸ்களிலே சீட் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த சீட் முறையானது கஷ்டமாக இருக்கிறது. 2-க்கு மூன்று சீட் அமைத்திருக்கிறார்கள். இதை 2-க்கு 2 ஆக அமைத்து அதில் கைவைப்பதற்கு இடங்கள் வைத்து நல்ல முறையில் இருக்கவேண்டும். இரவு நேரங்களில் ஓடுகின்ற பஸ்களில் இந்த வசதி செய்ய முயல்வார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்: தலைவரவர்களே, இப்போது அண்மையிலே கட்டப்பட்டு விடப்பட்ட பேருந்துகள் 33-க்கு 2 வகையில் நல்ல வசதியோடு இருக்கும், மாற்றங்கள் மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. இந்தப் பேருந்துகளில் இன்னும் வசதிகள் வைக்காத காரணம் அந்த மெஷின்கள் எல்லாம் வாங்குவதற்கு கூட ஏற்பாடுகள் நடைபெற்றபோது அண்மையில் நடந்த யுத்தத்தின் காரணமாக அவைகளை பெற முடியவில்லை. அவைகளைப் பெறுவோமானால் எல்லா பஸ்களிலும் 3-க்கு 2 வகையில் இருக்கின்ற பேருந்துகள் வசதியாக இருக்கும். இருந்தாலும் கூட 2-க்கு 2 சீட்டுகள் என்ற அளவில் ரீரிஸ்ட் லக்ஸரி கோச்சுகள் என்ற முறையில் அரசாங்க போக்குவரத்துத் துறையில் ஒரு 10 அல்லது 15 பேருந்துகள் கட்டுவதற்கு ஒரு திட்டம் நடைமுறையில் இருக்கிறது.

தொலைதூர துரிதப்பேருந்துகளின் பெயர்கள்

* 206 வினா—திரு. என். கிட்டப்பா: மாண்புமிகு போக்குவரத்துத் துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா:

தமிழ்நாடு அரசுக்குச் சொந்தமான தொலைதூர துரிதப் பேருந்துகளுக்கு தமிழ் மன்னர்களின் பெயரையும் தலைவர்களின் பெயரையும் வைக்கும் உத்தேசம் ஏதேனும் அரசுக்கு உள்ளதா?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்: இல்லை.

Lorries emitting smoke

* 207 Q.—DR. H. V. HANDE: Will the Hon. the Minister for Transport be pleased to state—

(a) whether it is a fact that lorries and cars were booked by police in the City of Madras around the first week of September 1971 due to their emitting too much of smoke; and

(b) if so, the details thereof?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்: (அ) 1971, செப்டம்பர் திங்கள் முதல் வாரத்தில் சென்னை மாநகரத்தில் அதிகமான அளவு புகையை வெளிவிடும் காரணத்திற்காக லாரிகள் மீது மட்டுமே காவலர்களால் வழக்கு பதிவு செய்யப்பட்டது. கார்கள் பொதுவாக அதிகமான அளவு புகையை வெளிவிடா என்ற காரணத்திற்காக, கார்கள் மீது வழக்கு பதிவு செய்யப்படவில்லை.

(இ) 1971 செப்டம்பர் முதல் வாரத்தில் மும்முர ஊக்க நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்பட்டது. அப்போது மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை

1972 சனவரி 31]

அமைச்சரைத் தலைவராகக்கொண்டு காற்று தூய்மை கெடுதல் தடுப்புக் குழு ஒன்று அமைக்கப்பட்டது. 1971, செப்டம்பர் முதல் வாரத்தில் இது குறித்து 212 லாரிகள் மீது வழக்கு பதிவு செய்யப்பட்டது.

DR. H. V. HANDE : Sir, may I know whether action is being taken against State Transport Buses also. Also whether it is a fact that a large number of State Transport Buses are quite old and therefore they emit a lot of smoke. As the Police Department are not able to take action against them, what the Government propose to do in the matter. Also, what are the rules and regulations governing it?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : தலைவரவர்களே, எனக்கு கிடைத்த தகவல்படி நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்படுகிறது. நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்ற அரசாங்கத்துக்கு இல்லாத அக்கறை சுதந்திரா கட்சி உறுப்பினருக்கு இருப்பதால் ஆட்சேபணியில்லை. இருந்தாலும் அரசாங்க பஸ்களை அத்தகைய வழக்குகளில் பதிவு செய்யப்படவில்லை. அவைகளில் புகை கிளப்ப முடியாத அளவுக்கு சீர்திருத்த முயற்சிகள் படிப்படியாக மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன.

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை)

DR. H. V. HANDE : Sir, I take exception to the expression of the Hon. Minister regarding party politics. Even the Members of the Public Accounts Committee wanted the Government to rectify these defects and therefore there is no party politics involved in the matter. My question is whether any action has been taken by the Government wherever buses are in a dilapidated condition and are emitting smoke?

THE HON. THIRU K. ANBAZHAGAN : Mr. Speaker, one of the officials of the Transport Department is also a member of the Committee that has been formed. He is taking precautionary measures as far as possible in the Transport Department.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : தலைவரவர்களே, இதை பார்க்க வேண்டுமென்று பொதுவாக குழுக்கள் போடப்பட்டு அந்த குழுக்கள் செயற்படுவதற்கு முயற்சிகள் அரசாங்கப் போக்குவரத்து துறையில் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. இருந்தாலும், நாம் எல்லோரும் நன்றாக இருக்கவேண்டுமென்று விரும்பினாலும் கூட வியாதி நீடிக்கிறது. அதே போல் இந்த வியாதி நீடிக்கிறது.

அரசு போக்குவரத்துத் துறைத் தொழிலாளர்களுக்கு ஊக்கப் பூரிப்பூதியம்

* 208 வினா—**திரு. கா. வேழவேந்தன் :** மாண்புமிகு போக்குவரத்துத் துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

தனியார் பேருந்துகளில் உள்ளது போல், அரசுப் போக்குவரத்துத் துறைத் தொழிலாளர்களுக்கும் ஊக்கப்படுத்தும் வகையில் வசூல் படி (Collection Batta) அளிக்க திட்டம் ஏதேனும் அரசு பரிசீலனையிலுள்ளதா?

[1972 சனவரி 31]

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : தமிழ்நாடு அரசு போக்குவரத்துத் துறையிலுள்ள போக்குவரத்து மற்றும் தொழில் துட்பப் பணியாளர்கள் ஆகிய இவ்விரு பிரிவினருக்கும் பொருத்தக் கூடிய ஒரு படித்தான ஊக்க போனஸ் அளிக்கும் திட்டத்திற்கான செயற் குறிப்பு ஒன்று துறையின் ஆய்விலுள்ளது.

திரு. கா. வேழவேந்தன் : தலைவரவர்களே, போக்குவரத்துத் துறையில் பணியாற்றும் தொழிலாளருக்கு இந்தக் காலம் வரலாற்றிலே 35 லட்சம் ரூபாய் போனஸ் தரப்பட்டு அவர்கள் மேலும் ஊக்கத்துடன் பணியாற்றிக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். இன்னும் அவர்களிடத்தில் வேலை வாங்குவதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் பரிசீலிக்கவேண்டுமென்றும் ஒரு திட்டத்தை வெகு வேகமாக அமுல்படுத்துவதற்கு முயல்வார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : தலைவரவர்களே, தொழிலாளர்கள் ஊக்கத்தோடு பணியாற்றுகிறார்கள். அது உண்மை. அவர்களுக்கு மேலும் ஊக்கத்தை ஊட்டுகின்ற வகையிலும் பூரிப்பூதிய திட்டத்தை தாவேண்டும் என்பதற்கு அரசு பல்வேறு திட்டங்களை ஆராய்ந்து வருகிறது. தொழிற்சங்க தலைவர்களும் ஏதேனும் திட்டங்கள் கொண்டுவருவார்களேயானால் அதைப் பற்றி பரிசீலிப்போம் என்று தொழிற்சங்க தலைவர்களுக்கு எடுத்துச்சொல்ல விரும்புகிறேன்.

திரு. எம். தேவராசன் : தலைவரவர்களே, தனியார் பேருந்துகளைவிட அரசு பேருந்துகளில் கட்டணம் அதிகமாக இருப்பதால் நிலகிரி மாவட்டத்தில் அரசு பேருந்துகள் காலியாகவே ஓடுவது அரசுக்குத் தெரியுமா? இதை தனியார் பேருந்துகள் போல் குறைக்க முடியுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : தலைவரவர்களே, கட்டண விகிதத்தைப் பொறுத்த வரை தனியார் பேருந்துகள், அரசு பேருந்துகள் ஒரே கட்டணத்தை வசூலிக்கவேண்டுமென்று இருக்கிறது. ஆகவே எத்தத் தனியார் பேருந்துகளாவது குறைவாகக் கட்டணம் வசூலிப்பார்களேயானால் அதை அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவந்தால் அந்தத் தனியார் பஸ்களின் மீது அரசு நடவடிக்கை எடுக்கும். இப்போது வருமானம் குறையாது, அரசாங்க பேருந்துகளுக்கு கிடைக்கின்றது.

மீனாட்சி அம்மன் கோவில்

* 209 வினா—திரு. பி. எஸ். மணியன் : மாண்புமிகு அறநிலையத்துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) மதுரை மீனாட்சி அம்மன் கோவிலைச் சுற்றிலும் நான்கு பக்கங் களிலும் காலி இடம் இருக்கிறதா?

(இ) ஆம் எனில், அந்த இடத்தில் கடைகள் கட்டி வாடகைக்கு விடும் குறிப்பு பரிசீலனையில் உள்ளதா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன் : (அ) ஆம்.

(இ) ஆம்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : மதுரை மீனாட்சி அம்மன் கோவிலைச் சுற்றியுள்ள காலி இடத்தைப் பயன்படுத்த என்ன திட்டம் மேற்கொள்ளப் படும் என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

1972 சனவரி 31]

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன் : தலைவரவர்களே, மதுரை மீனாட்சி அம்மன் கோவில் சுற்றியுள்ள காலி இடத்தை ஒரு பூந்தோட்டம் ஆக்கவும், காலி இடங்களில் கடைகள் அமைக்கவும், ஒரு திட்டம் பரிசீலனையில் இருக்கிறது. ஏனென்றால் கடைகள் அந்த இடத்தில் உள்ள சிற்பங்களை மூடிவிடுகின்றன. அந்தக் கடைகளை வெளியே வைத்தால் ஒரு வகையில் கோவிலுக்கு வருமானம் வருகிறது. மற்றொரு பக்கத்தில் கோவிலைப் பாதுகாக்கும் வகையில் கோயிலைச் சுற்றிலும் கடைகள் கட்டுவது பரிசீலனையில் இருக்கிறது.

திரு. கே. பி. கந்தசாமி : பேரவைத் தலைவரவர்களே, மதுரை மீனாட்சி அம்மன் கோவில் தென் இந்தியாவிலேயே புராதன கோவில் என்று தெரிந்திருந்தும் அரசு அதைச் சுற்றியுள்ள அநேக பாகங்களில் பூந்தோட்டங்கள் ஆக மாற்றுவது பெரிய புனிதத் தன்மையை (ஸாங்க்டிடி) பாதிக்கும் வகையில் இருப்பதால் இந்தக் கொள்கையை அரசு கைவிட முயலுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன் : தலைவரவர்களே, கோவிலுக்குள்ளே கடைகளை வைக்காது வெளியே வைக்கும் காரணத்தால் கோவிலின் புனிதத்தன்மை எந்த வகையிலும் கெடாது என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

கோவில் தேர்கள் கட்ட பறித்தி

* 210 வினா—**திரு. என். கிட்டப்பா :** மாண்புமிகு அறநிலையத்துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

கோவில்களில் திருத்தேர்கள் செய்வதற்கான பயிற்சிப் பள்ளிகள் துவங்கும் செயற்குறிப்பு ஏதேனும் அரசிடம் உள்ளதா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன் : இல்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : வினாக்கள்-விடைகள் முடிவுற்றன.

[குறிப்பு.—ஓர் உரையின் தொடக்கத்தில் * வெள்ளிக்குறி இடப்பட்டிருந்தால் அவ்வுரை உறுப்பினரால் சரிபார்க்கப்பட்டது என்பதைக் குறிக்கும்.]

(3) ஒற்றிவைப்புத் தீர்மானம்

போலீஸ் காவலில் மருத்துவ மனையில் இருந்த தொழிலாளர் தலைவர்கள் சிலரை மத்திய அமைச்சர் திரு. கே. ஆர். கணேஷ் சென்று பார்த்ததாகச் சொல்லப்படுவது குறித்து.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. கே. எ. வகாப் அவர்கள் தமிழ்நாடு சட்டப் பேரவை விதி 42-ன் கீழ் கீழ்க்கண்ட அவசரப் பொதுப் பிரச்சினையைப் பற்றி விவாதிக்க அவையின் இன்றைய அலுவல்களை ஒத்தி வைக்க வேண்டும் என்று கோருகிறேன் என்று ஒற்றிவைப்புத் தீர்மானத்தைக் கொடுத்துள்ளார்கள்.

“28-1-72-ஆம் நாளன்று ஆவடி டாங்கி தொழிற்சாலை முன்னால் நடந்த கலகத்தின் விளைவாகப் போலீசாரும் தொழிலாளர்களும் காயமடைந்ததாகவும் கலகம் விளைவித்த தொழிலாளர் தலைவர்கள் திரு. குசேலர், திரு. சிந்தன்

[1972 சனவரி 31]

உட்பட 48 பேர்கள் கைது செய்யப்பட்டு காயமடைந்த குசேலரும், சித்தனும் மருத்துவமனையில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளனர் என்றும், 20-1-1971-ம் நாளன்று மாண்புமிகு முதலமைச்சர் இந்த அவையில் அறிவித்துள்ளார். ஆனால் அத்தலைவர்களை மத்திய மந்திரி திரு. கே. ஆர். கணேஷ் அவர்களும் இன்னும் பிறரும் சென்று கண்டதாகவும், மேலும் அத்தலைவர்கள் பத்திரிகைகளுக்குப் பேட்டி அளித்துள்ளதாகவும் செய்திகள் வந்துள்ளன. இச்செய்தி தொழிலாளர் தலைவர்கள் போலீஸ் காவலில் உள்ளவர்கள் என்று மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அறிவித்ததற்கு முரண்பாடாக உள்ளது. மாண்புமிகு முதலமைச்சர் 29-1-1972-ல் இந்த மன்றத்தில் அறிவித்தது உண்மை நிலையை ஒட்டியதா என்ற அவசரமான விஷயத்தை விவாதிப்பதற்கு இந்த அவையை ஒத்தவைக்கக் கோருகிறேன்” என்று.

திரு. கே. ஏ. வகாப்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இங்கே நாள் கொண்டுவந்திருக்கின்ற இந்த ஒத்திவைப்புக் தீர்மானமானது இப்பொழுது நாட்டிலே நடந்துவருகின்ற குழப்பங்களுக்கெல்லாம் ஒரு முடிவு காண்பதற்கு ஒரு நல்ல வாய்ப்பான நேரமாக இருக்கும். இங்கே மாநில சுயாட்சி என்று பேசினாலே அதற்குப் பல்வித காரணங்களைக் கூறுகின்ற நேரத்திலே மத்தியிலே இருக்கிற அமைச்சர் அவர்கள் மாநில விவகாரத்திலே ஊடுருவி வருகிற தன்மை இதிலே காணப்படுகிறது என்பதைப் பார்க்கிறோம். நாம் மாநில சுயாட்சி பற்றி பேசுகிறபோது மத்திய ஆட்சியிலே நிலையிலுள்ள தன்மையெல்லாம் அவர்கள் பெரிதுபடுத்திப் பேசுகின்றார்கள். இன்றையத் தினம் தமிழக மாநிலம் எடுப்பார் கைப்பிள்ளையைப் போல் இருக்கிறதோ என்று எண்ணக்கூடிய அளவிலே செயல்கள் நடப்பதை பத்திரிகைச் செய்திகள் மூலம் அறிகின்றோம். இங்கே பத்திரிகையிலே வந்திருக்கிற செய்திகளை யெல்லாம் பார்க்கின்றபோது—மிகப் பயங்கரமான முறையிலே செய்திகளைப் போடுகின்றார்கள் என்றுகூட சொல்வேன்—இங்கே தொழிலாளர்களுடைய நிலைமையெல்லாம் பற்றிய செய்திகளைப் பார்த்தால்

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இந்தத் தீர்மானம் எப்படி அவசியம் என்று சொல்லுங்கள்.

திரு. கே. ஏ. வகாப்: மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் இங்கே ஒரு அறிவிப்பை செய்திருக்கிறார்கள். ஆனால் அந்த அறிவிப்புக்கு மாறுபட்ட ஒரு சூழ்நிலை நடந்திருக்கிறது. மத்திய மந்திரி கே. ஆர். கணேஷ் என்பவர் கைது செய்யப்பட்டு மருத்துவ மனையிலே இருக்கிறவர்களைச் சென்று பார்த்திருக்கின்றார்கள் என்ற செய்தி பத்திரிகையிலே வந்திருக்கிறது. அவர் ஒரு அறிக்கையையும் விட்டிருக்கிறார். ஆனால் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் இங்கே 23—1—1972 அன்று சொல்கிறபோது அவர்கள் கைது செய்யப்பட்டிருக்கின்றார்கள் என்று சொன்னார்கள். கைது செய்யப்பட்டிருப்பவர்களை சென்று பார்க்க வேண்டுமென்றால் கோட்டின் அனுமதி பெறவேண்டாமா, போலீசாரின் அனுமதி பெறவேண்டாமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன். அதே நேரத்தில், அப்படி சென்று பார்ப்பவர்கள் அமைச்சர்கள் என்பதற்காக அவர்களுக்கு ஏதாவது தனியாக பிரஜா சலுகை இருக்கிறதா என்பதையெல்லாம் அறிய விரும்புகிறேன். ஆகவே மத்திய மாநில உறவு நிலை பற்றி அறிய ஒரு சந்தர்ப்பத்தை இந்த சமயத்திலே பயன்படுத்திக்கொள்ள

1972 சனவரி 31]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்கள் இதைப் பற்றி விவாதிப்பதற்கு சபையின் இதர அலுவல்களை ஒத்திவைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு அமர்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: இந்த ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்தின் மூலம் மாண்புமிகு உறுப்பினர் வகைப் அவர்கள் ஒரு வேளை நான் இந்த அவையிலே கூறியதே தவறான செய்தியோ என்கின்ற ஒரு பிரச்சினையை கிளப்பி இருக்கிறார்கள். குறிப்பிடப்பட்ட குசேலர், சிந்தன் போன்றவர்கள் கைது செய்யப்பட்டதும் உண்மைதான். அவர்கள் சிமான்டில் வைக்கப்பட்டிருப்பதும் உண்மைதான். அவர்கள் மருத்துவ மனையிலே இருப்பதும் உண்மைதான். அவர் மருத்துவ ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்தின் மூலமாகக் கிளப்பப்பட்டன அந்த சந்தேகங்களுக்கு நான் அவைகள் உண்மைதான் என்று கூறியதன் மூலம் விடையளித்திருப்பதாகவே கருதுகின்றேன்.

கைது செய்யப்பட்ட அவர்கள் காயமுற்றிருக்கின்ற காரணத்தினால் மருத்துவ மனையிலே வைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். போதுவாக, கைதுசெய்யப் பட்டு ரிமாண்டிலே உள்ள குற்றவாளிகளாக இருந்தாலும் அல்லது சிறையிலே உள்ள குற்றவாளிகள் வேறு காரணங்களுக்காக அவர்கள் நோய்வாய்ப் பட்டிருந்து மருத்துவமனையிலே இருந்தாலும் அவர்களைப் பார்க்கச் செல்வதற்கு, எப்படி சிறையிலே இருப்பவர்களைப் பார்க்கச் செல்வதற்கு, அனுமதி பெற வேண்டுமோ அதைப்போல, அனுமதி பெறவேண்டும் என்கின்ற விதிமுறைகள் இருக்கின்றன. இதற்கிடையிலே கைதுசெய்யப்பட்டு மருத்துவ மனையிலே இருப்பவர்களைப்பற்றி பத்திரிகைகளிலே இப்பொழுது தவறான செய்திகள் எல்லாம் வந்திகொண்டிருக்கின்றன. அவர்கள் குறிப்பிட்டதைப் போல் பத்திரிகை நிருபர்களுக்குப் பேட்டி அளித்தார்கள் என்றே செய்திகள் வந்திருக்கின்றன. அவைகளைப்பற்றியெல்லாம் தனிப்பட்ட முறையிலே இப்படிப்பட்ட தவறான செய்திகளை வெளியிட்டு சட்டமுறைகளுக்குப் புறம்பாக நடந்துகொள்கின்றவர்கள் மீது என்ன நடவடிக்கைகளை சட்டப்படி மேற்கொள்வது என்பது பற்றி அரசு அலோசித்து வருகின்றது.

அதமாத்திராமல்லாமல், மருத்துவ மனையிலே இருக்கிற குசேலரின் உடல்தலை மிக மோசமாகிவிட்டது என்ற பரபரப்பான செய்திகளைப் போடுகின்றன. மருத்துவத் துறையிலேயிருந்து வந்திருக்கிற தகவலின்படி அவர்களுக்கு லேசான காயங்கள்தான் இருப்பதாகவும், பத்திரிகையிலே வந்ததைப்போல் மோசமான நிலைமைகள் எதுவும் இல்லை என்றும் தெரிய வருகின்றன. அதை நான் இந்த அவைக்கு, பத்திரிகைகளிலே அப்படிப்பட்ட செய்திகள் வந்திருக்கின்ற காரணத்தால், தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன்.

மத்திய அமைச்சர் சென்று பார்த்ததைப்பற்றி குறிப்பிடப்பட்டது. நேற்று காலையில் 11 மணி அளவில் திரு. கே. ஆர். கணேஷ் அவர்களும், டாக்டர் விஜய லட்சுமி அம்மையார் அவர்களும் மருத்துவ மனைக்குச் சென்றிருக்கின்றார்கள். அங்கே சென்று அவர்கள் மேற்கண்டவர்களைப் பார்ப்பதற்காக போனபோது அவர்கள் அமைச்சர் என்று தெரியாத காரணத்தினால் போலீசார் தடுத்து நிறுத்தியிருக்கின்றார்கள். அவர்களுக்குப் பின்னால் போன மெய்காப்பாளர்கள் அவர்கள் அமைச்சர் என்று கூறியபிறகு, போலீசாரும் அவர்களை அதற்குமேல் தடுப்பது முறையல்ல என்கின்ற அளவில், நாகரிகம் கருதி, அவர்களைப் பார்த்துச் செல்வதற்கு அனுமதித்திருக்கிறார்கள்.

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1972 சனவரி 31]

பத்திரிகைகளில் அவர்கள் பார்த்து நல்ல விசாரித்தார்கள் என்கின்ற அளவோடு இல்லாமல், இன்று காலையிலே வந்த சில காங்கிரஸ் பத்திரிகைகளிலேகூட, கலவரத்தைப்பற்றி நீண்ட நேரம் பேசிக்கொண்டிருந்தார்கள் என்றெல்லாம் செய்தி வந்திருக்கிறது. தமிழ்நாடு அரசைப் பற்றியும், காவல் துறையைப் பற்றியும், கைதுசெய்யப்பட்டிருப்பவர்கள் வந்த அமைச்சரிடத்திலே கண்டன முழுக்கங்களைச் செய்தார்கள் என்றெல்லாம் பத்திரிகையிலே வெளிவந்திருக்கிறது. இது பொறுப்புள்ளவர்கள் கட்டிக் காக்க வேண்டிய மாபுக்கு நல்ல தல்ல. மத்திய அமைச்சர் கணேஷ் அவர்கள் மேற்கண்ட குற்றவாளிகளைப் பார்க்க வேண்டுமென்று விரும்பியிருப்பாரானால், அவர்தான் அரசுக்கோ அல்லது அதிகாரிகளுக்கோ முறைப்படி தெரிவித்திருக்கலாம். இன்னும் சொல்லப் போனால், 10½ மணி அளவுக்குகூட மாண்புமிகு இராமச்சந்திரன் வீட்டுத் திருமணத்தின்போது இராஜேஸ்வரி கல்யாண மண்டபத்தில் அவர்களும் நானும் பக்கத்திலேதான் உட்கார்ந்திருந்தோம். அப்பொழுதுகூட இப்படிப் பார்க்க வேண்டுமென்று சொல்லியிருந்தால் அதிகாரிகள் மூலம் இந்த விதிமுறைகளை அனுஷ்டித்து இருந்திருக்கலாம், அரசோ அதிகாரிகளோ தக்க வசதிகளைச் செய்கொடுத்திருப்பார்கள். மருத்துவ மனைக்கும் முன்கூட்டியே செய்தி சொல்லி அனுப்பப்படவில்லை என்று அதிகாரிகள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, அங்கும் முன்கூட்டியே செய்திகூட அனுப்பாமல் அமைச்சர் அவர்கள் வந்திருக்கிறார்கள். வந்திருக்கிறவர் மத்திய அமைச்சர் என்று தெரிந்த காரணத்தால் நல்லதாகப் போயிற்று. இல்லாவிட்டால் எல்லா மத்திய அமைச்சர்களையும் போலீஸ்காரர்களோ அல்லது அதிகாரிகளோ அடையாளம் கண்டு கொள்வதென்பது எளிதான காரியம் அல்ல. எல்லா மாநிலத்திலும் அடையாளம் கண்டுகொள்ள முடியாது. எந்தவித அசம்பாவிதமும் இல்லாது பார்த்துப்போன வரையிலே எனக்கு மதிச்சிதான். ஆனாலும் அதற்கென்று இருக்கிற விதிமுறைகளை மத்தியிலே இருக்கிற பொறுப்புள்ள அமைச்சர் அவர்களே மீறுவது என்பது முறையல்ல, தேவையற்றது என்று தெரிவித்துக் கொண்டு இந்தப் பிரச்சினையை விவாதிக்க இந்த ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம் அவசியம் அல்ல என்று, தலைவரவர்களே, தங்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : மிஸ்டர் ஸ்பீக்கர் சார், பொதுவாக மத்திய அமைச்சரோ அல்லது மாநில அமைச்சரோ

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நான் அடிக்கடி கூறிக்கொண்டிருக்கிறேன். இந்த மன்றத்திற்கென்று சில முறைகள் உண்டு என்று . ஒற்றி வைப்புத் தீர்மானங்கள் கொடுத்தவர்கள்தான் விளக்கம் கேட்கவேண்டும். இருந்தாலும் நான் இப்பொழுது உங்களை அனுமதிக்கின்றேன். உங்களைப் போன்றவர்கள் நல்ல மாபுகளைப் பின்பற்றினீர்களானால், பல நேரங்களிலே நடக்கிறமாதிரி, தாம் குறைந்துகொண்டு வருகிறது நமது மன்றத்தில், அப்படி நடக்காமல் இருப்பதற்கு உதனிகாமாக இருக்கும்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : இது சம்பந்தமாக ஏற்கனவே நான் இரண்டு முறை ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம் கொடுத்திருக்கிற காரணத்தால்தான் அது தொடர்பாக இருக்கிற நிலையிலே சொல்ல நான் நினைக்கிறேன். பொதுவாக மத்திய அமைச்சரோ மாநில அமைச்சரோ யாராவது ஒருவரை மருத்துவ மனையிலே பார்ப்பதற்கு என்ன விதிமுறைகள் இருக்கின்றன என்று எனக்குத்

1972 சனவரி 31

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

தெரியவில்லை. இந்த மத்திய அமைச்சரைப் பொறுத்தவரையிலே எனக்குத் தெரிந்தமட்டும் எந்த மாதிரியான அறிக்கையும் கொடுத்து சிக்கல் உண்டாக்கியதாகத் தெரியவில்லை. ஆகவே இப்படி அமைச்சர்களுக்குள்ளே இருக்கக்கூடிய மாபுக்களைப்பற்றி கொஞ்சம் தெளிவாகச் சொன்னால் உதவிகரமாக இருக்கும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: நேற்று வந்தவர் அறிக்கைகள் கொடுத்து சிக்கல் உண்டாக்கவில்லை என்று கூறி முன்புலந்தவர் அறிக்கைகள் கொடுத்து சிக்கல் உண்டாக்கியதை முறைமுதலாகக் கண்டித்ததற்கு நான் கே.டி.கே. தங்கமணி அவர்களை மிகவும் பாராட்டிக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன். ஆனால் மருத்துவ மனையிலே அமைச்சர்கள் போய் பார்க்கக்கூடாது என்பதல்ல. மருத்துவ மனையிலே யார் வேண்டுமானாலும் பார்க்கலாம். ஆனால் கைது செய்யப்பட்டு குற்றவாளியாக ஒருவர் இருக்கிறார். அவரைப் போய்ப் பார்க்கிற போது மத்திய அமைச்சருக்கு ஏதாவது அசம்பாவிதம் ஏற்பட்டால் மாநில அரசுக்கும் பொறுப்பு இருக்கிறது. கடமை இருக்கிறது. ஏனென்றால் அவரை அடையாளம் தெரியாது. யார் வேண்டுமானாலும் மத்திய அமைச்சர் என்று சொல்லிப் போய்விட முடியுமா? திரு. கே. ஆர். கணேஷ் அவர்களை இங்கே யாருக்கும் தெரியாது. திரு. சுவாமி, திரு. ஜகஜீவன்ராம் போகிறார்கள் என்றால், அவர்கள் சென்றதும் போலீசார் வழிவிலாசர்கள். திரு. கணேஷை டாக்டர் விஜயலட்சுமி அம்மையாருக்கு தெரியும் அல்லது ஒரு சிலருக்குத்தான் தெரியுமே யல்லாமல் மற்றவர்களுக்கு அதிகமாக அவர்களைத் தெரிந்திருக்க நியாயம் இல்லை. அப்படிப்பட்ட ஒருவர் மருத்துவ மனைக்குச் செல்வதும், அவர் தடுக்கப்பட்டபோது டாக்டர் விஜயலட்சுமி அவர்கள் இவர் மந்திரி என்று சொல்வதும், பத்திரிகையிலே செய்தி வந்தது. மந்திரி தடுக்கப்பட்டார். என்ற செய்தி என் வரவேண்டும்? அது மாநில அரசுக்கு அகவுரவமா அல்லவா? ஒரு மாநில நிர்வாகத்தில் ஒரு மத்திய அமைச்சர் சில முடிவுகளை தெரிந்துகொள்ள செல்லும்போது அவர் தடுக்கப்பட்டார் என்ற செய்தியே கூட மாநில அரசுக்குப் பொறுப்புள்ள செய்தியாகும். மாநில அரசைக் கேள்வி கேட்க வேண்டிய செய்தியாகும். நாளைக்குக் கேட்கலாம். ஒரு மத்திய அமைச்சர், பொறுப்புள்ள அமைச்சர். மருத்துவ மனைக்கு ஒரு கைதியைப் பார்க்கச் செல்கிறபோது தடுக்கப்படலாமா என்று கேட்டால், மாநில அரசின் சார்பாக மத்திய அரசுக்குப் பதில் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். ஆகவேதான் சொல்கிறேன். முறைப்படி தெரிவித்திருந்தால், தக்க ஏற்பாடுகள் செய்திருக்கலாம். அதுபற்றி அதிகாரிகளுக்குத் தெரியப்படுத்தி யிருந்தால், ஒரு அதிகாரியும் அவரோடு போய் இருப்பார். மத்திய அமைச்சரையும் முதலில் அங்கே யாரும் தடுத்திருக்கமாட்டார்கள். பின்னால் அவருடன் சென்ற விஜயலட்சுமி அவர்கள் கூறியதன் பேரில்தான் அனுமதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்ற நிலையும் ஏற்பட்டிருக்காது. மத்திய அமைச்சர் திரு. கணேஷ் அவர்களை எல்லா அதிகாரிகளும் அறியாததே இந்நிலைக்குக் காரணம் என்பதையும் அங்கத்தினர்கள் அறிய வேண்டும். மத்திய அமைச்சர் அங்கே போகக் கூடாது என்று யாரும் சொல்லவில்லை. போகலாம். ஆனால் போகும் போது முறைப்படி சென்றிருக்க வேண்டும்; விதிமுறைகளை மீறி இருக்கவேண்டாமென்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

[1972 சனவரி 31]

THIRU R. PONNAPPA NADAR: With your permission, may I make one submission? The Hon. Chief Minister was saying that the Hon. Minister K. R. Ganesh is known only to Dr. Vijayalakshmi. There is some insinuation in that. I would humbly request the Hon. Chief Minister not to entangle names, so that bad inference may not be drawn. Also this is not in good taste. That is all what I want to say.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவரவர்களே, இப்படியே தவறாக 'டேஸ்ட்' வரவேண்டுமென்று அவர்கள் பேசுவது குறித்து நான் மிக்க வருந்துகிறேன். அவர்களுக்கு இப்படியொரு 'டேஸ்ட்' நாட்டிலே பாவ வேண்டுமென்ற எண்ணம். ஆகையால்தான் இப்படிச் சொல்கிறார்கள். நான் சொன்னது டாக்டர் விஜயலட்சுமி அவர்கள் அங்குள்ளவர்களிடம் 'இவர் மத்திய அமைச்சர் கே. ஆர். கணேஷ்' என்று சொன்னதின் காரணத்தினால்தான் அங்குள்ளவர்களுக்கு அவர் யார் என்று தெரிந்தது. மத்திய அமைச்சர் கே. ஆர். கணேஷ் அவர்களை எனக்குத் தெரியும். இங்குள்ள அமைச்சர்களுக்குத் தெரியும். அங்குள்ளவர்களுக்கு எப்படித் தெரியும்?

(திரு. எம். ஏ. லத்தீப் அவர்கள் எழுந்தார்கள்) (மனியடிக்கப்பட்டது)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: தயவு செய்து உட்காருங்கள். டாக்டர் ஹான்டே அவர்கள் கேட்டமாதிரி, 'நீங்கள் ஒரு மந்திரியா?' என்று கேட்டு விடாதீர்கள்.

இந்த மன்றத்தின் நாம் கொஞ்சம் கொஞ்சமாகக் குறைந்து கொண்டே வருவதற்கு நாம் இடம் அளிக்கக்கூடாது. மாண்புமிகு அங்கத்தினர்களுடைய பேச்சுக்களும், குறுக்கீடுகளும் நம்முடைய விதிமுறைகளுக்கு உட்பட்டே இருக்க வேண்டும் என்பது தான் என்னுடைய அக்கறை எல்லாம்.

எது எதற்கு விளக்கம் கேட்பது என்பதற்கு சில நியதிகள் இருக்கின்றன. சில விதிமுறைகள் இருக்கின்றன. அந்த நியதிக்குட்பட்டு விதிமுறைகளுக்குட்பட்டு விளக்கம் கேட்பதுதான் நல்லது.

முந்தாநாள் நடந்துவிட்ட நிகழ்ச்சி பற்றி திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்கள் ஒரு விளக்கம் கேட்பதற்கு என் அனுமதியைக் கேட்டார்கள். நானும் அவருக்கு அனுமதி அளித்தேன்.

கைதாகி, மருத்துவ மனையில் இருக்கக்கூடிய ஒருவரை மருத்துவ மனையில் சென்று பார்ப்பதற்கு என்ன விதிமுறைகள் இருக்கின்றன என்று கேட்டார்கள். அது அவர்களுக்கே நன்றாகத் தெரிந்திருக்க வேண்டும். காரணம் அவரும் கைதாகி சிறையில் இருந்திருக்கிறார். நானும் சிறையில் இருந்திருக்கிறேன். ஜெயில் விதிமுறைப்படி, கைது செய்யப்பட்டிருப்பவர்களை, சிறையிலேயோ அல்லது உடல் நலமில்லாத காரணத்தினால் அப்போது அவர் மருத்துவ மனையிலிருந்தால் மருத்துவ மனைக்குச் சென்றோ பார்ப்பதற்கு சில நியதிகள் இருக்கின்றன. கைதாகி, மருத்துவ மனையில் இருப்பவரை எப்போது வேண்டுமானாலும் போய் யாரும் பார்க்கலாம் என்பது முடியாத காரியம். அனுமதியின்றி, கைது செய்யப்பட்டவரைப் பார்க்க மருத்துவ மனைக்குச் சென்ற போது, அங்குள்ளவர்கள் தடுத்தார்கள் என்பதாக அங்குள்ள அதிகாரிகளைக்

1972 சனவரி 31]

[மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்]

குறை கூறி விவாதிப்பது சற்றும் பொருத்தமுடையதல்ல. இது இங்குள்ள எத்தனையோ பேர்களுக்கும் தெரிந்திருக்கும். காரணம், இங்குள்ள எத்தனையோ பேர்கள் ஜெயிலில் இருந்திருக்கிறார்கள். நானும் இருந்திருக்கிறேன். உறுப்பினர் அவர்களும் இருந்திருக்கிறார்கள். முதல் அமைச்சர் அவர்களும் இருந்திருக்கிறார்கள். மற்ற அமைச்சர்களும் இருந்திருக்கிறார்கள். கைதிகளைச் சென்று பார்ப்பதற்கு என்று சில விதிமுறைகள் இருக்கின்றன. அந்த விதிமுறைகள் எல்லோருக்கும் பொருந்தும். இங்குள்ளவர்களானாலும், மத்தியில் உள்ளவர்களானாலும் அந்த விதிமுறைகளுக்குட்பட்டேதான் செயல்பட வேண்டும். அதுதான் மாபு. எந்தச் சந்தர்ப்பத்திலும் சில அடிப்படை விதிமுறைகளை யாரும் மீறுகிறாற்போதுதான் நல்ல ஜனநாயக அடிப்படைகளை ஏற்படுத்துவதற்கு வழியாக இருக்கும்.

அப்படி இருக்கும்போது இந்தச் சாதாரணப் பிரச்சினைபற்றி குறுக்கீடுகளுக்கு அவசியமில்லை. விளக்கம் கேட்டிருக்க வேண்டியதில்லை. இதுபோன்ற காரியங்களினால் நம் மன்றத்தின் தரம் குறைந்துவிடக் கூடாது என்பதனால் தான் மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கு நான் அவ்வப்போது மன்ற விதிகளை நினைவு படுத்தி வருகின்றேன்.

மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களின் விளக்கத்திற்குப் பிறகு, இந்த ஒற்றிவைப்புத் தீர்மானத்தைப் பற்றி மேலும் விவாதிக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை என்று கருதுகிறேன். எனவே, இந்தத் தீர்மானத்திற்கு அனுமதி அளிக்க உறுக்கிறேன்.

(4) அரசினர் சட்டமுன்வடிவு.

1972-ம் ஆண்டு சென்னை மாநகர வாடகைக் குடியிருப்போர் பாதுகாப்பு (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மாண்புமிகு உணவு வருவாய்த் துறை அமைச்சர், 1972-ம் ஆண்டு சென்னை மாநகர வாடகைக் குடியிருப்போர் பாதுகாப்பு (திருத்த) சட்ட முன்வடிவை அறிமுகம் செய்ய அனுமதி கோருவார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: தலைவரவர்களே, 1971-ம் ஆண்டு சென்னை மாநகர வாடகைக் குடியிருப்போர் பாதுகாப்பு (திருத்த) சட்ட முன்வடிவை அறிமுகம் செய்ய அனுமதி கோருகிறேன்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டு, அனுமதி அளிக்கப்பட்டது.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: தலைவரவர்களே, 1972-ம் ஆண்டு சென்னை மாநகர வாடகைக் குடியிருப்போர் பாதுகாப்பு (திருத்த) சட்ட முன்வடிவை அறிமுகம் செய்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இச் சட்ட முன்வடிவு பேரவைமுன் அறிமுகம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

(5) ஆளுநர் பேருரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் தீர்மானத்தின் மீது விவாதம்—
(தொடர்ச்சி.)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இன்று இந்த விவாதம் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களின் பதில் உரையோடு முடிவடைய இருக்கிறது. இன்னும் இந்த விவாதத்தில் திரு. ஏ. ஆர். பெருமான், திரு. மொய்தீன், திரு. பொன்னப்ப நாடார் ஆகியோர் பேசவேண்டியிருக்கிறது. அதற்குமுன் திரு. மனூலி சுந்தர சாமி அவர்களும், திரு. குருசாமி அவர்களும் உரையாற்றுவதற்கு வற்புறுத்திக் கேட்டிருக்கிறார்கள். எனவே அவர்கள் இருவரும் நான் சொல்லாமலேயே சுருக்கமாகப் பேசி, முடித்துவிட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

* திரு. நா. வெ. குருசாமி: பேரவைத் தலைவரவர்களே, கவர்னர் பெருமான் அவர்களுடைய உரையின்மீது என்னுடைய கருத்துக்கள் சிலவற்றைக் கூறிக் கொள்ளலாமென்று ஆசைப்படுகிறேன்.

கவர்னர் அவர்களுடைய உரையில், குறிப்பாக நெசவாளர்களைப் பற்றி ஒன்றுமே குறிப்பிடப்படவில்லை. அதுகுறித்து நான் வருந்துகிறேன். என்னுடைய தொகுதியில் சக்கம்பட்டி, சுப்புலாபுரம் முதலிய இடங்களில் உள்ள நெசவாளர்கள் தற்சமயம் மிகவும் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்தக் கஷ்டமான சூழ்நிலையில், நெசவுத் துறையில் விசைத்தறிகள் புகுத்தப் பட்டு வருகின்றன. அதனால் அந்த நெசவாளர்கள் மேலும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அந்த நிலையைப் பார்ப்பதற்கே பரிதாபகரமாக இருக்கிறது. ஆகவே அவர்களுக்கு மாற்றுத் திட்டமாக எதாவது ஒரு தொழிற்சாலை ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டுமென்றும், அதன்மூலம் அவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பை ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இளைஞர் அணி என்று ஒரு இயக்கம் செயல்பட்டு வருகிறது. அதில் 2,000 இளைஞர்கள் சேர்க்கப்பட்டிருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அந்த 2,000 பேர்களில் என் தொகுதியிலிருந்து ஒருசிலரையாவது சேர்த்திருக்கிறார்களா என்றால் அது கேள்விக்குரிய விஷயமாகவே இருக்கிறது. இனிமேலாவது இந்தக் குறையைப் போக்கி, ஒரு தொகுதிக்கு இவ்வளவு இளைஞர்களைச் சேர்த்துக்கொள்வது என்ற திட்டத்தின் அடிப்படையில் இளைஞர் அணிக்கு இளைஞர்களைச் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, சாலை வசதியை எடுத்துக் கொண்டால், பெரும்பாலான சாலைகள் மிகவும் மோசமான நிலையிலேயே இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. மதுரை-குமிழி சாலையை எடுத்துக்கொண்டால் 1947-க்கு முன்னால் இருந்ததைப் போலவே இன்றைக்கும் இருக்கிறது. ஆகவே, அப்படிப்பட்ட சாலைகளை நல்லமுறையில் சீர்படுத்தி, விரிவுபடுத்த வேண்டுமென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, மின்சாரத் துறையை எடுத்துக் கொள்வோமானால், பம்ப் செட்டுகளும், விதி விளக்குகளும் அதிகமாக இருக்கும் இடங்களிலும் 100 கே.வி. ட்ரான்ஸ்பார்மர்களை வைத்திருக்கிறார்கள். அதனால் மோட்டார்களும், விளக்குகள் எரிந்து கெட்டுப் போய்விடுகின்றன அல்லது எரியாமல் கெட்டு விடுகின்றன. எனவே, இந்த 100 கே.வி. ட்ரான்ஸ்பார்மர்களை மாற்றி,

1972 சனவரி 31]

[திரு. சி. மணலி கந்தசாமி]

மேலும் மின்சாரக் கருவிகள் பழுதடையாமல் இருக்க மின்சாரத் துறை அமைச்சரவர்கள் தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும் எனது தொகுதியைச் சேர்ந்த சேத்துப்பாறை, குப்பாம்பாறை ஆகிய இடங்களில் புதிய திட்டங்களை நிறைவேற்றிக் தாவேண்டுமென்றும், இதனால் ஜெயமங்கலம், சில்வார்ப்பட்டி, குள்ளபுரம் ஆகிய இடங்களில் வசதிகளை விஸ்தரிக்க வேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கவர்னர் அவர்கள் உரையின் மூன்றாம் பக்கத்தில் ஏழை எளிய மக்களைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டிருக்கும் திட்டங்களை உணர்ந்து செயல்பட வேண்டுமென்றும், அது கவர்னர் உரையில் மட்டும் இல்லாமல் அதைச் செயல்படுத்த அரசாங்கம் ஆவனச் செய்ய வேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொண்டு, என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. சி. மணலி கந்தசாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, மேதகு ஆளுநர் அவர்கள் உரையின்மீது எனக்கு இருக்கிற சில கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அந்த அறிக்கையிலே இருக்கிற ஒரு விஷயத்தைக் குறிப்பாகச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். குறைந்தபட்சத் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வதிலே நாம் நெடுந்தூரம் செல்லவேண்டுமென்ற விஷயத்தை கவனத்தில் வைத்துக்கொண்டு இந்த அறிக்கையைப் பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்பது என் அபிப்பிராயம். அப்படியிப் பார்த்தால் தான் உண்மை நிலையை நாம் புரிந்துகொள்ள முடியும். உளவு உற்பத்தியிலே இன்றைக்கு சற்றேறக்குறைய 73 லட்சம் டன் அளவை எட்டியிருக்கிறோம் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அது உண்மை. சுமார் 40 கோடி ரூபாய் செலவு செய்து இந்த ஐந்து வருட காலத்தில் அதிகமான உழைப்பினால் இந்த அளவுக்கு உற்பத்தியைப் பெருக்க இருக்கிறோம். இது உண்மை.

சேன்ற காலத்தில் சுமார் 53 லட்சம் டன் அளவில் இருந்த உற்பத்தி அளவு இப்போது 73 லட்சம் டன் அளவுக்கு உயர்ந்திருக்கிறது என்று அறிகிறோம். ஆனால் அந்த அளவுக்கு உளவு தானியங்களின் விலைவாசிகள் கட்டுப்படுத்தப் பட்டிருக்கிறதா என்றால் இல்லை. நாம் உற்பத்தி அளவை மட்டும் பார்த்துப் பெருமைப்படக் கூடாது. விலைவாசிகளையும் சேர்த்துப் பார்க்க வேண்டும் என்பதுதான் என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம். வெறும் உற்பத்தியைப் பெருக்கிக் கொண்டே போவதுதான் நம் கடமை என்பது அல்ல. உற்பத்தியைப் பெருக்கித் தருகிற அடித்தட்டு மக்களுடைய வாழ்க்கை இன்ப மயமாக மாறுவதற்கு ஏற்ற சூழ்நிலையையும் நாம் ஏற்படுத்தித் தந்தாக வேண்டும். அதற்காக அடிப்படை சமுதாயச் சீர்திருத்தம் உடனுக்குடன் கொண்டுவருவதுதான் நியாயமாக இருக்கும். நாம் அதைச் செய்வதில்லை. அத்துறையில் கடந்த 11 மாதங்களாக நாம் சுறுசுறுப்புக் காட்டவில்லை என்பது தான் என் அபிப்பிராயம்.

விலைவாசியைப்பற்றிப் பேசுகின்ற நேரத்தில்—நான் மாநில அரசை மட்டும் சொல்லவில்லை—மத்திய அரசையும் சேர்த்துச் சொல்கிறேன்—மிக அதிக அளவில் நாட்டில் ஒரு குழப்பத்தையே ஏற்படுத்தக்கூடிய வகையில் உயர்ந்து கொண்டே போகிறது. அதைத் தட்டிக் கழித்துப் பிரயோசனம் இல்லை.

[திரு. சி. மணலி கந்தசாமி] [1972 சனவரி 31]

புள்ளிவிவரங்களைக் காட்டி மடை அடைத்தாற்போல பேசிப் பயன் இல்லை. விலைவாசிகள் உயர்வதும்—அதன் காரணமாக தொழிலாளர்கள் பஞ்சப்படி உயர்வு கோருவதும், உற்பத்திப் பொருள்களின் விலையில் அந்த உயர்வைக் கூட்டி முதலாளிகள் கொள்ளை அடிப்பதும் தான் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. தமிழகத்தில் விலைவாசி உயர்வினால் ஏற்படுகிற குழப்பத்தை லகான் பிடிக்க என்ன செய்தாக வேண்டும் என்பதை அரசாங்கம் யோசிக்க வேண்டிய காலகட்டம் வந்துவிட்டது. வேண்டுமானால் ஒரு சர்வகட்சி மகாநாட்டை நடத்துவது கூடப் பொருத்தமாக இருக்கும். 73 லட்சம் டன் உணவு தானியத்தைப் பெருக்கிவிட்டோம், இவ்வளவு பம்புசெட்டுகளை வைத்தோம் என்பது எல்லாம் ஒரு சாதனையாகவே கருத முடியாத அளவு பண்டங்களின் விலையேற்றம் போய்க் கொண்டிருக்கிறது. இந்த அரசு அமைந்த பிறகு கிராமங்களில் உள்ள வர்களுக்கு மனைக்கட்டுகள் வழங்கியது தான் ஒரு நல்ல சமுதாயப் பிரச்சினை. டிற்றப்படி விரிவாக நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டத்தைக் கொண்டுவருவதற்கு இந்த அரசுக்கு என்ன தவக்கம் இருக்கிறது? எப்படியும் சிலர் எதிர்க்கத்தான் செய்வார்கள். சொத்துரிமைக்காரர்கள், நில உடைமைக்காரர்கள் விரோதமாக இருக்கலாம். ஆனால் உங்களுக்கு வாக்களித்த கோடானுகோடி மக்களுடைய வாழ்க்கையில் மறுமலர்ச்சி ஏற்பட வேண்டுமென்றால் விரிவான நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டம் ஒன்றைக் கொண்டே வந்தாக வேண்டும்? அப்படிச் செய்ய முன்வந்தாலொழிய ஜனநாயகத்தின் அஸ்திவாரமே நிலைக்காது, துலங்காது என்றே நான் கருதுகிறேன். வெகுவிரைவில் விரிவானதொரு நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டத்தை இந்த அரசு அரங்கேற்ற வேண்டும். அப்படிச் செய்வதன் மூலம்—ஒரு குழப்ப உணர்ச்சியை இந்த அரசின் மீது ஒரு வெறுப்புணர்ச்சியை ஏற்படுத்துவதற்கு சிலர் வேலை செய்தபோதிலும் அவர்களிடம் இருந்து இந்த அரசைப் பாதுகாத்துக்கொள்ள அது ஒரு கேடயமாக இருக்கும் என்று வலியுறுத்த விரும்புகிறேன்.

வர்த்தகத்துறையை எடுத்துக்கொள்ளுங்கள்—கம்மா தட்டிக்கழிப்பதில் பிரயேசனம் இல்லை. இன்றைய தினம் மிக மோசமான அளவுக்கு வர்த்தகச் சூதாடிகள் மக்களைச் சுரண்டி அதிகமான பணத்தைக் குவித்து வருகிறார்கள். சமீபத்தில் மத்திய சர்க்காரிலுலே—இந்த மாநிலத்தில் அரிசியோடு கலப்பதற்காக கற்களை உடைக்கும் இயந்திரம் ஒன்று இருந்தது கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதைப் பார்த்தோம். விலைவாசி 15 காசு உயர்ந்ததா, எட்டு காசு உயர்ந்ததா என்பது அல்ல பிரச்சினை. அறுவடை காலத்தில் விலை குறைகிறது. தஞ்சை மாவட்டத்தையே எடுத்துக்கொள்ளுங்கள். இன்றைய தினம் அங்குள்ளவர்கள் எத்தனை பேர்கள் அதிக அளவுக்கு விலை கொடுத்து அரிசி வாங்க வேண்டியவர்களாக இருக்கிறார்கள் தெரியுமா? இன்றைய சூழ்நிலையில் மில் வைத்திருப்பவர்கள்—நல்ல வியாபாரம் செய்கிறவர்கள் லட்சம் லட்சமாகக் குவித்திருக்கிறார்கள். இதற்கெல்லாம் ஒரு முடிவுகட்ட வேண்டியவர்களாக நாம் இருக்கிறோம்.

அடுத்தபடியாக, தொழில் அமைதியைப்பற்றி பேசுகிறோம். தொழில் அமைதி தானாக ஏற்படுவது அல்ல. சிலரால் தூண்டிவிடப்பட்டு அமைதியைக் குலைத்துவிட முடியும் என்பது அல்ல. இப்படிச் செய்தாலும் ஒருசில மாதங்கள்—ஒருசில காலம் தான் முடியும்.

கடந்த சில மாதங்களாக தொழில் துறையில் நம் மாநிலத்தில் இருந்து வருகிற நிலைமை மிக வேதனை தரக்கூடிய விஷயம். முதல் அமைச்சர் சிந்திக்க

1972 சனவரி 31]

[திரு. சி. மணலி கந்தசாமி]

வெண்டும். தொழிற்சங்கத் தலைவர்களை வெளியே இழுத்துவந்து மண்டையிலும், சரசுகளிலும் அடிப்பது நாகரிகம் அல்ல. போலீஸை சரிவர கட்டுப்படுத்த வில்லை. போலீஸ் அடக்குமுறைகளைப்பற்றி எனக்குத் தெரியும். எனக்கு போலீசிடம் காய்ப்பு உணர்ச்சி கிடையாது. ஆயினும் நான் சொல்வேன்— அவர்கள் அத்துமீறி நடக்கிறார்கள். முன்கூட்டியே அறிவிப்பதற்குப் பதிலாக கூட்டம் உள்ள இடத்திற்குச் சென்று அது சட்டத்தை மீறிய கூட்டம் என்று அறிவிப்பது—அதன் காரணமாக கூட்டத்தினர் அமைதி இழந்து கல் எறிவது, அதையே சாக்காகக் கொண்டு இவர்கள் தடியடிப் பிரயோகம் செய்வது— இப்படிப்பட்ட அடக்குமுறைகள்—அத்துமீறிய செயல்கள் நல்லதுதானா? எந்த விஷயமும் இதனால் முற்றுப்பெறப்போவதில்லை. இதைச் சிந்திக்க வேண்டும்.

தோழமைக்கட்சியாக நாங்கள் இணைந்தபோது திரிகரண சுத்தியாக திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் அரசு அமைக்க வேண்டும் என்ற நல்லெண்ணத் துடன் நான் சேர்ந்தோம். ஏதோ ஏழு சிட்டுக்காக, எட்டு சிட்டுக்காக சேர வில்லை. அக் கட்சியில் உள்ள சிலபேர்கள் அதைச் சொல்லி இழுத்துப் பேசுகிறார்கள். உண்மையாக காமராஜரோ, ஜனசங்கமோ, ராஜகோபாலாச்சாரியாரோ கொண்டிருந்தக் கூட்டு வெற்றிபெறக் கூடாது என்றே அன்றைக்கு உக்கிரமோடு இணைந்தோம். இதைப் புரிந்துகொள்ளாமல்—ஒருவரையொருவர் ஏசிப் பேசுவது நல்லதல்ல. நமக்குள் ஒருவரையொருவர் புரிந்துகொள்ளாது பேசுகின்ற போக்கு குழப்பத்தைதான் உண்டாக்குகிறது. திரு. சிந்தன் அவர்களுடைய அரசியல் எனக்கு நன்றாகத் தெரியும். அதை நான் என்றைக்கும் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. திரு. குசேலர் அவர்களுடைய அரசியலையும் நான் என்றைக்கும் ஏற்றுக்கொண்டதில்லை. ஆனால் இன்றைய தினம் அவர்கள் ஒரு பத்தாயிரம் தொழிலாளர்களுடைய பிரச்சினையில் தலையிடுகிறார்கள் என்றால் அவர்களைக் கைது செய்யலாம்—சட்டப்படி நடவடிக்கை எடுக்கலாம். ஆனால் அவர்களை வெளியே இழுத்துவந்து போலீசார் மண்டையிலும், கைகளிலும் அடிப்பது என்கிற அடக்கு முறையை அறிவித்துவிடுவது அநாகரிகமான செயல்—தொழிலாளர்களுடைய மத்தியில் குழப்ப உணர்ச்சியைத்தான் வளர்க்கும். போலீசார் அத்துமீறிய காரியங்கள் செய்து வருகிறார்கள். உதாரணமாகச் சொல்கிறேன். சமீபத்தில் திட்டச்சேரி என்கிற கிராமத்திற்குச் சென்றிருந்தேன். அங்கே ஒரு கூட்டத்தில் பேசினேன். அந்த கூட்டத்தில் உள்ள ஏரோப்ளேன் சாகிப் என்கிற பணக்காரருடைய பேச்சைக் கேட்டுக்கொண்டு போலீசார் சில ஏழைகளின் குழிசைகளைப் பிரித்து எறிந்தார்கள். அதுமட்டுமல்ல. அங்கே இடித்த மண்கவர்களின் மண்ணைக் கட்டிகளைக்கூட லாரியில் ஏற்றிச் சென்றார்கள். மறுநாள் ரெவினயூ ஆபிசர் அவர்களை அந்த இடத்தில் இருந்து வெளியேற்ற வேண்டாம் என்பதாக உத்தரவு அனுப்புகிறார். முதல்நாளே செவினியூ இலாக்கா அனுமதியை போலீசார் கேட்டிருக்கலாம். ஆனால் அவர்கள் தன்னிச்சையாக எதேச்சாதி காரமாக நடக்கிறார்கள்.

திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைப்பற்றிச் சொல்கிறேன். நாட்டு மக்களுக்கு மிகுந்த சேவை செய்து வளர்ந்த கட்சி. கட்சிக்காக மண்ணெண்ணெய்யை உடலில் கொட்டிக்கொண்டு செத்தவர்கள் இருக்கிறார்கள். அந்த அளவுக்கு மக்களுடைய நன்மையை, சேவையை மட்டுமே கொண்டு வளர்க்கப்பட்ட கட்சி. பதவிக்கு வந்தவுடன் பலனை மட்டுமே கருதி—இதைப் பயன்படுத்திக்

[திரு. சி. மணலி கந்தசாமி]

[1972 சனவரி 31]

கொள்கிற போக்கு வளர்ந்துபோவது நல்லதா என்பதைச் சிந்திக்க வேண்டும். இது நல்லது அல்ல, அவர்களது கட்டுமையும்தான் வளர்க்காது. அதுபற்றிய விவரங்களை எல்லாம் சொல்லலாம். அதற்கு அவசியம் இல்லை என்றே விட்டு விடுகிறேன். போலீஸ் துறையை கட்டவிழ்த்துவிடாமல் ஒரு கட்டுப்பாட்டுக்குள் வைத்திருக்க கடமைப்பட்டவர் முதல் அமைச்சர். அத்துமீறி அவர்கள் செயல்படப் பார்த்துக்கொண்டிருப்பது மக்களுக்கு உங்களிடத்தில் உள்ள கொஞ்ச நஞ்சு ப்ரேமையையும் அழித்துவிடும். விலைவாசிகள் ஏறிக்கொண்டே போனால் அதன் தொடர்பாக பல்வேறு பிரச்சினைகள் எழும். இதையெல்லாம் அரசு கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, எல்லா தொழிற்சங்கங்களும் சேர்ந்து பொது வேலை நிறுத்தம் செய்யப்போகிறோம் என்கிறார்கள். அரசாங்கத்தின்மீது காழ்ப்புணர்ச்சி கொண்டவர்கள் யாராவது இருக்கத்தான் செய்வார்கள். நம்முடைய கூட்டணியைப் பிரிக்கப் பார்ப்பார்கள். கூட்டணியைப்பற்றிப் பலவாறாகப் பேசுவார்கள். நாங்கள் இந்தக் கூட்டணி நீடிக்க வேண்டுமென்று விரும்புகிறோம், அதற்காகப் பாடுபடுகிறோம். கூட்டணிக்குள் ஒற்றுமை இருக்க வேண்டும். பல்வேறு பிரச்சினைகளைப் பற்றிப் பேசி உடன்பாடு காண வேண்டும். அதற்காக எங்களைப் பயன்படுத்திக்கொள்ள வேண்டும். ஏதோ உங்களிடமிருந்து பிரிந்து வேறு யாருடனோ போய்ச் சேர் வேண்டுமென்ற நோக்கம் எங்களுக்கு இல்லை. கூட்டணி பலமாக இருக்க வேண்டுமென்பது தான் எங்கள் நோக்கம்.

இன்றையதினம் வேலையில்லாத தினமாட்டம் போன்ற பிரச்சினைகளுக்குப் பூரணபரிகாரம் காணக்கூடிய விதத்தில் தக்க நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டும். எதற்கெடுத்தாலும் மத்திய ஆட்சியிடத்தில் அதிகாரம் இருக்கிறது என்று பேசிக்கொண்டிருக்கிறோம். பல நேரங்களில் முதலமைச்சர்கள் மாநாடு, உணவு அமைச்சர்கள் மாநாடு என்று நடக்கின்றனவே, அந்த நேரங்களில் எல்லாம் நம்முடைய பிரச்சினைகளை என் எடுத்துச் சொல்லக்கூடாது? நம் மாநிலத்தின் பிரச்சினைகளை விரிவாக என் எடுத்து வைக்கக்கூடாது? நாம் செய்தது எல்லாம் உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கிக்கொண்டிருப்பதுதான். அப்படி உற்பத்தி பெருகினாலும் விலைவாசி ஏறுகிறது. அறுவடைக் காலத்தில் நியாயமான விலையில் கிடைக்கிறது. பின்னர் விலை ஏறிவிடுகிறது. நியாயமான விலையில் விளைபொருள் கிடைக்க வியாபாரிகள் வழிவகை செய்ய வேண்டுமென்பதற்காக தக்க நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டும். அப்படிச் செய்தால் தான் பொதுமக்களின் ஆதரவு உங்களுக்குப் பெருகும். பொதுமக்களுடைய ஆதரவு உங்களுக்கு இருக்கும்படியாகப் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும்.

சிலர் காழ்ப்புணர்ச்சியுடன் செயல்படுகிறார்கள், பேசுகிறார்கள் என்றால் அதற்கு நாம் இடம் கொடுக்கக்கூடாது. அதற்காக நாம் நியாய விரோதமாகச் செயல்படக்கூடாது. சில தலைவர்கள் அன்றைக்குக் கூட்டத்திலிருந்து வந்தவுடன் நேரடியாகத் தாக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். டி.எஸ்.பி. அவர்கள் குசேலையும், சிந்தனையும் தாறுமாறாகத் தாக்கியிருக்கிறார்கள். கலைஞர் அவர்களுடைய தலைமையில் அரசு நடக்கும்போது இப்படியா அவர்கள் தாக்கப்படுவது? அவர்கள் மார்க்சிஸ்ட்டாக இருக்கட்டும், அல்லது நக்சலைட்டாக இருக்கட்டும். யாராக இருந்தாலும், அதுவும் ஒரு போலீஸ் அதிகாரி அவர்களுடைய மண்டையை உடைக்கிறார், அவர்களைத் தாக்குகிறார் என்றால், பொதுவாழ்வில்

1972 சனவரி 31]

சுடுபட்டிருக்கின்றவர்களுடைய தன்மையை நாம் எப்படி காப்பாற்ற முடியும்? இந்த அளவிற்கு போலீஸ் அதிகாரிகளுக்கு இடம் கொடுப்பது உங்களுக்கே நல்லது அல்ல என்பதை நல்லெண்ணத்துடன் நான் கூறுகிறேன்.

இந்தக் கூட்டணி நீடிக்க வேண்டும், ஒழுங்காக இருந்து செயல்பட வேண்டும் என்கிற நல்லெண்ணத்தின் அடிப்படையில்தான் இவ்வளவையும் நான் சொல்கிறேன். கூட்டணி நீடிக்க வேண்டும் என்கிற நல்ல எண்ணத்தின் அடிப்படையில் இதைப் பணிவாகத் தெரிவித்துக்கொண்டு, சந்தர்ப்பம் அளித்த சபாநாயகர் அவர்களுக்கு நன்றி கூறி, என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. ஏ. ஆர். பெருமாள். தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களுடைய உரைக்கு நன்றிகளும் தீர்மானத்தின்மீது சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன்.

அண்மையில் ஏற்பட்ட போரிலே இந்தியா மகத்தான வெற்றி பெற்றிருக்கிறது. பாகிஸ்தான் என்று ஒன்று உண்டான காலத்திலிருந்து, நீண்ட நெடுங்காலமாக இந்தியாவுக்கு அது தொல்லைகளைக் கொடுத்துக்கொண்டு வருகின்றது. இந்தியாவை முன்னேறவிடாமல், இந்தியாவின் பொருளாதாரத்தைச் சீர்குலைக்கும் வகையில் பாகிஸ்தான் ஏராளமான தொல்லைகளைக் கொடுத்துக்கொண்டு வருகின்றது. அதற்கு முடிவு கட்டுகின்ற வகையில்தான் வங்காள தேசப் பிரச்சினை எழுந்தது. நாம் சண்டைக்குப் போகவில்லை; நாம் சண்டைக்கு இழுத்துவிடப்பட்டோம். நியாயத்தின் பெயரால், ஜனநாயகத்தின் பெயரால், மனிதாபிமானத்தின் பெயரால் இந்தப் போர் நடந்தது. இந்தப் போரிலே நாம் மகத்தான வெற்றி பெற்றோம். அரும்பெரும் தியாகங்களைச் செய்து, போரை நடத்திச் சென்ற மூப்படைத் தவயதிகளையும் தமிழ் நாட்டின் சார்பில் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

போர்க்கால நடவடிக்கைகள் தமிழ் நாட்டிற்கு மட்டுமல்ல, இந்தியா பூராவுக்கும் பொதுவானது. தமிழ்நாடு தன்னுடைய பங்கினைச் செவ்வனே ஆற்றியிருக்கிறது. நாம் செய்யவேண்டியதை குறைவு இல்லாமல் செய்தோம். நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகளில் மிகவும் அக்கரை கொண்டார். இந்தப் போரில் நான் ஒரு போர்விராகுவே இருந்து செயல்பட்டார். எத்தவிதமான குறையும் வைக்காமல் நாம் போர் நடவடிக்கைகளுக்கு, பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகளுக்கு உதனியிருக்கிறோம். நாம் உறுதி கூறியிருக்கிற 10 கோடி ரூபாய் அளவு மிக விரைவாக நெருங்கிக்கொண்டிருக்கிறது. நம்முடைய அருமையான சட்டமன்ற உறுப்பினர்களும் அரசுக்கு உறுதுணையாக இருந்து உருப்படியான ஆலோசனைகளையும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்த அளவில் தமிழ்நாடு எவ்விதத் துறையும் இல்லாமல் இந்திய அரசுக்கு உதவி செய்திருக்கிறது.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்—தலைமை)

அடுத்தபடியாக, இங்கே பேசியவர்கள் அரசு செய்கின்ற தவறுகளை ஆதாரப் பூர்வமாக சுட்டிக்காட்டுவார்கள் என்றுதான் எதிர்பார்த்தோம். பொறுப்புள்ளவர்கள்கூட பேசும்போது, 'தமிழ்நாடு தனியாகப் பிரிய வேண்டும்' என்று சொன்னதாக வைத்துக்கொண்டு, அந்தப் பிரச்சினையைப் பற்றித்தான் பேசினார்கள்.

[திரு. ஏ. ஆர். பெருமாள்]

[1972 சனவரி 31]

அடுத்தபடியாக, டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள்கூட, பிரதமர் படத்தையும், நம்முடைய முதல்வர் படத்தையும் ஒன்றாகப் போடலாமா, சிம்சன் பிரச்சினை யிலே இப்படி நடந்துக்கொள்ளலாமா என்று சிறுசிறு பிரச்சினைகளைப்பற்றித் தான் பேசிஞர்கள். இப்படிப்பட்ட சிறிய பிரச்சினைகளுக்கு பெரிய உரு கொடுத்துப் பேசிஞர்கள். முதல்வர் படத்தையும், பிரதமர் படத்தையும் போட்டு பாதுகாப்பு நிதிக்காக சுவரொட்டிகள் போட்டதில் என்ன தவறு? அப்படி போட்டதனால் ஏதாவது அதிசயம் நடந்திருக்கிறதா? நாட்டின் பிரதமர் படத்தையும், மாநிலத்தின் முதல்வர் படத்தையும் ஒன்றாகப் போடு வதில் என்ன தவறை அவர்கள் கண்டார்கள்? அப்படிப் போட்டது மிகமிகப் பெரிய குற்றம்போல், மிகப் பெரிய கொடுமையை அரசு செய்துவிட்டதுபோல் பேசிஞர்கள். இந்தக் காரியத்திற்காக இது தவறு, இந்தக் காரணத்திற்காக இந்தப் படம் தவறு என்று அவர்கள் திட்டவாட்டமாகச் சொல்லவில்லை. அந்தப் படத்தினால் பிரதமரின் கொள்கைத்திரு குறைவு ஏற்படும் என்று யாரும் ஆதாரம் காட்டவில்லை? அப்படி யாராவது ஆதாரம் காட்ட முடியுமா? அப்படி சுவரொட்டி போடுவது தவறு என்று பத்திரிகைகளில் வேறு விதமாக எழுது கிறார்கள், பேசும்போது வேறு விதமாகப் பேசுகிறார்களே தவிர, இந்தக் காரணத்திற்காக இது தவறு என்று ஆதாரத்தின் அடிப்படையில் சொல்ல யாரும் முன்வரவில்லை. நாம் சொல்லிக்கொள்வதெல்லாம், நம்முடைய மாநிலத்தின் முதல்வர் அவர்கள் பிரதமர் பக்கத்தில் இருந்து போட்டோ எடுத்துக்கொள்ள தகுதி இல்லாதவர் என்று கருதுகிறார்களா? அல்லது நம்முடைய முதல்வர் அவர்களின் அருகில் இருந்து போட்டோ எடுத்துக் கொள்ள பாரத நாட்டின் பிரதமர் அருகதையற்றவர் என்று கருதுகிறார்களா? எந்த அடிப்படையை வைத்துக்கொண்டு தவறு என்கிறார்கள். இதில் எந்த விதமான தவறும் இல்லை. அவர்களுடைய கருத்திலேதான் கோளாறு இருக் கிறது என்று தோன்றுகிறது. நம்முடைய நாட்டின் பிரதமர் அவர்களை ஆதி பராசக்தியாக நாங்கள் பார்க்கிறோம். நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் அவருக்குப் பக்கத்தில் இருப்பது முருகக் கடவுளை நினைவுபடுத்திகிறது. பாரதப் பிரதமரை ஆதிபராசக்தியாகவும், நம் முதல்வரை முருகக் கடவுளாகவும்தான் என் கருத்தில் அது படுகிறது. அப்படித்தான் எனக்குப் படுகிறது. அவர் களுடைய கருத்தில் எப்படிப் படுகிறதோ, எனக்குத் தெரியவில்லை. தவறுகப் பார்ப்பதால்தான் தவறுகத் தெரிகிறது. தவறு அவர்களுடைய கருத்தில் தான்.

நாட்டில் ஒரு பெரிய யுத்தம் நடந்து முடிந்திருக்கிறது. அதில் நாம் வெற்றி பெற்றிருக்கிறோம். இதனால் பாகிஸ்தான் அடியோடு ஒடுங்கிவிட்டது என்றே, சீர்குலைந்துவிட்டது என்றே நாம் உறுதியாகக் கூறிவிட முடியாது. இப்போது வருகின்ற செய்திகள் எல்லாம் மிகப் பயங்கரமான எதிர்காலத்தை உண்டாக்கிக் கொண்டிருக்கின்றன. வங்க தேசத்தோடு உறவு வைத்துக் கொள்ளும் நாடுகளின் உறவை பாகிஸ்தான் துண்டித்துக்கொண்டு வருகின்றது. இன்றைக்குக்கூட பாகிஸ்தான் காமன்வெல்த்திலிருந்து வெளியேறியிருக் கிறது. சர்வதேச நிலைமை மிகப் பயங்கரமாக உருவாக்கிக்கொண்டு வருகிறது மீண்டும் ஒரு பெரும் போர் வர இருக்கிறது. அமைதியாக இருக்கும் தமிழகத் தின் ஆட்சிக்கு ஊறுவிளைவிக்க முடியுமா? இந்த அரசைக் கவிழ்க்க முடியுமா என்று சிலர் நப்பாசையுடன் பார்க்கிறார்கள்.

1972 சனவரி 31]

[திரு. ஏ. ஆர். பெருமாள்]

சமீபத்திலே நடந்த ஒரு பொதுக்கூட்டத்திலே பேருந்தலைவர் பேசினார். என்ன கூட்டம் என்று நான் சொல்லவேண்டியதில்லை. பேசிய தபர் யார் என்று நான் சொல்லவேண்டிய அவசியம் இல்லை. எப்படி நாம் எல்லாம் ஒன்றுபட்டு இணைந்து பாடுபட்டு சிம்ஸன் தொழிலாளர் பிரச்சனையிலே, காட்டுர் கோபால் ராஜினாமா செய்யவைக்க முடிந்ததோ அதே ஒற்றுமையைப் பயன்படுத்தி எல்லோரும் ஒன்றாகப் பாடுபட்டால் இந்த அரசையும் கருணாநிதியையும் ராஜினாமா செய்ய வைக்கமுடியும் என்று பேசினார் . . .

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: ஆன் எ பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் சார், ராஜினாமா செய்ய வைக்கமுடியும் என்று தாமராஜர் அவர்கள் சொன்னதாகச் சொல்கிறார்கள், பேருந்தலைவர் சொன்னதாகச் சொல்கிறார்கள். யார் சொன்னது என்று சொல்லட்டும் . . .

திரு. ஏ. ஆர். பெருமாள்: காமராஜர் பேசியதாக நான் சொல்லவில்லை. பேருந்தலைவர் என்று சொன்னால் தாமராஜரத்தானா குறிப்பிட்ட முடியும்? அம்மையார் அவர்களுக்கு வேண்டுமானால் அவர்கள் பேருந்தலைவராக இருக்கலாம். தமிழகத்திலே உள்ள தலைவர்களில்—எத்தனையோ பேர்கள் இருக்கிறார்கள்—பேருந்தலைவர் பேசினார் என்று சொன்னேன். அது பேசப்பட்டதா? இல்லையா? அதை அவர்கள் சொல்லட்டும். இந்த அரசின் ஊழல் மலிந்து விட்டது, ஊழல்கள் உள்ள இந்த அரசைக் கவிழ்ப்பதற்கு நாம் ஒரே அணியாகத் திரண்டு நிற்போமானால் . . .

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: ஆதலால் காட்டிப் பேசவேண்டும், பேருந்தலைவர் என்றால் யார் என்று சொல்லட்டும், வெட்ட வெளிச்சமாகப் பேசட்டும், மறைமுகமாகப் பேசவேண்டாம் . . .

திரு. ஏ. ஆர். பெருமாள்: யார் பேசினார் என்று சொல்லவேண்டிய அவசியமில்லை. அப்படிப் பேசப்பட்டதில்லை என்று அம்மையார் அவர்கள் கூறட்டும். இந்த அரசின் ஊழல்கள் மலிந்துவிட்டது, ஊழல்கள் பெருகிவிட்ட இந்த தமிழக அரசு இல்லாத அளவுக்கு ஆக்குவிதற்கு எப்படி சிம்ஸன் தொழிலாளர் பிரச்சனையில் ஒன்றாகப் பாடுபட்டு காட்டுர் கோபாலை இறக்கினோமோ அதே போன்று ஒன்றுபட்டு பாடுபட்டால் இந்த அரசை இல்லாமல் ஆக்கிவிட முடியும் என்று பேசப்பட்டதா இல்லையா? யார் பேசினார்கள் என்று சொல்லுங்கள் என்று கேட்டால், நான்கூட்டத்திற்குப் போகவில்லை, கூட்டத்திற்குப் போயிருந்தால் நிச்சயமாகச் சொல்வேன். கேட்ட செய்தியை வைத்துக்கொண்டு சொல்கிறேன். பேசப்பட்டது உண்டா இல்லையா என்பதைப்பற்றிச் சொல்லுங்கள் . . .

THIRU R. PONNAPPA NADAR: Sir, on a point of order. Can the hon. Member rely on hearsay information? He should have definite information. . .

MR. DEPUTY SPEAKER: It is not a court, of course. He is expressing his views. . .

THIRU R. PONNAPPA NADAR: He cannot speak with impunity.

[1972 சனவரி 31]

திருப்பூர் திரு. ஏ. எம். மொய்தீன் : தலைவர் அவர்களே, ஒருவர் பேசினார் என்று சொல்வதற்கு ஒரு உறுப்பினருக்கு உரிமை உண்டு. கட்டாயப்படுத்தி இன்னுர்தான் பேசினார் என்று சொல்லச் சொல்ல நிர்ப்பந்தப்படுத்த உரிமை இல்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : நான் சொல்கிறேன், சபாநாயகர் சொல்லவேண்டியதையெல்லாம் உறுப்பினர்கள் சொல்வது அவ்வளவு சரியல்ல.

திரு. ஏ. ஆர். பெருமாள் : நான் படித்த கதை ஒன்று எனக்கு இப்பொழுது நினைவுக்கு வருகிறது. யாரோ ஒரு முனிவர் தவம் செய்து கொண்டிருந்தாராம். மேலே ஒரு கொக்கு பறந்துகொண்டு இருந்ததாம். மேலே பறந்துகொண்டிருந்த கொக்கு அந்த முனிவரின் தலைமேல் ஆபாசப்படுத்தினிட்டதாம். முனிவருக்குக் கோபம் வந்து அந்தக் கொக்கை முறைத்துப் பார்த்தாராம். உடனே கொக்கு அந்த இடத்திலேயே எரிந்து சாம்பலாகினிட்டதாம். அந்தக் கோபத்தோடு முனிவர் எழுந்து வள்ளுவர் வீட்டிற்கு வந்தாராம். வள்ளுவர் வீட்டிலே உணவு அருந்துவதற்காக உணவு கேட்டு அம்மா என்று கேட்டாராம். வள்ளுவருடைய மனைவியான வாசகி அம்மையார் அவர்கள் வருவதற்கு கொஞ்சம் தாமதம் ஏற்பட்டுவிட்டதாம். வாசகி அம்மையார் அவர்கள் தாமதமாக வந்ததால் அந்த அம்மையாரையும் பார்த்து முனிவர் ஒரு முறை முறைத்துப் பார்த்தாராம். ஆனால் வாசகி அம்மையார் கொக்கு என்று நினைத்தாயோ கொங்கனவா என்று சொன்னாள். கொக்கை எரித்துவிட்டோம். ஆனால் வாசகியை ஒன்றும் செய்ய முடியவில்லையே என்று முனிவர் வருந்தினாராம். அதைப்போன்று அவர்களும் காட்டுர் கோபாலை ராஜநாமா செய்ய வைத்து விட்டோம், இந்த அரசையும் ராஜநாமாச் செய்ய வைக்க முடியும் என்று நினைக்கிறார்கள். பேசியவர் யார் என்று நான் பார்க்கிறேன். பிரச்சினையை நான் பார்க்கவில்லை, அது நியாயமா, தவறு என்ற விவாதத்திற்கு நான் போக வில்லை. அவர்கள் யார் என்று பார்த்தால் ஒரு ஆண்டுக்கு முன்னாலே மக்களால் தூக்கியெறியப்பட்டவர்கள், செல்லாக் காசாக ஆக்கப்பட்டவர்கள், உங்களுடைய திறமை, கொள்கை, லட்சியம், அரசு எங்களுக்குத் தேவையில்லை என்று மக்களால் தூக்கியெறியப்பட்டவர்கள் இன்றைய தினம் அப்படிப் பேசுகிறார்கள். அவர்கள் ஏதோ மிகப் பெரிய நியாயத்தை உணர்ந்தவர்கள் போலவும், ஜனநாயகத்திற்கு அவர்கள் மதிப்பு அளிக்கக்கூடியவர்கள் போலவும், அவர்கள் ஏழை எளிய மக்களுக்காக தின்றவர்கள் போலவும், பாட்டாளி, உழவர்கள் இவர்களுக்காக அர்ப்பணித்துக்கொண்டவர்கள் போலவும் பேசுகின்றார்கள். ஆனால் அவர்களை மக்கள் அடையாளம் கண்டுகொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களை மக்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். அவர்கள் எந்தப் பிரச்சனைப் பற்றிப் பேசினாலும் மக்கள் நியாயத்தை உணர்கிறார்கள், யார் பேசுகிறார்கள் என்பதையும் உணர்கிறார்கள்.

டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் பேசும்பொழுது முதலமைச்சர் அவர்களுடைய படத்தை விளம்பரத்திற்காகப் போடுகிறார்கள் என்று கூறினார்கள். அவரை ஒரு சிறந்த பார்லிமெண்டேரியாக, சிறந்த பாராளுமன்ற முறையிலே திறமை படைத்தவராக இருக்கிறார் என்று என்னியபொழுது ஆளுநர் உரையிலே பேசுகின்றபோது அவர், முதலமைச்சர் படம், தஞ்சை சுலரோட்டிப்பற்றி பேசி பேப்பரிலே விளம்பரப்படுத்தப்படும் செய்தியாக வரவேண்டுமே என்றுதான் பேசினார்

1972 ஜனவரி 31] [திருப்பூர் திரு. ஏ. எம். மொய்தின்]

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : எனது அருமை நண்பர் அவர்கள் இப்பொழுது விளம்பரத்திற்காக முயற்சி செய்வது நன்றாகத் தெரிகிறது. நான் குறிப்பிட்ட விஷயங்களைத்தான் சொன்னேன். நான் நீண்டகாலமாக அவர்களை அறிவேன். நீண்டகாலமாக அவர்கள் முயற்சி எடுப்பது தெரிகிறது. இந்த முயற்சியில் அவர் வெற்றியடைவார் என்று நினைக்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : இரண்டு பேர்களாலும் பேரவைக்கு நல்ல விளம்பரம்.

திரு. ஏ. ஆர். பெருமாள் : அதைத்தான் நான் அவர்களிடம் நேரிலும் சொன்னேன், சட்டமன்றத்திலும் சொல்கிறேன். அடிப்படை நோக்கம் தமிழகத்திலே நடைபெறுகிற அமைதியான அரசை மக்கள் மத்தியிலே தவறான எண்ணங்களையும் கருத்துக்களையும் எப்படியாவது ஏற்படுத்தி கவிழ்த்துவிட முடியும் என்ற நப்பாசை தவறாகவோ சரியாகவோ ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்த ஆசை அவர்களுக்கு வருவதிலே தவறில்லை. தமிழகத்தினை ஒரு கட்சிதான் நிரந்தரமாக ஆளவேண்டுமென்று நாங்கள் தான் ஆளப்பிறந்தவர்கள் எங்களைத் தவிர வேறு யாரும் உட்கராக்கூடாது என்ற ஆணவம் எங்களுக்குக் கிடையாது. யாரை மக்கள் விரும்பித் தேர்தெடுத்து அனுமதியளித்திருக்கிறார்களோ அவர்களை தூக்கியெறியவேண்டுமென்ற நப்பாசையில் மக்களுடைய விருப்பத்தைப் பெறுதலர்கள் சூழ்ச்சியால், வஞ்சகத்தால், சதியால் கவிழ்த்துவிட முடியும் என்று நினைப்பவர்கள் அவர்கள் கவிழ்வதற்கும் தயாராக இருக்கவேண்டும். என்ன பெரிய மாற்றம் ஏற்பட்டுவிட்டது. வரப்போகிற தேர்தல்களில் எந்த எந்தக் கட்சிகள் எங்கெங்கேயோ மாறப்போகிறது என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால் மக்கள் மாறப்போவதில்லை. கட்சிகள் மாறலாம். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் தயவிலே வெற்றிபெற்று வந்தவர்கள், 1967-லே வெற்றிபெற்றவர்கள் 1971-ஆம் ஆண்டிலே என்ன கதியானார்கள் என்று நான் சொல்லவேண்டியதில்லை. திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்கள் வெற்றிபெற்ற மதுரை மேற்குத் தொகுதி இருக்கிறது. மதுரை மேற்குத் தொகுதியிலே 1967-ஆம் ஆண்டிலே கூட்டணியை எதிர்த்து இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சி தின்றது, டெபாஸிட் இழந்தது அங்கே அந்தக் கட்சி. ஆனால் அதே தொகுதியிலே கூட்டணியோடு அந்தக் கட்சி இணைந்து போட்டியிட்டது. தங்கமணி வெற்றிபெற்றார், ஆனால் சங்கரய்யா எதிர்த்து நின்று டெபாஸிட் இழந்தார். 1967-ஆம் ஆண்டிலே இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சி கூட்டணியை எதிர்த்து நின்றுது. திரு. தங்கமணி அவர்கள் போட்டியிட்டார்கள். திரு. தங்கமணி அவர்களுடைய தியாகம் என்ன? அரசியல் வரலாறு என்ன? அப்படியிருந்தும் 1967 தேர்தலில் சங்கரய்யாவிடம் டெபாசித் இழந்தார்கள். ஆனால் 1971-ஆம் ஆண்டு தேர்தலில் தோசையைப் புரட்டிப் போட்டது மாதிரி சங்கரய்யா டெபாசித் இழந்தார், தங்கமணி அவர்கள் வெற்றி பெற்றுள்ளார்கள். இதை நான் எதற்காகச் சொல்கிறேன் என்றால், தோழமையாக, 7 கட்சிக் கூட்டணியாக நாம் ஒன்றாக நின்றுல்தான் மீண்டும் இந்த அரசாங்கத்தை காங்கிரசிற்கோ அல்லது காங்கிரசை ஆதரிக்கும் பிற்போக்குவாதிகளுக்கோ நுழையவிடாமல் செய்ய முடியும். ஒற்றுமையாக இருந்து உரிமையைக் கேட்பதில், உறுதியான குரலில் கேளுங்கள். ஆனால் உரிமையைக் கேட்கும்பொழுது கூட்டணியைப் பலவினப்படுத்தும் முறையில் கேட்காதீர்கள் என்று தோழமைக் கட்சியான இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. ஏ. ஆர். பெருமாள்]

[1972 சனவரி 31]

அடுத்து, என்னுடைய தொகுதியைப் பொறுத்தவரையில் இரண்டொரு பிரச்சனைகளைப்பற்றிப் பேசாமல் போனால் அங்கேபோய்ச் சத்தம் போடுவார்கள். பெருமாள் அரசியலைப்பற்றி மட்டும் பேசிவிட்டு வந்தாரே தவிர நம்முடைய தொகுதியைப்பற்றியே பேசவில்லை என்று சொல்வார்கள், அதற்காகத்தான் பேசுகிறேன். காரியாப்பட்டி பகுதியிலுள்ள திருதமால் நதி திட்டத்தைப் பற்றி நான் நீண்ட காலமாக நம்முடைய மாண்புமிகு முதல்வரவர்கள் பொதுப்பணித் துறை அமைச்சராயிருந்த காலத்திலிருந்து சொல்லிக்கொண்டு வந்திருக்கிறேன். அந்த கிருதமால் நதிக்காக ஒரு மாநாட்டைக் கூட்டியாவது முதுகளத்தார் தாலுக்கா, காரியாப்பட்டி போன்ற இடங்களுக்கு நீர்ப்பாசன வசதி செய்யும் முறையில் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். கிருதமால் நதி நீர்ப் பாசன வசதிக்கான மாநாட்டை நடத்த வேண்டுமென்றும் அதற்கு முதல்வரவர்களையும், பொதுப்பணித் துறை அமைச்சரவர்களையும், சட்ட அமைச்சரவர்களையும் அழைக்க வேண்டுமென்று அங்கேயுள்ள மக்கள் விரும்பி வேண்டிக் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். நான் ரேடியாகவே இந்தத் தேதியைக் கொடுங்கள் என்று கேட்டிருக்கலாம், ஆனால் இன்றைக்குச் சட்டமன்றத்தின் மூலமாகவே கேட்டுக்கொள்கிறேன், ஏதாவது 2, 3 மாத கால அளவில் தேதி கொடுத்து ஒரு மாநாட்டைக் கூட்டி அதில் நதிப் பிரச்சனையைப்பற்றி ஆராயச் செய்து செய்ய வேண்டிய காரியங்களைச் செய்யும்படி, மக்கள் நம்பும்படியான காரியங்களைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேபோல் பல்லங்குளம், காரியாப்பட்டி பகுதிகளில் தென்னம்பட்டி திட்டம் ஒன்று இருக்கிறது. இதற்கு 14 இலட்சம் ரூபாய் அனுமதிக்கப் பட்டிருக்கிறது. அதற்கு நீண்ட காலமாகத் தாமதம் ஆவதற்குக் காரணம் என்னவென்று தெரியவில்லை. அதையும் விரைவில் நிறைவேற்றித் தர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொண்டு அமர்கிறேன், வணக்கம்.

திருப்பூர் திரு. ஏ. எம். மொய்தின் : தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு கவர்னர் அவர்களின் உரையின்மீது சில கருத்துக்களை என்னுடைய கட்சியின் சார்பில் நான் வெளியிட விரும்புகிறேன்.

என்னுடைய பேச்சின் தொடக்கத்திலேயே நான் ஒன்றை இந்த அவைக்கு மிகவும் அடக்கத்தோடு தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். நான் ஒரு மைனாரிட்டி கட்சியின் பிரதிநிதி. மைனாரிட்டி கட்சியின் பிரதிநிதி என்று சொன்னவுடன் ஒரு வகுப்பின் பிரதிநிதி என்று அதற்குப் பொருள் கொள்ளக் கூடாது. வகுப்பின் பிரதிநிதி அல்ல, ஒரு மைனாரிட்டியின் பிரதிநிதி. ஒரு ஜனநாயக சர்க்காரின் பிரதிநிதித்துவ முறைகள் கொடுக்கப்படும்பொழுது ஒரு சமூகத்தினுடைய நியாயமான உரிமைகளைத்தான், அடிப்படையான அந்தஸ்த்துகளைப் பெறுவதற்காகக் கோருகின்ற ஒரு இயக்கத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் என்று முதலில் கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அப்படிக் கூறிக் கொள்வது வகுப்பு உணர்ச்சியோடு அல்ல, பிரதிநிதித்துவ உணர்ச்சியோடு தான். பிரதிநிதித்துவ உணர்ச்சியைச் சொல்வது ஜனநாயக மரபுக்கு மாற்றானதும், முரணானதும் அல்ல. எப்படித் தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் என்று பிரிக்கிறோமோ, அப்படிப் பிரிக்கிறபோது அது வகுப்பு அல்ல, அவர்கள் தாழ்ந்திருக்கிறார்கள், தாத்திலே குறைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் அல்லது குறைந்திருக்கிறார்கள் என்ற காரணத்தாலேயே நாம் அவர்களுக்கு என்று சில பிரதி

1972 சனவரி 31] 'திருப்பூர் திரு. ஏ. எம். மொய்தீன்]

நிதித்துவத்தைக் கொடுக்கவேண்டுமென்று கூறுகிறோம். அது முற்றிலும் நியாயம், பொருத்தம். அது போலவே மைனாரிட்டி சமூகத்தினுடைய பிரிவுகளில் ஒன்றான முஸ்லீம்களின் உரிமை. ஒரு தூல்கூட அதிகம் கேட்கவில்லை, கொஞ்சம் குறைந்தாலும் பரவாயில்லை. அந்த பிரதிநிதித்துவம் அதற்கு இருக்க வேண்டும். அது கவர்னர் உரையில் இல்லை என்பது வேதனையாக இருக்கிறது என்பதை அன்போடும், மரியாதையோடும், தன்னடக்கத்தோடும் இந்தச் சபையில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இங்கே பேசப்பட்ட விவாதத்தில் மாநில சுயாட்சி பற்றி பேசப்பட்டது. நான் விளங்காமல் அவையைக் கேட்கிறேன், விளக்க அல்ல. (குறுக்கீடு) சபாநாயகரைத்தான் கேட்கிறேன், அல்லது சபாநாயகர் அனுமதியோடு தாங்களே சொல்லலாம். அதனால் தான் முதலில் கேட்கிறேன். இந்த மாநில சுயாட்சியின் பொருள் என்ன? மத்திய சர்க்காரோடு கூட்டாக அமைந்திருக்கிற மாகாணங்களுக்கு உரிய பிரதிநிதித்துவத்தைப் பெறுவது என்பது தான் மாகாண சுயாட்சி என்பதன் பொருள் என்று நான் நினைக்கிறேன். மாகாண சுயாட்சி என்று சொன்னவுடனேயே அதற்குத் தவறான கருத்துக்களை உள்ளே புகுத்தி, அது பிரிவினை உணர்ச்சிக்கு வித்திடும் என்று சொல்பவர்களை மிகவும் அன்போடு கேட்கிறேன். இது திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் வந்த பிறகு தான் இந்த மாகாண சுயாட்சிபற்றிப் பேசப்பட்டதா? இதற்குமுன் பேசப்படவில்லையா? என்று கேட்கிறேன், பேசப்பட்டிருக்கிறது. மதிப்பிற்குரிய ஹாண்டே அவர்கள் கட்சியை சேர்ந்த மிகப்பெரும் தலைவரான கண்ணியத்திற்கும் மரியாதைக்கும் உரிய ராஜகோபாலாச்சாரியார் அவர்கள் ஆட்சி நடத்திக்கொண்டிருந்த காலத்திலேயே இதைப்பற்றிப் பேசப்பட்டிருக்கிறது. நான் ஒப்புக்கொள்கிறேன், பெரும் தலைவரான என்னுடைய அரிய அரசியல் நண்பரும், சகாவுமான இன்றைக்குப் பெருந்தலைவர் என்று கருதப்படுகின்ற காமராஜர் ஆட்சி செய்த காலத்தில் அதைப்பற்றிப் பேசப்பட்டிருக்கிறது. எல்லாக் காலங்களிலும் மாகாண சுயாட்சி பேசப்பட்டிருந்தும் பிரிவினைப் பேச்சு அந்தப் பேச்சில் இல்லை, அந்தப் பேச்சில் பிரிவினை உணர்ச்சி தொனிக்கவில்லை, ஆனால் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் இன்று மாகாண சுயாட்சி கேட்பதிலேதான் பிரிவினை உணர்ச்சி தொனிக்கிறது என்று மதிப்பிற்குரிய ஹாண்டே அவர்கள் பேசியதாகச் செய்தி தினமணிப் பத்திரிகையில் வந்திருக்கிறது. நேற்று என்னுடைய கல்யாண அவசரத்தில் பார்த்தேன், பெரிய தலைப்பாக போட்டிருக்கிறார்கள். அதிலே அவர்கள் குறிப்பிடுகிறார்கள், பிரிவினைக்கு இது வித்திடுகிறது என்று. எப்படி?

மிகத் தெளிவாகச் சொல்லப்படுகிறது. இந்தியா ஒன்று, உபகண்டத்தோடு பிணைந்து மாகாணத்திற்கு வேண்டிய பிரதிநிதித்துவத்தைப் பெறுவதுதான் மாகாண சுயாட்சி என்று திருச்சியிலே கூடிய திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினுடைய, மன்னிக்க வேண்டும், தஞ்சாவூரில் கூடிய பொதுக் குழு தெளிவாகத் தீர்மானித்திருக்கிறது. முதல்வரும் தெளிவுபடுத்தியிருக்கிறார்கள். பலமுறை சொல்கிறார், நாங்கள் பிரிவினையை விரும்பவில்லை. இந்தியாவோடு இணைந்து இருக்கத்தான் விரும்புகிறோமே தவிர, ஆனால் சின்னச்சின்ன பிரச்சனைகளைக் கெல்லாம் மத்திய சர்க்காரை அணுக வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறோம். ஒரு உரிமையைத் தெளிவாகப் பிரித்துத் தந்துவிட வேண்டும், அதுதான் மாகாண சுயாட்சி கோருகிறோம் என்று தெளிவுபடுத்திய பிறகும், நான் நிரபரதி, நான் குற்றம் செய்யவில்லை என்று நான் சொல்வதாக இருந்தாலும் நீ குற்றம் செய்த

[1972 சனவரி 31]

வந்தான், குற்றம் செய்தவன்தான், குற்றம் செய்தவன்தான் என்று சொல்வது என்னைக் குற்றவாளியாக்கவும் சொல்லலாம், அல்லது நான் அந்தக் குற்றவாளியாகவே மாற வேண்டுமென்பதற்காகவும் சொல்லலாம். இரண்டு வகைகளிலேயும் உண்டு. நான் இல்லை என்று சொல்லியபிறகும், அப்படித்தான் என்று சொன்னால் அதற்கு ஆதாரம் வேண்டும். இன்ன காரணத்தால் நீங்கள் பிரிவினை உணர்ச்சியைப் பேசுகிறீர்கள் என்று காரணம் சொல்ல வேண்டும், அப்படியும் இல்லை. இப்படிப்பேசி மத்திய அரசோடு இருக்கிற கொஞ்சநஞ்சம் இருக்கிற இணக்கத்தையும் பிரித்து எடுத்து, இந்த மாநில சர்க்கார் நடந்துகொண்டிருப்பதில் குழப்பம் விளைவித்து அதன்மூலம் பலன் பெறலாம் என்று நினைத்துப் பேசுவதையோ அல்லது எழுதுவதையோ கண்டு மக்கள் இனிமேல் ஏமாற மாட்டார்கள் என்பதில் எனக்கு மிகுந்த பெருமை உண்டு.

இன்னொரு விஷயம் பற்றி குறிப்பிட விரும்புகிறேன், தொழிலாளர் சம்பந்தப் பட்ட பிரச்சனை. தொழிலாளர்கள் பிரச்சனையில் எங்கள் அனுதாபம் உண்டு, எங்கள் தொழிலாளியும் அதில் உண்டு. ஆனால் வெறும் தொழிலாளர் நலம் பெட்டும்தான் இருக்கிறதா அந்தப் போராட்டத்தில் என்று தெளிவு செய்து அடியேனால் ஒப்புக்கொள்ள முடியவில்லை என்பதைப் பணிவோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதில் உள்நோக்கம் கலந்திருக்கிறது. உள்நோக்கம் என்பது என்ன என்பதை விளக்க விரும்பவில்லை. அதில் தனித்து போகக்கூடியதை, நான் தண்ணீர்தான் ஊற்றுகிறேன் என்று சொல்லி, டின்னிலே கொண்டு வந்தால் பெட்ரோல் என்று தெரியும் என்று கருதி பக்கெட்டில் கொண்டு வந்து பெட்ரோலை, தண்ணீர்தான் ஊற்றுகிறேன் என்று சொன்னால் அது எப்படி இருக்கும்?

யார் யார் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கு விரோதிகளோ, யார் யார் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தோடு கூட்டுச் சேர்ந்தவர்களைப் பழிவாங்க வேண்டுமென்று கருதினார்களோ, யார் யார் உள்ளங்களில் இந்த எண்ணம் இருந்ததோ, எந்தெந்தப் பத்திரிகைகள் அந்தக் கருத்தைக் கொண்டிருந்தனவோ அவர்களுக்கெல்லாம் ஒரு புதிய காதல் தொழிலாளர்கள் மீது ஏற்பட்டிருப்பதைக் காண்கிறோம். என்ன காதல் அவர்களுக்கு! அதிலும் தினமணிக்கு ஏற்பட்டிருக்கும் காதல், ஆகா! ஆகா! என்ன காதல்! எவ்வளவு விஷயங்களை எடுத்துச் சொல்லுகிறார்கள்? “இவ்வளவு கொடுமையா? இந்த மாதிரியா நடக்கிறது? இந்த மாதிரியா சொன்னார்கள்?” என்றெல்லாம் எழுதுகிறார்கள். ‘ஹாண்டே காராசாரமாக இப்படி முழக்கினர்’, முழக்கியது வாஸ்தவந்தான், நான் இல்லையென்று சொல்லவில்லை.

DR. H. V. HANDE: Sir, the hon. Member has been saying that the persons who were not interested in the workers have suddenly taken interest in them and persons who had attacked the D.M.K. have come and joined together. Now the Right Communist Party is also there. The situation is now different and so, the hon. Member cannot make such a blanket statement. . . .

அதிலே வலது கம்யூனிஸ்டுகள்கூட இருக்கிறார்கள். முன்பு கூட்டணியில் 1971-ல் சேர்ந்து தேர்தலுக்கு நின்றார்கள். முஸ்லீம் தொழர்களும் தொழிலாளர் பிரச்சினையில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். இதிலே மொத்தமாகச் சொல்லுவது சரியாக இருக்காது.

1972 சனவரி 31] [திருப்பூர் திரு. ஏ. எம். மொய்தின்]

திருப்பூர் திரு. ஏ. எம். மொய்தின் : நானும் அதைத்தான் தெளிவாகச் சொன்னேன். ஹாண்டேக்கு மட்டுமல்ல; என்னையும் சேர்த்துத்தான் சொல்லுகிறேன். அந்த பெட்ரோலை நானும் ஊற்றக்கூடாது. பக்கட்டிலே இருப்பதால் ஊற்றிவிடக் கூடாது. அது பெட்ரோலா, தண்ணீரா என்று கவனிக்க வேண்டும். என்னையும் சேர்த்துத்தான் சொல்லுகிறேன். தொழிலாளர்களுடைய பிரச்சனையில் எல்லோருக்கும் அக்கறை உண்டு. திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தில்—அமைச்சர்களாக இருப்பவர்கள் மன்னிக்க வேண்டும்—இவர்கள் அத்தனை பேரும், பெரும்பகுதியானவர்கள் மாணவர்களாக இருந்த நேரத்தில் இவர்களுடைய தலைவர்களில் தொழிலாளர்கள் போராட்டத்தில் பங்கு பெற்றவர்கள் யாரும் இல்லையென்று சொல்ல முடியாது. அந்தக் காலத்திலிருந்து பங்கு பெற்றிருக்கிறார்கள். நாங்கள் அடிப்பட்டிருக்கிறோம். நீங்கள் எல்லாம் இந்தியர்கள் அதிகாரத்தில் இருந்த நேரத்தில் இந்தியர்களுடைய தடியால் அடிப்பட்டவர்கள். நாங்கள் வெள்ளைக்காரன் காலத்தில் இந்தியர்களிடம் அடிப்பட்டவர்கள். நடந்துதான் இருக்கிறது, இல்லை யென்று சொல்லவில்லை.

ஒரு பிரச்சினையை அணுகும்போது அது எந்தக் காரணத்திற்காக அணுகப் படுகின்றதோ அதை ஒத்துக்கொள்ள வேண்டும். தொழிலாளர்களின் பெயரால் தொழிலாளர்களைப் பிரித்து, தங்களுடைய நலன்களை உள்ளே புருத்தி, குழப்பத்தை அதன்மூலம் வளர்த்து அதிலிருந்து பலன் பெறக்கூடிய சூழ்நிலையைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கும் கட்சிகள் எதுவாக இருக்குமானாலும்—ஹாண்டே அவர்கள் அவ்வாறு இருக்க முடியாது—அவை தங்களுடைய குறிக்கோளை மாற்றிக் கொண்டு தொழிலாளரின் பொதுவான நலன்களில் மட்டுமே அக்கறை கொள்ள வேண்டும். அதற்கு என்னையும் அழைப்புகள், எங்கள் தொழிலாளர்களும் இருக்கிறார்கள்; அவர்களோடு ஒத்துழைக்கத் தயாராக இருக்கிறேன்.

அருமை நண்பர் பெருமாள் அவர்கள் பேசும்போது அந்தப் பெயரைத் தன்னுடைய திருவாயால் சொல்லவில்லை. அதை நானும் படித்தேன். நான் மிகத் தெளிவாகச் சொல்லுகிறேன். உயர்திரு காமராஜ் அவர்களுடைய சிறப்புமிக்க பேச்சில் அந்தக் கருத்து அடங்கி இருந்ததை நானும் படித்தேன். அவ்வருள எண்ணம் அவருக்கு இருக்கலாம். தவறு என்று சொல்ல மாட்டேன். ஆனால் அதை நம்பி பெட்டியைக் கழட்டிக் கொண்டுபோய் கெட்டுப்போகிற எஞ்சினில் கொண்டுபோய் மாட்டிவிடாதீர்கள் என்றுதான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அது முதலிலேயே பழுது பட்டிருக்கிறது. இப்போது தண்டவாளத்திலேயே இல்லை. ஆகையால் அந்த எண்ணம் வேண்டாம். 'திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைக் கவிழ்த்துவிடலாம், ஆகையால் கூட்டுச் சேருங்கள்' என்று சொல்லி இருக்கிறார். அது அவருடைய விருப்பமாக இருக்கலாம். அதை வேண்டுமானால் வரவேற்கிறேன்—விருப்பத்தை. ஆனால் அது நடக்காது என்று சொல்ல எனக்கு உரிமையுண்டு. நிச்சயமாக நடக்காது. மீண்டும் சொல்லுகிறேன், நடக்காது. ஏன்? இது மக்கள் சர்க்கார். 'பார்க்கலாம்' என்று சொல்லும் சர்க்கார் அல்ல. 'பார்க்கிறேன்' என்று சொல்லும் சர்க்கார். 'சரி, பார்க்கலாம்' என்று சொல்லும் சர்க்கார் அல்ல; 'சரி, பார்த்துவிட்டேன்' என்று சொல்லும் சர்க்கார். ஆகவே, மக்கள் அவ்வளவு விரைவில் ஏமாற மாட்டார்கள் என்று கூறிக் கொள்ளுகிறேன்.

அன்புக்குரிய தலைவர் அவர்களே, இந்திய உபகண்டத்திலேயே மிக அமைதியாகவும், தெளிவாகவும் ஒரு ஆட்சி நடக்கிறது என்றால்—மனித உள்ளத்தோடும், மனச்சாட்சியோடும் சொல்லுங்கள்—அது தமிழ்நாட்டில்தான். இந்த

[1972 சனவரி 31]

நிலை மற்ற எந்த மாநிலத்திலும் இல்லை. எல்லோரும் நாலைந்து நாட்களாகப் பத்திரிகைகளைப் படித்திருப்பீர்கள். தேர்தலில் நிற்பதற்கு ஆள் பொறுக்குவதிலே மந்திரிகளுடைய தலைகள் தலைமேலாகக் கவிழ்க்கின்றன.

ஆகையால் இவ்வளவு அமைதியோடு நடந்து கொண்டிருக்கும் சர்க்காருக்கு ஏதாவது குறை இருக்குமானால்—நான் கையாண்டு வருகிற முறையைச் சொல்லுகிறேன்—முதல்வர் அவர்களிடத்தில் ஏதாவது சொல்ல வேண்டுமென்றால் அதை நான் அசெம்பிளியில் குறிப்பிடுவது இல்லை; மந்திரிகளிடத்தில் சொல்ல வேண்டுமென்றால் அசெம்பிளியில் குறிப்பிடுவது இல்லை. என்னுடைய சக நண்பர்கள் அவையில் குறிப்பிடுகிறார்கள், அதைக் கூட நான் விரும்புவது இல்லை. எந்தக் குறை இருக்கிறதோ, அந்த அமைச்சரிடத்தில் சென்று நான் சொல்லுவது வழக்கம். அவரையும் புரிய வைப்பது, இப்படிப் பேசுநீர்களே, இப்படி மாற்றம் இருந்தால் நன்றாக இருக்கும் என்று சொல்லுவது பொருந்தும். இதுதான் கோழமைக் கட்சியினுடைய சரியான உணர்வு.

மதிப்புமிக்க அம்மையார் அவர்கள் கோபித்துக் கொள்ளக்கூடாது. எதிர்க்கட்சியாக இருந்தாலும் இங்கே குற்றச்சாட்டைச் சாட்டி சிக்கல்களை விரிவுபடுத்துவது என்று இல்லாமல்

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : இது கவர்னர் பெருமான் உரையின் மீது விவாதமா அல்லது சட்டசபை அங்கத்தினர்கள் யார் யார் எப்படி எப்படி நடந்து கொள்ள வேண்டுமென்று பேரவைக்குச் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்?

திரு. திருப்பூர் ஏ. எம். மொய்தீன் : நான் அந்த உரையின் மீதுதான் பேசுகிறேன். அது யாருக்கும் அறிவுரை அல்ல. அறிவுரையாகப் பேசவில்லை, என்னுடைய அபிப்பிராயத்தைப் பேசுகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அவர் ஒரு கருத்தைச் சொல்லுகிறார். நீங்கள் பேசும்போது வேண்டுமானால் அதை மறுக்கலாம்.

திரு. திருப்பூர் ஏ. எம். மொய்தீன் : கருத்தைச் சொல்லக்கூடாது என்பது என்னுடைய உரிமையில் தலையிடுவது. நீங்கள் ஒரு படித்த அட்வகேட். நான் பள்ளிக்கூடத்தில் படிக்காதவன். எனக்கு விளங்குகிறது—இந்த அவையில் நான் ஒரு சட்டசபை மெம்பருக்கு உள்ள உரிமை என்ன என்பதைத் தெரிவிக்கத் தெரிந்து பேசுகிறேன். அம்மையார் அவர்கள் அதைப் புரிந்து கொண்டிருப்பார்கள்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : கனம் அங்கத்தினரின் பேச்சு சாதாரணமாகப் பேசுவது போல் இருந்தாலும், 'நீங்கள் படித்த அங்கத்தினர் ஒன்றும் புரியவில்லை; நான் படிக்காதவன், எல்லாம் புரிந்திருக்கிறேன்' என்று சொல்லுவது போல் இருக்கிறது. சுவையுள்ள பேச்சு என்று கருதிக் கொண்டு என்னை விட வயதானவர்கள் என்ற காரணத்தால் இவ்வாறு பேசக்கூடாது என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. திருப்பூர் ஏ. எம். மொய்தீன் : நிச்சயமாக நீங்கள் படித்தது உண்மை. நான் படிக்காதது உண்மை. நீங்கள் அட்வகேட் ஆனதும் உண்மை, நான் பள்ளிக்கூடம் போகாததும் உண்மை. இந்த இரண்டு உண்மைகளைச் சொல்லு

1972 சனவரி 31] [திரு. திருப்பூர் ஏ. எம். மொய்தீன்]

வதில் என்ன தவறு? குறைத்து மதிப்பிட்டுச் சொல்லவில்லை. மீண்டும் சொல்லுகிறேன். நீங்கள் படித்தவர்கள், நான் படியாதவன். ஆகையால் இந்த வேளையில் அமைதியாகவும், கொஞ்சம் பரந்த கண்ணோட்டத்தோடும் போகவேண்டும். மரியாதைக்குரிய காங்கிரஸ் கட்சி . . .—என்ன பெயர் சொல்லுகிறார்கள்—ஸ்தாபன காங்கிரஸ் கட்சியைச் சார்ந்தவர்களுக்கு சொல்லிக் கொள்வேன். நீங்களும் எடுத்துச் சொல்லத் தான் வேண்டும். சொல்லும் நோக்கம் இருக்கிறதே, அது எனக்கு அம்மையார் அவர்கள் சொன்னதுபோல் இருக்க வேண்டும். எனக்கு அறிவுறுத்தி வயதுக்கு முதியவர் என்று சொன்னார்கள். அதைப் போல் வயதுக்கு முதிய கட்சி, அந்த முதிர்ந்த கட்சி தன்னுடைய கருத்தை முதிர்ந்த உணர்ச்சியோடு வெளிப்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். நான் வாலிபனாக இருந்தபோது நல்ல ஆரோக்கியத்தோடு இருந்தேன். இப்போது 65 வயது ஆகிறது. விட்டில் போய் படுத்தேன். பிரஞ்சு இல்லை. காரணம் வயது. காங்கிரஸ் கட்சிக்குப் பெருமை உண்டு. அது உங்களுக்கு முந்தி இருந்தே பெருமை உண்டு. அந்தக் கட்சியை வளர்த்தவர்கள் இருக்கிறார்கள். நான் ஒன்று சொல்கிறேன். நீங்கள் எல்லாம் இப்போது வந்தவர்கள். மண்டைக்குநேரே, நெஞ்சுக்கு நேரே, வெள்ளைக்காரர் துப்பாக்கியை வைத்துக்கொண்டு நின்றபோது “போலோ மகாத்மா காந்திக்கு” என்று சொன்னவன் நான். நீங்கள் யாரை இன்று பெரும் தலைவர்கள் என்று சொல்கிறீர்களோ அந்தத் தலைவர்களும் நானும் கிராமம் கிராமமாகச் சென்று கதர்த் துணியை தோளில் போட்டுக்கொண்டு விற்பனையாகிவிட்டவன். அந்த விரம் மிகக் பரம்பரையிலிருந்துதான் நீங்கள் வளர்ந்து வந்து இருக்கிறீர்கள் என்பது எனக்குத் தெரியும். அந்த உணர்வோடு தான் நீங்கள் இருக்கவேண்டும். எனக்கு உரிமை உண்டு அதைச் சொல்வதற்கு (மணியடிக்கப்பட்டது) இருங்கள், எனக்கு 5 நிமிடம் போட்டுக் கொடுத்தாக வேண்டும். கண்ணியத்தோடும், கவுரவத்தோடும் இருக்க வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். வேறு வித்தியாசமாக நான் சொல்லவில்லை. அப்படி சொல்ல வேண்டுமென்ற எண்ணம் இல்லை.

நான் இது நான் வரை தலைவரவர்கள் என்னுடைய பேச்சில் தலையிட்டு முடித்துக்கொள்ளுங்கள் என்று சொல்வதற்கு முன்பு நிறுத்திவிடுவது வழக்கம். இன்றைக்கு இடையிடையே குறுக்கிடு இருந்ததால் என்னுடைய பேச்சு நீண்டு விட்டது. நான் 10 நிமிடத்திற்கு மேல் எடுத்துக்கொள்ள மாட்டேன். இன்றைக்கு இப்படி கேட்டு விட்டதால் அவர்களுக்கும் நல்லதாகப்போய் விட்டது. என்னுடைய உள் எண்ணத்தையும் வெளிப்படையாக சொல்வதற்கு காரணமாக இருந்தது என்று கூறிக்கொள்கிறேன்.

திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் மாநில சுயாட்சி திட்டம் பிரிவினை உணர்ச்சியோடு கூடியதல்ல என்று மிக விளக்கமாக மீண்டும் மீண்டும் வலியுறுத்திச் சொல்லி, அதற்கு எங்களுடைய கட்சியின் ஆதரவு உண்டு, உண்டு (கைதட்டல்). அதைப்போலவே, சிம்ப்சன் தொழிலாளி மட்டுமல்ல, எந்த கழகத்திலுள்ள எந்தத் தொழிலாளியினாலும், அந்தப் பகுதியிலுள்ள அவர்களுடைய நியாயமான, நேர்மையான உள்நோக்கம் இல்லாத, சுயநலம் இல்லாத போராட்டங்களில் அவர்களுக்கு ஏற்படுகிற குறைபாடுகளிலும், இடற்பாடுகளிலும், எனக்கும் என்னுடைய கட்சிக்கும் பரிபூர்ணமான ஒத்துழைப்பு உண்டு என்று சொல்லிக்கொண்டு இந்த கவர்னர் உரையை எங்கள் கட்சியின் சார்பில் வரவேற்று, அமைகிறேன்.

[1972 சனவரி 31]

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்: தலைவரவர்களே, பல நாட்களாக நடந்து கொண்டிருக்கக்கூடிய கவர்னர் பெருமானின் உரைமீதான விவாதத்திலே இறுதியாக என் கட்சியின் சார்பாக பேசுவதற்கு நான் இங்கே முற்படுகிறேன். பேசுவதற்கு முன்னதாக இந்த மன்றத்திலே எங்கள் கட்சியைப் பற்றி சொல்லப் பட்ட பல்வேறு கருத்துக்களைப் பற்றியும், பல்வேறு அபிப்பிராயங்களை பற்றியும் நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். சிவகாசி உறுப்பினர் அவர்கள், காந்தியைக் காணாத காங்கிரஸ்காரர்கள் என்று எள்ளிநகையாடக் கூடிய முறையில் எங்களைப் பார்த்துப் பேசிளுர்கள். நாங்கள் அதற்காக வேதனைப்படுகிறோம். ஒன்று கூற விரும்புகிறேன். எங்கள் கட்சி பழமையான கட்சி. பழமையான கட்சி, புதிய தலைவர்கள் என்று எல்லாம் முஸ்லீம் தலைவர் அவர்கள் இங்கே எடுத்துக் கூறினார்கள். எங்களுடைய கருத்து மாறுவிட்டாலும் பொறுப்பாக இருக்கவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். நல்ல கருத்தாக இருக்கவேண்டுமென்று எல்லாம் எங்களுக்கு புத்திமதி கூறினார்கள். பொதுவாக எதிர்க்கட்சியாக இயக்குபவர்கள் அரசாங்கத்தை இடித்துப் பேசினால் தான், நல்லாட்சி மலர்வதற்கு ஏதுவாக இருக்கும். சாதாரணமாகச் சொல்வார்கள், இன்று எதிர்க்கட்சியே தமிழ்நாட்டில் இல்லை என்று சொல்கிறார்கள். பல சூற்றச்சாட்டுகள், பல பத்திரிக்கைகளில் வந்து இருக்கின்றன. எங்களைப் போன்றோர் மிதவாதிகள் என்று எள்ளி நகையாடி பத்திரிக்கைகளில் எழுதப்பட்டு வருகிறது. நாங்கள் அதைப்பற்றி வேதனைப்படவில்லை.

பொதுவாக இன்று நடந்த விவாதத்தை நாம் பார்க்கிறபோது, கவர்னர் பெருமான் ஆற்றிய உரைக்கு 'நன்றி தெரிவிக்கும் முகத்தான் ஒரு தீர்மானத்தைக்கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். இன்று ஆளும் கட்சியாக திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் முன்பு இந்த கவர்னர் பதவி தேவையில்லை என்று சொல்லி ருக்கிறது. கவர்னர் உரையை பல முறை பகிஷ்காரம் செய்து இருக்கிறார்கள். அந்த அமைப்புத் தேவையில்லை என்று இன்றைய அமைச்சரவையில் இருக்கும் அத்தனைபேரும் அன்று எதிர்க்கட்சி வரிசையில் இருந்தபோது சொல்லிக்கொண்டிருந்தது என்னுடைய மனக்கண்முன் நிற்கிறது. இது இந்த மாமன்றத்தின் ஏடுகளிலும் பதிவாகி இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். ஒரு வேளை காலத்தின் மாற்றத்தால் ஏற்பட்ட மாறுதலாக இருக்கலாம். கவர்னர் பதவியை மட்டும் அவர்கள் இன்று மதிக்கவில்லை, இன்று கவர்னரோடு பல நிகழ்ச்சிகளிலும் கலந்துகொண்டு—அமைச்சர்கள் அதிகமாக கலந்துகொண்டு—இருக்கிறார்கள். இதைக் காண்கிறபோது ஒரு வேளை கருத்து மாறுபாடு ஏற்பட்டு இருக்கலாம். கவர்னர் பதவியை ஒரு அமைப்பு என்ற முறையிலே ஒப்புக்கொண்டிருக்கலாம் என்று கருதுகிறேன்.

நான் கவர்னர் உரையின் மீது பேசுவதற்கு முன்னதாக பொதுவான ஒன்றிரண்டு கருத்துக்களைப் பற்றி விளக்குவதற்கு முற்படுகிறேன். நேற்றைய தினம் நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் கருத்து விளக்கம் என்ற தலைப்பிலே ஒரு சொற்பொழிவு நிகழ்த்தியதாக நான் பத்திரிக்கைகளில் பார்த்தேன். அந்தப் பேச்சிலே இந்த திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசாங்கத்தை கவிழ்ப்பதற்காக ஏதோ சதி ஆளும் காங்கிரசிலே இருப்பவர்கள் செய்கிறார்கள், அதற்கு முயற்சித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று எல்லாம் இருக்கிறது. அது உண்மைதானா என்பதைப் பற்றி நான் இங்கே எடுத்துக் கூறத் தேவையில்லை. ஜனநாயக முறைப்படி ஆட்சி நடத்திக்கொண்டிருக்கிற இந்த நாட்டிலே, இருக்கிற ஆட்சேபணைகளை எடுத்துக் கூறுவதற்கு எப்போதும்

1972 சனவரி 31] [திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

வாய்ப்பு இருக்கிறது. பொதுவாக, இன்று ஆளும் கட்சியை எதிர்த்தோ அல்லது விமர்சனம் கூறினாலோ, ஏதோ கவிழ்ப்பதற்காக சதி செய்கிறார்கள் என்றக் குற்றச்சாட்டை கூறுகிறார்கள். அந்தக் கூற்று தேவையில்லை என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நான் பணிவாகத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இன்று அதிகமாக, மாநில சுயாட்சி, மாநில சுயாட்சி என்று பேசப்பட்டது. மாநில சுயாட்சி என்பது பிரிவினையின் போர்வையில் நடைபெறுகிறதா அல்லது அதிக அதிகாரம் வேண்டுமென்று முதலமைச்சர் அவர்கள் விளக்குகிற தன்மையில் இருக்கிறதா என்பதைப் பற்றி இந்த அவையிலே இருக்கிற எல்லா அங்கத்தினர்களும் நல்ல முறையில் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தனி திராவிட நாம வேண்டுமென்று ஒரு கொள்கை வைத்திருந்தது. ஆனால் படிப்படியாக சட்டம் வந்தபோது தனி நாம தேவையில்லை, ஒரு பெடரேஷனாக இருக்கவேண்டும், ஒரு கூட்டு அமைப்பாக இருக்க வேண்டும் என்ற மாற்றத்திற்கு அவர்கள் வந்து இருக்கிறார்கள். இப்போது, மாகாண சுயாட்சி தேவை என்ற முறையிலே பேசிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

இந்த மாநில சுயாட்சி தேவைதான் என்பதைப் பற்றி நாம் சற்று சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். இப்போது இருக்கும் அரசியல் அமைப்புச் சட்டப்படி என்னென்ன மாறுதல் ஏற்படவேண்டும் என்பதைப் பற்றி எல்லா கட்சி அங்கத்தினர்களும் ஆராயவேண்டும். இன்று இருக்கும் அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தை நல்ல முறையில் திருத்தியமைக்க வேண்டுமென்பதைப் பற்றி நாம் எல்லோரும் சிந்திக்கவேண்டும். பிரிவினை போர்வையில் இந்த மாதிரியான கொள்கைகள் பேசப்பட்டால், அதைக் காங்கிரஸ் கட்சி எப்போதும் அனுமதிக்காது. இந்த தேசத்தை துண்டாடுவதற்கு நாங்கள் ஒத்தாசையாக இருக்க மாட்டோம் என்று கூறிக்கொள்கிறேன். பாரத தேசத்தை ஒன்றாகக் காண்கிறோம். இந்த தேசத்தின் விடுதலைக்காக பல்லாயிரக்கணக்கானவர்கள் தங்களுடைய உயிரை அர்ப்பணித்திருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய ரத்தத்தால், அவர்கள் நடத்திய விடுதலைப் போரால் சுதந்திரமாக இருக்கிறார்கள். பெற்ற சுதந்திரத்தைப் பேணிக்காப்பதற்கு ஸ்தாபனக் காங்கிரஸ் கட்சி என்றுமே முனைந்து இருக்கும் என்பதை நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கூறிக்கொள்கிறேன்.

பொதுவாக, இன்று திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தில் இருக்கிற பல தலைவர்களும் பிரிவினை உணர்ச்சியில் பேசியிருக்கிறார்கள், என்ற குற்றச்சாட்டை நான் கூறுவதற்கு கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். பலரும் இன்று வங்க தேசத்தில் நடந்த விடுதலைப் போரைப்பற்றி பேசியிருக்கிறார்கள். வங்க தேசத்தில் முஜிபுர் ரஹ்மான் அவர்கள் 6 அம்ச திட்டங்களை வைத்து மத்திய அரசாங்கம் இப்படி இருக்கவேண்டுமென்று கூறியிருக்கிறார்களே அது மாதிரி தமிழகத்தில் இருக்கவேண்டுமென்று கருதுகிறார்களா, அல்லது இராஜமன்னார் குழு அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தில் சில மாற்றங்கள் தேவை என்று சொல்லியிருக்கிறார்களே, அந்த மாற்றங்கள் கொண்டு வர வேண்டுமென்று விரும்புகிறார்களா என்பதைத் தெளிவாகவும், திட்டவாட்டமாகவும் அரசாங்கம் முதலில் எடுத்துக்கூற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதுவுமல்லாமல், பலரும் இன்று பல கருத்துக்களை எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். இங்கே டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் கூட பல மாற்றங்களைப்பற்றி எடுத்துக் கூறினார்கள். அவர்கள் கூறியதை மறுத்து நான் மேற்கொண்டு

[1972 சனவரி 31]

எதுவும் கூறத்தேவையில்லை. தமிழக அரசு வெள்ளிவிழா மலரில் பெரியார் அவர்கள் ஒரு கட்டுரை எழுதியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் திராவிட நாடு வேண்டுமென்ற கருத்தில் எழுதி இருக்கிறார்கள் அவ்வாறு திராவிடநாடு கேட்பது ஒரு கொள்கையாக இந்த அரசு கொண்டிருக்கிறதா என்கிற கொள்கை விளக்க கருத்தைக் கூறவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த மாதிரியாக தி.மு.க. சொல்லும் விஷயத்தை எத்தகையது என்று நாம் எல்லாம் உணரவேண்டும். இன்று இருக்கின்ற அமைப்பிலே தனியாக இருக்க முடியாது. இன்று மொழிப்பெயரால் பிரிவினை அல்லது பல சிக்கல்கள் ஏற்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறது. இல்லை என்று என்னால் சொல்ல முடியாது. யூனியன் பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷன் பரிட்சையில் நமது மொழியில் எழுத வேண்டுமென்று எல்லோரும் இங்கு பரவலாக கருத்து கூறப்பட்டு வந்தது. அது என்ன ஆயிற்று? அப்படி முடியாது என்றால் பிராந்திய மொழிகளில் இந்தத் தேர்வு எழுத அவர்களுக்கு வேண்டிய அவகாசம் இல்லை, வாய்ப்பு இல்லை என்று யு.பி.எஸ்.ஸி. இன்று தெரிவித்திருக்கிறது. இதை எல்லாம் பற்றி ஆலோசனை செய்ய உறுப்பினர்கள் அதற்கு வேண்டிய பரிகாரம் காண வேண்டிய பொறுப்பும் கடமையும் இன்று ஆளும் கட்சியில் இருக்கும் தி.மு.க. வைச் சேர்ந்தது. அதற்கு நாங்கள் ஆட்சேபனை தெரிவிக்கவில்லை.

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை)

ஆனால் எந்தக் காரணத்தை ஒட்டியும் இந்தப் பிரிவினையை தூண்டக் கூடாது. பிரிவினையைத் தூண்டும் சக்திகளைக் கூட அதிலே விடக்கூடாது. அதிலும் குறிப்பாக இன்று தி.மு.க. ஆளும் கட்சியாக வந்திருக்கிறது. மக்களுடைய ஆதரவு தி.மு.க.வுக்கு வந்திருக்கிறது. மக்களால் தூக்கி எறியப் பட்டவர்கள் என்று தரக்குறைவாக கூறுகிறார்கள் என்று ஆட்சேபனை இங்கு தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. நான் ஒன்று கூற விரும்புகிறேன். தி.மு.க. 1957-ல் எத்தனைப்பேர்கள் இருந்தார்கள், என்பதும் அதன் பிறகு 1967-ல் எவ்வளவு பேர்கள் வந்திருக்கிறார்கள் என்பதும் நமக்குத் தெரியும். அதற்கு பிற்பாடு ஏற்பட்ட கூட்டணி அமைப்புத் தான் தி.மு.க. பெரும்பான்மைக்கு ஸ்தானங்களை கைப்பற்றுவதற்கு முழு முதற் காரணமாக இருந்தது. இந்த மாதிரியான கொள்கை மாற்றங்கள் பற்றி பார்வோடு பிளாக் தலைவர் கருதுவது எல்லாம், வங்கத்திலே சி.பி.எம். ஒட்டு பெறவே அவர்களோடு இருக்கிறார்கள். இந்த மாதிரி கருத்துக் கொள்கை இருக்கத்தான் செய்யும்.

திரு. ஏ. ஆர். பெருமாள் : தலைவரவர்களே, சி.பி.எம்.மோடு கூட்டு வைத்துக் கொள்ள பேச்சு வார்த்தையை ஒட்டி அகில இந்திய பார்வோடு பிளாக் மூக்கையாத் தேவர் கல்கத்தாவுக்கு தொலைபேசியில் பேசி, ஆர். காங்கிரஸோடு தான் அலயன்ஸ் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும், சி.பி.எம். மோடு வைத்துக் கொள்ளக் கூடாது என்று கூறியிருக்கிறார்கள்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : நான் அந்தச் செய்தியைப் பார்க்கவில்லை. ஆனால் நேர்மாறாக சி.பி.எம்.மோடு உறவு கொண்டிருக்கிறார்கள். பார்வோடு பிளாக் தலைவரோடு தொலைபேசியில் பேசியிருக்கிறார். அவர்கள் சி.பி.எம். ஊழியர்களாக மாறிவிட்டார்கள் என்ற குற்றச்சாட்டை செய்ய வேண்டியதில்லை என்று கருதுகிறேன். அரசியல் மாறுதல் பலவிதமாக ஏற்பட்டுக்கொண்டு இருக்கிறது. இதைப்பற்றி பேசவேண்டியதில்லை. பொதுவாக “மக்களால்

1972 சனவரி 31]

[திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

தூக்கி எறியப்பட்ட கட்சி” “பெரும் தலைவர்” என்று இப்படி பேசி விட்டார்கள். அவர்களைச் சார்ந்த கட்சிக்காரர்கள் மறைமுகமாக தாக்க வேண்டிய தேவையிலலை. எங்களுடைய கருத்து என்னவேண்டுமென்றாலும் இந்த மன்றத்திலே வெளியிடுவதற்கு எங்களுக்கு உரிமை இருக்கிறது. ஊழல், ஊழல் இருக்கிறது என்று எங்கள் கட்சித் தலைவர் எடுத்துக் கூறினார்.

நான் ஒன்று கூற விரும்புகிறேன். நானாகக் கூறவில்லை. இன்று ஆளும் கட்சியுடன் தோழமை கட்சியாக இருக்கின்ற கம்யூனிஸ்டு கட்சி 25—9—70-லே அவர்களுடைய பொதுக் குழுவிலே, மாநில செயற்குழு நிறைவேற்றிய தீர்மானத்தை அவர்களுடைய அனுமதியோடு இந்த அவைக்கு கூற விரும்புகிறேன். தமிழகத்திலே அமைச்சர்களின் சொத்துக்கள் பற்றியும் அதிலும் குறிப்பாக இன்னொரு மாநிலத்தைச் சேர்ந்த நீதிபதியை வைத்து விசாரணை தேவை என்று அந்த தீர்மானத்தில் திரு. எம். கல்யாணசுந்தரம், செயலாளர், அவர்கள் கையெழுத்துப் போட்டு பிரசுரமான தீர்மானம் ஒன்று நம் கையில் இருக்கிறது. ஜனசக்தி பத்திரிகையில் வந்திருக்கிறது. தமிழ்நாடு அமைச்சர்கள் சொத்துக்கள் பற்றி எல்லாம் விசாரணை நடத்த வேண்டுமென்றும் அதிலே ஏதோ சங்கடங்கள் இருக்கின்றன, வீரானம் திட்டம், சுவம் சீரமைப்புத் திட்டம், என்ற பல குற்றச்சாட்டுக்களை திரு. எம். கல்யாணசுந்தரம் தங்கள் குழுவில் தீர்மானம் நிறைவேற்றி இருக்கிறார்கள். ஏதோ ஆளும் கட்சி காங்கிரஸ்ஸில் இருக்கிறவர்கள் மாதிரி அந்தக் குற்றக் கணையை வாசிக்கிறார்கள் என்று சொல்வதற்கு இல்லை.

அதுமட்டுமல்ல. ஆளும் கட்சிக்காரர்கள் என்னென்ன குற்றச் சாட்டுகள் செய்திருக்கிறார்கள் என்பதை ரூபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். இன்று அமைச்சரவையில் ஒரு சில மாற்றங்கள் சமீபத்தில் நடந்தன. ஒரு சில இலாக்காக்கள் ஒரு சில அமைச்சர்களிடமிருந்து மாற்றி திரும்ப கொடுத்ததை நீங்கள் மறக்கவில்லை என்று நினைக்கிறேன். இதை நன்றாக அறிவீர்கள். ஏதோ பூசல் இருக்கிறது அமைச்சரவையில், அபிப்பிராயபேதம் இருக்கிறது என்பது ஒரு வேளை பகிரங்கமாக முதலமைச்சர் மறுத்தாலும், நாட்டிலே எல்லோரும் பலவிதமாக பேசிக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை இந்த மன்றத்தின் மூலமாக அவர்களுக்கு தெரிவிக்க கடமைப்பட்டவனாக இருக்கிறேன்.

இனி அடுத்தபடியாக இங்கு முக்கியமாக பேசவேண்டிய இந்த அரசாங்கத்தின் தொழில் கொள்கைபொறுத்த வரையில் இந்த அரசாங்கம் தொழிலாளர் அரசாங்கமென்று பல முறை பறைசாற்றிக்கொண்டு இருந்தது. ஆனால் தொழிலாளர்கள் மத்தியிலே என்னென்ன பேசப்படுகிறது, தொழிலாளர்கள் என்னமுறையில் இந்த அரசாங்கத்தைப்பற்றி நினைக்கிறார்கள் என்பதை எல்லாம் நான் உங்களுக்கு எடுத்துச் சொல்லத் தேவையில்லை.

சிம்ப்சன் விவகாரத்தில் நடந்த நிகழ்ச்சிகள் எல்லாம் பொதுமக்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். அதிலும் குறிப்பாக, ஒரு சில மாதங்கள் தொடர்ந்து இந்த சிம்ப்சன் விவகாரம் இந்த தமிழ் நாட்டிலே தொழில் அமைதிக்கு கேடு விளைவித்திருக்கிறது, என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அதிலும் குறிப்பாக ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்த இந்த டிரேட் யூனியன் தலைவர்கள் என்னென்ன முறையில் இந்த ஸ்தாபனத்திலே பல விதமான காரியங்களைச் செய்தார்கள், என்பது எல்லாம் விரிவாக எடுத்துக் கூறவேண்டிய தேவையில்லை. பொதுவாக அங்கே இருந்த தொழிலாளர்கள்

[திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்] [1972 சனவரி 31]

இந்தத் தலைமையை விரும்பவில்லை, அவர்கள் ஏற்படுத்திய தலைமையை அவர்கள் விரும்பவில்லை. ஆதலால் மாறுதல் வேண்டும் என்று அவர்கள் கோரிக்கை வைத்தார்கள். சமாதான முறையில் தீர்த்துக்கொள்ள முடியவில்லை. இது தொழில் பிரச்சனையாக இருக்கிறது. அதிலும் குறிப்பாக போலீஸ் அதிகமாக தலையிடுகிறது என்ற குற்றச்சாட்டை இந்த சந்தர்ப்பத்திலே கூறிக்கொள்கிறேன். ஒரு கூட்டத்திலே நமது அமைச்சர் அவர்கள் எடுத்துக் கூறினர். தமிழ்நாட்டு போலீசை பொறுத்தவரையில் “கருணை” பிளஸ் “அருளாக” இன்று போலீஸ் நிர்வாகம் இருக்கிறது என்று அவர்கள் கூறியதாக பத்திரிகையில் பார்த்தேன். ஆனால் இந்தத் தொழிலாளர்பால் எவ்வளவு கருணையாக நடந்துகொண்டு இருக்கிறார்கள் என்பதை அறிய முடிகிறது. ஏராளமான மண்டை உடைந்த தொழிலாளர்கள் சாட்சியம் சொல்ல காத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த மாதிரியான அடக்கு முறை அட்டுறியம் எந்த காலத்திலாவது நடந்தது உண்டா என்று தொழிலாளர்கள் உணர்ந்து இருக்கிறார்கள். ஆதலால் இந்த மாதிரி தகராறுகள் வருகின்ற போது கழகமான முறையில் அதைப் பேசித்தீர்க்கவேண்டும். பொதுவாக, ஆட்சி பொறுப்பு இதிலும் வந்துவிட வேண்டுமா என்று தன்னுடைய பொறுப்பை மாநில அரசு தட்டிக் கழிக்க இயலாது என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். மத்திய அமைச்சர் இங்கே வந்துவிட்டார்கள் என்றால் இங்கு மாநில அமைச்சரோடு அவர் பேசாமல் தொழிலாளர்களை நேரடியாக தொடர்பு கொண்டு என்னென்னமோ காரியங்கள் செய்து விட்டார்கள் என்று குற்றம் சாட்டுவது மட்டும் போதாது. அது மட்டும் அல்ல இந்த சிம்ப்சன் விவகாரத்தில் இந்த அரசாங்கம் தொழிலாளருக்கு பெரும் அநீதியை விளைவித்து இருக்கிறது. இந்த மாதிரியான அரசாங்கத்தை தூண்டிவிடுவதற்கு பல காரணங்கள் இருக்கின்றன என்று கருதுகிறேன். இது அரசியல் காழ்ப்பு உணர்ச்சியோடு நடத்தக் கூடிய சதித் திட்டம் இதிலும் பதிந்து இருக்கிறது, என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். தொழிலாளர் மத்தியிலே வேறு தொழில் தலைவர்கள் தாரு மாறுக தாக்கப்பட்டு இருக்கிறார்கள். அதிலே மண்டை உடைந்திருக்கிறது. அவர்கள் எல்லாம் ஆஸ்பத்திரியில் அனுமதிக்கப்பட்டு இருக்கிறார்கள் என்ற நிலைமை தமிழ்நாட்டின் நல்ல பெயருக்கு நல்லதல்ல, என்று கூறிக்கொள்கிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல. இன்று இந்த விவகாரத்திலே தலையிட்ட அமைச்சரைப் பற்றி பத்திரிக்கைகள் என்ன என்ன கூறி இருக்கின்றது என்பதையும் நான் இந்த சந்தர்ப்பத்திலே சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். பொதுவாக மூதலமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள், இன்று பத்திரிகைகள் எல்லாம் ஒழுங்காக இருக்கவில்லை. சில பத்திரிக்கைகள் எல்லாம் வேண்டும் என்றே காரியங்களைல்லாம் செய்துகொண்டிருக்கின்றார்கள் என்று அவர்கள் எடுத்துக் கூறி இருக்கின்றார்கள். ஆனால் ஒரு அமைச்சரைப்பற்றி சிம்ப்சன் விவகாரத்திலே தலையிட்ட காரணத்தினால் அவரைப் பற்றி முரசொலிப் பத்திரிகையிலே என்ன எழுதியிருக்கின்றார்கள் என்பதை இங்கு நான் கூறுவதற்கு கடமைப்பட்டவனாக இருக்கின்றேன். பத்திரிகையைப் படிக்கவில்லை. 3—1—72-லே ‘யார் இந்த மங்கலத்தார்’ என்ற தலைப்பிலே முரசொலிப் பத்திரிகையிலே எடுத்துக் கூறியிருக்கிறது. இப்போதைய இரும்பு (உருக்கு) அமைச்சர் குமாரமங்கலம் யார் தெரியுமா? காலஞ்சென்ற மதிப்புக்குரிய டாக்டர் சுப்பராயன் மைந்தர். கன்னடத்துப் பிராமணத்தாயின் சேய். அது மட்டுமல்ல, என்று சொல்லி

1972 சனவரி 31]

சிலபல காரியங்களையெல்லாம் செய்திருக்கிறது. அவர் செய்தது பெரிய பாவமா? அவர்கள் அமைச்சராக இருக்கின்றார்கள். இந்த அரசுக்கு எதிராக நடந்துகொண்டிருந்தால் நீங்களே அவரோடு தொடர்பு கொண்டு “இது சரியல்ல, நியாயமல்ல” என்று சொல்லியிருக்கலாம். ஜாதியைப் பேசி, தந்தை யையும் தாயையும் இழுத்து இந்த மாதிரியாகக் கூறி முரசொலிப் பத்திரிகை யிலே செய்தி வந்திருக்கிறது. தங்களுடைய கட்சிப் பத்திரிகை. இதுமாதிரி யாக முரசொலி போன்ற பத்திரிகைகள் எல்லாம் பிரசுரம் செய்கின்றது என்றால், மஞ்சள் பத்திரிகைகள் வேறு விதமாகச் செய்கின்றது என்று சொல்லி தப்பித்துக் கொள்வது நியாயமல்ல, தர்மமல்ல, அறமும்மல்ல என்று நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். நாங்களெல்லாம் ஆளுநர் காங்கிரஸ்காரர் களுக்கு வக்காலத்து வாங்கிக்கொண்டு பேசுகிறோம் என்று சொல்லவில்லை, இந்த மாதிரி யார் சொன்னாலும் இது விரும்பத் தக்கது அல்ல, வெறுக்கத் தக்கது என்ற காரணத்தினால் இதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகின்றேன். அதிலேயும் குறிப்பாக இன்று பத்திரிகைகளையெல்லாம் முதல்வர் அவர்கள் எச்சரிக்கின்ற தன்மையிலே பல அறிக்கைகளை யெல்லாம் விடுகின்றார்கள். தங்களுடைய கட்சிப் பத்திரிகையும் இந்த மாதிரியான தப்பான பாதையிலே செல்லக்கூடாது, அதைத் திருத்திக் கொள்ள வேண்டும். திருந்தவேண்டும் என்று அறிவுரை வழங்குவதற்கு நாங்கள் கடமைப்பட்டவர்கள் என்பதையும் நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இது மட்டுமல்ல. இன்னும் பல காரியங்கள் இருக்கின்றன. பொதுவாக மத்திய அமைச்சர்களைப்பற்றி நாம் இந்த மன்றத்திலே கூறுகின்றபோதானாலும், வெளியிலே கூறுகின்றபோதானாலும், நம் முதலமைச்சர் அவர்கள் மிகவும் அடக்கத்தோடும் கண்ணியத்தோடும் பேசுகின்றார்கள். ஆனால் உங்களுடைய தரப்பிலே இருக்கிற பலரும், கட்சித் தோழர்களும் தொண்டர்களும், பலவாராக பேசிக்கொண்டிருக்கிறார்கள், இது நல்லதல்ல. இந்த மாதிரியான போக்கு தமிழகத்துக்கும், ஏன் இந்தியாவுக்கும், உகந்தது அல்ல என்பதையும் இந்த சந்தர்ப்பத்திலே நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நான் கவர்னர் பெருமானின் உரையைப்பற்றி, அதிலே இருக்கின்ற ஓரிரு காரியங்களைப்பற்றி கூறுவது பொருத்தம் என்றே கருதுகின்றேன். இங்கு மின்சார விஸ்தரிப்புத் திட்டத்தை 1972-லே விரிவு படுத்தி அதை முடித்து விடுவதாக போன பட்ஜட் கூட்டத்திலே எடுத்துக் கூறினார்கள். ஆனால் கவர்னர் பெருமான் அவர்களுடைய உரையிலே 1972-73 என்று அதைத் தள்ளி வைத்திருப்பதை நான் பார்க்கின்றேன். ஏன் இந்த மாதிரியான நிலைமை இருக்கின்றது என்பதையும் சற்று சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, சேலம் ஸ்டீல் பிளாண்ட்டைப் பற்றி எடுத்துக்கூறி இருக்கின்றார்கள். தேர்தலுக்கு முன்னதாக இந்த சேலம் ஸ்டீல் பிளாண்ட்டுக்கு கல்நாட்டு விழா எல்லாம் உடனடியாகச் செய்யவேண்டும் என்று அவசர அவசியமாக செய்து முடித்து தேர்தல் முடிந்துவிட்டது. நீங்கள் வெற்றியும் கண்டிருக்கின்றீர்கள். ஆனால் இப்பொழுது மத்திய அமைச்சரவையிலே இருக்கின்ற அமைச்சர்கள் இது வருவதற்கு இன்னும் அதிக காலதாமதம் ஏற்படும் என்ற முறையிலே கூறிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதுமட்டுமல்ல, நமது அரசாங்கத்தின் தரப்பிலே 10 கோடி ரூபாய் செலவிலே ஒரு பெல்லிட்டைசேஷன் பிளாண்ட் ஆரம்பிப்பதற்கு திட்டமிட்டு அதற்கு வேண்டிய வேலைகள் எல்லாம் துவங்கி

[1972 சனவரி 31]

இருக்கின்றது. சேலம் உருக்காலை வரவில்லையே, இது வராத காரணத்தினால் இந்தத் தொழில் எவ்வளவு பாதிக்கப்படுகின்றது என்பதை நாம் சற்று சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். இம்மாதிரியான காரியங்களைப் பற்றியெல்லாம் நாம் சற்று நிதானமாக சிந்திக்க வேண்டும். தஸ்தூர் கம்பெனியாரின் ஆறிக்கையின் கடைசி விவரம் என்ன? வரும் என்று சொல்கிறார்களா அல்லது என்ன சொல்கிறார்கள் என்பதை எல்லாம் இந்த மன்றத்தில் முதலமைச்சர் அவர்கள் விளக்கம் தருவார்கள் என்று நான் கருதுகின்றேன்.

அடுத்தபடியாக, நான் இங்கே கூறவிரும்புவது உணவுப் பிரச்சினையைப் பற்றி. இதைப்பற்றி கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் தன்னுடைய உரையிலே பெருமிதத்தோடு பல புள்ளிவிவரங்களையெல்லாம் தந்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் கூறுகின்றார்கள், இந்த ஆண்டிலே 73 லட்சம் டன் குறிக்கோள் நிறைவேறி விடும் என்று. ஆனால் நான் ஒன்று கூற விரும்புகிறேன். உணவு தானியங்கள் எல்லாம் அதிகமாக உற்பத்தி ஆகி இருக்கிறது. உணவு தேங்கி இருக்கின்றது என்று இருந்தாலும் இன்று அரிசியின் விலை என்ன ஆகி இருக்கின்றது என்று நீங்கள் பார்க்கவேண்டும். வாழ்க்கைப் புள்ளியின் அடிப்படையிலே நீங்கள் பார்த்தீர்களானால் அன்று விலைவாசிப் போராட்டம் நடத்தியதைவிட இன்று விலைவாசிகள் எல்லாம் உயர்ந்து இருக்கின்றது. ஆனால் அரசாங்கத் தரப்பிலே இருந்து நீங்கள் மவுனம் சாதித்திருக்கிறீர்கள். மத்திய ஆட்சியின் பொருளாதாரக் கொள்கையினால் இந்த மாற்றம் எல்லாம் ஏற்படுகின்றது என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். ஆனால் நான் ஒன்று கூற விரும்புகிறேன். மறைந்த முதலமைச்சர் உயர்திரு. சி. என். அண்ணாதுரை அவர்கள் ஒரு பொதுக் கூட்டத்திலே 12-4-1967-லே பேசினார்கள். 14-4-1967 முாசொலிப் பத்திரிகையிலே அது வெளி வந்தது. கடம்பத்தாரிலே ஒரு பொதுக் கூட்டத்திலே பேசியிருக்கின்றார்கள். 55 லட்சம் டன் தமிழ் நாட்டுக்கு உணவு இருந்தால் இந்த தமிழ்நாட்டிலுள்ள எல்ல தேவைகளும் பூர்த்தியாகிவிடும் என்று கூறியிருக்கின்றார்கள். ஆனால் நேர்மாறாக கடந்த வருஷத்திலே 70 லட்சம் டன்னாக இருக்கின்றது. 70.3 லட்சம் டன்னாக இருக்கின்றது. இந்த வருஷம் 73 லட்சம் டன்னாக குறிக்கோள் எய்திவிடுவோம் என்றெல்லாம் கூறி இருக்கின்றீர்கள் ஏன் இப்படி விலைவாசி எல்லாம் உயர்ந்துகொண்டு இருக்கிறது? உணவுப் பொருள்களின் விலை என்ன என்று சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். மாநில அரசுக்கும் மத்திய அரசுக்கும் உள்ள கொள்கை இதற்குக் காரணமாக இருக்கின்றது. துண்டுவிழுகின்ற பட்ஜட்டை அவர்கள் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். மத்தியிலே 220 கோடி ரூபாய் துண்டுவிழுக்கின்ற பட்ஜட்டை செய்திருக்கின்றார்கள்.

அதுமட்டுமல்ல. நம்முடைய வரவு செலவு முறையினால் நமக்குப் பல கஷ்டங்கள் ஏற்பட்டுக்கொண்டிருக்கின்றன என்பதையும் இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். நமது கழிந்த பட்சத்திலே நமக்கு ஒப்பனின் பாலன்சாக 23 கோடி ரூபாய் இருந்தது என்று புள்ளி விவரங்கள் எல்லாம் எடுத்துக் கூறுகின்றது. நமக்கு வருவாய்த் துறையிலேயும் துண்டு விழும் பட்ஜட்டாக இருக்கின்றது என்று எடுத்துக் கூறினார்கள். ஆனால் நாம் புதிய புதிய வரிகளையெல்லாம் போட்டிருக்கின்றோம். விற்பனை வரிக்கு 2% 5% சர் சார்ஜ் போட்டிருக்கிறோம். அக்ரிகல்சரல் இன்கம் டாக்ஸைக் கூட்டி இருக்கின்றோம். எலக்ட்ரிசிட்டி டாரிபை 12.4 பைசாவாக உயர்த்தி இருக்கின்றோம். ஆனால் துண்டுவிழுக்கின்றது.

1972 ஜனவரி 31] [திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

அதுமட்டுமல்ல, ப்ரொகிபிஷனை ரத்து செய்ததன் காரணமாக சுமார் 21 கோடி ரூபாய் இந்த அரசாங்கத்திற்கு வந்திருக்கிறது என்ற விவரத்தையும் கூற விரும்புகிறேன். இப்படியெல்லாம் அதிகமாக பணம் வந்ததற்குப் பின்னால்கூட தமிழ்நாட்டிலே ஏன் இவ்வளவு விலைவாசி உயர்ந்து கொண்டிருக்கிறது? நமது வரிக் கொள்கைதான் காரணம் என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். நமக்கு ஓவர் டிராப்ட் எந்த முறையிலே இருக்கின்றது என்பதையும் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். மார்ச் 10, 1969-லே நமது மாநிலத்தின் ஓவர் டிராப்ட் ரிசர்வ் வங்கியிலிருந்து வாங்கியது 2,368 லட்சமாக இருந்தது. ஆனால் பாராளுமன்றத்திலே 16 நவம்பர் 71-லே தந்த அறிக்கையின்படி 58.55 கோடி ரூபாய் தமிழ்நாடு இந்த ஓவர் டிராப்ட் வாங்கியிருக்கின்றது என்ற விவரத்தையும் கூறியிருக்கின்றார்கள்.

அதுமட்டுமல்ல. 8 ராஜ்யங்கள் கூறியதிலே அதிகமாக ஓவர் டிராப்ட் வாங்கியிருப்பது தமிழ்நாடு என்று சொல்லி இருக்கின்றார்கள். இப்படி நாம் பார்க்கின்றபோது பொதுவாக பல வரிகளையெல்லாம் கூட்டியிருக்கின்றார்கள். வரி கூட்டினது மட்டுமல்ல. பர் காபிடா டாக்ஸ் கூட 1963-70-லே 52 ஆக இருக்கின்றது, என்ற புள்ளி விவரத்தையும் தந்திருக்கிறார்கள். ஒரு தலைக்கு 52 ரூபாய் வரி செலுத்தக்கூடிய தன்மை இருக்கின்றது என்று கூறலாம். பொது வாகப் பார்க்கின்றபோது பஸ் கட்டணம் உயர்ந்து இருக்கின்றது. எக்ஸ்பிரஸ் பஸ் கட்டணம் உயர்ந்திருக்கிறது. விற்பனை வரி கூடி இருக்கின்றது. விவசாய வரி கூடி இருக்கின்றது. எலெக்ட்ரிக்கிடி டாரிப் கூடி இருக்கின்றது. மதுவிலக்கு ரத்து செய்யப்பட்டிருக்கின்றது. ஏன், படிப்படியாக வரிகள் உயர்ந்து கொண்டே இருக்கின்றன, ஆனால் விலைவாசி விழுந்தபாடாக இல்லை? இதற்குக் காரணம் என்ன என்று கேட்டால் சொல்கிறார்கள், மத்தியிலே இருக்கிற ஆட்சி. 'வியூஸ் வித் கன்சர்ன்' என்று கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் கூறி இருக்கின்றார்கள். இதற்கு உடனடியாக ஏன் நடவடிக்கை எடுக்கக் கூடாது? இருக்கின்ற படி அரிசித் திட்டத்தை கைவிட்டாகிவிட்டது. மலிவான அரிசியைக் கொடுக்கின்ற திட்டத்தை கைவிட்டாகிவிட்டது. ஃபேர் பிரைஸ் ஷாப் துவக்குவதற்கு மத்திய அரசாங்கத்திலேயிருந்த தாக்கீது வந்திருக்கிறதாக பத்திரிகையிலேயெல்லாம் பார்க்கிறோம். இந்த மாதிரியாக விலைவாசி எல்லாம் விஷம் போல் உயர்ந்துகொண்டிருக்கிறது. அன்றெல்லாம் கூறினார்கள், அமைச்சர்கள் பெயரைச்சொல்லி, அரிசி விலை என்ன ஆச்சி என்று, புளி விலை என்ன ஆச்சி என்று, கருப்பு கட்டி விலை என்ன ஆச்சி என்று உங்கள் கட்சித் தோழர்கள் தொண்டர்கள் எல்லாம் பேசினார்கள். ஆனால் இப்பொழுது பொதுமக்கள் அமைதியாக இருக்கின்றார்கள். அதைவிட அதிக மடங்கு விலை வாசி உயர்ந்திருக்கிறது. சீனி எல்லாம் எப்படி வினியோகம் செய்யப்படுகிறது. மத்திய அரசோடு நாம் உடனடியாக பேசி நமக்குக் கிடைக்கின்ற சீனியை உடனடியாக விநியோகம் செய்ய வேண்டும் ஏதோ நமக்குக் கிடைக்க வில்லை என்று மட்டும் சொல்லிவிட்டு நம்முடைய பொறுப்பைத் தட்டிக் கழிப்பது பொருத்தம் அல்ல என்பதையும் இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

நமக்கு 8 லட்சம் டன் சீனி கழிந்த டிசம்பர் மாதத்திலே தந்திருப்பதாக உணவு அமைச்சர் அவர்கள் பத்திரிகையிலே அவர்களுடைய பெயரிலே வந்த செய்தியிலே இருக்கின்றது. ஆனால் இன்ன இரண்டு ரூபாய்க்குச் சீனி கிடைக்கின்றதா அல்லது அதிகமாக விலை கொடுக்கவேண்டுமா?

[1972 சனவரி 31]

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: தலைவரவர்களே, ஒரு பத்திரிகைச் செய்தியைப் பற்றி திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் சொன்னார்கள். அது வது 8 லட்சம் டன் சர்க்கரை விநியோகம் செய்வதற்காக வந்ததாகச் சொன்னார்கள். அது தவறான செய்தி. ஏறக்குறைய 9 ஆயிரம் டன் சர்க்கரைதான் கொடுக்கப்பட்டது. அதை கிலோ இரண்டு ரூபாய்க்குமேல் விற்கக்கூடாது என்று சொல்லி, ஆங்காங்குள்ள கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மூலமாகத்தான் விநியோகம் செய்துள்ளோம்.

மேலும் அரிசி விலையைப் பற்றியெல்லாம் சொன்னார்கள். அதிலே என்ன குறை இருக்கிறது? இப்போது என்ன விலைக்கு விற்கப்படுகிறது என்று சொன்னால் அதற்குத் தக்க நடவடிக்கை எடுக்க முடியும். 'ஃபேர் பிரைஸ் ஷாப்' மூலமாக ஏற்கெனவே குறைந்த விலையில் சென்னை, கோவை மாவட்டங்களில் அரிசி விநியோகம் செய்யப்பட்டு வருகிறது. தேவைப்பட்ட மற்ற இடங்களுக்கும் கொடுத்து இருக்கிறோம். தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் கொடுத்திருக்கிறோம். கன்னியாகுமரியில் கூட இப்போது கொடுத்து வருகிறோம். எங்கே குறை இருக்கிறது, எங்கே அதிகமாக விற்பனைச் செய்யப்படுகிறது என்று குறிப்பிட்டும் சொன்னால் நன்றாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்: அரிசி ரூபாய் 2.20-க்கு விற்கப்படுகிறது. சென்னைப் பகுதியிலேயே விற்கப்படுகிறது. அது சாதாரண ரகத்தைச் சேர்ந்தது. முதல் ரக அரிசி மூன்று ரூபாய் வரையில் விற்பனை செய்யப்படுகிறது.

அது மட்டுமல்ல. சீனி ஏதோ இரண்டு ரூபாய்க்குக் கொடுக்கப் படுவதாகச் சொன்னார்கள். 9 ஆயிரம் டன் சீனியையும் கொடுத்துவிட்டோம் என்று அமைச்சரவர்கள் சொன்னார்கள். அதை மட்டும் கூறினால் போதாது. வியாபாரிகளைப் பற்றியும் சொல்லவேண்டும். குறிப்பாக நான்கு வியாபாரிகள் இடம் மொத்தமாகச் சீனி விநியோகம் செய்யும் பொறுப்பை ஒப்படைத் திருந்ததாகச் சொல்லப்படுகிறது.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: தலைவரவர்களே, அது தவறான கருத்து. வேண்டுமென்றே பழி சுமத்துகிறார்கள். நான்கு வியாபாரிகளிடம் சீனி வியாபாரத்தைக் கொடுத்திருக்கிறோம் என்று பொறுப்புள்ள ஒரு கட்சித் தலைவர் சொல்வது சரியல்ல. நமது மாநிலத்தில் விநியோகம் செய்வதற்காக வந்த 9 ஆயிரம் டன் சீனியும் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மூலமாகத்தான் விநியோகம் செய்யப்பட்டது. வியாபாரிகள் மூலமாக சீனி விநியோகம் செய்யப்படவில்லை. சீனி விநியோகத்திலே எந்தவிதமான தவறும்நடைபெறவில்லை என்பதை நான் உறுதியாகத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

THIRU K. M. SUBRAMANIAM: That refers to the controlled sugar. What about the uncontrolled sugar?

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்: தலைவரவர்களே, நான் பொறுப்புணர்ச்சி யோடுதான் கூறினேன். இங்கிருக்கின்ற விலைவாசியைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். அதிக விலைக்கு விற்கவில்லை என்று சொன்னார்கள். நான்கு வியாபாரிகள் சீனியை அதிக விலைக்கு விற்ப்பிருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: தலைவரவர்களே, நான் ஏற்கெனவே சொல்லியிருக்கிறேன். 9 ஆயிரம் டன் சீனி விநியோகத்திற்கு வந்தது. அது கூட்டுறவு சங்கங்கள் மூலமாகத்தான் விநியோகம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

1972 சனவரி 31]

அவர்கள் மீண்டும் நான்கு வியாபாரிகள் மூலம் விற்பனாகச் சொல்கிறார்கள். அந்த நான்கு வியாபாரிகள் யார் என்பதைச் சொல்லமுடியுமா? வீண் பழி சுமத்தவேண்டாமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்: என்னுடைய கையிலே இருக்கின்றத் தகவல்களைத் தருவதற்குத் தயாராக இருக்கிறேன். ஆதாரமே இல்லாமல் பேசுவதாக அமைச்சரவர்கள் கூறுகிறார்கள். ஒரு சில குறிப்புகளை இங்கே படித்துக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

“Rise in Wholesale Price Index, New Delhi, January 26

The official wholesale prices index (with the year ended March 1962 as 100) registered a rise of 1.1 per cent to 189.5 during the week ended January 1, against 1875 (revised) for the previous week. The general index at this level was higher by 2.8 and 3.8 per cent respectively when compared to the corresponding weeks of a month ago and a year ago.”

“Cost of living in Madras

The consumer price index number for industrial workers in Madras (with base 1960 as 100) for December 1971 was 188 points. The estimated index on the old base (base: 1935-36 as 100) derived from 1960 series works out to 895 points, the linking factor being 4.76”

பொதுவாக இதைப் பார்க்கின்றபோது, இன்று இருக்கக்கூடிய விலைவாசிகளைப் இந்த ‘லிவ்லிங் இன்டெக்ஸ்’ அடிப்படையிலே, மத்திய அரசாங்கம் தந்திருக்கிற புள்ளிவிபர அடிப்படையிலே கூறுகிறேன், இன்று விலைவாசிகள் உயரவில்லை என்று சொன்னால் நான் அதை நம்புவதற்கு தயாராக இல்லை என்று.

ஏதோ சீனி, அரிசி எல்லாம் தாராளமாக விநியோகம் செய்யப்படுவது போல் அமைச்சரவர்கள் சொன்னார்கள். சரியான விலைக்கு தினியும் கிடைக்கவில்லை; அரிசியும் கிடைக்கவில்லை. ஏதோ பெல்ட் ஏரியாவில் கொடுக்கப்படுவதைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். அங்கே எப்படிக் கொடுக்கப்படுகிறது என்பதைப் பற்றி எனக்குத் தெரியும். பெல்ட் ஏரியா என்று சொன்னால் அங்கே யாருக்குக் கொடுப்பது, யாருக்குக் கொடுக்கக் கூடாது என்ற விதிமுறை இல்லை. கூட்டுறவுச் சங்கங்களிலே நியாய விலைக்குக் கொடுப்பதாகச் சொன்னார்கள். ஆனால் இரண்டரை ரூபாய் கொடுத்து கூட்டுறவுச் சங்கங்களிலே வாங்கியிருக்கிறோம். அப்படியிருக்கும்போது சாதாரண மக்களுக்கு வெளியிலே என்ன விலைக்குக் கிடைத்திருக்கும் என்பதைச் சற்று எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும்.

இப்படி விலைவாசி விஷம் போல் ஏறிக்கொண்டே போனபோதிலும் இந்த அரசாங்கம் என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறது என்று பார்த்தால் எதுவும் செய்ததாகத் தெரியவில்லை. அதைவிட்டுவிட்டு ஏதாவது கேட்டால் மத்திய அரசாங்கத்தை கையைக் காட்டிவிட்டு, தங்கள் பொறுப்பை புறக்கணித்து விடுகிறார்கள்.

[திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்] [1972 சனவரி 31]

அடுத்தபடியாக, இந்த வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் பற்றி எடுத்துக் கூற விரும்புகிறேன். வறுமை இன்று அதிகமாக இருக்கிறது இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். வறுமையால் பாதிக்கப்பட்டு, ஒரே குடும்பத்தில் ஐந்துபேர் தற்கொலை செய்து கொண்டதாக 24-12-1971 தேதியிட்ட தினமணிப் பத்திரிகையில் செய்தி வந்திருக்கிறது. திருப்பத்தூர் வட்டத்தில் கிடவுப்பாளையம் என்ற கிராமத்தில் சுந்தரமும் அவர் குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்களும் என்று செய்தி வந்திருக்கிறது.

பொதுவாக இன்று தமிழ்நாட்டில் மிகக் கஷ்டமான நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. விலைவாசியைக் குறைத்துவிட்டோம்; வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் போக்கிவிட்டோம் என்று பறைசாற்றினால் மட்டும் போதாது. அதைச் செயல்படுத்தக்காட்டவேண்டும். ஏதோ இரண்டாயிரம் பேர்களுக்கு வேலை கொடுத்து விட்டால் வேலையில்லாத திண்டாட்டமே ஒழிந்துவிட்டது என்று அர்த்தமல்ல. படித்த மாணவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பில்லை. எஞ்சினியர்களுக்கு வேலையில்லாத திண்டாட்டம் நீடிக்கிறது. ஆசிரியர்களுக்கு வேலை இல்லை. ஆரூயிரம் ஆசிரியர்களுக்கு வேலை கொடுத்திருப்பதாகச் சொன்னார்கள். ஆனால் ஆசிரியர் பயிற்சிபெற்ற ஆயிரக்கணக்கானோர் வேலையில்லாமல் திண்டாடிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். எப்போது வேலை கிடைக்கும், எப்போது தம் ஏழ்மைநிலை மாறும் என்று ஏங்கிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்படி எந்தத் துறையை எடுத்துக் கொண்டாலும் வேலையில்லாத திண்டாட்டம் நாளுக்குநாள் பெருகிக்கொண்டே போகிறது. நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலாவது இந்த வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் போக்க என்ன என்ன திட்டங்களைத் திட்டி இருக்கிறார்கள் என்பதை நாம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

ஏதோ பல தொழிற்சாலைகள் வரப்போவதாகச் சொல்கிறார்கள். தொழிற்சாலைகள் எந்த அளவுக்கு வரப்போகின்றன; எந்த அளவுக்குச் செயல்படப் போகின்றன என்பதைப் பின்னால் பார்க்கத்தான் போகிறோம். தொழிற்சாலைகள் வந்தால் போதாது. தொழில் அமைதி இருக்கவேண்டும். இன்றைக்குத் தொழில் அமைதி இல்லை. தொழிலாளர்கள் ஒரு பதட்ட நிலையிலே இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அதனால் அவர்கள் செய்கின்ற தொழிலையும் ஒழுங்காகச் செய்யமுடியவில்லை.

இரண்டு, மூன்று தினங்களுக்கு முன்னால் நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள், தொழிலாளர்கள் வீட்டிலே தாக்கப்படுவதாகச் சொல்வது வேறும் கற்பனைக் கதையென்று. தொழிலாளர்கள் வீட்டிலே தாக்கப்பட்டால், அவர்கள் போலீசுக்கு ரிபோர்ட் கொடுத்திருப்பார்களே; அப்படி ரிப்போர்ட் கொடுத்தால் போலீஸ் தக்க நடவடிக்கை எடுக்கும் என்று சொன்னார்கள். திரு. வி. க. நகரிலும் இன்னும் சில பகுதிகளிலும் உள்ள தொழிலாளர்கள் என்னிடத்திலே சொன்னார்கள். அவர்கள் சமூக விரோதிகளால் தாக்கப் படுவதாகவும், போலீசிலே சொன்னால் நடவடிக்கை எடுக்கப்படவில்லை என்றும் சொன்னார்கள்.

முதலமைச்சர் அவர்கள் சொல்கிறார்கள் போலீஸ் ஸ்டேஷனிலே யாரும் கம்பினைன்ட் செய்யவில்லை என்று. வீட்டிலே தாக்குதலுக்குள்ளாகுபவர்கள் பெண்கள். பெண்கள் எப்படி போலீஸ் ஸ்டேஷனில் கம்பினைன்ட் கொடுப்பார்கள் என்பதை நாம் சிந்திக்கவேண்டும்.

1972 சனவரி 31]

பொதுவாக இந்தமாதிரிக் குற்றச்சாட்டுகள் எல்லாம் வெறும் கற்பனைக் கதை என்று எண்ணுகிறார்கள். ஏனென்றால் இது எதிர்க்கட்சிச் சேர்ந்தவர் சொல்வதாயிற்றே. அதனால் வீண் பழி சுமத்துவதாகத்தான் சொல்வார்கள். அதிலும் குறிப்பாக இந்த நாட்டிலே இருக்கின்ற பெண்கள் சமூகத்திற்குப் போதிய பாதுகாப்பில்லை. அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு வேண்டுமென்று சொன்னால், அது கற்பனைக் கதை என்று சொன்னால் இதை எங்குபோய் சொல்வது என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல. போலீசார் என்ன என்ன காரியங்களுக்கு எல்லாம் நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்கள் என்பதை பத்திரிகைகளைப்பார்த்தாலே தெரியும். சமீபத்தில் மதுரையில் ஒரு திகழ்ச்சி நடந்தது. அதுபற்றி பத்திரிகையில் வந்துள்ள விவரத்தை தங்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

மதுரையில் இடது கம்யூனிஸ்டுக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் 2 பேர்கள் கைது செய்யப்பட்டு ஜாமீனில் விடுதலை ஆகிவிட்டார்கள். அவர்கள் மீது சுமத்தப்பட்ட குற்றம் சுவர் ஒட்டிகளை ஒட்டினார்கள் என்பது. ஒரு அமைச்சர், ஒரு மேயர், ஒரு அம்மையார் மீது குற்றம் சுமத்துகிற சுவரொட்டிகளை அவர்கள் போக்குவரத்துக்கு இடைஞ்சலாக ஒட்டினார்கள்—எப்படி போக்குவரத்துக்கு இடைஞ்சலாக இருந்தது என்பது எல்லாம் நீதிமன்றத்தில் தீர்மானம் ஆகவேண்டிய விஷயம்—என்பதாகும். அதில் கூறியிருக்கிற கருத்துகள் உண்மையா? அல்லது ஆதாரமற்றதா என்பதெல்லாம் ஒருபுறம் இருக்க போலீசார் இதுபோன்ற காரியங்களை—அத்து மீறி கட்டுப்படுத்துவதன் மூலம் புல சந்தர்ப்பங்களில் மிகைப்படுத்திவிடுகிறார்கள். இன்றையதினம் போலீஸ்துறை கட்டுப்பாட்டை மீறிப் போகிறது என்பதை நான் கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

திரு. ஏ. ஆர். பெருமாள்: இடது கம்யூனிஸ்டுக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் ஒட்டிய போஸ்டர் “ஒரு மாநில அமைச்சர், ஒரு நாடாளுமன்ற உறுப்பினர், ஒரு நகரத்தந்தை ஆகியோரிடமிருந்து ஒண்ணேழுக்கால் கோடி கள்ளப் பணம் கண்டுபிடித்தாக உலவுகிற வதந்தி உண்மையா?” என்பதாகும். மாநில அமைச்சர் திரு. ஆதித்தனார், பார்வேட் பிளாக் நாடாளுமன்ற உறுப்பினர், நகரத்தந்தை வணக்கத்திற்குரிய மதுரை முத்து—இதற்காகத்தான் போலீஸ் காரர்கள் அந்தச் சுவரொட்டி ஒட்டியவர்களைக் கைதுசெய்தார்கள்.

திரு. ஆர். பொன்னப்பநாடார்: அந்த விவரங்கள் எல்லாம் எனக்கும் தெரியும். வேண்டுமென்றேதான் அந்த விவரங்களை நான் இங்கே கூறவிரும்பவில்லை. “maccounted money Rs. 17 crores” என்பதாக போலீஸ் தரப்பில் கூறியிருக்கிறார்கள்.

(ஆளும் கட்சித் தரப்பில் இருந்து குறுக்கீடு)

நான் தங்கள் அனுமதியின்பேரில் பத்திரிகையில் வந்திருக்கும் செய்தியையே படித்துவிடுகிறேன்.

“25-12-1971 தினமணியில் மதுரை டி.சு. 24—மதுரையில் இரு இடது கம்யூனிஸ்டுகள் கைதாகி ஜாமீன் விடுதலை” என்ற தலைப்பில்

[திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்] [1972 சனவரி 31]

“ஒரு அமைச்சர், ஒரு மேயர், ஒரு பார்லிமெண்ட் உறுப்பினர் ஆகிய மூன்று பேரிடமிருந்து ரூ. 1.7 கோடிக்குக் கணக்கில் வராத பணத்தை மத்திய சங்க இலாகா கைப்பற்றியதாகவும், இந்த மூன்று பேருக்கும் ஸ்விட்சர்லாந்து பாங்கு ஒன்றில் கணக்கு இருப்பதாகவும் அந்தச் சுவரொட்டியில் கூறப் பட்டிருந்ததாகப் போலீசார் கூறினர்.”.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் ஒரு வழக்கறிஞர். “இன்ன இன்ன விஷயங்கள் சுவரொட்டியில் காணப்பட்டதாகத்தான் போலீசார் கூறினார்களே தவிர—அன் அக்கவுண்டெட் மணி 1.7 கோடி கண்டுபிடிக்கப்பட்டதாக போலீஸ்தரப்பில் கூறினார்கள் என்று உறுப்பினர் சொன்னது சரியல்ல. அதுபோல போலீஸ் தரப்பில் கூறப்பட்டிருந்தால் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்பதற்காகத் தான் குறுக்கிட்டேன். ஆனால் உறுப்பினர் சுவரொட்டியிடத்தில்தான் இருக்கிறார்களே தவிர வேறு குற்றச்சாட்டுக்கள் புகவில்லை என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : என் கட்சிக்காக சுவரொட்டி ஒட்ட வேண்டுமென்றாலும் நான் தயாராகத்தான் இருக்கிறேன். எதிர்க் கட்சித் தலைவர் என்பதனால் அதை இழிவு என்று கருதவில்லை. சுவரொட்டியில் அது மாதிரியாக கூறப்பட்டிருப்பதாக போலீஸ்தரப்பில் கூறியிருக்கிறார்கள் என்று தான் நான் சொன்னேன். சுவரொட்டி ஒட்டுபவர்களைக் கைது செய்வது, அதில் உள்ள விஷயங்களைச் சொல்வது என்பது எல்லாம் போலீஸ்துறையினரின் அத்துமீறிய செயல்களாகும்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : இதுபோன்ற ஆதாரமற்ற அவதூறல் சுவரொட்டிகள் ஒட்டுவதுபற்றி காங்கிரஸ்கட்சித் தலைவர் என்ன நினைக்கிறார் என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. ஆர். பொன்னப்பநாடார் : அவதூறல், ஆதாரமற்ற சுவரொட்டிகள் சரி என்று நான் என்றைக்குமே கருதியதில்லை. ஆதாரமற்ற செய்திகளைப் பரப்பக்கூடாது என்பதே என் கருத்து என்பதை பணியோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். என்னிடத்திலும் பலபேர்கள் வந்து சொல்கிறார்கள். மேலவையில் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் மறுத்து இருக்கிறார்கள். உண்மை நிலவரம் என்ன என்பது எனக்குத் தெரியாது. ஆதாரமில்லாத இதுபோன்ற சுவரொட்டிகளில் அடங்கியுள்ள விஷயங்கள் என்ன என்பதாக எல்லாம் போலீஸ் தரப்பில் வெளியிடுவது சரியல்ல என்ற காரணத்திற்காகக் கூறினேன்.

அடுத்ததாக, ஆளுநர் அவர்கள் தம் உரையில் நடந்து முடிந்த இந்திய பாக் போரில் நமக்குக் கிடைத்த வெற்றியைப்பற்றிப் பாராட்டுகின்ற முறையில் எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். மத்திய ஆட்சிப் பொறுப்புடைய திருமதி இந்திரா காந்தி அம்மையாரைப்பற்றியும், தமிழக முதல் அமைச்சர் அவர்களைப்பற்றியும் வெகுவாகப் பாராட்டுக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அந்தப் பாராட்டை முழுமையாக ஒத்துக்கொள்கிறேன். ஆனால் இந்தப் பாராட்டு ஒரு கட்சிக்குரியது அல்ல—ஒரு சிலருக்குரிய பாராட்டு அல்ல. இதில் பர்சனலிடி கல்ட் தேவையில்லை. சீன இந்தியப் போருக்குப் பிறகு அப்போதிருந்த தலைவர்கள் நாட்டைப் பலப்படுத்த ராணுவத்துறையில் எடுத்திருக்கும்படியான நடவடிக்கைகளை எல்லாம் நாம் மறந்துவிடுவதற்கில்லை. அவை நாடு அறிந்த

1972 சனவரி 31]

உண்மை. நாம் அறிந்த உண்மை. ஆகவே நம்முடைய தேசத்தின் வெற்றிக்கு எல்லாக் கட்சிகளும், எல்லா அரசியல் கட்சித் தலைவர்களும் நல்லமுறையில் ஒத்துழைத்தார்கள் என்பதை கூறிக்கொள்ள நான் கடமைப்பட்டவனாக இருக்கிறேன்.

அடுத்து அரசாங்கம் வெளியிடுகிற சுவரொட்டிகள் எல்லாம் பற்றி நான் பேசுவிரும்பவில்லை. எந்த நேரத்தில் எடுத்த படம் என்பது எல்லாம் இப்போது விவாதிக்க வேண்டியதில்லை. எந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்தவராக இருந்தாலும் மேடையில் தரக்குறைவாகப் பேசுகின்ற பேச்சை நிறுத்திக்கொள்வது விரும்பத்தக்கதாக இருக்கும் என்று மட்டும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

பாதுகாப்பு நிதிக்கு 10 கோடி வசூலித்துக்கொடுக்க முதல்வர் அவர்கள் திட்டமிட்டிருக்கிறார்கள். அதை நான் ஆட்சேபிக்கவில்லை. ஆனால் எந்த முறையில் வசூலிக்கப்படுகிறது என்பதை முதல் அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

திண்டிவனம் கிராம உத்தியோகஸ்தருக்கு அனுப்பப்பட்ட சுற்றறிக்கை ஒன்று நிரிண்டி செய்யப்பட்டு எல்லோருக்கும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. நஞ்சை நிலமாக இருந்தால் ஏக்கருக்கு 10 ரூபாய் புஞ்சையாக இருந்தால் ஏக்கருக்கு 2 ரூபாய் விதம் பாதுகாப்பு நிதிக்கு வசூல் செய்யவேண்டும் என்பதாக. வசூல் செய்கிறார்களே, இதற்கு ரசீது கொடுக்கப்படுவதில்லை. எங்கள் பகுதியில் வியாபாரிகளிடம் இருந்து 300, 500 என்று வாங்குகிறார்கள். அதற்கும் ரசீது கொடுக்கப்படுவதில்லை. அரசாங்கத்தில் இருந்து லைசென்சு பெற்று அரிசி விறியோகம் செய்யவேண்டும். அப்படி அனுமதி கோருகிறவர்கள் 500 ரூபாய் பாதுகாப்பு நிதிக்குக் கொடுக்கவேண்டுமென்று ஆட்சித்தலைவரே கூறினார்கள். பெரும்பாலோர் கொடுத்துவிட்டார்கள். சரியான முறையில் காலாகாலத்தில் அவற்றுக்கான ரசீது வழங்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். பங்களா தேஷ் நிதிக் காக 5 பைசா ஸ்டாம்பு என்று விற்கப்படுவதுபோல் வசூலிக்கிற பணம் சரியான முறையில் கணக்குவர தக்க ஜி.ஒ. ஒன்று போடுவது சரியாக இருக்கும் என்று நான் நினைக்கிறேன். சந்தேகத்திற்கே இதுபோன்ற காரியங்களில் இடம் வைக்கக் கூடாது.

“Ceasar's wife should be above suspicion”

என்பதுபோல சந்தேகத்திற்கு இடமில்லாத முறையில் இந்தப் பாதுகாப்பு நிதி வசூல் செய்யப்படவேண்டும் என்பதை நான் வற்புறுத்துகிறேன். தேசப் பாதுகாப்புக்கு நிதி வழங்கவேண்டும் என்பதை நான் ஆதரிக்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப்போக்க ஒரு அதிகாரி நல்ல யோசனையைச் சொல்லியிருக்கிறார்.

In 'The Hindu' dated 3rd October 1971 Dr. P. Chinna-durai, Regional Deputy Director of Animal Husbandry, Thanjavur, Tiruchirappalli and South Arcot, “Graduates to sell eggs”.

என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். படித்த பட்டதாரிகள் எல்லாம் முட்டை வியாபாரம் செய்யவேண்டும். அதன் மூலம் மாதம் 200 ரூபாய் கிடைக்கும் என்கிற புதிய திட்டத்தைச் சொல்லியுள்ளார்.

[1972 சனவரி 31]

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, முட்டை விற்பது மிக்க அவமானகரமானது என்று எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் கருதுகிறார்கள். பால் விற்பனை செய்யும் இடங்களில் முட்டையும் சேர்த்து விற்பனை செய்ய முன்வந்திருக்கிறார்கள். படித்த, வேலையில்லாதவர்கள், வேலையில்லாத காலத்தில் இப்படிப்பட்ட வேலைகளில் அவர்கள் ஈடுபடுவது தவறு என்று எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் பேசுகிறார்களா?

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : தலைவர் அவர்களே, முட்டை வாங்குவதோ, விற்பதோ இழிவு என்று நான் சொல்லவில்லை. இதற்கு படித்து பட்டம் பெற்றவர்கள் தேவைதானா? சர்வ சாதாரண நபர்கள் இந்த மாதிரியான வேலையைச் செய்துவிடலாமே? இதற்கு எழுத்தறிவு வேண்டப்படுவது இல்லை, பட்டம் வேண்டுவது இல்லை. சாதாரணமானவர்கள் இதைச் செய்து விடுவார்கள். எல்லாத் தொழில்களையும் எல்லோரும் செய்யலாம். ஆனால் அதிகாரிகள் இப்படி அறிக்கை விடுவது நியாயம் இல்லை என்பதைத்தான் சுட்டிக் காட்டுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இளைஞர் அணியைப் பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்த இளைஞர் அணி 'ஸ்டாரம் ட்ரூப்' பால் பலம் பெற்று மாறிவிடுமோ என்று பலரும் ஐயப்படுகிறார்கள், பயப்படுகிறார்கள். ஏதோ ஒரு லட்சியத்தை விளக்குவதற்காக உள்ள அணி என்று விளக்கம் தருகிறார்கள். ஆனால் பொது மக்கள் மத்தியில் இதைப்பற்றி உள்ள பயத்தைக் கோடிட்டுக்காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இன்னும் பல காரியங்கள் சொல்லப்பட இருக்கின்றன. அதையும் கூற விரும்புகிறேன்.

தமிழ்நாட்டிலே இருக்கின்ற பல பிரச்சினைகளிலே மிக மிக முக்கியமானது விலைவாசிப் பிரச்சினை. இதற்கு இந்த அரசாங்கம் என்ன செய்யப் போகிறது என்று தெரியவில்லை. அரசாங்கம் இதில் அதிக கவனம் செலுத்தவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக உத்தியோக சம்பந்தப்பட்டது. இதில் பல கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. பொதுவாக வேலையில்லாத திண்டாட்டம் அதிகமாக இருக்கிறது. குறிப்பாக உத்தியோகத்திலே ஆட்களை அமர்த்துவதிலே கட்சிக் கண்ணோட்டத்துடன் செயல்படுகிறார்கள் என்று பொதுமக்களிடையே பரவலான எண்ணம் இருந்து வருகிறது. மெட்ராஸ் கார்ப்பொரேஷனிலே கவுன்சில் செக்ரடரி என்கிற பதவிக்கு ஆள் தேவையாக இருந்தது. அபேட்சகர்கள் 8 பேர் பி. எல். பட்டதாரிகள் வந்தார்கள். அசெம்பிளி இலாகாவிலிருந்து கூட ஒரு அதிகாரி அபேட்சை மனு தாக்கல் செய்திருந்தார். ஆனால் அங்கே ஒரு லாகிராஜுவேட் ராஜா முகம்மது என்பரை அந்த வேலைக்குச் சிபாரிசு செய்திருக்கிறார்கள். அது ஒப்புதலுக்கு வந்திருக்கிறது. அனுபவம் உள்ள பலரும் அங்கே இருந்தபொழுதும், அவர்கள் கட்சிக் கண்ணோட்டத்துடனேயே செய்திருக்கிறார்கள் என்பதை மாண்புமிகு அமைச்சர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவருகிறேன். கட்சிக்குப் பணியாற்றிக் கொண்டிருந்தவர்களுக்கு மட்டும் தான் பதவியா என்று கார்ப்பொரேஷனில் பி.எல். பட்டம் பெற்ற பலரும் மனம் வருந்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள். தகுதிபெற்ற பலர் அங்கே இருக்கிற நேரத்தில், அனுபவமுள்ள பலர் இருக்கிற நேரத்தில் புதிதாக வந்தவருக்குக் கொடுக்க வேண்டுமா என்றுதான் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

1971 சனவரி 22] [திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

அடுத்தபடியாக, “one union for one industry” என்று எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். ஒரு தொழிலில் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட யூனியன்கள் இருக்கக்கூடாது என்கிறார்கள். தொழிலாளர்கள் மத்தியிலே உழைக்கின்ற தலைவர்கள் இருந்து தொழிலாளர்களுக்கு வேண்டியதைச் செய்து நல்ல கருத்துக்களைச் சொல்லி வருகிறார்கள். ஆனால் ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள்தான் புதிது புதிதாக யூனியன்களைத் துவக்கி குழப்பங்களை உண்டாக்கி வருகிறார்கள். தொழில் அமைதியைக் கெடுத்து வருகிறார்கள் என்ற குற்றச்சாட்டைக் கூறுகிறேன். சிம்சனில் இன்று தொழில் நல்ல முறையாக இயக்குவதற்கு வழி இல்லை. இன்றைக்கு தொழிலாளர்கள் மத்தியில் பலவிதமான மனக்கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. இன்னும் தொழில் அமைதியின்மை நீடித்திருக்க வழி இருக்கக்கூடாது.

மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன்: தலைவர் அவர்களே, எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் தொழிலாளர் பிரச்சினை பற்றியும், தொழில் கொள்கை பற்றியும் சம்பந்தப்படுத்தி சில கருத்துக்களைச் சொல்கிறார்கள். கழக அரசானது தொழிலாளர்களுக்கும், தொழிலதிபர்களுக்கும்மிடையே ஏற்படும் வேறுபாடுகளிலே தொழிலாளர்களுக்குத் துரோகம் செய்தது என்று ஏதாவது ஒரு சம்பவத்தைக் கூற முடியுமா?

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்: தலைவர் அவர்களே, தொழிலாளர் பிரச்சினைப்பற்றியெல்லாம் நான் விரிவாக விளக்க வேண்டிய தேவை இல்லை. டிரேட் யூனியன் ஆக்கிப்படி யாரும் தொழிற்சங்கம் வைத்துக்கொள்ளலாம். அப்படிப்பட்ட யூனியன்களுக்கு அங்கீகாரம் கொடுப்பதிலே சிக்கல் இல்லை. ஆனால் மைனாரிடி யூனியன்கள் செல்வாக்கினால் அங்கீகாரம் பெறுகிறார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன்: தலைவர் அவர்களே, பொறுப்புள்ள எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஆதாரத்தோடு சொல்வதற்கில்லையென்றால், குற்றம் சாட்டுவதை விட்டுவிட வேண்டும். மீண்டும் சொல்கிறேன், ஆதாரத்தோடு சொன்னால் அதைத் திருத்த அரசு முற்படும்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்: தலைவர் அவர்களே, ஆதாரத்தோடு கூறுகிறேன். கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலே திராவிட முன்னேற்ற பல் தொழிலாளர் சங்கம் என்று ஒரு மைனாரிடி யூனியன் இருக்கிறது. ஆனால் பெரும்பாலான தொழிலாளர்கள் இடதுசாரி கம்யூனிஸ்டுகளைத் தலைமையாகக் கொண்ட சங்கத்தில் இருக்கிறார்கள். ஆனால் கட்சியினர் அங்கே மைனாரிட்டி தரப்பினராக இருக்கிறார்கள். ஆனால் அதில் இருக்கும் பலரும் அரசாங்கத்தின் செல்லப்பிள்ளைகளாக இருக்கிறார்கள். இதையெல்லாம் பகிரங்கமாக சொல்ல வேண்டுமானால் பல ஆதாரங்களோடு கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்: தலைவர் அவர்களே, கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலுள்ள பல தொழிலாளர் யூனியன் மைனாரிட்டி யூனியனா, மெஜாரிட்டி யூனியனா என்பதை எந்தக் கணக்கை வைத்துக்கொண்டு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொல்கிறார்கள்? இடதுசாரியினர் மெஜாரிட்டி யூனியனாக இருந்திருந்தால் எத்தனை கலவரங்கள் இதுவரை நடந்திருக்கும் என்பதை அவர் அறிவாரா?

[1972 சனவரி 22]

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : தலைவர் அவர்களே, என்னுடைய கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் பெரும்பாலான யூனியன்கள் இடதுசாரி கம்யூனிஸ்டுகள் கையில் இருக்கின்றன. நாங்கள் அவர்களை ஆதரிக்கவில்லை. அவர்கள் நல்ல நேரத்தைப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். வேண்டுமானால் அமைச்சர் அவர்களுக்கு முழுமையான தகவல் தர சித்தமாயிருக்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த நீங்களே அவர்களை ஆதரிக்காமல் இருக்கும்போது, நாங்கள் எப்படி அவர்களை ஆதரிக்க முடியும்?

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : தலைவர் அவர்களே, முன்பு நீங்கள் ஆதரித்தவர்கள். கழிந்த தேர்தலிலே உங்கள் கூட கூட்டணிக் கட்சியாகத்தான் இருந்தார்கள். அப்படி இல்லையென்று யாராவது சொல்ல முடியுமா?

அடுத்தபடியாக, நீதிவிசாரணையின் அறிக்கைகள் பல வந்திருக்கின்றன. அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தைப்பற்றிய நீதிவிசாரணை அறிக்கை வந்திருக்கிறது. இன்றையதினம் நமக்குத் தந்திருக்கிற அறிக்கையிலே உயர்நீதிபதி அவர்கள் பல கருத்துக்களைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இறந்தது உதயகுமார் தான் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதைப்பற்றி இப்பொழுது விவாதம் தேவையில்லை.

“On question No. 2 that the dead body found in the reservoir is in all probability that of K. P. Udayakumar, but he did not die due to Police excess and that he should have died as a result of drowning only on the night of 23rd July 1971.”

என்றெல்லாம் கூறியிருக்கிறார்கள். தலைவர் அவர்களே, இந்தநிகழ்ச்சி நடந்தவுடனே ஜூலை 24-ம் தேதியன்று ஓர் அவசரத் தீர்மானம் கொடுத்திருந்தோம். மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் பதிலளிக்கும்போது, உதயகுமார் உயிரோடு இருந்த போட்டோவையும், பின்னத்திலுடைய போட்டோவையும் காட்டினார்கள். அதுமட்டுமல்ல, உதயகுமாரின் தந்தை முதலமைச்சர் அவர்களுக்கும், போலீஸ் இலாகாவுக்கும் எழுதிய கடிதங்களைக் காட்டி, உதயகுமார் எங்கேயாவது நச்சுலிட்டாக தலைமறைவாகப் போய்விட்டிருப்பான் என்றெல்லாம் கூறினார்கள். நீதிவிசாரணை நடந்தது. இப்பொழுது நீதிபதியின் தீர்ப்பு வந்திருக்கிறது. இறந்தது உதயகுமார் தான் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதுவும் in all probability என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். preponderance of probability என்று தீர்ப்பிலே சொல்லியிருக்கிறார்கள். உதயகுமார் உயிரோடு இருக்கின்றான் என்கிற கருத்து நிரூபிக்கப்பட வில்லை. உதயகுமார் உயிரோடுதான் இருக்கிறான், இப்போது தலைமறைவாக இருக்கிறான், நச்சுலிட்டாக இருக்கிறான் என்று இந்த அவையிலே பேசப்பட்டது என்னென்ன விதமான மேடைப் பேச்சுக்கள் எல்லாம் வந்திருக்கின்றன.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, நான் எப்போதாவது இந்த அவையிலோ, நிருபர்களிடத்திலோ, பொதுக்கூட்டத்திலோ பேசும்போது இறந்தது உதயகுமார் அல்ல என்பதைக் கூறியிருக்கிறேனா?

1972 சனவரி 31] [திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : போட்டோவை இந்த மன்றத்தில் காட்டி வீர்கள். உதயகுமார் உயிரோடு இருந்த காலத்திலே எடுக்கப்பட்ட போட்டோ வேறு இருக்கிறது. பிணத்தின் போட்டோ வேறு இருக்கிறது என்று சொன்னபோது, அவனுடைய தந்தையார் இறந்தது உதயகுமார்தான் என்று சொன்னதாகச் சொன்னார்கள். அவனுடைய தந்தையார் முதலமைச்சருக்கும், பேரவையுக்கும் அப்படித் தெரிவித்திருப்பதாகச் சொன்னார்கள். 'இறந்தது உதயகுமார் அல்ல' என்று நீங்கள் சொன்னதாக நான் சொல்லவில்லை. நீதிபதி என்ன சொல்லியிருக்கிறார் என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். முழுப் பூசணிக்காயை சோற்றில். . .

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : உண்மையைத் தெரிந்துகொள்வதற்குத்தான் நீதிவிராணை வைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று இந்த அவையிலே தெரிவித்தேன். நீதி விராணையின் மூலம் உண்மை தெரியவந்தது. அப்படி உண்மையை மறைத்துவிட வேண்டுமென்று நினைத்திருந்தால், நீதி விராணை வைக்கப்பட வேண்டிய தேவையே இருந்திருக்காது.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : இப்பொழுதாவது உண்மை புலப்பட்டது என்று முதலமைச்சர் அவர்கள் ஏற்றுக்கொண்டதற்கு மிகவும் நன்றி கூறி இந்தப் பிரச்சனையிலே அதிகமாக நான் புக விரும்பவில்லை.

நீதி விராணையின் முறையிலே என்ன மாற்றம் செய்ய வேண்டுமென்று நான் ஆலோசனை கூற விரும்புகிறேன். உயர்திரு பி. இராமகிருஷ்ணன், ஐ.சி.எஸ். அவர்கள் உயர்நீதிபதியாக இருந்தவர், பேருமாநல்லூர் துப்பாக்கிச் சூடு நடந்ததுபற்றி விராணைசெய்து குறிப்பிடும்பொழுது—ஒரு பகுதிக்குச் சட்டத் திருத்தம் கொண்டு வர வேண்டுமென்பதற்காக நான் அந்தப் பகுதியை மட்டும் தங்கள் அனுமதியோடு படிக்க முன்வருகிறேன்—

'The Commissions of Inquiry Act empowers the appropriate Government, which will include the State Government in the case of Commissions appointed by it, to make rules to carry out the purposes of the Act. The State Government of Madras has not done so, whereas the Central Government has promulgated certain rules, called the "Central Commissions of Inquiry (Procedure) Rules, 1960" dated the 7th May 1960. Some of the provisions in these rules have been adopted for guidance by Commissions appointed by the State in other Enquiries. It appears desirable that similar rules should be framed by the State Government also for guidance of future Commissions of inquiry appointed by the State.'

இப்படிப்பட்ட கருத்தினை சிறந்த நீதிபதியாக இருந்த அன்னார் வெளியிட்டு இருக்கிறார்கள். ஆகவே உடனடியாக விதிமுறைகளைத் திருத்துவதற்கு இதை ஒரு ஆலோசனையாக நான் எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த அறிக்கையானது 1971-ஆம் ஆண்டு டிசம்பரிலே கொடுக்கப்பட்டு இருக்கிறது என்று கருதுகிறேன். உடனடியாக அரசாங்கம் சட்ட இலாகா மூலமாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[1972 சனவரி 31]

பொதுவாக இந்தமாதிரியான அறிக்கைகள், பல அறிக்கைகள் எல்லாம் வந்திருக்கின்றன, ஒருமணி நேரமாவது இந்தச் சட்டசபையிலே ஒதுக்கு அவற்றை—ஒரு அறிக்கையை அல்லது பல அறிக்கைகளைத் தொகுத்து வைத்து—விவாதிப்பது பொருத்தமாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இன்னும் ஒரு விஷயத்தை நான் தங்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். தூத்துக்குடியிலே இருக்கிற துறைமுகத்தை நம்முடைய கப்பலோட்டிய தமிழன் வ.உ.சி. யின் பெயரால் அழைக்க வேண்டுமென்ற என்னுடைய ஆலோசனையைக் கூறிக்கொள்கிறேன். எப்படி பம்பாயிலே உள்ள அலெக்ஸாண்ட்ரா டாக், இந்திரா டாக் என்று பெயர் மாற்றப்பட்டிருக்கிறதோ அப்படியே தூத்துக்குடித் துறைமுகத்திற்கும் வெள்ளை ஏகாதிபத்தியத்தை எதிர்த்து கப்பல் தொழிலில் ஈடுபட்ட வ.உ.சி. அவர்களுடைய ஞாபகார்த்தமாக அவர்களுடைய பெயரைச் சூட்டவேண்டுமென்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். எப்படி பம்பாயிலே செய்தார்களோ அப்படி தேசத்திற்காகத் தன்னை தியாகம் செய்து அர்ப்பணித்த அன்றாடைய பெயரை வைக்க வேண்டும். அலெக்ஸாண்ட்ரா டாக், இந்திரா டாக் ஆகலாம் என்றால் தூத்துக்குடித் துறைமுகம் ஏன் வ.உ.சி. பெயராலே அழைக்கப்படக் கூடாது என்பதைச் சிந்திக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

என்.ஜி.ஓ. க்களைப் பொறுத்த அளவிலே சிடி காம்ப்ன்சேட்டரி அலவன்ஸ் செங்கற்பட்டு, கோயம்புத்தூர் பகுதிகளுக்கும் விஸ்தரிக்க வேண்டுமென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

கடைசியாக உன்னர்ப் பிரச்சனை தங்கள் கட்சிக்காரர்கள் என்ன முறையிலே நடந்துகொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதைக் கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். எங்களுக்கு ஒரு மத்தியக் கூட்டுறவு வங்கி இருக்கிறது. அங்கே வேலையில் அமர்த்தப்பட்டிருக்கிறவர்களை யெல்லாம் நன்கொடை என்ற பெயரால் கட்டாயப்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள், குறிப்பாக சூமரி மாவட்ட தி.மு.க. வளர்ச்சி நிதி என்ற பெயரால் அங்கே ஒரு டிராமா நடத்தினார்கள், அதற்காக அங்கே வேலைசெய்கிற சிப்பந்திகளையும் அதிகாரிகளையும் கட்டாயப்படுத்தி, வசூல் செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதற்காக நீதி விசாரணை ஏற்பாடு செய்தால் நாங்கள் சொல்வதற்கு தயாராக இருக்கிறோம் என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். கட்சியின் பெயரால் அப்படிச் செய்யக்கூடாது. அதற்குத் தலைவராக இருக்கிறவர் முன்னால் சட்டசபையில் இருந்தவர், இப்பொழுது இந்த அவையிலே இல்லை. அவர்கள் அமைச்சர்களைக்கூட மிட்டுக் கொடுக்கிறார்கள், வாருங்கள் அங்கே பார்த்துக் கொள்ளலாம் என்று ஒரு அமைச்சரை விரட்டியதாக எனக்குத் தெரியும். அது சரியல்ல. திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கு எதிராக வாதாடினால் என்று ஒரு வக்கீல்—இரண்டு மூன்று குண்டர்களை காரில் ஏற்றிக்கொண்டு போய்—கன்னத்திலே அடித்தார்கள். இப்படிக் கட்சிக்காரர்கள் எங்கள் ஜில்லாவிலே செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். மற்ற இடங்களைப்பற்றி எனக்குத் தெரியாது. கட்சிக்காரர்கள் மிரட்டுகிறார்கள் என்றெல்லாம் கடிதங்கள் வந்திருக்கின்றன. இதுமாதிரி தொடர்ந்து நடப்பதை அனுமதிக்கக்கூடாது, வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டுமென்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

1972 சனவரி 31] [மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

பொதுவாக, கவர்னர் பெருமான் உரையிலே, சாதாரணமான அறிக்கையாக இருக்கிறது, விலைவாசியைக் குறைப்பதற்கும், வேலையில்லாத தினடாட்டத்தை ஒழிப்பதற்கும் அதிகமான அக்கறை மாநில அரசாங்கம் எடுக்கவில்லை, என்பதை நாங்கள் எங்களுடைய மூன்று திருத்தங்களின் மூலமாக எடுத்துக் கூறியிருக்கிறோம். பலவிதமான குற்றச்சாட்டுகள் பல இடங்களிலிருந்து வந்திருக்கின்றன. அவை ஆதாரமற்றது என்று மறுக்கின்ற பொறுப்பு ஆளுநர் கட்சியைச் சார்ந்தது என்று சொல்லி அமர்கிறேன். வணக்கம்.

* மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் பெருமகனார் அவர்கள் சட்டப் பேரவை, சட்ட மேலவை கூட்டுக் கூட்டத்திலே ஆற்றிய உரையினையொட்டி இந்த மாமன்றத்தில் இது வரையிலும் நிறுவனக் காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவர் உட்பட 49 உறுப்பினர்கள் தங்களுடைய கருத்துகளை அறிவித்து இருக்கிறார்கள்.

கவர்னர் அவர்களுடைய உரையின் தொடக்கத்தில், “நமது முப்படையினரின் விரதிரத்தாலும், நமது பிதம மந்திரி அவர்களின் ஒப்புமையற்ற, பதட்டமடையாத, தகைசால் தலைமை காணாமாகவும், நமது வாக்குறுதியை நாம் நிறைவேற்ற முடிந்தது” என்று பேரின் முடிவு குறித்து பொறுப்போடு குறிப்பிட்டு இருக்கிறார்கள். ஆனால் நம்முடைய காங்கிரஸ் கட்சியின் தலைவர் திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் பேசிய பொழுது இதிலே நாட்டினுடைய பிரதமர் இந்திரா காந்தியையும், தமிழ்நாட்டு முதலமைச்சரையும் குறிப்பிட்டு இருப்பது வரவேற்கத் தக்கதுதான் என்றாலும் இப்படியெல்லாம் பர்சனல் கல்ட் வளர்க்கப்படக் கூடாது என்று தெரிவித்தார்கள். ஒருவேளை இதனை யொட்டித்தானே என்னவோ நேற்று முன்தினம் நடைபெற்ற, தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் செயற் குழுக் கூட்டத்தில் முப்படைத் தனபதிகளுக்கும் வீரர்களுக்கும் மாத்திரம் பாராட்டுத் தெரிவிக்கப்பட்டு, இந்திய அரசாங்கத்திற்கு என்று மட்டும் பாராட்டுத் தெரிவிக்கப்பட்டு, நாட்டின் பிரதமர் இந்திரா காந்தி அம்மையாருடைய பெயரும், பாதுகாப்பு அமைச்சர் போன்றவர்களுடைய பெயரும் விடப்பட்டு இருக்கிறதோ என்று நான் கருதுகிறேன். ஆனால் இது அண்மையிலேதான் காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பில் எடுத்தப்பட்ட முடிவாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன். போர் முடிந்தவுடன் இந்த மாமன்றத்திலே நாம் ஒரு தீர்மானம் எடுத்தபொழுது உறுப்பினர், திருமதி அனந்தநாயகி அம்மையார் அவர்கள், இந்திரா காந்திக்குக் கிடைத்த வெற்றி தாய்க்குலத் திற்குக் கிடைத்த மாபெரும் வெற்றி என்று சொன்னார்கள். நான் கூடச் சொன்னேன், தாய்க்குலத்தின் பெருமையை உலகம் எல்லாம் உணர்ந்தும், நீங்கள் தாமதமாக உணர்ந்ததற்காக நன்றி என்று சொல்லியிருக்கிறேன். இரண்டு மூன்று வாரங்களுக்கு முன் பெர்சனல் கல்ட் என்ற வகையிலே அவ்வளவு புகழ்ந்த காங்கிரஸ் கட்சியினர் திடீரென்று, இந்திரா காந்தி அவர்களைப் புகழ்வது பெர்சனல் கல்ட் என்று குறிப்பிடுவது வியப்புக்கும் வேதனைக்கும் உரியதாக இருக்கிறது.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: நாங்கள் பாராட்ட வேண்டிய நேரத்திலே பாராட்டினோம். நீங்கள் அதையே வைத்து விளம்பரம் தேடிக்கொண்டிருக்கிறீர்கள், அதுதான் பெர்சனல் கல்ட். திருப்பத் திரும்ப அதையே சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். ஆனால் நாங்கள் பாராட்டவேண்டிய நேரத்திலே பாராட்டாமல் இருப்பதே கிடையாது.

[1972 சனவரி 31]

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: இந்த அருமையான கருத்தை அப்படியே இந்திரா காந்தி அம்மையார் அவர்களுக்கு நான் சமர்ப்பிக்கிறேன்.

கவர்னர் அவர்களுடைய உரையில் முதலமைச்சரைப் பாராட்டுகின்ற பாவத்தை அவர் எங்கும் செய்ததாகத் தெரியவில்லை. இந்த உரையில் போர் வீரர்களின் குடும்பத்தினரைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டு அவர்களுக்கு எல்லாவகையிலும் உதவியளிக்கத் தமிழ் நாடு அரசு பல நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டுள்ளதெனக் கூறிக்கொள்வதில் நான் பெருமகிழ்ச்சி அடைகிறேன் என்று தமிழ் நாடு அரசைப்பற்றித்தான் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்களே அல்லாமல் நல்லவேளையாக என்னுடைய பெயர் இதிலே குறிப்பிடப்படவில்லை என்பதும், முதலமைச்சர் என்னும் வார்த்தை இந்த இடத்திலே வரவில்லை என்பதும் கவனிக்கத் தக்க ஒன்றாகும். ஆனால் பிரதமர் இந்திரா காந்தியை மாத்திரம் தான் பாராட்டப் பட்டிருக்கிறதா என்றால் இல்லை, இரவீந்திராத் டாக்டர் அவர்கள் குறிப்பிட்ட பொன்மொழியை எடுத்துக்காட்டி, “இழிக்கப்பட்ட இந்தியத் துணைக் கண்டத்து மக்கள் தங்கள் தன்மானத்தை நிலை நாட்டியுள்ளனா மட்டுமன்றி, தங்கள் நாணயத்தைக் காப்பாற்றி ஜனநாயக அடித்தளத்தை வலுப்படுத்தி யுள்ளனர்” எனக் கூறிக்கொள்வதில் நாம் பெருமைப்படலாம் என்று ஆளுநர் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்.

அடுத்தபடியாக, “இந்தியாவில் புகலடைய வேண்டி வந்தது. இலட்சக் கணக்கான மக்கள் அவதியால் அல்லலுற்று ஓடி வந்தபோது அஞ்சேல் என அவர்களுக்குத் தஞ்சமளித்துக் காப்பாற்றுவதற்கு இந்த நாடு முழுவதும் ஓரணியாகத் திரண்டு நின்றது” என்று நாட்டு மக்கள் ஓரணியாகத் திரண்டதைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டுள்ளார்கள்.

அடுத்து, “இந்திய மக்கள் அனைவரும் மனமார்ந்த ஒத்துழைப்பு நல்கியிரா விட்டால், நமக்கு ஏற்பட்ட சமையினத் தாங்க, ஆதாரங்கள் அனைத்தையும் திரட்ட முடியாமற் போயிருக்கும்” என்று இந்திய மக்களைத்தான் உரையிலே பாராட்டியிருக்கிறார்கள்.

அந்த உரைக்கு நன்றி தெரிவித்துப் பேசுகின்ற அடிப்படையிலே எழுந்த விவாதத்திற்குப் பதில் அளிக்கும் இந்த நேரத்தில் நானும் மீண்டும் ஒருமுறை தமிழ்நாட்டின் சார்பாக இந்தப் பேரின் வெற்றிக்கு முழுமுதல் காரணமாக யிருந்த முப்படைத் தளபதிகளையும், வீரர்களையும், இந்தியப் பிரதமர் இந்திரா காந்தி அவர்களையும், பாதுகாப்பு அமைச்சர் ஜகஜீவன்ராம் அவர்களையும், இந்த வெற்றிக்கு ஈடுகொடுக்கின்ற அளவில் ஓரணியிலே நின்ற நம்முடைய நாட்டு மக்கள் அனைவரையும் மீண்டும் ஒருமுறை பாராட்டி நன்றி தெரிவித்துக் கொள்ளுவதிலே நான் மிகுந்த பெருமை அடைகிறேன் என்று இங்கே அறிவிக்கின்றேன்.

வீர மரணம் அடைந்த தமிழ்நாட்டுப் போர் வீரர்களின் குடும்பங்களுக்கு உரிய உதவிகள் உடனடியாகச் சென்று சேரவில்லை என்ற கருத்து இங்கே பேசிய சில உறுப்பினர்களால் இரண்டொரு நாட்களுக்கு முன்பு தெரிவிக்கப் பட்டது. தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்தவரையில் இந்தப் பேரில் மாண்ட வீரர்களின் எண்ணிக்கை இதுவரையிலே கிடைத்த ஒரு கணக்கின்படி 98 பேர்களாகும். இந்த 98 பேரோடு இந்தக் கணக்கு நின்றுவிடுமா என்றால் நிற்காது, அதனால்தான் இதுவரையிலே கிடைத்த கணக்கின்படி என்று நான்

1972 சனவரி 31]

[மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

குறிப்பிட்டேன். அந்த 98 பேர்களில் 61 பேர்களின் குடும்பங்களுக்கு குடும்பத்திற்கு 5,000 ரூபாய் வீதம் தமிழக அரசாங்கம் ஏற்கனவே அறிவித்த அந்த உதவித் தொகை அளிக்கப்பட்டாகிவிட்டது. மீதமுள்ள குடும்பங்களில் சரியான வாரிசுதாரர் யார் என்பதைப் பரிசீலனை செய்கின்ற அந்த வகையிலே சற்றுக் காலதாமதம் ஆகிறது என்பதை நான் எடுத்துக் கூறி, அதுவும் விரைவில் வழங்கப்பட பரிசீலனைகள் முற்றுப்பெறும் என்ற தகவலை இந்த மாமன்றத்திற்கு நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

கவர்னர் பேருமானுடைய உரையில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கின்ற பல கருத்துகள் அல்லது தமிழ்நாடு அரசு செயல்படும் பல திட்டங்கள் சமதர்ம சமுதாயத்தை அமைக்கும் வகையிலே இருந்திடவில்லை என்று இங்கு பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சிலர் கோடிட்டுக் காட்டினார்கள்.

30 ஸ்டான்டர்ட் ஏக்கரா என்று இருந்த உச்சவரம்பின் 15 ஸ்டான்டர்ட் ஏக்கரா என்று ஆக்கியிருப்பது சமதர்ம திட்டத்தின் அடிப்படையில் தான் என்பதை அப்படிப் பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அறிவார்கள் என்றே நான் நம்புகிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல, கரும்புக்கு, மேய்ச்சல் நிலங்களுக்கு இதுவரையிலேயிருந்த விதிவிலக்கு அகற்றப்பட்டதாக இந்த அரசு முடிவெடுத்த அறிவித்திருப்பதும் சமதர்ம சமுதாயத்தை நோக்கி நடைபெறுகிறோம் என்பதை எடுத்துக் காட்டும் ஒரு அடையாளம்தான் என்பதை நான் குறிப்பிட்டுக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல, ஏற்கனவேயிருந்த உச்சவரம்பின் காரணமாக தப்பித்துக் கொள்ளும் வகையிலே நாட்டிலே பலபேர் பிணமி என்னும் அளவிற்கு சட்டத்திலேயிருந்து மறைந்துகொள்ள செய்திருக்கும் ஏற்பாடுகளையெல்லாம் கவனித்த தோடு, அதிலிருந்து சமதர்ம சமுதாயத்தை உருவாக்க ஏற்ற நடவடிக்கைகளை எடுப்பதன் அடிப்படையில் அந்த பிணமிதாரர்களை யெல்லாம் பிடிக்கின்ற வகையிலேயும் இந்த அரசு நல்ல முயற்சிகளிலே ஈடுபடும் என்று நான் திட்டவாட்டமாக அறிவித்திருக்கின்றேன். சென்ற சட்டமன்றக் கூட்டத்தில் அதைக் குறிப்பிட்டிருக்கின்றேன். வெகு அண்மையிலே நடைபெறவிரும்பும் நிலச் சீர்திருத்த அனைத்துக் கட்சிகளின் தலைவர்களின் கூட்டத்தில் இவைகளைப் பற்றியும், நிலச் சீர்திருத்தத்தைப்பற்றியும் நாம் விவாதிக்க இருக்கிறோம். அதில் தாப்பதும் கருத்துக்களின் அடிப்படையில் நல்ல முடிவுகளை தமிழ் நாட்டில் நிலச் சீர்திருத்தத்தையொட்டி எடுக்க இருக்கிறோம். இவைகளெல்லாம் சமதர்ம சமுதாயத்தை நோக்கி நாம் சென்று கொண்டிருக்கிறோம் என்பதற்கான அடையாளங்களே தவிர வேறு அல்ல.

பெரியவர் மணலி கந்தசாமி அவர்கள் எடுத்துக் காட்டியதைப்போல தஞ்சை மாவட்ட விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்குப் பல்லாண்டுக் காலமாக இருந்த பிரச்னை அவர்களுடைய குடியிருப்பு மனைகள் அவர்களுக்குச் சொந்தமாக ஆக்கப்படாமல் இருந்ததாகும். அதை இந்த அரசு பொறுப்பேற்ற பிறகு, சென்ற ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையிலே அறிவித்ததற்கிணங்க அந்தக் குடியிருப்பு மனைகளை தஞ்சை மாவட்டத்திலேயிருக்கும் விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு ஒப்படைக்க வேண்டுமென்று திட்டம் தீட்டி அதைச் செயல்படுத்திக் கொண்டு இருக்கிறோம். அதுவும் சமதர்ம சமுதாயத்தை நோக்கி இந்த அரசு சென்று கொண்டிருக்கிறது என்பதற்கேற்ற அறிகுறியேயாகும்.

[மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1972 சனவரி 31]

10 பேருந்து வண்டிகளுக்குமேல் வைத்துக்கொண்டிருக்கக் கூடாது என்று வரையறுத்து அதற்கு ஒரு உச்சவரம்பினைக் கொண்டுவந்து, டி.வி.எஸ்., எஸ்.ஆர்.வி.எஸ்., ஏ.பி.டி., ராமன் அண்ட் ராமன் போன்ற பெரிய பஸ் நிறுவனங்களைவெல்லாம் தேசிய உடைமையாக ஆக்கியிருப்பதும் இந்த அரசு சமதர்ம சமுதாயத்தை நோக்கி விரைந்து நடைபோடுகிறது என்பதற்கான அடையாளங்களையென்னியில் வேறல்ல.

நம்முடைய சென்னை மாநகரத்திலே 600 குடிசைப் பகுதிகளை 7 ஆண்டுக் காலத்திற்குள்ளாக மாற்றியமைத்து குடிசைவாழ் மக்களுக்கு நல்ல கல் வீடுகளைக் கட்டித் தருவதற்கான ஏற்பாடு தொடங்கப்பெற்று இதற்கு 40 கோடி ரூபாய் செலவழிப்பது என்று திட்டமிடப்பட்டு இன்றைக்குப் பல்வேறு பகுதிகளில் குடிசைகளாகயிருந்த இடங்களில் நல்ல கல் வீடுகளும், மாடிக் கட்டிடங்களும் அமைக்க ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டு இருப்பதையும் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் கண்ணாகக் கண்டிருக்கிறார்கள். இவைகளெல்லாம் சமதர்ம சமுதாயத்தை நோக்கி இந்த அரசு நடைபோட்டுக் கொண்டிருக்கிறது என்பதற்கான அடையாளங்களே தவிர வேறல்ல.

தமிழ்நாட்டிலே பல ஆண்டுக் காலமாக அலைக்கழித்து வரும் பிரச்னை பிச்சைக்காரர்களின் தொல்லை. பிச்சைக்காரர்களால் மக்களுக்கு ஏற்படும் தொல்லை மட்டுமல்ல, பிச்சை எடுப்பவர்களுக்கும் ஏற்படுகின்ற தொல்லைகள், இந்த இரண்டு தொல்லைகளிலிருந்தும் மக்களைக் காப்பாற்றும், பிச்சைக்காரர்களைக் காப்பாற்றும் முறையில் இந்தியாசிலே வேறு எந்த மாநிலத்திலும் இல்லாத அளவிற்கு நம்முடைய தமிழ்நாட்டில்தான் பிச்சைக்காரர் மறு வாழ்வுத் திட்டம் ஒன்றிற்கு ஏற்பாடு செய்து இந்த ஆண்டு 3 விடுதிகளும், தொடர்ந்து பல விடுதிகளைத் தமிழ்நாட்டில் அமைக்க நாம் எடுத்திருக்கும் முறை இந்த அரசு சமதர்ம சமுதாயத்தை நோக்கிச் செல்கிறது என்பதற்கான அடையாளமே தவிர வேறல்ல.

பின் தங்கியோர் நலனுக்காக 1966-67-இல் அவர்களுடைய நலனுக்காக மாநில அரசின் சார்பாக செலவழிக்கப்பட்ட தொகை 91 இலட்சம் ரூபாய். ஆனால் 1971-72-இல் அது 3 கோடி ரூபாயாக உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. அதே நேரத்தில் அரிசன மக்களுக்காக 1966-67-இல் அரிசன மக்களின் முன்னேற்றத் திற்கு, நலனுக்கு, மாநில அரசின் சார்பாக 3.59 கோடி ரூபாய் ஒன்றிருந்தது 1971-72-இல் 5.3 கோடி ரூபாயாக அரிசன நலனுக்காக உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. அருமை நண்பர் வடிவேல் அவர்கள் அன்றைக்குப் பேசும்பொழுது குறிப்பிட்டார்கள், 3 கோடி 5 கோடியாக உயர்ந்திருப்பதைப் பாராட்டுகிறேன், அதேநேரத்தில் அரிசன மக்களின் தொகையும் உயர்ந்திருக்கும் என்பதை முதலமைச்சர் கவனத்தில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்ற எடுத்துக் கூறினார்கள். நான் உடனடியாக அந்தப் புள்ளிவிவரங்களைத் தேடிக் கண்டு பிடித்தேன். 1966-67-இல் 3 கோடியே 59 இலட்சம் ரூபாய் அந்த மக்களுக்காக, அரிசன மக்களுக்காக செலவழிக்கப்பட்டபொழுது இருந்த மக்கள் தொகை 60.6 இலட்சம்பேர். 60.6 இலட்சம் அரிசன மக்கள் இருந்தபொழுது 3 கோடி ரூபாய் செலவழிக்கப்பட்டது. 1971-72-இல் 73.96 இலட்சத்தான் அரிசனமக்கள் இருக்கிறார்கள். ஆக, 13 லட்சம் பேர்களுடைய ஜனத்தொகையில் உயர்ந்திருக்கிறார்கள். அதே நேரத்தில் 2 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு அவர்களுக்கு வழங்கப்படுகின்ற உதவி மாநில அரசின் சார்பில் உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது என்பதையும் நான் எடுத்துக் காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

1971 சனவரி 22]

[மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

மாண்புமிகு இந்திய கம்யூனிஸ்டு கட்சியின் தலைவர் கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்கள் ஒரு குறையைச் சொன்னார்கள். 'கிராமத்தில் இருக்கும் விவசாயப் பெருங்குடி மக்களுக்குக் கடன்கள் போய்ச் சேருவதிலே அவர்கள் தர்வேண்டிய வட்டித் தொகை அதிகமாக இருக்கிறது. ரிசர்வ் பாங்கியிலிருந்து நீங்கள் 3 சதவிகிதம் வட்டிக்குப் பெற்று அதை 9 சதவிகிதம் வட்டிக்குக் கிராமப் புறத்து விவசாயிகளுக்குத் தருகிறீர்களே. அது நியாயமல்ல' என்று எடுத்துரைத்தார்கள்.

நான் அவர்களைத் திருத்திக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள் கிறேன். அதே நேரத்தில் நிலைமையை விளங்கவைக்க வேண்டுமென்று விரும்பு கிறேன். அவர்கள் குறிப்பிட்ட அந்த வட்டி விகிதம் பழைய வட்டி விகிதங்கள் ஆகும். புதிய வட்டி விகிதங்கள், குறுகிய காலக் கடனுக்கு ரிசர்வ் பாங்கியில் இருந்து மாநில வங்கிக்கு 4 சதவிகிதம் வட்டி என்ற வகையில் பணம் தரப் படுகிறது. இதற்கு நான் விளக்கம் சொல்ல விரும்புகிறேன். அந்த 4 சத விகிதம், மாநில வங்கியிலிருந்து மாவட்ட வங்கிக்குச் சொல்லும்போது 4.50 சத விகிதமாக மாறுகிறது. அது மாவட்ட வங்கியிலிருந்து கூட்டுறவுச் சங்கத் திற்குச் செல்லும்போது 6.50 சதவிகிதமாக மாறுகிறது. கூட்டுறவுச் சங்கத் திலிருந்து விவசாயிக்குச் செல்லும்போது 8.70 சதவிகிதமாக அந்த வட்டி மாறு கிறது.

இப்படி அதிகமாகிறதே என்று கேட்டால் இந்த மூன்று கட்டங்களிலும் ஏற்படுகின்ற நிர்வாகச் செலவுகள், சங்கத்திலே பங்கு வைத்திருக்கக்கூடியவர் களுக்குத் தரப்படுகின்ற டிவிடென்ட் போன்றவற்றை எல்லாம் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். ஆகவே, 8 சதவிகிதம் 9 சதவிகிதம் ஆயிற்று என்று சொல்லுவது சரியல்ல. 4 சதவிகிதம் என்பது 8.70 ஆக மாறுகிறது. அது மூன்று கட்டங்களிலுள்ள நிர்வாகச் செலவுகளின் காரணமாக இப்படி உயர்ந் திருக்கிறது என்பதை அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

அதே நேரத்தில் அந்த விவசாயிகள் வெளியே கடன் வாங்கினால் எவ்வளவு வட்டி கொடுக்க வேண்டும், எவ்வளவு அதிகமான வட்டி கொடுக்க வேண்டு மென்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அறியாதவர்கள் அல்ல. கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் இருந்து கிராம விவசாயிகள் இந்தக் கடனைப் பெறுவதால் அவர் கள் பயனடைகிறார்களே அல்லாமல், வேறல்ல.

பொதுவாகப் பேசிய எதிர்த் தரப்பு உறுப்பினர்கள் பலரும் மின் கட்டணம் உயர்த்தப்பட்டதைப் பற்றிக் குறை கூறினார்கள். குறை கூறினார்களே அல்லாமல் அதை வன்மையாகக் கண்டித்தார்கள் என்று நான் சொல்லமாட்டேன். மின் கட்டண உயர்வு விவசாயிகளைப் பொறுத்தவரையில் 1.2 காசுதான் உயர்த்தப் பட்டிருக்கிறது. ஏற்கனவே, 10.8 காசு என்று இருந்ததை 12 காசு என்று நாம் உயர்த்தியிருக்கிறோம். இப்படி உயர்த்திய பிறகும் மின் வாரியத்திற்கு 6, 7 கோடி ரூபாய் நஷ்டம் வருகிறது என்பதையும் இங்கே தெரிவித்துக்கொள் கிறேன்.

வேறு மாநிலங்களில் இதைவிட மின் கட்டணம் விவசாயிகளுக்கு அதிகமாக இருக்கிறது என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். மகாராஷ்டிராவில் 18 காசு; பிகாரில் 18 காசு; குஜராத்தில் 16 காசு; ஹரியானாவில் 16 காசு;

[மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1972 சனவரி 22]

அஸ்ஸாமில் 16 காசு; உத்தரப் பிரதேசத்தில் 15 காசு; ஆந்திராவில் 12 காசு; மைசூரில் 12 காசு.

கோளாவில் குறைவாக இருக்கிறதே என்று கேட்கக் கூடும். கோளாவில் இறைவைப் பாசனம் அதிகமில்லை. கிணற்றுத் தண்ணீரை எடுத்து பாசனத் திற்குப் பயன்படுத்தும் நிலைமை இல்லை. அது மாத்திரமல்ல, டிஸ்ட்ரிப்யூஷன் செலவும் கோளாவில் அதிகம் இல்லை.

ஆகவே, 1.2 காசு என்ற அளவுக்கு நாம் மின் கட்டணத்தை உயர்த்தி யிருப்பது பெரிய உயர்வு அல்ல என்பதை இந்த மாமன்றத்தின் மூலம் விவசாயப் பெருங்குடி மக்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

பலரும் பேசினார்கள். ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்த உறுப்பினர்கள் கூடச் சொன்னார்கள். கவர்னர் உரையில் கைத்தறியாளர்களைப் பற்றி ஒன்றுமே சொல்லவில்லை என்று குறிப்பிட்டார்கள். இது வழக்கமாக நாங்கள் எதிர்ப் கட்சியாக இருந்த காலத்திலிருந்தே சொல்லுகின்ற ஒரு சம்பிரதாயம் உண்டு.

கவர்னர் உரையில் எல்லாவற்றையும் சொல்லிவிடுவது என்பது இயலாத காரியம். தமிழ்நாட்டில் இருக்கும் எல்லாப் பிரச்சினையையும் பற்றிக் கவர்னர் உரையில் சொல்லுவது என்றால் கவர்னர் ஒரு மூன்று நாட்கள் இந்த மாமன்றத்தில் நின்று கொண்டிருக்க வேண்டிய கஷ்டம் அவருக்கு ஏற்படும். அந்த அளவுக்குப் பெரிய புத்தகத்தைப் படிக்க வேண்டியிருக்கும். அப்போதும் சில விஷயங்கள் விட்டுப் போய்விடக் கூடும்.

கவர்னர் உரையில் சொல்லப்படாத விஷயங்களை எடுத்துச் சொல்லத்தான் மாமன்றத்திலே விவாதம் நடக்கிறது. ஆகவே, எல்லாவற்றையும் சொல்லி விட்டால் விவாதிப்பதற்கு விஷயமே இல்லாமல் போய்விடக் கூடும் என்பதால் சில விஷயங்கள் விட்டு வைக்கப்படுகின்றன.

கைத்தறியாளர்களைப் பொறுத்தவரை மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் அவர்களுக்காக ஒதுக்கப்பட்ட தொகை 750 லட்சம் ரூபாய். இப்போது நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே 1,060 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப் பட்டிருக்கிறது. ஏழு கோடி ரூபாய்க்குப் பதிலாக பத்து கோடி ரூபாய் அளவுக்கு நெசவாளர்களுக்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

தமிழ்நாட்டிலே மாத்திரம் 1967-68 முதல் செயல்படுகின்ற முதன்மையான திட்டமாக, வேறு எந்த மாநிலத்திலும் இல்லாத திட்டமாக, அரசே நேரடியாகப் பங்குக்கொள்ளும் திட்டமாக, நெசவாளர் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்குத் தேவையான மூலதனத்தில் அரசே பங்கு கொள்ளுகின்ற அளவுக்குத் திட்டம் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டு அதன் கீர்ணமாகப் பயனடைந்த சங்கங்கள் 469. இதற்காக 36 லட்சம் ரூபாய் செலவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இவ்வாறு அரசு உதவி செய்கிற காரணத்தால் ரிசர்வ் பாங்கியில் இருந்தும் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு நிதிவசதி அளித்து வளர்ச்சியடைந்திருக்கின்றன. அந்த வளர்ச்சியைப் பார்க்கும்போது 1966-67-ல் 371 லட்சமாக இருந்தது 1971-72-ல் 606 லட்சம் என்ற அளவுக்கு வளர்ந்திருக்கிறது.

1972 சனவரி 31]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

புது ரகத் துணிகளை உற்பத்தி செய்ய புதிய நவீன முறைகளைக் கையாண்டு நெசவாளர்கள் பயிற்சி பெற புதிய பயிற்சி நிறுவனங்கள் 1969-70-ல் தொடங்கப் பட்டு ஆண்டுதோறும் அதிலே நூற்றுக் கணக்கானவர்கள் பயிற்சி பெற்றிருக்கிறார்கள். அதற்காக இதுவரை செலவாகியிருக்கும் தொகை மாத்திரம், 1969 முதல் 1971 வரை 11 லட்சம் ரூபாய் ஆகும். அதிலே, 1969-70-ல் 353 பேர் பயிற்சி பெற்றிருக்கிறார்கள்; 1970-71-ல் 2,160 பேர் பயிற்சி பெற்றிருக்கிறார்கள்; 1971-72-ல் 2,500 பேர் பயிற்சி பெற்றிருக்கிறார்கள். மொத்தம் 5,013 பேர் பயிற்சி பெற்றிருக்கிறார்கள்.

இப்போது நெசவாளர்களுக்கு இருக்கும் முக்கிய குறைபாடு—அவர்களுக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் கிடைக்கிற ஊதியத்தை விட தனியாரிடத்தில் வேலை செய்கிற நெசவாளர்களுக்குக் கிடைக்கிற ஊதியம் குறைவாக இருக்கிறது என்பதாகும். கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் தரப்படுகின்ற ஊதியத்தையும் வரையறுத்து நிர்ணயிக்கவும், கூட்டுறவுக்கு வெளியில் உள்ள நெசவாளர்களுக்கு அடிப்படை ஊதியத்தை நிர்ணயிப்பதும் அவசியம் என்று இந்த அரசு கருதுகிற காரணத்தால், அதற்காக என்று குழு ஒன்று உருவாக்கப்பட்டு, அந்தக் குழு இந்த ஊதிய விசதத்தைப் பற்றி விரைவில் அறிவிக்கும் என்ற மகிழ்ச்சிகரமான செய்தியை இந்த மாமன்றத்தின் மூலமாக நெசவாளர் குடும்பங்களுக்கெல்லாம் தெரிவித்துக் கொள்ளப் பெரிதும் கட்டமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

தொழில் தகராறுகளைப் பற்றி இந்த மன்றத்தில் விரிவாகப் பேசப்பட்டது. நம்முடைய மாண்புமிகு திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்களும் வழக்கத்திற்கு மாறாக கொஞ்சம் வேகமாகக் கூட அதைப் பற்றிப் பேசி விளக்கங்களைத் தந்திருக்கிறார்கள். தொழில் தகராறுகளைப் பொறுத்தவரை திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு பொறுப்பேற்ற பிறகு பெரும்பாலான தொழில் தகராறுகள் பேசித் தீர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. இதிலே அரசு எப்போதும் வீண் கவுரவப் பிரச்சினையாக எந்த நேரத்திலும் பார்த்தது கிடையாது என்பதைத் தொழில் துறையிலே ஈடுபட்டிருக்கும் அனைத்துக் கட்சித் தலைவர்களும் நன்றாக உணர்வார்கள். ஏதோ ஒன்றிரண்டு சம்பவங்களில் விரும்பத்தகாத நிகழ்ச்சிகள் நடைபெற்று வன்முறைச் செயல்கள் நடைபெறுகிற அளவுக்கு நிலைமை போயிருக்கலாம். ஆனால் மொத்தத்தில் பார்த்தால் கடந்த நாலைந்து ஆண்டுகளாக தொழில் தகராறுகள் பெரும்பாலும் பேசியே தீர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன.

பெரியவர், அன்புக்குரிய மணலி கந்தசாமி அவர்கள் கூடச் சொன்னார்கள். 'அன்புக்குரிய' என்று சொல்லுவதால் யாரும் சந்தேகப்பட வேண்டாம். அவர்கள் என்னுடைய அன்புக்கும், மதிப்புக்கும் கூட உரியவர்கள். அவர்கள் பேசும்போது கூடச் சொன்னார்கள். அவர்களுடைய வயதுக்கு மேல் ஆவேச உணர்ச்சியோடு, 'அந்தத் தலைவர்களுடைய அரசியலை வேறுக்கிறேன்; ஆனால் அப்படி அவர்கள் அடிபட்டதை எல்லாம் கண்டிக்காமல் இருக்க முடியாது' என்று சொன்னார்கள். எந்தக் காரணத்திற்காக, யார் அடிபட்டாலும் காய முற்றாலும், அதற்காக வருந்தாத எங்கு உள்ளம், கல் மனம் நம் யாருக்கும் இல்லை. நம் தமிழ்நாட்டின் அரசியலில் அதைத்தான் நாம் போற்றிப் பாதுகாத்து வருகிறோம். யார் யார் அடிபட்டார்கள் என்ற விவரத்தைச் சொன்னார்கள். ஆனால் அவர்களுடைய கட்சியைச் சேர்ந்த சுந்தரம் அவர்களை விட்டு விட்டார்கள். அதைச் சொன்னால் அவர்களுடைய கட்சியைப் பற்றிச் சொன்னதாக வந்துவிடும் என்று அவர்கள் விட்டு விட்டார்களோ என்னவோ? நான்

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1972 சனவரி 31]

அதை விட்டு விட்டால் அவர்கள் ஒருவேளை கோபித்துக் கொள்ளக் கூடும் என்று அவர்களைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டேன். அவருக்கும் சேர்ந்து நான் வருத்தத்தைத் தெரிவிக்கிறேன்.

அதே நேரத்தில் பெரியவர் மணலி போன்றவர்கள் 54 திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்த தொழிலாளர்கள், தொழிலாளர்களாலேயே தாக்கப்பட்டு மருத்துவ மனையில் இருக்கிறார்களே, அவர்களைப் பற்றியும் ஒரு வார்த்தை சொல்லியிருந்தால் பெரியவருடைய வார்த்தையில் இருபுறத்திலும் அனுதாபம் பிறந்திருக்கிறது என்று மகிழ்ந்திருக்கக் கூடும். ஒருவேளை நேரம் போதாத காரணத்தால் அவசரத்திலே அவர்கள் விட்டு இருக்கலாம் என்று நான் கருதுகிறேனே அல்லாமல், திராவிட முன்னேற்றக்கழகத் தொழிலாளர்களானாலும், கம்யூனிஸ்ட் தொழிலாளர்களானாலும், காங்கிரஸ் தொழிலாளர்களானாலும், வேறு எந்தக் கட்சியைச் சார்ந்த தொழிலாளர்களானாலும் அவர்களுக்காக அனுதாபப்படக்கூடிய பரந்த மனம் படைத்த தொழிற்சங்கத்தலைவர் தான் திரு. மணலி கந்தசாமி என்பதை நான் நன்றாக அறிவேன். அவர்களிடத்திலே எனக்கு ஒரு தனி மரியாதை உண்டு. எனக்கு மட்டுமல்ல, பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களுக்குக் கூட அவர்களிடத்திலே ஒரு நல்ல மதிப்பும், மரியாதையும் உண்டு. ஏன் அந்த மரியாதை, மதிப்பு வைத்து இருக்கிறோம் என்றால். . . . அவர் பேசும்போது சொன்னார் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினிடம் ஆயிரம் குற்றங்கள் இருந்தாலும் நாங்கள் காமராஜரோடோ அல்லது இராஜாஜி யோடோ என்றைக்குமே சேர்ந்து விடமாட்டோம் என்று. அவர் அப்படிச் சொன்னது எங்களுக்கு உறுதிமொழி அளிப்பது மாதிரி இருந்தாலும், அவர்கள் கட்சியில் இருக்கும் பிளவு மனப்பான்மைக்கு விட்ட ஒரு எச்சரிக்கை என்றே நான் நினைக்கிறேன். அப்படிப்பட்ட ஒரு துய உள்ளம் அவருக்கு இருக்கிற காரணத்தால்தான், அவர்களிடத்திலே எங்களுக்கு என்றைக்குமே ஒரு தனி மரியாதை, மதிப்பு உண்டு.

ஆகவே, தொழில்தகராறுகள் பேசிதீர்க்கப்படவேண்டுமென்ற அளவில் இந்த அரசு தங்களுடைய கடந்த கால நடவடிக்கைகள் மூலம் மெய்பித்துக்காட்டி வருகிறது. அதற்கு ஏற்ப, தொழிற்சங்கத் தலைவர்களும் இந்த அரசோடு மேலும் ஒத்துழைக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஒரு தொழிற்சாலைக்கு ஒரு யூனியன், அந்த யூனியன் தலைவர் தொழிலாளியாக இருக்கவேண்டுமென்று ஆளுநர் அவர்கள் உரையில் எடுத்துச் சொல்லப் பட்டிருக்கும் கருத்தைப் பற்றி பல தொழிற்சங்கத் தலைவர்கள் அவர்களுடைய கருத்தை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நான் இப்போதே உடனடியாக பதில் சொல்ல விரும்பாமல், அந்தத் தலைவர்களின் கருத்துக்களைப் புறக் கணிக்கக் கருதாமல், அந்தக் கருத்துக்களுக்கு மதிப்பளிக்கும் வகையில், அவைகளை ஆராய்ந்து, அடுத்து நடைபெறவிருக்கிற சட்டமன்றக் கூட்டத்தில் நம் முடைய நிதிநிலை அறிக்கை விவாதிக்கப்படுகின்ற. கூட்டத்தில், அது பற்றிப் பேசலாம் என்று கருதுகிறேன். ஆகவே, எல்லோருடைய கருத்துக்களையும் ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொண்டு, அது பற்றி பிறகு மீண்டும் ஒரு முறை விவாதிக்கலாம் என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

சேலம் இரும்பாலைப்பற்றி எல்லாக் கட்சியின் தலைவர்களும் எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். சேலம் இரும்பாலை இவ்வளவு தாழ்ந்திருப்பதற்கு என்னென்ன காரணங்கள் என்று கேட்டார்கள். அவர்கள் கூட சொன்னார்கள், தேர்தல் காலத்தில் சேலம் இரும்பாலைக்கு அடிக்கல் நாட்டிவிட்டு, தேர்தலில்

1972 சனவரி 31]

வெற்றி பெற்று விட்டார்கள் என்று சொன்னார்கள், திரு. நாடார் அவர்கள். சேலம் இரும்பாலைக்கு அடிக்கல் விழா நடத்துகிறபோது, தேர்தல் வரும் என்று ஜாடையாகக் கூட தெரியாது. இது எல்லாம் அவர்களுடைய பழைய வழக்கம். திருச்சிக்கு அருகேயுள்ள திருமானூரில் பெரிய பாலம் ஒன்று கட்டுவதற்காக தேர்தலுக்கு இரண்டு மாதங்களுக்கு முன்பு அப்போதிருந்த முதல் மைச்சர் திரு. பக்தவத்சலம் அவர்கள் திருமதி இந்திரா காந்திக்கு தந்தி கொடுத்து, சாஷன் வாங்கி அடிக்கல் போட்டார்கள். அடிக்கல் அப்படியே இருந்தது. அந்தப் பக்கமாக போன சில பேர், இது ஏதோ காலியோ, மாரி யம்மனோ என்று கருதி, அதற்கு மஞ்சள் பூசி, பொட்டு வைத்து, தேங்காய் உடைத்து பிறகு தான், ஆஹா, இது அடிக்கல், இது தேர்தல் நேரத்திற்காகப் போடப்பட்டு இருக்கலாம் என்று விஷயம் புரிந்தது அந்தப் பாலம் கட்டப்படாமலேயே இருந்தது. அவர்கள் செய்யத் தவறியதையெல்லாம் இன்று திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் செயல்படுத்திக்கொண்டு இருக்கிறது என்பதை நான் இங்கே தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

சேலம் இரும்பாலையைப் பொறுத்தவரையில், அது ரூ. 300 கோடிக்கு நடைபெறவேண்டுமென்ற வாதத்தில் நாம் எப்போதும் பின்வாங்கியது இல்லை. அதிலிருந்து பின்வாங்கப் போவதில்லை. அது மாந்திரமல்ல. கஞ்சமலைத் தாதுவை எடுத்துத் தான் அந்த உருக்காலை வரவேண்டுமென்று சொல்கிற அந்தப் பிரச்சனையிலும் நாங்கள் பின்வாங்கவில்லை. கஞ்சமலைத் தாதுவை எடுத்து ஜப்பான் நாட்டுக்காரர் அங்கே தொழிற்சாலை வைக்க முடியும் என்று சொல்கிறபோது, கஞ்சமலைத் தாதுவைக்கொண்டு உருக்காலை இங்கே அமைக்கலாம் என்று இரண்டு மூன்று நாட்களுக்கு முன் டில்லியில் நடைபெற்ற அலுவலாளர்கள் சம்பந்தப்பட்ட கூட்டத்தில் விவாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. நாம் மகிழ்ச்சியடையத் தக்க அளவுக்கு விரைவில், அந்தத் திட்டம் நாம் கோருகிற வகையில் தொடங்கப்படவிருக்கிறது என்ற மகிழ்ச்சியான செய்தியை இந்த மாமன்றத்திற்கு நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். (கைதட்டல்)

சில குறைபாடுகள் எல்லாம் எடுத்துச் சொல்லப்பட்டன. அவர்கள் கூட சொன்னார்கள், பத்திரிக்கைகள் எல்லாம் மிரட்டப்படுகின்றன. பத்திரிக்கைகளுக்கு விளம்பரங்கள் எல்லாம் கொடுக்கப்படுவதில்லை. ஆளும் கட்சிப்பத்திரிகைகளுக்குத்தான் தரப்படுகின்றன என்ற செய்திகள் எல்லாம் இங்கே எடுத்துச் சொல்லப்பட்டன. ஆளும் கட்சிப் பத்திரிகைகளுக்கு மட்டும் விளம்பரங்கள் கொடுப்பது என்ற முறையில் இந்த அரசு நடந்து கொள்ளவில்லை. தமிழரசு பத்திரிக்கையில் குத்தகை, ஒப்பந்தம் ஆகிய விளம்பரங்கள் வரும் என்று அறிவித்து அரசு ஆணை பிறப்பித்த அதே நோத்திலே அகில இந்திய முக்கியத்துவம் வாய்ந்த விளம்பரங்கள் சில அவசர நிலையை ஒட்டி வேறு பத்திரிக்கைகளிலும் வெளியிடலாம் என்று சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கொப்ப, இந்தியன் எக்ஸ்பிரஸ் பத்திரிகையில் மாத்திரம் 200-க்கு மேற்பட்ட விளம்பரங்கள் திரு. ஹாண்டே அவர்கள் எடுத்துக் காட்டியதுபோல தரப்பட்டு இருக்கின்றன. ஆளும் கட்சி பத்திரிகையான 'முரசொலிக்கு' 30 விளம்பரங்களும், இந்து பத்திரிகைக்கு 115 விளம்பரங்களும், மெயில் பத்திரிக்கைக்கு 150 விளம்பரங்களும், ஸ்டேட்ஸ்மன் பத்திரிக்கைக்கு 50-க்கு மேற்பட்ட விளம்பரங்களும் தரப்பட்டு இருக்கின்றன. ஆளும் கட்சிப் பத்திரிகைகளுக்கு மட்டும் அந்த விளம்பரங்கள் தரப்படவில்லை என்று நான் எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1972 சனவரி 31]

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே: ஆளும் கட்சியாக இருக்கக்கூடிய முரசொலிக்கு 90 அப்துல்வாஸுமெண்ட்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

The Hon. Chief Minister has told the names of papers given advertisements. What about the Opposition papers like Navasakthi, Nathigam, etc.? I think the standard of Murasoli and these papers are the same. I have got a copy of 'Murasoli', wherein I have been personally attacked. You give advertisements to such papers. Then, why not you give advertisements to papers who criticise the Government openly. That is my question.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தினமணி, இந்தியன் எக்ஸ்பிரஸ், மெயில், ஹிந்து ஆகிய பத்திரிக்கைகள் கூடத்தான் அரசாங்கத்தை விமர்சனம் செய்கிறார்கள். விமர்சனம் என்பதற்கு அர்த்தம் புரிபாமல் பேசிக்கொண்டிருக்கக்கூடாது.

DR. H. V. HANDE: Personally I have been attacked. I have been called 'Ularuvayan' about what discussion took place in the Assembly. That is how 'Murasoli'—functions Not even that. My constituency voters also had been attacked. Perhaps it is not known to them that the same constituency people had elected a DMK member in 1967. Such is the manner in which, what happened here in the Assembly, is described in 'Murasoli'. I have been personally attacked. You give Government advertisements to such papers. When such is the case, why can't you give advertisements which criticise the Government, the Opposition papers. Why should advertisements be given only for papers which support the ruling party? I want to know why the advertisements are not given to papers which criticise the Government. I do not get straight answers to my questions.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவரவர்களே, ஒருவரை விமர்சனம் செய்வதற்கும், அவதூறாக செய்திகளை வெளியிடுவதற்கும் நிறைய வித்தியாசம் இருக்கிறது. பத்திரிக்கைக்காரர்கள் மிரட்டப்படுகிறார்கள், பழி வாங்கப்படுகிறார்கள் என்றெல்லாம் இங்கே மாத்திரமல்ல, காங்கிரஸ் கட்சி செயற்குழு கூட அப்படி தீர்மானம் போட்டு இருப்பதாக அறிகிறேன். ஆனால் அரசாங்கத்தை, அரசாங்கக் கொள்கைகளை எதிர்த்து எழுதுகிற எந்தப் பத்திரிகை மீது அரசு வழக்குப்போட்டு இருக்கிறது? அரசாங்கக் கொள்கைகளை எதிர்த்து எழுதாமல், அவதூறான விஷயங்களை எழுதுகிற நேரத்தில், அதற்குப் பதில் அளித்துக்கொண்டிருப்பது மாத்திரம் போதாது, நிதிமன்றத்தில் குற்றம் சாட்டப்பட்டு, அவர்கள் தங்களை நிரபராதிகள் என்று நிரூபித்துக்கொள்ள வேண்டிய அவசியத்திற்குள்ளாகிறார்கள்.

ஆகவே தான், முதலிலே நவசக்தி பத்திரிக்கை மீது வழக்கு போடப் பட்டது—1967-ல் கழகம் ஆட்சிக்கு வந்த நேரத்தில். அப்போது நான் பொதுப் பணித் துறை அமைச்சராக இருந்தேன். மோட்டார் சைக்கிள் ஓட்டுகிறவர்கள் எல்லாம் தலையிலே ஹெல்மெட் போட்டுக்கொள்ள வேண்டும். அதைப் பற்றி பொதுமக்கள் அபிப்பிராயம் என்ன என்று அறிந்து, பல மருத்துவர்கள்

1972 சனவரி 31]

சொன்ன யோசனையின் பேரில், ஹெல்மெட் போட்டுக்கொண்டிருக்கும்போது விபத்து ஏற்பட்டால்—தலையில் அடிபட்டால் கூட—உயிருக்கு ஆபத்து இருக்காது என்பதை உணர்ந்து, பொதுமக்கள் அபிப்பிராயம் அறிய ஒரு அறிக்கை விடப்பட்டது. அந்தப் பத்திரிக்கைக்காரர்கள் என்ன எழுதினார்கள் தெரியுமா? “குல்லாய் போடுகிறார் கருணாநிதி” என்று எழுதி யாரோ ஹெல்மெட் விற்ப வனுக்குப் பணம் சம்பாதித்துக் கொடுப்பதற்காக இப்படி மோட்டார் சைக்கிளில் செல்பவர்கள் எல்லாம் ஹெல்மெட் போடவேண்டுமென்று சொல்கிறார் கருணாநிதி என்று எழுதப்பட்டது. அதை எதிர்த்துத்தான் வழக்காடி, அந்த வழக்கிலே அதை எழுதிய அதனுடைய ஆசிரியருக்கும், அதனுடைய உரிமையாளருக்கும் ரூ. 500 அபராதம் விதிக்கப்பட்டு, அதை அவர்கள் கட்டிிருக்கும் சம்பவம் நடைபெற்று வருகிறது.

அதைப்போலவே இன்னொரு பத்திரிக்கை, ‘இவர்கள் சந்தித்தால்’ என்ற தலைப்பில் ஆபாசக் கற்பனை செய்து எழுதியதன் காரணமாக வழக்கு நடத்தி—ஜெயக்கொடி பத்திரிக்கை மீது—பத்திரிக்கை ஆசிரியருக்கு 3 திங்கள் சாதாரண சிறைத்தண்டனை அனுபவிக்க வேண்டுமென்று தலைமை செஷன்ஸ் நீதிபதி தீர்ப்பளித்தார். உயர்நீதிமன்றத்திலும் அது உறுதி செய்யப்பட்டது.

தமிழ்நாட்டைப் பங்கு போடுகிறார்கள் தி.மு.க. மந்திரிகள் என்று ஒரு செய்தி வந்தது. அதை எதிர்த்து வழக்கு தொடரப்பட்டு அந்த வழக்கில் தீர்ப்பளித்தார்கள். அமைச்சர்கள் வழக்குமன்றத்துக்குச் செல்ல நேரிட்டது. அதிலும் சம்பந்தப்பட்டவர்கள் குற்றவாளிகள் என்று தீர்ப்பு அளிக்கப்பட்டு தண்டிக்கப்பட்டார்கள். அதற்குப் பிறகும் “எமாந்த மக்களைக் கற்பழிக்க, களவாட, குடித்துவிட்டுக் கும்மாளம் போட அவர்களுக்கு வாக்களித்து விட்டார்கள்” என்ற தலைப்பிலே ஒரு பகிரங்கமான செய்தியை ஒரு பத்திரிக்கை வெளியிட்டு இருந்தது. அதுவும் அதே ஜெயக்கொடி பத்திரிக்கைதான். அதன் மீது வழக்கு போடப்பட்டு தண்டிக்கப்பட்டார்.

பிறகு “நாத்திகம்” பத்திரிகையில் “மந்திரிகள் சொத்துக் கணக்கு” என்கிற தலைப்பில் ஆட்சேபகரமான கட்டுரை ஒன்றை எழுதினார். வழக்கு போடப்பட்டு 3 திங்கள் சாதாரண சிறைத் தண்டனையும் ரூ. 1,000 அபராதமும் செஷன்ஸ் நீதிமன்றத்திலும், உயர்நீதிமன்றத்திலும் தீர்ப்பு அளித்தார்கள். பிறகு அதே நாத்திகம் பத்திரிகை திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில் டாக்டர் எமதர்பார். சவக்கிடங்கில் சேர்க்கப்பட்ட பெண்மணி பிரசவித்தாள். இவ்வாறெல்லாம் தவறான செய்தியை வெளியிட்டது. அதற்கு வழக்குத் தொடரப்பட்டு 6 மாதம் அவருக்குச் சிறைத் தண்டனை அனுபவிக்க வேண்டும் என்று செஷன்ஸ் நீதிமன்றம் தீர்ப்பளித்து உயர்நீதிமன்றத்தில் அது உறுதி செய்யப்பட்டது.

இப்படியே பல அவதூறான விஷயங்கள். இப்படி 9 தடவை வழக்கு போடப்பட்டது. ஒவ்வொரு வழக்கிலும் அபராதம் கட்டினார்கள், அல்லது சிறை சென்றார்கள், அல்லது மன்னிப்பு கேட்டார்கள் என்கின்ற அளவுக்கு அவர்கள் பத்திரிக்கை ஆசிரியர்கள் மீது வழக்குப் போடப்பட்டது அல்லாமல் இந்த அரசாங்கத்தின் தேசிய உடமை தவறானது என்று அரசாங்கத்தின் பக்கமோ அல்லது அமைச்சர்கள் பக்கமோ எங்களுடைய பேச்சுக்களை விமர்சித்தார்கள் என்பதற்காக யார் மீதும் எந்த வழக்கும் போடவில்லை. ஆனால், அவதூறான செய்திகளை வேண்டுமென்றே வெளியிட்ட பத்திரிக்கைகள் மீது வழக்குகள் போடப்பட்டன.

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1972 சனவரி 31]

டாக்டர் ஹாண்டே அவர்களைப்பற்றி முாசொலியில் உளருவாயன் என்று எழுதி இருந்தால் அவர்கள், “நான் உளருவாயன் இல்லை, நன்றாகப் பேசக் கூடியவன்” என்று முாசொலியின் மீது வழக்குப் போடலாம்.

தலைவரவர்களே, அடுத்து கோவை மில்களைத் திறப்பதைப் பற்றிய பிரச்சினை. இங்கு அதைப்பற்றி அக்கறை உள்ளவர்களால் பேசப்பட்டது. இப்படிப்பட்ட பெரிய, பெரிய பிரச்சினைகளில் அக்கறை உள்ளவர்கள் நிறையப் பேர் இருக்கிறார்கள். கோவை மில்களைத் திறப்பது தொழிலாளர்கள் பிரச்சினையை உடனடியாகத் தீர்ப்பது . . .

DR. H. V. HANDE: Why should advertisements be given only to papers belonging to the Ruling Party?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : விளம்பரங்கள் கொடுப்பதுபற்றி அரசாங்கம்தான் முடிவு செய்யவேண்டும்.

DR. H. V. HANDE: Nowhere in the whole of India.....

MR. SPEAKER: The Hon. Chief Minister is not yielding. The hon. Member Dr. Hande should resume his seat.

DR. H. V. HANDE: I may explain.....

MR. SPEAKER: I ask the hon. Member to resume his seat.....

DR. H. V. HANDE: The ruling party papers.

MR. SPEAKER: I must again tell that the hon. Member Dr. H. V. Hande should resume his seat.

THIRU R. PONNAPPA NADAR: We shall not generate heat in the Assembly.

MR. SPEAKER: Dr. Hande should now resume his seat.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : விளம்பரங்கள் கொடுப்பது என்பது காலகாலத்திற்கு அரசாங்கம் எந்த முறையைப் பின்பற்றி வந்திருக்கிறதோ அதே முறையைத்தான் இந்த அரசாங்கம் பின்பற்ற வேண்டி இருக்கிறதே அல்லாமல் வேறு அல்ல. விளம்பரங்கள் கொடுப்பது அரசாங்கத்தைப் பொறுத்த விஷயம். அதற்குக் கொடு, இதற்குக் கொடு என்று சிபாரிசு செய்வதை யாரும் ஏற்றுக்கொள்வதற்கு இல்லை என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் போக்குவது போன்ற இப்படிப்பட்ட பெரிய பிரச்சினைகளைப்பற்றி கவனிக்கின்ற பெரியவர்கள் பல பேர் இங்கே இருக்கிறார்கள். அவர்கள் எல்லாம் யானை வேட்டை செல்கிற நேரத்தில் முயல் வேட்டை ஆடமாட்டார்கள் என்று எனக்கு நன்றாகத் தெரியும். அப்படிப்பட்டவர்கள் எழுப்பியிருக்கின்ற குறிக்கோள்களில் ஒன்று மூடிய ஆலைகளைப் பற்றிய பிரச்சனை ஆகும். கோவையில் தற்போது மூடப்பட்டிருக்கும் ஆலைகளில் நாம் இந்த அரசின் சார்பால் 5 ஆலைகளைத் திறந்து இருக்கிறோம். அந்த 5 ஆலைகளைத் திறந்தபோது கிட்டத்தட்ட 93.33 லட்சம் ரூபாய் மாஜ் அரசின் சார்பாக முதலீடு செய்து அந்த ஆலைகளை நாம் திறந்தோம். அப்போது மத்திய அரசின் சார்பிலே என்.டி.சி., அவர்கள்

1972 சனவரி 31] [மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

நமக்குத் தரவேண்டிய பங்குத் தொகை 47 லட்சத்தில் இன்னும் அவர்களிடமிருந்து வரவேண்டிய தொகை, அந்த 5 ஆலைகளைத் திறப்பதற்கு, ரூ. 20 லட்சம் அளவுக்கு வரவேண்டியிருக்கிறது. மேலும் மூடப்பட்டிருக்கிற 6 ஆலைகளைத் திறக்கவேண்டுமென்று நானும் நமது தொழில் அமைச்சரும் டெல்லியிலே பலமுறை வலியுறுத்தி இருக்கிறோம். ஒரு முறை அந்தத் தொடர்புடைய ஒரு அமைச்சர் நீங்கள் விமானம் ஏறுவதற்கு முன்பாக 3 மணிக்கே இந்த உத்திரவு போட்டு உங்களுக்கு நான் அனுப்புகிறேன் என்று கூடச் சொன்னார்கள். விமானம்தான் வந்தது. உத்திரவு இதுவரையில் இல்லை. இப்போது மூடப்பட்ட 6 ஆலைகளை எடுத்து திறந்து நடத்த வேண்டுமானால், சோமசுந்தரா மில்லில் நடைமுறை மூலதனம் 26.80 லட்சம் ரூபாய், அதை நவீன இயந்திரமயமாக்குவதற்கு ரூ. 25.50 லட்சம். காலீஸ்வரா மில்ஸ்—32 லட்சம் நடைமுறை மூலதனம், நவீன இயந்திரமயமாக்க ரூ. 27 லட்சம், கோயம்புத்தூர் மில்லுக்கு ரூ. 60 லட்சம் நடைமுறை மூலதனம், நவீன இயந்திரமயமாக்குவதற்கு ரூ. 80 லட்சம், ஆக மொத்தம் நடைமுறை மூலதனம் 118 லட்சம் ரூபாய், நவீன இயந்திரமயமாக்க ரூ. 132 லட்சம் தேவைப்படுகிறது. மாநில அரசு இந்த 3 மில்களைத் திறக்க நம்முடைய சதவிகிதம் 49:51 என்பதில் 49 என்கின்ற பங்கு நாம் தருவதற்கு தயாராக இருக்கிறோம் என்று மாநில அரசின் சார்பாக சம்மதம் கொடுத்திருக்கிறோம். சோமசுந்தரா மில்ஸ் இன்வெஸ்டிகேஷனில் இருக்கிறது என்று மத்திய அரசு கூறியிருக்கிறது. மற்ற இரண்டு மில்களின் இயந்திரத்தின் மதிப்பீட்டுக்கு முன்னரே நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டதாக மத்திய அரசு நமக்கு கூறியிருக்கிறது.

அடுத்து, 3 மில்கள்—பங்கஜா மில் நடைமுறை மூலதனம் ரூ. 24 லட்சம் தேவை. பாலமலை ரங்கனாதர் மில்லுக்கு நடைமுறை மூலதனம் ரூ. 8.62 லட்சம் தேவை. இவைகளை அவசரச் சட்டத்தின் கீழ் எடுக்க மத்திய அரசைக் கேட்டோம். உயர்நீதிமன்றத்திலே (சிக்ஸ்டேஷன் செய்ய) அந்த வழக்கு இருக்கிற காரணத்தால் அந்த மில்களைப் பற்றிய உயர்நீதிமன்றத்தின் உத்திரவு பெறப்படும். அதற்குப் பிறகுதான் எடுத்துக்கொள்ளலாம். செங்கோட்டையில் இருக்கிற பாலராமவர்மா டெக்ஸ்டைல் மில்லின் நடைமுறை மூலதனம் 9.40 லட்சம் ரூபாய். இதை நவீன இயந்திரமயமாக்க ரூ. 30.25 லட்சம், நம்முடைய பங்கை நாம் செலுத்தத் தயார் என்று சொல்லி விட்டோம். ஆனால் அவர்கள் செலுத்தாவிட்டால் 2, 3 கோடி போனால் போகிறதென்று மாநில அரசே எடுத்து நடத்துங்களேன் என்று சொல்லத் தான் நமது தங்கமணி அவர்களின் உதடுகள் துடித்துக்கொண்டிருக்கிறது என்பது எனக்குப் புரிகிறது. ஆனால் அந்த அளவுக்கு நம்மிடம் நிதி வசதி இருக்கிறதா என்பது ஒன்று, நிதி வசதி இருந்தாலும் மத்திய அரசு அனுமதி யில்லாமல் செய்ய முடியுமா என்பது ஒன்று. இன்றைக்கு இருக்கிற ஐ.டி.ஆர். ஆக்ட் படி மத்திய அரசு அதை ஏற்று மாநில அரசுக்கு அனுமதி கொடுத்தால் தான் நம்மால் எடுத்து நடத்த முடியும். இப்படிப்பட்ட இந்தப் பிரச்சனையை எந்த அளவுக்கு—முக்கால் பகுதிக்கு மேல் மத்திய அரசின் தொடர்புடைய பிரச்சனையாக இருக்கிறது என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அறிந்திடல் வேண்டும்.

எந்தக் காரணத்திற்காக அவர்கள் எடுத்துக்காட்டியதைப்போல் கோவையில் இருக்கும் கட்சி சார்பற்ற எல்லா தொழிற்சங்கத் தலைவர்களும்

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1972 சனவரி 31]

ஒரு கிளர்ச்சியிலே ஈடுபடவேண்டும் என்கிற போர்க்கொடியை உயர்த்தி இருக்கிறார்களோ, அது ஒரு அறப்போர் தான் என்றும், இது அமைதியான பேர்க் கொடி என்றுதான் கருதுகிறேன். ஆனால் இந்தப் போர்க் கொடி உயர்த்துவதற்கு முன்பாக மத்திய அரசு ஒரு நல்ல செய்தியை மாநில அரசின் மூலமாக கோவை மில் தொழிலாளர்களுக்குத் தெரிவிக்கும் என நான் நம்புகிறேன். அதை மத்திய அரசு உடனடியாகச் செய்யவேண்டும் என்று இந்த மன்றத்தின் சார்பாகவும், தொழிற்சங்கத் தலைவர்களின் சார்பாகவும், இங்கே இருக்கின்ற பல்லாயிரக்கணக்கான தொழிலாளர்கள் சார்பாகவும் மத்திய அரசுக்கு நான் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

விலைவாசியைப்பற்றி இங்கே பேசப்பட்டது. விலைவாசி எல்லாப் பொருட்களுக்கும் உயர்ந்துவிடவில்லை. விலைவாசியினுடைய உயர்வு அல்லது தாழ்வு என்கின்ற புள்ளிவிவரங்களையெல்லாம் நான் வைத்திருக்கிறேன் என்றாலும், அவைகளை இங்கு விவரமாக எடுத்துச் சொல்வதற்கு நேரமில்லை என்று கருதுகிறேன். ஆகவே அடுத்தக் கூட்டத்தொடரில் விலைவாசிகளைப்பற்றி நான் எடுத்துச் சொல்லலாம் என்று கருதுகின்றேன். உதாரணமாக மின்காய், புளி, எண்ணெய்—தேங்காய் எண்ணெய், கடலை எண்ணெய்—போன்ற பொருட்களுக்கு விலை நல்ல அளவுக்கு இன்றைக்கு குறைந்திருக்கிறது. அரிசியின் விலையும் குறையத் தொடங்கியிருக்கிறது. நாம் அரிசியே கிடைக்காத ஒரு காலத்திலே வாழ்ந்து இப்பொழுது அரிசி கிடைக்கின்ற ஒரு காலத்திற்கு வந்திருந்தாலும், அதிலே ஏற்பட்ட சில நிலவரங்களின் காரணமாக அரிசி விலை உயர்ந்திருக்கிறது என்றாலும், அது வெகு விரைவிலே, பிப்ரவரியிலே அரிசியின் விலை வீழ்ச்சியடையும் என்ற ஒரு நல்ல செய்தியை நாம் காணமுடியும். சில பொருட்களின் விலை உயர்ந்திருக்கிறது.

நான் ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இரண்டு ரூபாய் என்று இருந்தது போன ஆண்டு. இந்த ஆண்டு 3 ரூபாய் என்று ஆகிவிட்டதை மாத்திரம் நாம் கணக்கிலே வைத்துக்கொள்ளக்கூடாது. இரண்டு ரூபாய் மூன்று ரூபாயாகிவிட்டது என்று அந்தச் புள்ளிவிவரத்தைச் சொல்கிறீர்கள். அதே நேரத்தில் பணப்புழக்கம் எந்த அளவுக்கு பெருகியிருக்கிறது என்பதையும் கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். ஆனால் அந்தப் பணப் புழக்கம் சாதாரண ஏழை எளிய மக்களுக்கு கிடைக்கிறதா என்ற கேள்விக்கும் நாம் பதில் சொல்லியாக வேண்டும். இரண்டு ரூபாய் மூன்று ரூபாய் ஆவது பெரிதல்ல. அந்த மூன்று ரூபாயைக் கொடுத்துப் பொருளை வாங்கக் கூடிய அளவுக்கு வாங்கும் சக்தி நமக்கு ஏற்படுமேயானால், இரண்டு ரூபாய் மூன்று ரூபாயானாலும், மூன்று ரூபாய் நான்கு ரூபாயானாலும் கவலையில்லை.

இன்றைக்கு வெளிநாடுகளுக்குச் செல்கிறோம். அங்கே செல்கின்ற நேரத்தில் அங்கே டாக்சி ஓட்டுகின்ற டிரைவரைப் பார்த்து, 'உன்னுடைய சம்பளம் என்ன' என்றால், அவர் தருகின்ற டாலர் கணக்கையோ பவுன் கணக்கையோ பார்த்தால், நம்முடைய ரூபாய் கணக்கில் 3,000 ரூபாய் சம்பளமாகக் கிடைக்கிறது. ஆகா, 3,000—ஆ! என்று எண்ணுகின்ற அதே நேரத்தில் உன்னுடைய வீட்டு வாடகை என்ன என்றால் 1,000 ரூபாய் என்கின்ற அளவுக்கு கணக்குச் சொல்கிறார்கள். ஆகவேதான் வாங்குகிற சக்தி, பணப் புழக்கம் இவைகளை மனதிலே வைத்துக் கொண்டதான் விலைவாசியின் உயர்வை நாம் கணக்கிட வேண்டும். இரண்டு மூன்றாகிவிட்டது அல்லது மூன்று

1972 சனவரி 31]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

ஐந்தாங்கிவிட்டது என்று சொல்கின்ற நேரத்தில் அதை வாங்குகிற அளவுக்கு வாங்கும் சக்தி ஏற்பட்டிருக்கிறதா என்று பார்க்க வேண்டும். அந்த அளவுக்கு பணப் புழக்கம் ஏற்பட்டிருக்கிறதா என்றால் பணப் புழக்கம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் அது சாதாரண ஏழை எளிய மக்களை முழுமையும் போய்ச் சேர்கின்ற அளவுக்கு அது ஏற்படவில்லை. அப்படி ஏற்பட வேண்டுமானால் வேலையில்லாத திண்டாட்டம் போக்கப்பட வேண்டும்.

வேலையில்லாத திண்டாட்டம் போக நல்ல தொழில்கள் உருவாக வேண்டும். நல்ல தொழில்கள் உருவாவதற்கு மத்திய அரசு மாநில அரசுகளுடைய கோரிக்கைகளை தாமதமில்லாமல் நிறைவேற்ற வேண்டும். மாநில அரசின் கோரிக்கைகள் தாமதப்படுகின்ற காரணத்தால்தான் நல்ல வேலை வாய்ப்புகளை, நாம் இளைஞர் அணியிலே 2,000 பேர், ஆசிரியர்கள் என்ற பெயரில் 6,000 பேர், புதிய போலீஸ்காரர்கள் என்ற பெயரில் 2,000 பேர் என்று ஆயிரக்கணக்கிலே வேலை வாய்ப்புக்களை அளித்தாலும், லட்சக்கணக்கிலே இன்றைக்கு வேலைவாய்ப்பு இல்லாமல் இருக்கிறது என்ற பேருண்மையை நாம் மறந்து விடுவதற்கில்லை.

ஆகவே, தொழில் துறையிலே மாநில அரசுகள் இன்னும் கொஞ்சம் கைகளிலே இருக்கின்ற கட்டுக்களை அவிழ்த்துக்கொண்டு வேகமாக நடைபோட வேண்டும். அப்படி வேகமாக மாநில அரசுகள் செயல்பட வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரங்களை திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் கேட்கிறது. திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தோடு தோழமை கொண்டிருக்கின்ற கட்சித் தலைவர்களெல்லாம் கேட்கின்றார்கள். நாம் மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரம் வேண்டும் என்று சொல்கின்ற நேரத்தில் என்ன, என்ன அதிகாரங்கள் என்று தொகுத்துச் சொல்லும்போது ஒவ்வொரு அதிகாரப் பட்டியலையும் ஒரே நேரத்தில் சொல்வதற்கு இயலாத காரணத்தினால் மொத்தமாகத் தலைப்பிட்டு மாநில சுயாட்சி என்று கேட்கின்றோம். இந்த மாநில சுயாட்சி இந்தியாவிலேயிருந்து தமிழ்நாட்டைப் பிரித்துக்கொள்ள வேண்டும் என்கின்ற அடிப்படையில் எழுந்தது அல்ல. இன்றைக்கு “ஆகா! மாநில சுயாட்சி கேட்கலாமா, பார், பார்! விட்டேது!” என்றெல்லாம் பலபேர் சவால் விடுகின்றார்களே, நான் அவர்களுக்குச் சொல்கின்றேன். அவர்களெல்லாம் இணைந்திருந்தபோது, 1971-ஆம் ஆண்டு திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினுடைய தேர்தல் பிரகடனத்திலே சொல்லி இருக்கிறோம். “இந்திய அரசியல் முறை கூட்டாட்சி முறை என்று வர்ணிக்கப்பட்டாலும் அந்தத் தராசு மத்திய அரசின் பக்கம் அதிக பட்சம் சாய்ந்து இருப்பதால் அதிகாரத் துறையிலும் நிதித் துறையிலும், மாநிலங்கள் செவ்வனே செயல்பட முடியாமல் தடைகள் இருப்பதால் அதே நோம் இந்தியா வலுப் பெற்றதாக இருக்க வேண்டும் என்ற லட்சியத்திற்கு ஊது தோடாமல் எந்தெந்தத் துறைகளில் வலுவான இந்தியா இயங்குவதற்காக மத்திய அரசு செயல்பட வேண்டுமோ அந்த அதிகாரங்களை மட்டும் மத்திய அரசிடம் கொடுத்துவிட்டு இதர அதிகாரங்கள் மாநிலங்களுக்கு வழங்கப்படும் வகையில் அரசியல் சட்டத்தை திருத்த மறுபரிசீலனை செய்ய வேண்டும் என்று கருதுகிறோம். அரசியல் துறை அதிகாரங்களும் நிதித் துறை அதிகாரங்களும் மாநிலங்களுக்கு மேலும் தேவை என்று கேட்பது மாநிலங்களில் இருப்போர் அதிக அதிகாரங்களை நுகர வேண்டும் என்ற ஆசையால் அல்ல. மாநில அரசுகள் மக்களுக்கு நெருங்கிய நிலையில் இருப்பதால் அந்த அதிகாரங்களை

[மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1972 சனவரி 31]

மத்திய அரசிடமிருந்து மேற்கொண்டபிறகு எதிர்பார்க்கும் விதத்தில் மக்களுக்கு தொண்டாற்ற முடியும் என்பதால்தான் மாநில சுயாட்சி கோருகிறோம் என்பதையும் தெளிவாக்க விரும்புகிறோம்". இது 1971 ஆம் ஆண்டு திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினுடைய தேர்தல் அறிக்கையாகும். அரசியல் சட்டம் அதற்காகத் திருத்தப்படவேண்டும் என்கின்ற கோரிக்கையை உள்ளடக்கிய தேர்தல் பிரகடனமாகும்.

அதே நேரத்தில் Communist Party of India Election Manifesto -ல் என்ன சொல்கிறார்களென்றால் The Constitutional provision relating to Centre-State relations should be amended to provide for more powers to the State consistent with the basic unity of the country". இதையேதான் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினுடைய தேர்தல் அறிக்கையில் நாம் அப்பொழுதே வெளியிட்டிருக்கிறோம்.

அதே நேரத்தில், இந்திய மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் தேர்தல் அறிக்கையிலும், "மைய மாநில அரசுகளின் துறைகளின் பட்டியல் விவரமாக பிரிக் கப்பட்டிருந்தாலும் உண்மையான அதிகாரம் மத்திய அரசின் கையிலேதான் இருக்கிறது. மாநிலங்களுக்கு என்று ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் துறைகளின் உத்தரவுகள் குடியரசுத் தலைவரின் ஒப்புதலைப் பெற்றே அமுல்படுத்தப்பட வேண்டியிருப்பதால் அவைகளுக்கு மதிப்பு கிடையாது. பொருளாதார சம்பந்தமான எல்லா அதிகாரங்களும் மத்திய அரசிடம் குவிக்கப்பட்டிருப்பதால் மாநில அரசு மத்திய அரசிடம் கையேந்தும் நிலை இருக்கிறது. பொருளாதாரத் திட்டங்களுக்கும், வேளாண்மைத் திட்டங்களுக்கும் மத்திய அரசின் தயவை எதிர்பார்த்தே நடக்கவேண்டியிருக்கிறது".

இந்திய மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி, இப்போது மத்தியில் குவிந்திருக்கும் ஏராளமான அதிகாரக் குவியல் மாநிலங்களின் ஜனநாயக உரிமைகளைப் பறித்து ஒரு போலீஸ் ஆட்சியை உருவாக்கும் ஒரு பயங்கரமான நிலை உருவாகும் என்று இந்திய மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி எச்சரிக்கை செய்கின்றது என்கின்ற அளவிலே மார்க்சிஸ்ட்களுடைய தேர்தல் அறிக்கை தொடங்கி இப்படி முடித்திருக்கின்றார்கள்.

அதைப்போலத்தான் மூதறிஞர் இராஜாஜி அவர்கள் 1967 மார்ச் திங்கள் 19-ம் தேதி வெளியிட்ட கருத்துக்களை அப்பொழுது கல்கி பத்திரிகையிலே தலை யங்கமாக எழுதியிருக்கிறார்கள். தலைப்பே, 'உண்மை சமஷ்டி வருக வருகவே'. இது தலைப்பு. அதிலே எழுதியிருக்கிறார்கள், திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஏதோ ஒரு பிரதேசத்திற்குரிய கட்சி என்றும், அகில இந்திய அடிப்படையில் அதற்கு முக்கியத்துவம் இல்லை என்றும் மேலெழுந்தவாரியாக சிலர் நினைத்து விடலாம். அவர்களுக்கு திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் அடிப்படையை இராஜாஜி அவர்களே தெளிவு செய்திருக்கிறார். இங்குதான் இராஜாஜியின், கருத்து வரப் போகிறது. எல்லா ராஜ்ய அரசாங்கங்களும் உரிய அளவுக்கு உண்மையாக சுவாதீனம் பெற்று அவற்றின் சமஷ்டியாக டெல்லி சர்க்கார் அமைய வேண்டும் என்ற அகில இந்தியப் பிரச்சினையை திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தனது அடிப்படையாகக் கொண்டது. ஒரே சர்க்கார் நாடு முழுதும் ஆள்வதை யூனிடரி முறை என்றும், மத்திய சர்க்காரும் ராஜ்ய சர்க்காரும் அதிகாரங்களைப் பகிர்ந்து கொண்டு ஆட்சி புரிவதை 'ஃபெடரல்'.

1972 சனவரி 31]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

சமஷ்டி முறை என்றும் சொல்வார்கள். அரசியல் சாசனப்படி இந்தியா சமஷ்டி முறையைப் பின்பற்றுகிறது என்றாலும் மத்திய சர்க்கார் பெருத்த அதிகாரங்களைப் பெற்று ராஜ்ய சர்க்கார்களை நகர சபையின் ஸ்தானத்திற்கு கொண்டு வந்துள்ளது. இந்தியா போன்ற ஒரு பெரிய தேச நிர்வாகத்தில் பொறுப்புக்களை மத்தியிலே மட்டும் குவிப்பது திறமையின்மையைத்தான் உண்டாக்கும். அதோடு மத்திய சர்க்கார் ராஜ்ய சர்க்கார்களை அடக்கியாளும் கொடுமையும் சேர்கிறது. இப்படிப்பட்ட ஆட்சிக்கு தேசம் தெரிவிக்கும் எதிர்ப்பின் உருவமே திராவிட முன்னேற்றக் கழகம். அது தேசப் பிரிவினை கோஷ்டி என்பது காங்கிரஸ்காரர்கள் கற்பனை செய்து காட்டிய பூச்சாண்டி யாகும்". இது 19-3-1967 அறிஞர் அண்ணா அவர்களுடைய யடத்தை முகப்பில்தாங்கி 'கல்கி' இதழில் வெளிவந்தது.

அது மாத்திரமல்ல. இன்னம்கூட தீவிரமாக இராஜாஜி அவர்கள் ஒரு கருத்தைச் சொல்லி, அப்பொழுது 'நம்நாடு' பத்திரிகையில் எடுத்து வெளி யிடப்பட்டிருக்கிறது. அதிலே சொல்கிறார், "பாத சர்க்காருக்கே எல்லா வளமும் அதிகாரமும் சத்த ஒட்டமும் சென்றுவிடுவது பிரதேச முன்னேற்றத் திற்கு பாதகம் விளைவிக்கும். திராவிடம் என்பது தென்னாப்பின் பெயர். அதன் முன்னேற்றத்தை முக்கியமாக கவனிக்கும் கூட்டம் ஒன்று இருப்பது அவசியம். திராவிடம் என்றால் உடனே ஜாதி பேதம், பிராமணத் துவேஷம் என்று எண்ணத் தோன்றும். அதற்குக் காரணங்களை ஆராயத் தேவையில்லை. ஆகவே, திராவிடத்தை, 'ஜனகணமந்' என்று நாம் பாட்டு வணக்கப் பாட்டில் சொல்லப்பட்ட திராவிடத்தை கவனித்துக் காத்துவருவோமாக. இதை ஜாதித் துவேஷக் கூட்டத்தாருக்குமட்டும் மானியமாக விட்டுவிடாமல் எல்லோரும் ஒன்றுபட்டு வேலை செய்யவேண்டும்" என்று இராஜாஜி அவர்கள் திராவிடத்திற்கே எடுத்துச் சொல்லி இருக்கிறார்கள்.

இரு கட்சிகளும் ஒன்றாக இருந்தபோது மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரம் வேண்டும் என்றும், கூட்டணியிலேயிருந்து பிரிந்துபோனபிறகு மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரம் வேண்டியதில்லை என்றும் கூறுவது கட்சியின் பொதுக் கொள் ளைக்கு ஊனம் உண்டாக்கும் செயலாகும். "ஒன்றாக இருந்தோம் சொன் னேன்" என்றால் அப்படிச் சொல்லப்படுகின்ற அந்தக் கொள்கைகளுக்கு எந்த விதமான மதிப்பும் மரியாதையும் இல்லாமல் போய்விடும்.

மாநிலங்களுக்கு அதிக, அதிகாரம் வேண்டும் என்று முன்னாள் தலைமை நீதிபதி திரு. கே. சுப்பராவ் அவர்கள் எடுத்துச் சொன்ன ஆதாரங்களை மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரம் வேண்டும் என்று திரு. கே. சந்தானம் அவர் கள் எடுத்துச் சொன்ன ஆதாரங்களை, மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரம் வேண்டும் என்று முன்னாள் கோள முதலமைச்சர் திரு. நம்பூதிரி பாட் அவர் கள் எடுத்துச் சொன்ன ஆதாரங்களை, மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரம் வேண்டும் என்று திரு. காமராஜ் அவர்கள் எடுத்துச் சொன்ன ஆதாரங்களை, மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரம் வேண்டும் என்று டாக்டர் ஆர். சி. கப்பூர் அவர்கள் எடுத்துச் சொன்ன ஆதாரங்களை, மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரம் வேண்டும், மாநில சுயாட்சி வேண்டும் என்று திரு. பி. இராமமூர்த்தி அவர்கள் எடுத்துச் சொன்ன ஆதாரங்களை, சுதந்தராகக் கட்சியின் நண்பராக இருக்கிற

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1972 சனவரி 31]

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் அவர்கள், இரண்டு நாட்களுக்கு முன்னால் சொல்லி இருக்கிறார்கள். மூன்று ஒன்றாக இருந்தபோது அது, இப்போது இல்லை என்றாகலே, இப்போதும் சாமிநாதன் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரம் வேண்டாமென்று யாரும் சொல்லவில்லை. அதற்காக இவ்வளவு ஆதாரங்களைத் தேடிக்கொண்டுவந்து பேசியிருக்கவேண்டியதில்லை. ஆனால் அது பிரிவினையில் கொண்டு போய் விட்டுவிடக்கூடிய அளவில் இருக்கக்கூடாது என்பதைத்தான் சொல்கிறோம். உங்களுடைய மாநாட்டு வரவேற்பிலே உள்ள செய்தி அப்படி இருக்கிறது.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: இவ்வளவு சுலபமாகப் புரியும் என்றிருந்தால், நான் வேலை மெனக்கெட்டுப்போய் இவ்வளவு ஆதாரங்களையும் தேடிக்கொண்டு வந்திருக்கவேண்டியதில்லைதான் (பலத்த சிரிப்பு).

ஆனால் திருமணம் என்று சொன்னவுடன் குழந்தை பிறந்துவிடுமே; குழந்தை பிறந்தால் தாயின் உயிருக்கு ஆபத்து வந்துவிடுமே; தாயின் உயிர் போய்விடுமே என்று நினைத்துக்கொண்டிருந்தால் நாட்டில் திருமணமே நடைபெறாது போய்விடும். அதைப்போலதான் மாநில சுயாட்சி என்று சொன்னவுடனே மாநிலப் பிரிவினைக் கேட்கிறார்கள் என்று நினைக்கிறீர்கள். எப்படி திருமணம் என்றவுடன், குழந்தை பிறந்துவிடும்; குழந்தை பிறந்துவிட்டால் தாயின் உயிர் போய்விடும் என்ற பயம் ஏற்படுகிறதோ, அதைப் போலதான் மாநில சுயாட்சி என்றதும், பிரிவினை ஏற்பட்டு விடும்; இந்தியா உடைந்துவிடும், சின்னாபின்னமடைந்துவிடும் என்று நினைப்பதும் என்று சுட்டிக்காட்டி விரும்புகிறேன்.

இன்றைக்கு, இந்தியா பலவீனப்படக்கூடாது; இந்தியா சிதறுபடக்கூடாது என்பதிலே நாங்கள் உறுதியாக இருக்கிறோம். திராவிடநாடு பிரிவினை கேட்ட நேரத்திலே, எங்களை யார் யார் எதிர்த்தார்களோ; எங்கள் மீது யார் யார் குற்றஞ்சாட்டினார்களோ அவர்களை எல்லாம் விட இன்றைக்கு நாங்கள் ஒருபடி மேலே சென்றிருக்கிறோம் என்பதை சந்தேகவாதிகளுக்கு விளக்கிட விழுகின்றேன்.

உதாரணத்திற்கு ஒன்று சொல்லவேண்டுமானால், 1969-ஆம் ஆண்டு எங்களை யெல்லாம் ஆளாகிவிட்ட பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் மறைந்துவிட்ட நேரம், அண்ணா அவர்களைப் பிரிந்து ஆறுத் துயரில் நாங்கள் எல்லாம் மூழ்கியிருந்த நேரம் நாடு நெருக்கடியான நிலையில் இருந்தது. எங்களுக்குப் பிரிவினை எண்ணம் இருக்குமானால் அந்த நேரத்திலே நாங்கள் பிரிவினையை வலியுறுத்தியிருப்போம். ஆனால் நாங்கள் செய்ததென்ன? இந்திரா காந்தி அம்மையாரின் கரத்தை வலுப்படுத்தினோம். இந்திரா காந்தி அம்மையாரின் பலம் குறைந்தால், மத்தியிலே அரசு கவிழும். அப்போது இந்தியா இருந்த நிலையில் மத்தியிலே ஆட்சி கவிழ்ந்தால், இந்தியா உடைபடும்; சிதறுண்டு சின்னா பின்னமாகும். அந்த நிலையை நாங்கள் விரும்பாததால் இந்திரா காந்தி அம்மையாரின் கரத்தை வலுப்படுத்தினோம்.

1973 சனவரி 31]

அந்த நேரத்தில் தமிழ்நாட்டிலே இருந்த சிலர், நாங்கள் திராவிடநாடு பிரிவினைக் கேட்டபோது எங்களை எதிர்த்தவர்கள், எங்கள்மீது குற்றஞ்சாட்டினவர்கள், “திராவிட நாடு பிரிவினைக் கேட்டீர்களே; இப்போது இந்திரா காந்தியின் பின்னால் ஏன் செல்கிறீர்கள்? உங்கள் கொள்கையை இப்போது வலியுறுத்துவதுதானே” என்று எங்களைத் தாண்டிவிட்டார்கள்.

அவர்கள் தாண்டிவிட்டமாதிரி, அந்த நேரத்தில் நாங்கள் பிரிவினைக் கோரிக்கையை திராவிடநாடு கோரிக்கையை—வலியுறுத்தியிருந்தால் இந்தியா பலனடைந்திருக்கும். இந்திரா காந்தி அம்மையாரின் பலம் குறைந்திருக்கும். இந்தியப் பாதுகாப்புக்குப் பங்கம் ஏற்பட்டிருக்கும். ஒரு அமைதியற்ற நிலை ஏற்பட்டிருக்கும். அதன் காரணமாக இந்தியாவே தான் துளாகப் போகக் கூடியச் சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கும். இந்திராகாந்தி அம்மையாரின் கரம் வலுப் பெற்றதால் இந்தியா உடைபடாமல், அமைதி சூலையாமல், பாதுகாப்புக்குப் பங்கம் ஏற்படாமல் இருந்தது. அகிலே திராவிட மூன்றேற்றக் கழகத்திற்குப் பெரும் பங்கு உண்டு என்பதை அழுத்தம் திருத்தமாகக் கூறிட விரும்புகிறேன். இதை நாங்கள் நன்றி எதிர்பார்த்துச் செய்யவில்லை. கைமாறு கருதி நாங்கள் இதைச் செய்யவில்லை. எங்களுடைய தாய்நட்டின் அடிப்படை யிலேதான் இதைச் செய்தோம்.

இந்திரா காந்தி அம்மையாரின் காத்தை வலுவிற்குச் செய்து, மத்திய அரசைக் கவிழ்த்து, மாநில சுயாட்சி பெறவேண்டும் என்பதல்ல கழக அரசின் நோக்கம். அப்படிப்பட்ட அரசியல் லாபம் தேடுபவர்கள் நாங்களல்ல என்பதைத் தெளிவாக விளக்கியிருக்கின்றோம். எனவே, இந்திரா அம்மையாரின் அரசுக்கு உறுதுணையாக இருந்து, மத்திய அரசுக்கு உட்பட்ட மாநில சுயாட்சி பெற்று, மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரம் பெற வேண்டுமென்ற இந்த வேண்டுகோளுக்கு, இந்தக் கோரிக்கைக்கு அனைத்துக் கட்சித் தலைவர்களின் ஒத்துழைப்பும், ஆதரவும் கிடைக்குமென்ற உறுதியோடு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

DR. H. V. HANDE: My point was coming closely as it does.

MR. SPEAKER: The hon. Member will please resume his seat.

பொதுவாக மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கு நான் ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஒருவர் பேசும்போது உறுப்பினர்களாக இருக்கட்டும்; அமைச்சர்களாக இருக்கட்டும்; அல்லது முதலமைச்சராக இருக்கட்டும்; பாராக இருந்தாலும் அவர் எழுந்து நின்று பேரவைத் தலைவரின் அனுமதியைப் பெற்றுத்தான் குறுக்கிட்டுக் கேள்விகள் கேட்கலாம். ‘டாக்டர் ஹாண்டே அவர்களுக்கும் மற்ற உறுப்பினர்களுக்கும் விதி 65-ஐ நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன்.

Rule 63 says—

“When for the purpose of elucidating a point during discussion, any member has occasion to ask a question of another member who is speaking, he may ask the question with the permission of the Speaker.”

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1972 சனவரி 31]

இடையிலே கேள்விகள் கேட்கக் கூடாது என்று சொல்லவில்லை. ஆனால், தமது விதிமுறைகளுக்கு உட்பட்டு கேட்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

DR. H. V. HANDE : I am raising a point of order.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : டாக்டர் ஹான்டே, நீங்கள் உட்காருங்கள். இதற்குக் கூட பேரவைத் தலைவரின் அனுமதி பெற்றுத்தான் 'பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டர்' கேட்கவேண்டும். நீங்கள் மிக்க அனுபவம் வாய்ந்த உறுப்பினர். இதைக்கூட உங்களுக்குச் சொல்லவேண்டியிருக்கிறது. அனுமதி பெற்று நீங்கள் 'பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர்' கேட்கலாம்; அது உண்மையான 'பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டர்' ராக இருக்கவேண்டும். அதல்லாமல் 'பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டர்' என்று சொல்லி, அந்த 'பிரிவிட்டுக்கை' இல் வேறு பொருட்கள் பற்றிப் பேசுவதில் ஈடுபடக் கூடாது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

DR. H. V. HANDE : My point is this. Whenever we speak, the Hon. Ministers get up and invariably and automatically we yield the floor. Similarly when I requested the Hon. Chief Minister, the same courtesy should be shown. He raised the point and I specifically stressed that—I am on a point of order—coming as it does closely on the heels of secession ('*pirivina*') I questioned the very *bona fides* of the Chief Minister. That is what I said and I wanted to elicit an answer when the Hon. Chief Minister was on his feet. I just requested the Speaker. When the Chief Minister sat I got up and it is the Speaker who gives us permission to get up or not, whereas when we speak, it looks as though we become second class members because the Ministers would get up and speak when we speak. We do not get the same opportunity. I wanted to get up twice.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : ஒரு பொருளைப்பற்றிப் பேசிக்கொண்டிருக்கும்போது, அந்த வாக்கியத்தை முடிக்காமல் இருக்கும்போது இடையிலே கேட்கக்கூடாது. வாக்கியத்தை முடித்தப்பின்னாலே கேட்கலாம்.

DR. H. V. HANDE : Immediately I sat. This particular '*manila suyatchi*' slogan comes closely on the heels of secession article in that magazine. That is why it makes us question the *bona fides*. There are a lot of problems, that is the labour problem, etc., To side—track...

THE HON. THIRU K. ANBAZHAGAN : When raising a point of order the hon. Member cannot go into the merits of the question.

MR. SPEAKER : Have you finished your point of order?

DR. H. V. HANDE : It will not come to a point of discussion. After the Chief Minister resumed his seat I wanted to say something. Because the Chief Minister has to complete his sentence, even though I got up I realised he has not completed his sentence and I sat down.

1973 சனவரி 31]

MR. SPEAKER : What is the point of order in your getting up?

DR. H. V. HANDE : Just as the Ministers get an opportunity to get information from us, a similar opportunity I wanted to get.

MR. SPEAKER : What is the point of order that arises from that?

DR. H. V. HANDE : I should have been allowed that question.

MR. SPEAKER : The hon. Member will please resume his seat. I shall give a ruling on that point of order.

நான் திரும்பத் திரும்ப விதிமுறைகளைக் கூட ஞாபகப்படுத்த வேண்டி இருக்கிறது. இந்த மன்றம் இப்படியெல்லாம் தாம் குறைந்து போகிறது என்பதைத் திரும்பத் திரும்ப கவனப் படுத்த வேண்டியிருக்கிறது. ஒரு மெம்பர் பேசுவதற்குச் சில உரிமைகள் உண்டு. நான் உறுப்பினர்களை மட்டுமல்ல, அமைச்சர்களையும் சேர்த்துத்தான் சொல்கிறேன். அது சம்பந்தமான விதி 64-ஐ இங்கு குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

Rule 64 says—

“A member desiring to make any observations on any matter before the House shall rise from his seat and being called by the Speaker, address his remarks to him from his place. At any time if the Speaker rises, any member speaking shall resume his seat.”

When the Speaker rises, no member shall speak. No member including Ministers can continue his speech. Immediately he must resume his seat.

இந்த விதியின்படி இந்த மன்றத்தின் மரபு காக்கப்பட வேண்டுமென்று மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கும், மாண்புமிகு அமைச்சர்களுக்கும் பேரவைத் தலைவர் என்ற முறையில் சுட்டிக்காட்டுகிறேன்.

அடுத்து விதி 65 இன்படியும்.

‘When for the purpose of elucidating a point during discussion, any member has occasion to ask a question of another member who is speaking, he may ask the question with the permission of the Speaker.’

என்பதாக மாண்புமிகு அமைச்சர்களுக்கும் பேரவைத் தலைவர் இஷ்டப்பட்டு அனுமதித்தால் தான் பேச முடியும் என்பதாக இருக்கிறது. திரு. ஹாண்டே குறுக்கிடுவதற்கு முதல் அமைச்சர் இணங்காமல் இருந்திருக்கலாம். அது வேறு விஷயம். ஆனால் ஒருவர் பேசிக்கொண்டிருக்கும்போது மற்றொருவர் குறுக்கிடுவது என்றால் அவர் பேரவைத் தலைவரின் முன் அனுமதியுடன் தான் குறுக்கிட முடியுமே தவிர பாயின்ட் ஆப் ஆர்டராக இருந்தாலும் பேரவைத் தலைவரின் முன் அனுமதியின்றி யாரும் குறுக்கிட்டுப் பேச முடியாது. இந்தப் பேரவையின் மரபை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பின்பற்ற வேண்டும்.

[1972 சனவரி 31]

டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் நினைக்கலாம். திருமதி அந்தநாயகி அவர்கள் குறுக்கிட்டுப்பேசவில்லையா, அதற்கு முதல் அமைச்சர் பதில் அளிக்க வில்லையா என்பதாக. திருமதி அனந்தநாயகி அவர்கள் என்னுடைய அனுமதியின் பேரில் தான் குறுக்கிட்டார்கள். இல்லையா?

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: ஆமாம்.

மாண்புமிகு பேரவைத்தலைவர்: ஆக, பேரவையின் தலைவரின் அனுமதியின்றி இனி அமைச்சர்களோடு நேரிடையாகப் பேச சபை நடவடிக்கைகளில் குறுக்கிடக்கூடாது.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்: தங்கள் அமையுமையோடு ஒரு க்ளாரிபிகேஷன் பெற விரும்புகிறேன்.

MR. SPEAKER: Yes.

திரு. ஆர். பொன்னப்பநாடார்: பெரியார் அவர்கள் தமிழரசுப் பத்திரிகையில் ஒரு கட்டுரை எழுதியிருக்கிறார்களே, அதை அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொள்கிறதா? அல்லது அதைக் கண்டித்து நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறதா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: இதுபோன்ற பிரச்சினைக்குரிய கட்டுரைகள் தமிழரசுப் பத்திரிகையில் வெளியிடக்கூடாது என்று எச்சரிக்கை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. பெரியார் எழுதியிருக்கிற கட்டுரை கூட அரசியல் ரீதியில் அவருக்கே உரித்தான நடைமையில் பஞ்சமர்கள், சூத்திரர்கள் என்கிற பிடிப்பில் இருந்து விடுபடவேண்டுமானால் இந்தியா ஒன்றாக இருந்தால் முடியுமா என்று கேட்கிற அளவில்தான் முடிக்கப்பட்டிருக்கிறதே தவிர கிராமிய நாடு வேண்டுமென்று திட்டவாட்டமாகச் சொல்லவில்லை. எனினும் இது போன்ற ஆட்சேபத்திற்குரிய கட்டுரைகளை இனி வெளியிடக்கூடாது என்பதாக எச்சரிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தங்கள் அனுமதியுடன் ஒரு கேள்வி. முதல் அமைச்சர் சொல்கிறபோது 6 மில்களைத் திறப்பதற்கு மத்திய அரசோடு பேச்சுவார்த்தைகள் நடத்தப் படுவதாகச் சொன்னார்கள். 12 மில்கள் இருக்கின்றனவே, மீதமுள்ள 6 மில்களைப்பற்றி எந்தவித ஏற்பாடும் செய்யப்படவில்லையா என்று அறியவிரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: முதலிலே அனைத்துக்கட்சித் தலைவர்கள் கூட்டத்திலேயே 6 மில்களைத் திறப்பதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்வது என்பதுதான் முடிவாயிற்று. இவை நல்லபடியாகத் திறக்கப்பட்ட பிறகு மற்ற 6 மில்களைப்பற்றியும் கவனிக்கலாம்.

MR. SPEAKER: Now the hon. Member, Dr. Hande, can seek one clarification (Laughter).

DR. H. V. HANDE: Sir, I am very grateful to the obliging Speaker. Tomorrow is the last day we are meeting.

[1972 சனவரி 31]

Within the next 20 days, would it not be better to improve the industrial climate in the Madras City? Would it not be better to see that the hot atmosphere outside is removed?

அப்படியின்றி ஒரு காரசாரமான நிலைமையே நீடித்தால் அது நம் மாநிலத் தொழில் வளர்ச்சியையே பாதிக்காதா? இதுபற்றி அரசு என்ன யோசனை சொல்ல முடியும் என்று கேட்க விரும்புகிறேன். வழக்குகளைத் திரும்பப் பெற்றுத் தொழிற்சங்கத் தலைவர்களுடன் பேச்சுவார்த்தை நடத்த முன் வருவார்களா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: வழக்குகளைத் திரும்பப் பெறுவது வழக்குகளின் தன்மையைப் பொறுத்தது. ஆனால் தொழில் அமைதியை ஏற்படுத்த அனைத்துக்கட்சித் தலைவர்களோடு கலந்து பேச அரசு தயாராய் இருக்கிறது.

THIRU K. M. SUBRAMANIAM: Sir, may I know whether the Government realise that there is a lot of difference between asking for more powers to the State and the State Autonomy?

MR. SPEAKER: That is all over.

Now, as a matter of convention the amendments moved in respect of the Governor's Address are not usually pressed and I think the hon. Member are not pressing their amendments.

THIRU K. T. K. THANGAMANI: Sir, we can press at least one amendment and the House need not be divided on that issue.

MR. SPEAKER: The general convention is that they are not pressed. In view of the assurance given or the discussion that has taken place, usually they are not pressed. I think the hon. Members who have moved their amendments are not pressing them.

All the amendments were, by leave, withdrawn.

MR. SPEAKER: Now I will put the Motion of Thanks to the vote of the House.

"That an Address be presented to the Governor in the following terms:—

'That the Members of the Tamil Nadu Legislative Assembly assembled in this Session are deeply grateful to the Governor for the Address which he has been pleased to deliver to both the Houses of the Legislature assembled together on the 22nd January 1972.'

The motion was put and carried.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவையின் நிகழ்ச்சிகள் இன்று இத்தான் முடிவடைகின்றன. மீண்டும் நாளை காலை 9 மணி அளவில் பேரவை கூடும்.

பின்னர் பேரவை ஒத்திவைக்கப் பட்டது.

(6) பேரவையின் முன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்.

A. Statutory Rules and Orders.

25. Notification issued with G.O.P. No. 2752, Revenue, dated the 21st September 1971, in regard to an amendment to the Tamil Nadu General Sales Tax Rules, 1959 published in the *Tamil Nadu Government Gazette*, dated the 1st April 1959 as subsequently amended. [Laid on the Table of the House under section 53 (5) of the Tamil Nadu General Sales Tax Act, 1959 (Tamil Nadu Act 1 of 1959).]

B. Reports, Notifications and Other Papers.

Nil.

